

ΗΣΑΪΑΣ

ΗΣΑΪΑΣ 1

- Ησ. 1,1 Ὅρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.
- Ησ. 1,1 Αποκαλυπτικά οράματα, τα οποία εκ μέρους του Θεοῦ εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁ Ησαΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, ἐναντίον τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐιδικώτερον ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας τοῦ Οζίου, τοῦ Ἰωάθαμ, τοῦ Ἀχαζ καὶ τοῦ Ἐζεκίου, οἱ ὁποῖοι ἐβασίλευσαν στὸ βασίλειον τῆς Ἰουδαίας.
- Ησ. 1,2 Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δὲ με ἠθέτησαν.
- Ησ. 1,2 Ἀκου σὺ, οὐρανέ, καὶ βάλε εἰς τὰ αὐτιά σου σὺ, ἡ γῆ, διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε καὶ εἶπεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ἐδόξασα, ἐκεῖνοι ὅμως με ἠρνήθησαν.
- Ησ. 1,3 Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δὲ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνῆκεν.
- Ησ. 1,3 Τὸ βόϊδι γνωρίζει τὸν ἰδιοκτήτην του καὶ ὁ ὄνος γνωρίζει τὴν φάτνην, ἰδιοκτησίαν τοῦ κυρίου του· ὁ ἰσραηλιτικὸς ὅμως λαὸς δὲν με ἀναγνωρίζει ὡς κύριόν του, δὲν ἔχει οὔτε στοιχειώδη κατανόησιν δι' ἐμέ.
- Ησ. 1,4 οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλὸν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι· ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.
- Ησ. 1,4 Ἀλλὰ ἀλλοίμονον εἰς σὲ, ἔθνος ἀμαρτωλὸν, λαε, πὺ εἰσαι γεμάτος ἀμαρτίας, ἀπόγονοι πονηρῶν προγόνων, υἱοὶ

παράνομοι. Εγκατελείψατε τον Κυριον και έτσι
παρωργίσατε τον άγιον Θεόν εναντίον σας.

Ησ. 1,5 τί ἔτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς
πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην.

Ησ. 1,5 Διατί εξακολουθεῖτε να πληγώνεσθε-αν και δεν ἔμεινε
πλέον υγιές μέλος επάνω σας-προσθέτοντες αμαρτίας εις
τας αμαρτίας; Ολόκληρος η κεφαλὴ σας εξ αιτίας των
αμαρτιών σας ἔχει κατακυριευθῇ από τον πόνον και πᾶσα
καρδία ἔχει πλημμυρίσει από την οδύνην και την λύπην.

Ησ. 1,6 ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία,
οὔτε τραῦμα οὔτε μῶλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα·
οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθῆναι οὔτε ἔλαιον οὔτε
καταδέσμους.

Ησ. 1,6 Από τα πόδια ἕως το κεφάλι σας δεν ἀπέμεινεν ἄρτιον και
υγιές μέρος. Δεν υπάρχει ἀπὸς ἓνα τραῦμα ἐδῶ, ἓνας
μῶλωψ ἐκεῖ, μία μολυσμένη πληγὴ ἄλλου· ὅλον το σῶμα σας
εἶναι μία πληγὴ και ἔτσι δεν εἶναι δυνατόν, να τεθῇ ἓνα
κατάπλασμα επάνω εις τας πληγὰς, οὔτε λάδι, οὔτε
ἐπίδεσμοι.

Ησ. 1,7 ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν
χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσι
αὐτήν, καὶ ἡρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν
ἀλλοτρίων.

Ησ. 1,7 Εξ αιτίας των αμαρτιών σας η χώρα σας ἔμεινεν ἔρημος ἀπὸ
κατοίκους, αι πόλεις ἔχουν παραδοθῇ στο πυρ, τους
καρπούς της χώρας σας κατατρώγουν οι ξένοι ἐμπρὸς εις τα
μάτια σας, και ἔτσι η χώρα σας ἔχει ἐρημωθῇ ἀπὸ τους
κατοίκους και τα ἀγαθὰ της· ἔχει καταστραφῇ ἀπὸ ξένους
λαούς.

Ησ. 1,8 ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών ὡς σκηνὴ ἐν
ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς
πόλις πολιορκουμένη·

- Ησ. 1,8 Η δε πόλις Σιών, την οποίαν ως κόρην μου αγαπούσα, θα εγκαταλειφθή, όπως εγκαταλείπεται η πρόχειρος θερινή καλύβη μετά τον τρυγητόν της αμπέλου, και όπως εγκαταλείπεται το πρόχειρον οπωροφυλάκιον εις αγρόν αγγουριών· όπως εγκαταλείπεται από τους κατοίκους της μία πολιορκημένη πόλις.
- Ησ. 1,9 καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γόμορρά ἂν ὠμοιώθημεν.
-
- Ησ. 1,9 Εἰάν δε ο Κυριος των δυνάμεων, ο παντοκράτωρ δεν ἄφηνε μεταξύ μας μίαν κάποιαν εκλεκτήν μερίδα ιδικῶν του ανθρώπων, θα εγινόμεθα ὡσαν τα Σοδομα και θα ὠμοιάζαμεν ὡσαν τα Γομορρα δια τας αμαρτίας και την διαφθοράν μας.
- Ησ. 1,10 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ λαὸς Γομόρρας.
- Ησ. 1,10 Ακούσατε, λοιπόν, τα λόγια του Κυρίου σεις, οι ἄρχοντες, οι οποίοι δια τας ιδικάς σας αμαρτίας και τας αμαρτίας του λαοῦ σας αξίζει να ονομάζεσθε ἄρχοντες Σοδόμων. Δώστε προσοχήν στον νόμον του Θεοῦ σεις, ο λαός, που ὠμοιάζετε με τον λαόν της Γομόρρας.
- Ησ. 1,11 τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμί ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἄρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι,
- Ησ. 1,11 Ο Κυριος λέγει· “τι να το κάμω ἐγώ το πλῆθος των θυσιῶν σας; Εἶμαι γεμάτος και ἐχόρτασα ἀπὸ θυσίας ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, που μου προσφέρετε. Δεν θέλω πλέον οὔτε το λίπος των αμνῶν οὔτε το αἷμα των ταύρων και των τράγων.
- Ησ. 1,12 οὐδὲ ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναι μοι. τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου
- Ησ. 1,12 Οὔτε θέλω να ἐρχεσθε κατὰ τας τρεῖς μεγάλας εορτάς και να παρουσιάζεσθε ἐνώπιόν μου στον ναόν με τας

προσφοράς και τας θυσίας σας. Ποιός εζήτησεν αυτά από τα χέρια σας; Δεν θα σας επιτρέψω, λοιπόν, να πατήσετε την αυλήν του ναού μου.

Ησ. 1,13 οὐ προσθήσεσθαι· ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἔστι· τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν καὶ ἀργίαν

Ησ. 1,13 Εὰν μου προσφέρετε, δια τον τύπον μόνον, θυσίαν σημιγδαλιού, είναι ματαία και άχρηστος δια σας αυτή η προσφορά. Και αυτό ακόμη το ευώδες θυμίαμα είναι σιχαμερόν εις εμέ, όταν δεν συνοδεύεται από καθαρότητα καρδίας. Δεν θα ανεχθώ πλέον την εορτήν της πρώτης εκάστου μηνός, ουδέ καν και την ημέραν του Σαββάτου, ούτε την μεγάλην και επισημον εορτήν του Εξιλασμού. Τας νηστείας σας και τας αργίας των εορτών σας

Ησ. 1,14 καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἐορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

Ησ. 1,14 και τας εορτάς εκάστης πρώτης του μηνός και τας άλλας εορτάς σας αποστρέφεται η ψυχὴ μου. Σας εχόρτασα, μου εκαθίσατε στο στομάχι, δεν θα ανεχθώ πλέον τας αμαρτίας σας.

Ησ. 1,15 ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας ὑμῶν πρὸς με, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

Ησ. 1,15 Όταν υψώνετε ικετευτικὰς τας χείρας σας προς εμέ και ζητήτε την βοήθειάν μου, εγώ θα γυρίζω αλλού τα μάτια μου από σας με αποστροφήν. Και εάν πολλαπλασιάσετε και παρατείνετε τας δεήσεις σας, δεν θα σας ακούσω, διότι τα χέρια σας είναι γεμάτα από αίματα αθώων.

Ησ. 1,16 λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας

- ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου,
παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,
- Ησ. 1,16 Λουσθήτε, λοιπὸν, στο λουτρὸν τῆς μετανοίας, γίνετε
εσωτερικῶς καθαροί, αφαιρέσατε τὰς πονηρίας καὶ τὰ
αμαρτωλὰ πάθη ἀπὸ τὰς ψυχὰς σας, ὥστε νὰ εἰσθε καθαροί
ἐνώπιόν μου. Παψετε πλέον τὰς πονηρίας σας.
- Ησ. 1,17 μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε
ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶ καὶ δικαιώσατε χήραν·
- Ησ. 1,17 Μαθετε καὶ συνηθίσατε νὰ κάμετε τὸ καλόν, ἐπιδιώξατε με
ὅλην σας τὴν καρδίαν τὸ δίκαιον, σώσατε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ
ἀδίκου αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἀδικεῖται, ἀποδώσατε τὸ δίκαιον
στο ὀρφανόν, δώσατε δικαιοσύνην εἰς τὴν ἀδικουμένην
χήραν.
- Ησ. 1,18 καὶ δεῦτε διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ᾧσιν αἱ
ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ, ἐὰν δὲ
ᾧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ.
- Ησ. 1,18 Καὶ με αὐτὴν τὴν μετάνοιαν καὶ τὰς καλὰς αποφάσεις σας,
ελάτε νὰ συζητήσωμεν, λέγει ὁ Κύριος. Καὶ ἐὰν αἱ ψυχαὶ
σας ἐξ αἰτίας τῶν αμαρτιῶν σας εἶναι ἐρυθραί, ἐγὼ θὰ τὰς
καταστήσω λευκάς ὡσάν τὸ χιόνι. Ἐὰν δὲ εἶναι ἀκόμη
περισσότερον κατακόκκιναι, ἐγὼ θὰ τὰς κάμω λευκάς ὡσάν
τὸ μαλλὶ τῶν προβάτων.
- Ησ. 1,19 καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς
φάγεσθε·
- Ησ. 1,19 Ἐὰν δὲ θελήσετε καὶ με ἀκούσετε καὶ συμμορφωθῆτε πρὸς
τὰς ἐντολὰς μου, θὰ φάγετε πλούσια τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς.
- Ησ. 1,20 ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμῶν
κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.
- Ησ. 1,20 Ἐὰν ὁμως δὲν θελήσετε καὶ δὲν με υπακούσετε καὶ
ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ ἐμέ, ἡ μάχαιρα τῶν ἐχθρῶν σας θὰ σας
καταφάγῃ”. Τὸ στόμα τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
διεκλήρυξεν αὐτὰ καὶ θὰ γίνουν ὅπως τὰ εἶπε.

- Ησ. 1,21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών, πλήρης κρίσεως, ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί.
- Ησ. 1,21 Πως κατήντησε πόρνη ἡ ἄλλοτε πιστὴ στὸν Θεὸν πόλις Σιών! Πως ἡ Σιών, ἡ ὁποία ἦτο πλήρης δικαίας κρίσεως, πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεπαύετο καὶ ἐπικρατοῦσε ἡ δικαιοσύνη, τώρα δε ἔχουν ἐγκατασταθῇ εἰς αὐτὴν καὶ παραμένουν φονηάδες!
- Ησ. 1,22 τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον· οἱ κᾶπηλοί σου μίσγουν τὸν οἶνον ὕδατι·
- Ησ. 1,22 Τα ἀργυρά νομίσματά σας εἶναι κίβδηλα. Οἱ κᾶπηλοί σου ἀνακατεῦν καὶ νοθεύουν τὸν οἶνον με τὸ νερό.
- Ησ. 1,23 οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες.
- Ησ. 1,23 Οἱ ἄρχοντές σου εἶναι ἀπειθεῖς ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, εἶναι συμμέτοχοι στους κλέπτας, ἀγαποῦν τὰ δῶρα τῆς ἀμαρτίας, ἐπιδιώκουν καὶ δέχονται δωροδοκίας, δια νὰ κρίνουν μεροληπτικῶς. Δεν κρίνουν με δικαιοσύνην καὶ δεν ἀποδίδουν τὸ δίκαιον εἰς τὰ ὀρφανὰ. Οὔτε ἐνδιαφέρονται δια τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου εἰς τὰς χήρας.
- Ησ. 1,24 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης σαβαώθ, ὁ δυνάστης τοῦ Ἰσραὴλ· οὐαὶ τοῖς ἰσχύουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ· οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω.
- Ησ. 1,24 Δια τοῦτο αὐτὸ λέγει Κύριος, ὁ παντοκράτωρ, ὁ Σαβαώθ, ὁ κυρίαρχος καὶ αὐθέντης τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· “ἀλλοίμονον εἰς σας τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἱερουσαλὴμ! Δεν θα καταπαύσῃ ὁ θυμὸς μου ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων μου! Θα κάμω κρίσιν καὶ θα ἐπιβάλω δικαίας κυρώσεις ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μου.
- Ησ. 1,25 καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ

πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ καὶ πάντας ὑπερήφανους
ταπεινώσω.

Ησ. 1,25 Θα απλώσω επάνω σου, ω Ιερουσαλήμ, βαρείαν την χείρα μου· θα σε περάσω ἀπὸ το πυρ των θλίψεων και των οδυνών, δια να καθαρισθῇς, ὅπως ο ἄργυρος καθαρίζεται δια του πυρός. Ετσι δε θα εξολοθρεύσω εκείνους οι οποίοι με παρακούουν. Θα εξαφανίσω ἀπὸ ἀνάμεσά σου αυτούς, που παραβαίνουν τον Νομον μου, και θα ταπεινώσω τους αλαζόνας και υπερηφάνους.

Ησ. 1,26 καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτὰς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστῇ Σιών.

Ησ. 1,26 Επειτα θα επαναφέρω και θα αποκαταστήσω τους δικαστάς σου, ὅπως ἦσαν προηγουμένως ἐπὶ της εποχῆς του Δαυΐδ, και τους συμβούλους σου ευθείς και δικαίους, ὅπως ἦσαν ἐξ αρχῆς. Και ἔτσι συ θα ονομασθῇς πόλις δικαιοσύνης, η Σιών η πρωτεύουσα του ισραηλιτικού λαοῦ, η πιστὴ στον Θεόν!”

Ησ. 1,27 μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης.

Ησ. 1,27 Διότι ἔπειτα ἀπὸ την κάθαρσιν και την διόρθωσιν, που θα ἐπέλθῃ κατόπιν και της δικαίας τιμωρίας, θα σωθοῦν οι ευρισκόμενοι εἰς την αἰχμαλωσίαν και θα επιστρέψουν εἰς την γην των πατέρων των χάρις εἰς το ἔλεος του Κυρίου.

Ησ. 1,28 καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται.

Ησ. 1,28 Τότε θα συντριβοῦν οι παραβαίνοντες τον Νομον και ὅλοι μαζὴ οι ἁμαρτωλοί, και θα εξολοθρευθοῦν ἐξ ολοκλήρου ὅλοι εκείνοι, οι οποίοι εγκαταλείπουν τον Κυριον.

Ησ. 1,29 διότι αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ ἐπαισχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς κήποις αὐτῶν, ἃ ἐπεθύμησαν.

Ησ. 1,29 Ετσι θα κατεντροπιασθοῦν και θα εξευτελισθοῦν, διότι

ἐπίστευσαν εἰς τὰ εἰδῶλα, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ἠθέλησαν ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Θὰ κατεντροπιασθοῦν διὰ τὰ εἰδωλολατρικὰ ἄλση τῆς αμαρτίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἠυχαριστεῖτο καὶ ἐπιθυμοῦσε ἡ ψυχὴ τῶν.

Ησ. 1,30 ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων·

Ησ. 1,30 Θὰ γίνουν ὡσάν το δένδρον τερέβινθος, τοῦ ὁποῖου ἔπεσαν τὰ φύλλα καὶ ὡσάν κήπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει πλέον νερό.

Ησ. 1,31 καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες πυρός, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

Ησ. 1,31 Ολη δὲ ἡ δύναμις τῶν θα εἶναι ἀχρηστος πλέον καὶ ἀσήμαντος, σαν καλαμιά κοπανισμένου λιναριοῦ, τὰ δὲ ἀμαρτωλά τῶν ἐργα σαν σπίθες φωτιάς ἐπάνω εἰς αὐτήν. Καὶ ἔτσι θα κατακαοῦν οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ὅλοι μαζή καὶ δὲν θα υπάρχη κανεῖς νὰ σβήσῃ τὴν πυρκαϊάν καὶ νὰ τοὺς σώσῃ.

ΗΣΑΪΑΣ 2

Ησ. 2,1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς περὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

Ησ. 2,1 Ο Αποκαλυπτικὸς λόγος ἐκ μέρους Κυρίου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Αμὼς, διὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ.

Ησ. 2,2 Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη,

Ησ. 2,2 Ο Κυριος ὠμίλησε καὶ εἶπεν· ὅτι εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας

το άγιον όρος της Σιών, το οποίον είναι όρος Κυρίου, θα γίνη εμφανές εις όλον τον κόσμον. Και ο ναός του Θεού, ο κτισμένος επάνω εις την Σιών, θα γίνη ορατός από όλα τα σημεία και από πολύ μακράν, ως εάν είναι κτισμένος επάνω εις τας κορυφάς των ορέων. Θα υψωθή επάνω από όλα τα βουνά και θα προστρέξουν στο όρος τούτο του Κυρίου όλα τα έθνη.

Ησ. 2,3 καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι· δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

Ησ. 2,3 Πολλά έθνη θα προστρέξουν εκεί και θα λέγουν το ένα στο άλλο. “εμπρός, ας αναβώμεν στο όρος του Κυρίου, στον ναόν του Θεού του Ιακώβ. Εκεί ο Θεός θα αναγγείλη και θα καταστήση γνωστήν εις ημάς την οδόν αυτού, εις την οποίαν πρέπει να πορευθώμεν. Διότι από το όρος Σιών θα εξέλθη ο νέος Νομος και από την Ιερουσαλήμ θα κηρυχθή ο λόγος του Κυρίου.

Ησ. 2,4 καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν καὶ ἐλέγξει λαὸν πολὺν, καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ’ ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. -

Ησ. 2,4 Θα κάμη κρίσιν ο Θεός μεταξύ όλων των εθνών και ως ανώτατος νομοθέτης και κριτής θα ελέξη πολύν λαόν. Και έτσι οι τότε εχθροί και πολέμιοι μεταξύ των θα μετατρέψουν τα μαχαίρια των εις αλέτρια και τα δόρατά των εις δρεπάνια και δεν θα σηκώση πλέον έθνος εναντίον άλλου έθνους μαχαίρας, δια να πολεμήση κατ' αυτού και δεν θα μανθάνουν πλέον οι άνθρωποι την τέχνην να πολεμούν ο ένας εναντίον του άλλου”.

Ησ. 2,5 Καὶ νῦν, ὁ οἶκος Ἰακώβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ

Κυρίου.

Ησ. 2,5 Και τώρα, λοιπόν, ισραηλιτικές λαέ, σεις οι απόγονοι του Ιακώβ, α βαδίσωμεν ημεῖς πρώτοι στο φως του Κυρίου, που θα ανατείλῃ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ησ. 2,6 ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

Ησ. 2,6 Ο Θεὸς ἐγκατέλειψε, βέβαια, τὸν ισραηλιτικὸν λαὸν του, τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ιακώβ, διότι ἐγέμισεν ἡ χώρα ἀπὸ μαντείας, ὅπως ἦτο πρὶν καταληφθῇ ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας. Ἐγένετο, ὅπως εἶναι ἡ χώρα τῶν Φιλισταίων. Οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν ἐπιμιξίαν τῶν με τοὺς Φιλισταίους ἀπέκτησαν πολλὰ τέκνα.

Ησ. 2,7 ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν·

Ησ. 2,7 Ἐγέμισεν ἡ χώρα ἀπὸ παράνομα κέρδη ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ· ἀναρίθμητοι ἦσαν οἱ παράνομοι θησαυροὶ τῶν. Ἐγέμισεν ἡ χώρα ἀπὸ ἵππων· ἀναρίθμητα ἦσαν τὰ ἄρματα τῶν.

Ησ. 2,8 καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν, οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν·

Ησ. 2,8 Ἡ χώρα τοῦ Ἰσραὴλ ἐγέμισεν ἀπὸ βδελυρὰ εἰδωλα, ἔργα τῶν χειρῶν τῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐτὰ τὰ εἰδωλα, τὰ ὁποῖα εἶχαν κατασκευάσει τὰ δάκτυλά τῶν.

Ησ. 2,9 καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς.

Ησ. 2,9 Ἐσκυψεν ἄνθρωπος ἐμπρὸς εἰς τὰ εἰδωλα αὐτὰ καὶ ἐταπεινώθη ὁ ἄνδρας ἐνώπιον αὐτῶν. Δὲν θὰ συγχωρήσω

την αμαρτίαν των αυτήν.

Ησ. 2,10 καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Ησ. 2,10 Καὶ τώρα σεις, οἱ παράνομοι καὶ ἀνυπάκοοι πρὸς τὸν Θεόν, εἰσέλθετε εἰς τὰ σπήλαια, κυριευμένοι ἀπὸ φόβον ἐνώπιον τοῦ ὠργισμένου Κυρίου καὶ τῆς ἀκαταγωνίστου δυνάμεώς του, ὅταν θα ἐγερθῇ, διὰ νὰ συντρίψῃ ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ του τὴν αμαρτωλὴν χώραν.

Ησ. 2,11 οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοί, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Ησ. 2,11 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰναι ὑψιλοί καὶ βλέπουν ἀπὸ ὑψηλά τα πάντα. Ὁ δὲ ἄνθρωπος εἰναι μηδαμινός· καὶ θὰ ταπεινωθῇ ἡ ἀλαζονεία καὶ ἡ ἐπαρσις τῶν ἀνθρώπων. Θὰ ὑψωθῇ δὲ μόνος ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς δικαίας κρίσεώς του.

Ησ. 2,12 ἡμέρα γὰρ Κυρίου σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται,

Ησ. 2,12 Διότι ἡ μεγάλη αὕτη ἡμέρα Κυρίου τοῦ παντοκράτορος θὰ ἔλθῃ, διὰ νὰ τιμωρήσῃ κάθε ἀναιδὴ καὶ αὐθάδη, κάθε τυπερήφανον, κάθε ὑψηλόφρονα, κάθε ἐπηρμένον. Καὶ ὅλοι θὰ ταπεινωθοῦν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ησ. 2,13 καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασάν

Ησ. 2,13 Ἡ δικαία αὕτη παρά Κυρίου τιμωρία θὰ ἐκπάσῃ καὶ θὰ πλήξῃ ὅλα τα κέδρα τοῦ Λιβάνου, τὰ ὑψηλά καὶ ὑπερήφανα, καὶ ὅλα τα δένδρα βελανιδιάς τῆς χώρας Βασάν.

Ησ. 2,14 καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν

Ησ. 2,14 Θὰ πλήξῃ κάθε ὑψηλὸν ὄρος καὶ κάθε ὑψηλὸν βουνόν,

Ησ. 2,15 καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος

ὕψηλόν

- Ησ. 2,15 κάθε υψηλόν και ωχυρωμένον πύργον, κάθε ισχυρόν τείχος.
- Ησ. 2,16 καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους.
- Ησ. 2,16 Θα εκπάση εναντίον των πλοίων, που ευρίσκονται εις την θάλασσαν, και εναντίον όλων των στολισμένων και ωραίων εις θέαν πλοίων.
- Ησ. 2,17 καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὕψος ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος ὁ μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- Ησ. 2,17 Και τρομαγμένος τότε θα ταπεινωθῇ κάθε ἄνθρωπος. Θα πέσῃ ἡ ἀλαζονεία των ἀνθρώπων και θα υψωθῇ και θα δοξασθῇ ὁ Κύριος ὁ μόνος κατὰ την μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν.
- Ησ. 2,18 καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν,
- Ησ. 2,18 Κατατρομαγμένοι οἱ ἄνθρωποι θα κρύψουν ἐπιμελῶς ὅλα τα εἰδωλα, που εἶχαν κατασκευάσει με τὰ χέρια των·
- Ησ. 2,19 εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
- Ησ. 2,19 θα τα φέρουν μέσα εις τὰ σπήλαια και εἰς τὰς σχισμὰς των βράχων και εις τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ὅπου και οἱ ἴδιοι θα καταφύγουν ἐνώπιον τοῦ φόβου, που θα τοὺς ἐμπνέῃ ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου, και ἐνώπιον τῆς δόξης και τῆς παντοδυναμίας του, ὅταν θα σηκωθῇ, δια να συντρίψῃ τὴν αμαρτωλὴν χώραν.
- Ησ. 2,20 τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν, τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσι,
- Ησ. 2,20 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ κάθε ἄνθρωπος θα πετάξῃ τὰ σιχαμερὰ εἰδωλά του, τὰ ἀσημένια και τὰ χρυσά, τὰ ὁποῖα κατασκεύασε, δια να τα προσκυνῇ, θα τα πετάξουν εις τὰ

σκουπίδια και εις τας ρωγμάς, όπου αι φωλεαί των
νυκτερίδων,

Ησ. 2,21 τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ
εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν
ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Ησ. 2,21 δια να ημπορέσουν ἔτσι ελεύθεροι, να εισέλθουν εις τας
τρώγλας κάποιου ασφαλούς βράχου, εις τας σχισμάς των
ορέων, τρέμοντες την φοβερὰν παρουσίαν του Κυρίου, την
ἀπειρον αὐτοῦ δόξαν και ακατανίκητον δύναμιν, όταν θα
εγερθῇ, δια να συντρίψῃ την αμαρτωλὴν χώραν μας.

ΗΣΑΪΑΣ 3

Ησ. 3,1 Ἴδου δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαώθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν,
ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος,

Ησ. 3,1 Ἰδού, λοιπόν, ο δεσπότης, ο Κυριος των δυνάμεων θα
επιτρέψῃ να λείψει ἀπὸ την χώραν της Ιουδαίας και ἀπὸ
την πόλιν της Ιερουσαλὴμ κάθε δύναμις ἀνδρός και
γυναικός, δύναμις και στήριγμα ἄρτου και ὕδατος και ὅλων
των ἀπαραιτήτων βιοτικῶν ἀγαθῶν.

Ησ. 3,2 γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ
δικαστὴν καὶ προφῆτην καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον

Ησ. 3,2 Θα ἀφαίρεση κάθε γίγαντα και γενικῶς κάθε ἰσχυρόν
ἄνδρα, ἄνδρα ἐμπειροπόλεμον και δικαστὴν και προφῆτην
και συνετόν και ἐμπειρον πρεσβύτερον.

Ησ. 3,3 καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ
σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετόν ἀκροατὴν·

Ησ. 3,3 Θα ἀφαίρεση κάθε στρατιωτικὸν ἀρχηγόν μέχρι και
πεντηκόνταρχον, κάθε ἀξιόλογον σύμβουλον και σοφόν

αρχιτέκτονα και άνθρωπον, ο οποίος μετά συνέσεως θα ακούη την αλήθειαν.

Ησ. 3,4 καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαΐκται κυριεύσουσιν αὐτῶν.

Ησ. 3,4 Ἀντί δε αὐτῶν θα ἐπιτρέψῃ να καταλάβουν την αρχὴν και να τεθοῦν επικεφαλῆς σας νεαροὶ ἄνδρες χωρὶς πείραν· ἀπατεῶνες δε θα ἀναδειχθοῦν κύριοι και δυνάσται του λαοῦ.

Ησ. 3,5 καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτεον, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον.

Ησ. 3,5 Τότε θα λείψῃ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμός· ὁ λαός θα περιέλθῃ εἰς κατάστασιν συγχύσεως και ἀναρχίας. Ὁ ἓνας ἄνθρωπος θα ἐπιτέσῃ ἐναντίον του ἄλλου και κάθε ἄνθρωπος ἐναντίον του πλησίον του. Με αὐθάδειαν θα συγκρουσθῇ τὸ παιδίον πρὸς τὸν γέροντα, και ὁ ἀέντιμος πρὸς τὸν ἐντιμον και ευϋπόληπτον.

Ησ. 3,6 ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων· ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγός ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σέ ἔστω.

Ησ. 3,6 Ἐξ αἰτίας της ἀναρχίας αὐτῆς και δια την ἔλλειψιν συνετῶν ἀρχηγῶν και βιοτικῶν ἀγαθῶν, θα κρατῇ ἀπὸ τὸ ἐνδυμα κάθε ἄνθρωπος τὸν πρῶτον τυχόντα ὁμοεθνή του ἢ τὸν συγγενή του πατρὸς του, και θα λέγῃ· ἡσύ ἔχεις ἐνδυμα, δεν εἶσαι γυμνός ὅπως ἡμεῖς. Γίνε λοιπὸν ἀρχηγός μας και ἡ διατροφή μας ας εἶναι εἰς τα χεῖριά σου.

Ησ. 3,7 καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ· οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου.

Ησ. 3,7 Ἐκεῖνος κατὰ τὴν φοβερὰν αὐτὴν ἡμέραν θα ἀπαντήσῃ και

θα εἶπη· ἡδὲν θα γίνω ἀρχηγός σας, διότι οὔτε εἰς τὴν ἰδικήν μου οἰκίαν δὲν ὑπάρχει ἄρτος οὔτε ἄλλο ἱμάτιον. Δὲν θέλω καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ γίνω ἀρχηγός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ησ. 3,8 ὅτι αἰνεῖται Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον

ἀπειθοῦντες· διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, Ησ. 3,8 Αὐτὰ ἀσφαλῶς θα γίνουν, διότι ἡ Ἱερουσαλήμ θα ἔχη ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ θα ἔχη περιπέσει εἰς καταστροφὴν, διότι αἱ γλῶσσαι τῶν κατοίκων τῆς χώρας αὐτῆς ἐλάλουν παράνομα καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐδεικνύοντο ἀπειθεῖς πρὸς τὸν θεόν. Καὶ τώρα ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ ταπεινωθῇ τὸ ψευδὲς μεγαλεῖον αὐτῶν.

Ησ. 3,9 καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν. οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλήν πονηράν καθ' ἑαυτῶν

Ησ. 3,9 Ἡ ἀναισχυντία τοῦ προσώπου τῶν ἐγείρεται μάρτυς κατηγορίας ἐναντίον αὐτῶν. Διεκήρυξαν καὶ παρουσίασαν ἀναισχύντως τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅπως ἄλλοτε οἱ κάτοικοι τῶν Σοδόμων. Ἀλλοίμονον εἰς αὐτούς, διότι ἔχουν σκεφθῇ καὶ λάβει ἀποφάσεις πονηράς καὶ κακάς, αἱ ὁποῖαι εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν θα ἐκσπάσουν ἐναντίον τῶν.

Ησ. 3,10 εἰπόντες· δῆσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.

Ησ. 3,10 Αὐτοὶ εἶπαν· ἡᾶς δέσωμεν καὶ ἂς ἀπομονώσωμεν ἐκλείστον τὸν ἐνᾶρετον, διότι μας εἶναι δυσμεταχειρίστος καὶ ἐμπόδιον στὸν δρόμον μας. Δι' αὐτὰς τὰς παρανομίας τῶν θα γευθοῦν τὰ ἐπίχειρα τῶν κακῶν ἔργων τῶν.

Ησ. 3,11 οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ· πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβῆσεται αὐτῷ.

Ησ. 3,11 Ἀλλοίμονον στὸν ἄνθρωπον τῆς παρανομίας! Ολέθρια πράγματα θα τοῦ συμβοῦν, ἀνάλογα πρὸς τὰ πονηρὰ ἔργα

των χειρών του.

Ησ. 3,12 λαός μου, οί πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν· λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταρασσουσιν.

Ησ. 3,12 Λαε μου, οἱ ἄρχοντές σου ὡς σκληροὶ καὶ πιεστικοὶ εἰσπράκτορες σας καταληστεύουν, καὶ αὐτοὶ ἀπαιτοῦν ἀπὸ σας εἰσφοράς καὶ δώρα. Ἐχουν καταντήσει κυρίαρχοι καὶ δυνάσται σας. Λαε μου, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κολακευτικῶς καὶ δι' ἰδιοτελεῖς λόγους σας μακαρίζουν καὶ σας καλοτυχίζουν, σας παραπλανοῦν. Αναταράσσουν δε καὶ δημιουργοῦν σύγχυσιν στὸν δρόμον τῆς ζωῆς καὶ συμπεριφοράς σας.

Ησ. 3,13 ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ·

Ησ. 3,13 Αλλ' ἰδού, ὅτι τώρα ὁ Κύριος θα καθήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου, διὰ νὰ κρίνῃ. Θα στήσῃ εἰς κρίσιν καὶ δίκην τὸν λαὸν του.

Ησ. 3,14 αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ. ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν;

Ησ. 3,14 Αὐτὸς ὁ Κύριος θα ἐλθῇ, διὰ νὰ δικάσῃ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἀρχοντας τοῦ λαοῦ του. Καὶ ἐν τῇ δικαίᾳ ὀργῇ του θα εἴπῃ πρὸς αὐτούς· ἡδιὰτί σεις παρεδώσατε τὸν ἀμπελῶνα μου, τὸν λαὸν μου, στὸ πυρ τῆς καταστροφῆς καὶ ἀρπαγῆς; Διὰτί ἡ ἀρπαγείσα περιουσία τῶν πτωχῶν εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν κατοχὴν σας εἰς τὰ σπίτια σας;

Ησ. 3,15 τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαὸν μου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε;

Ησ. 3,15 Διὰτί σεις ἀδικεῖτε τὸν λαὸν μου; Μετὰς συκοφαντίας δε καὶ διαβολάς σας κατεξευτελίζετε καὶ ἐντροπιάζετε τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν;

Ησ. 3,16 Τάδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες

- Σιών καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ καὶ ἐν νεύμασιν
ὀφθαλμῶν καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι
τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι,
- Ησ. 3,16 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Επειδὴ υπερηφανεύθησαν καὶ
αλαζονεύθησαν αἱ γυναῖκες τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐβάδισαν
με τὸν τράχηλον τῶν ὑψηλῶν, ἐρριπταν δὲ ἀναίσχυντα
προκλητικά νεύματα τῶν ὀφθαλμῶν τῶν γύρω τῶν, ἐσερνάν
τα φορέματά τῶν κατὰ τὸ βάδισμά τῶν καὶ ἐπαιζάν
συγχρόνως χορευτικῶς με τὰ πόδια τῶν,
- Ησ. 3,17 καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιών, καὶ
Κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν
- Ησ. 3,17 δια τοῦτο θὰ ταπεινώσῃ καὶ θὰ ἐξευτελίσῃ ὁ Κύριος τὰς
αριστοκράτιδας αὐτὰς γυναῖκας τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ θὰ
ἀποκαλύψῃ γυμνὴν τὴν ἀπόκρυφον ἀσχημίαν αὐτῶν.
- Ησ. 3,18 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν τοῦ
ἱματισμοῦ αὐτῶν καὶ τοὺς κόσμους αὐτῶν καὶ τὰ
ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσύμβους καὶ τοὺς μηνίσκους
- Ησ. 3,18 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς κρίσεως, θὰ ἀφαιρέσῃ ὁ
Κύριος τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ πλουσίου ἱματισμοῦ τῶν,
τὴν περίτεχνον δια τὴν πλοκὴν τῆς με κοσμήματα κόμην
τῶν, τοὺς κροσσούς τῶν ἐνδυμάτων τῶν καὶ τὰ κοσμήματα
τῆς κεφαλῆς τῶν,
- Ησ. 3,19 καὶ τὸ κάθεμα καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν
- Ησ. 3,19 τὰ περιδέραια, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ τραχήλου τῶν κατέρχονται
στο στήθος τῶν, καὶ ὅλας τὰς ἀρωματικὰς καὶ καλλυντικὰς
βαφὰς τοῦ προσώπου τῶν.
- Ησ. 3,20 καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης καὶ τοὺς
χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον καὶ τὰ
περιδέξια καὶ τοὺς δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια
- Ησ. 3,20 Καὶ τὴν συλλογὴν τῶν πολυτελῶν ἐνδυμάτων καὶ τὰ
κοσμήματα τῶν τραχήλων καὶ τὰ βραχιόλια καὶ κάθε ἄλλο
κόσμημα καὶ τὰ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ἐμπλέκονται εἰς τὴν

- κόμην, τα κοσμήματα του δεξιού βραχίονος, τα δακτυλίδια και τα σκουλαρίκια,
- Ησ. 3,21 καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα
- Ησ. 3,21 ενδύματα, τα οποία θα έχουν πορφυράν γιρλάνταν, και τα άλλα, τα οποία θα έχουν συνυφανθή με πορφυράν.
- Ησ. 3,22 καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά
- Ησ. 3,22 Θα αφαίρεση από αυτάς ο Κυριος τα ενδύματά, που φορούν στο σπίτι των, όπως επίσης και τα εκ Λακωνίας διαφανή πολυτελή υφάσματα.
- Ησ. 3,23 καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ τὰ κόκκινα καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα καὶ θέριστρα κατάκλιτα.
- Ησ. 3,23 Και τα άλλα πολυτελή ενδύματα τα εκ βύσσου και υακίνθου, τα κατακόκκινα, τας λεπτὰς από πολυτελή λινόν ενδυμασίας, που έχουν συνυφανθή με χρυσόν και με πολυτίμους, λίθους υακίνθου, τα θερινά πολυτελή πέπλα, που περιβάλλουν την κεφαλὴν και την προφυλάσσουν από τας ηλιακάς ακτίνας.
- Ησ. 3,24 καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδέϊας κονιορτός, καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα σου καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώσῃ σάκκον.
- Ησ. 3,24 Και τότε ἀντὶ της ἀλλοτε ευχαρίστου ευωδίας των αρωμάτων, θα ἔχῃς κονιορτόν ἐπάνω σου. Ἀντὶ της πολυτελοῦς ζώνης θα ζωσθῇς με σχοινί, ἀντὶ των χρυσῶν στολισμάτων της κεφαλῆς σου θα ἀπόκτησης φαλάκραν ἐξ αἰτίας των πονηρῶν ἐργῶν σου. Ἀντὶ του πολυτελοῦς χιτῶνος του υφασμένου με πορφύραν θα ζωσθῇς χονδρόν τρίχινον σάκκον.
- Ησ. 3,25 καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος, ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρα πεσεῖται, καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρα πεσοῦνται. Καὶ

ταπεινωθήσονται

- Ησ. 3,25 Τα δε καλύτερά σου παιδιά, ω Σιών, τα οποία ιδιαιτέρως αγαπάς, θα πέσουν εν στόματι μαχαίρας. Ολοι οι δυνατοί άνδρες σου θα σφαγούν δια μαχαίρας. Οι πάντες και τα πάντα θα ταπεινωθούν.
- Ησ. 3,26 καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν, καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ καὶ εἰς τὴν γῆν ἑδαφισθήσῃ.
- Ησ. 3,26 Αδειαναί πλέον αι θήκαι των ποικίλων κοσμημάτων θα παρέχουν θέαμα θλιβερόν και πένθιμον. Θα εγκαταλειφθῆς μόνῃ, ἔρημος και κατερειπωμένη, με κρημνισμένα τα σπίτια σου εις την γην.

ΗΣΑΪΑΣ 4

- Ησ. 4,1 Καὶ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἑνὸς λέγουσαι· τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα πλην τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄφελε τὸν ὄνειδισμὸν ἡμῶν. -
- Ησ. 4,1 Τοση, εξ αιτίας των σφαγών, θα εἶναι η ἔλλειψις ανδρῶν, ὥστε πολλάι μαζή γυναῖκες θα πιάσουν ἕνα ἄνδρα και θα λέγουν προς αὐτόν· ἡδέν θα σε επιβαρύνωμεν με την διατροφήν μας, θα τρώγωμεν το ἰδικόν μας ψωμί, θα ενδυώμεθα με τα ἰδικά μας ενδύματα, ἀλλά μόνον δώσε μας το ὄνομά σου, ὡς συζύγου μας, και ἀφαίρεσε ἀπὸ ημᾶς την εντροπήν της ατεκνίας μας.
- Ησ. 4,2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ·
- Ησ. 4,2 Μετὰ τας συμφοράς ὁμως αὐτάς και κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην του Μεσσίου θα λάμψη ἀπὸ τον ουρανὸν ἐπάνω εις την γην ο θεός με σοφίαν και δόξαν, δια να υψώση και

- δοξάση τους απομείναντας πιστούς εις αυτόν Ισραηλιτας.
καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἅγιοι κληθήσονται, πάντες οἱ γραφέντες εἰς
ζωὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ·
- Και τότε οἱ απομείναντες στο ὄρος Σιών καὶ οἱ
απολειφθέντες εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι θα ονομασθούν
ἅγιοι, ὅλοι ὅσοι ἔχουν γραφὴ στο βιβλίον τῆς ζωῆς ἐν
Ἱερουσαλὴμ.
- ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν
θυγατέρων Σιών καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν
ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως.
- Διότι τότε θα ξεπλύνῃ ἐντελῶς ὁ Κύριος τὸν ἠθικὸν ῥύπον
ἀπὸ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ θα
καθαρίσῃ τὸ αἶμα, ποὺ ἐχύθη μεταξὺ αὐτῶν με
καταδικαστικὴν κρίσιν, με φλόγα πυρκαϊᾶς.
- καὶ ἥξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοὺς ὄρους Σιών καὶ πάντα
τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας καὶ ὥς
καπνοῦ καὶ ὥς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτός, καὶ
πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται·
- Θα ἐλθῇ ὁ Κύριος, καὶ τότε ολόκληρος ὁ τόπος τοὺς ὄρους
τῆς Σιών καὶ ὅλα τα γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, θα
σκιάζονται ἀπὸ δροσερὰν νεφέλην κατὰ τὸ διάστημα τῆς
ἡμέρας, κατὰ δε τὴν νύκτα θα φωτίζονται ὡς ἀπὸ φῶς
πυρκαϊᾶς, ποὺ θα ἀντιφεγγίζεται ἀπὸ τὸν ἀναβαίνοντα
καπνόν. Ὁλος αὐτὸς ὁ τόπος θα σκεπασθῇ ἀπὸ τὴν
μεγαλειώδη δόξαν τοῦ Κυρίου.
- καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν
ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ.
- Ὅλοι καὶ ὅλα, ὅσα υπάρχουν ὑπὸ τὴν δροσερὰν σκιαν τῆς
νεφέλης, θα προστατεύονται ἀπὸ τὸ καῦμα τοῦ ἡλίου, θα
σκεπάζονται ἀπὸ τὰς ραγδαίας καταστρεπτικὰς βροχὰς, θα
ευρίσκονται εἰς ἀσφάλειαν καὶ θα ζοῦν με ἀνεσιν.

ΗΣΑΪΙΑΣ 5

- Ησ. 5,1 Ἦσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνί μου. ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίνοντι.
- Ησ. 5,1 Θα ψάλω, λοιπὸν, ἐγὼ στον ἀγαπημένον μου ἀμπελῶνα, τον ἰσραηλιτικὸν λαόν, ἄσμα του ἀγαπητοῦ μου Κυρίου. Ο ἡγαπημένος Κύριος ἀπέκτησεν ἀμπελον εἰς κάποιον λόφον, εἰς τόπον παχὺν καὶ εὐφορον.
- Ησ. 5,2 καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον Σωρήχ καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ προλήνιον ὥρυξα ἐν αὐτῷ· καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.
- Ησ. 5,2 Ἐθεσα ολόγουρα φράκτην, ἐσκαψα τάφρον, ἐφύτευσα ἐκλεκτὰ κλήματα του εἶδους Σωρήχ, ἐκτίσα πύργον στο μέσον της ἀμπέλου αὐτῆς, ἐσκαψα φρεάτιον δια να πίπτῃ εἰς αὐτὸ ὁ μούστος καὶ περίμενα να παραγάγῃ σταφύλια, αὐτὴ ὅμως παρήγαγεν ἀκάνθας.
- Ησ. 5,3 καὶ νῦν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου.
- Ησ. 5,3 Καὶ τώρα σεις, οἱ κάτοικοι της Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἄνθρωποι της φυλῆς Ἰούδα, κρίνατε καὶ δικάσατε μεταξύ εμοῦ καὶ του ἀμπελῶνός μου.
- Ησ. 5,4 τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.
- Ησ. 5,4 Τὶ υπολείπεται να κάμω ἀκόμη δια την ἀμπελὸν μου αὐτήν καὶ τί ἕως τώρα δεν ἔκαμα δ' αὐτήν; Ἐκαμα τα πάντα, δια να καρποφορήσῃ αὐτὴ σταφυλὰς. Εκείνη δε ἔκαμεν

αγκάθια!

Ησ. 5,5 νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν, καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα·

Ησ. 5,5 Τώρα, λοιπόν, ἐγὼ θα καταστήσω γνωστὸν εἰς σας, τι θα κάμω εἰς τὴν ἀμπελὸν μου. Θα αφαιρέσω τὸν φράκτην αὐτῆς καὶ θα εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς διαρπαγὴν. Θα κρημνίσω τὸν τοῖχον τῆς καὶ θα καταπατῆται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τα ζῶα.

Ησ. 5,6 καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ οὐ τμηθῇ οὐδὲ μὴ σκαφῇ, καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν ὥς εἰς χέρσον ἄκανθαι· καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν.

Ησ. 5,6 Θα εγκαταλείψω τὴν ἀμπελὸν μου, δὲν θα κλαδευθῇ πλέον, οὔτε θα σκαφθῇ, καὶ ἔτσι τὰ ἀγκάθια θα ἀνεβούν γύρω καὶ ἐπάνω τῆς ὡς εἰς χέρσον καὶ ἀκαλλιέργητον τόπον. Θα διατάξω τὰ σύννεφα νὰ μὴ βρέξουν πλέον εἰς αὐτὴν ποτιστικὴν βροχήν.

Ησ. 5,7 ὁ γὰρ ἀμπελῶν Κυρίου σαβαὼθ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἠγαπημένον· ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν.

Ησ. 5,7 Ὁ ἀμπελῶν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων εἶναι ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, νέα γενεὰ ἠγαπημένα. Επερίμενα ἀπὸ αὐτὴν νὰ καρποφορήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἀρετὴν, αὐτὴ ὅμως ἔκαμε παρανομίαν καὶ ὄχι δικαιοσύνην, με ἀποτέλεσμα νὰ ἀκούεται ἐκεῖ κραυγὴ ἀδικουμένων.

Ησ. 5,8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνται τι. μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς;

Ησ. 5,8 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τὴν οἰκίαν τῶν

εις την οικίαν του άλλου και τον αγρόν των με τον αγρόν του άλλου, δια να αφαιρέσουν κάτι από την ιδιοκτησίαν του πλησίον! Μηπως πρόκειται να κατοικήσετε μόνοι σεις και δια παντός επάνω εις την γην;

Ησ. 5,9 ἤκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς.

Ησ. 5,9 Αἱ πονηρίαι καὶ αἱ ἀδικίαι αὐταὶ ἐφθασαν εἰς τὰ ὦτα Κυρίου τοῦ παντοκράτορος, ὁ ὁποῖος καὶ εἶπε· “καὶ ἐὰν ἀκόμη οἰκοδομηθούν πολλαὶ καὶ περισσότεραι οἰκίαι, μεγάλαι καὶ ωραῖαι, θὰ προορισθούν δια τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν. Κανεῖς δὲν θὰ υπάρχη, πού θὰ κατοική εἰς αὐτάς!

Ησ. 5,10 οὐ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσῃ κεράμιον ἓν, καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ ποιήσῃ μέτρα τρία.

Ησ. 5,10 Ἀγρός, τὸν ὁποῖον ὥργωσαν δέκα ζεύγη βοϊδιῶν, θὰ ἀποδώσῃ καρπὸν, ὁ ὁποῖος μόλις καὶ θὰ γεμίζῃ μίαν μόνην στάμναν. Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος στοὺς ἀγρούς του ἔσπειρεν ἐξ ἀρτάβας, θὰ λάβῃ ὡς ἀπόδοσιν τὸ ἡμῖς αὐτῶν, τρία μέτρα.

Ησ. 5,11 Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωῒ, καὶ τὰ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψε· ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.

Ησ. 5,11 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐξυπνοῦν πρωῒ-πρωῒ καὶ ἐπιζητοῦν τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μένουσιν ἀργὰ τὸ βράδυ πίνοντες οἶνον· ὁ οἶνος θὰ τοὺς κατακαύσῃ.

Ησ. 5,12 μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι.

Ησ. 5,12 Πίνουν τὸ κρασί των με τὸν ἦχον τῆς κιθάρας καὶ τῆς ναύλας καὶ τῶν τύμπανων καὶ τῶν αὐλῶν· τὰς ἐντολάς ὅμως τοῦ Κυρίου τὰς παραβλέπουσιν καὶ δὲν προσέχουσιν νὰ

εννοήσουν τα έργα του Θεού.

Ησ. 5,13 τοίνυν αιχμάλωτος ὁ λαὸς μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἶδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον, καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψος ὕδατος.

Ησ. 5,13 Δια την ασωτίαν, λοιπόν, αυτήν και ασέβειάν του ο λαός θα γίνη αιχμάλωτος και πολλοί από αυτούς θα πεθάνουν, ἄλλοι μεν από την ἔλλειψιν ψωμιού και ἄλλοι από την ἔλλειψιν ὕδατος.

Ησ. 5,14 καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν, καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

Ησ. 5,14 Ηυφράνθη η ψυχὴ του ἄδου, ἤνοιξεν αὐτός το στόμα του, ὥστε να μη σταματήση καταβροχθίζων. Εκεί θα κατεβούν οι ἔνδοξοι της γης, οι μεγάλοι, οι πλούσιοι, οι πονηροὶ και διεφθαρμένοι ἄνθρωποι αὐτῆς της πόλεως.

Ησ. 5,15 καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται.

Ησ. 5,15 Θα ταπεινωθῇ ο κάθε αμαρτωλὸς ἄνθρωπος, θα εξευτελισθῇ ο ἐπίσημος ἀνὴρ, θα ταπεινωθούν τα υπερήφανα ματία, που με αλαζονείαν ἐκύταζαν υψηλά.

Ησ. 5,16 καὶ ὑψωθήσεται Κύριος σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

Ησ. 5,16 Θα υψωθῇ ὁμως και θα δοξασθῇ ο Κυριος των δυνάμεων με την δικαίαν αὐτὴν κρίσιν και τιμωρίαν· και ο Θεὸς ο ἅγιος θα υψωθῇ ἐν τη δικαιοσύνῃ αὐτοῦ.

Ησ. 5,17 καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται.

Ησ. 5,17 Και οι αιχμάλωτοι Ιουδαῖοι θα βόσκουν στον τόπον της εξορίας των, ὅπως τα ζῶα, ὅπως οι ταῦροι· εἰς δε τας ἐρήμους περιοχὰς της πατρίδος των θα βόσκουν ἀρνιά.

Ησ. 5,18 οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ καὶ

- ὥς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας,
Ησ. 5,18 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ οἱ σὺρουν ἐπάνω των, ὡς
εἰς ατελείωτον σχοινίον, πολυάριθμους αμαρτίας, εἰς
ἐκείνους οἱ οἱ πολλαπλασιάζουν καὶ ἐκτείνουν, ὡς
μακρὸν λωρίον ζυγοῦ δαμάλεως, τὰς αμαρτίας των!
- Ησ. 5,19 οἱ λέγοντες· τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν,
καὶ ἐλθάτω ἡ βουλή τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν.
- Ησ. 5,19 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ οἱ καταφρονητικῶς λέγουν·
“ἀς ἐλθουν, λοιπόν, σύντομα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος
ἀπειλεῖ νὰ κάμῃ, διὰ νὰ τὰ ἴδωμεν. Ἀς πραγματοποιηθῇ ἡ
ἀπειλητικὴ ἀπόφασις τοῦ ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ τὴν
γνωρίσωμεν”!
- Ησ. 5,20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν
πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος,
οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν.
- Ησ. 5,20 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ οἱ λέγουν τὸ κακὸν ὡς καλὸν
καὶ τὸ καλὸν ὡς κακὸν, καὶ οἱ οἱ μετὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν
πράξιν των παρουσιάζουν τὸ σκότος ὡς φῶς καὶ τὸ φῶς ὡς
σκότος! Αὐτοὶ οἱ οἱ προβάλλουν ἀπατηλῶς τὸ πικρὸν ὡς
γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ ὡς πικρὸν!
- Ησ. 5,21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον αὐτῶν
ἐπιστήμονες.
- Ησ. 5,21 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ οἱ φρονοῦν ὅτι εἶναι σοφοὶ
καὶ συνετοί, οἱ οἱ αυτοπαρουσιάζονται εἰς τὰ μάτια των
ὡς σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες γνωρίζοντες τάχα ἀκριβῶς τὰ
πάντα!
- Ησ. 5,22 οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, οἱ πίνοντες τὸν οἶνον καὶ οἱ
δυνάσται οἱ κεραννύντες τὰ σίκερα,
- Ησ. 5,22 Ἀλλοίμονον τοῖς ἀρχонтаῖς, σὰς, οἱ οἱ πίνουν τὸν οἶνον
κατὰ ὑπερβολὴν! Ἀλλοίμονον εἰς αὐτοὺς, οἱ οἱ κυριαρχοῦν
ἐπάνω σας, καὶ σὰς καταδυναστεύουν καὶ οἱ οἱ
κατασκευάζουν καὶ συνθέτουν οἰνοπνευματώδη μεθυστικὰ
ποτὰ διὰ τὸν ἑαυτὸν των!

- Ησ. 5,23 οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἶροντες.
- Ησ. 5,23 Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ οἱ κηρύσσουν τὸν ἀσεβῆ καὶ ἔνοχον ὡς ἀθών, διότι ἔλαβον δώρα, καὶ ἔτσι ἀφαιροῦν καὶ καταπατύν τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸν ἀθών καὶ ἐνάρετον.
- Ησ. 5,24 διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης, ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν.
- Ησ. 5,24 Δια τοῦτο, ὅπως ἡ καλάμι κατακαίεται ἀπὸ ἀναμμένον κάρβουνον, κατακαίεται καὶ γίνεται στάκτη ἀπὸ ἀναμμένην φλόγα, ἔτσι θα γίνη χνούδι καὶ θα διασκορπισθῇ ἡ ρίζα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, καὶ τὸ ἄνθος τῶν θα ἀνεβῇ ὡς κονιορτὸς στὸν αἶρα καὶ θα εξαφανισθῇ. Θα πάθουν αὐτά, διότι δὲν ἠγάπησαν καὶ δὲν ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου τοῦ παντοκράτορος, ἀλλὰ κατεφρόνησαν τὸν λόγον τοῦ ἁγίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ προεκάλεσαν ἔτσι τὴν ὀργὴν τοῦ ἐναντίον τῶν.
- Ησ. 5,25 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σαβαώθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.
- Ησ. 5,25 Καὶ ἐθύμωσε με μεγάλην ὀργὴν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ. Ἀπλώσε τὴν τιμωρὸν χεῖρα τοῦ· τοὺς ἐκτύπησε καὶ συνεκλονίσθησαν τὰ ὄρη ἀπὸ τὸν σεισμόν, τὰ δε πτώματα τῶν φονευθέντων κατὰ τὸν πόλεμον ἐγίναν ὡσάν κοπριά, ἀποσυντεθειμένα στὸ μέσον τῶν οδῶν. Καὶ παρ' ὅλας αὐτάς τας τιμωρίας, διότι ἐκείνοι δὲν μετενόησαν,

δεν απεμακρύνθη ο θυμός του Κυρίου, αλλά είναι ακόμη
υψωμένη η παντοδύναμος χείρ του, δια να επιπέση
εναντίον των παρανόμων.

Ησ. 5,26 τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν
καὶ συριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, καὶ ἰδοὺ ταχὺ
κούφως ἔρχονται·

Ησ. 5,26 Καὶ λοιπὸν θα ὑψωση καὶ θα δώση ὁ Κύριος σημεῖον εἰς τὰ
εχθρικά εἰδωλολατρικά ἔθνη, που εὐρίσκονται μακρὰν, θα
σφυρίξῃ, δια νὰ ακουσθῇ ἀπὸ λαοὺς, που ὑπάρχουν εἰς τὰ
ἄκρα τοῦ κόσμου, ὥστε ἐκεῖνοι νὰ προσέλθουν· καὶ ἰδοὺ,
ἔρχονται ταχύτατα, ὡς εἰάν ἔχουν πτερὰ.

Ησ. 5,27 οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν
οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύσουσι τὰς ζώνας αὐτῶν
ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες
τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν·

Ησ. 5,27 Ἐρχονται με τόσῃν ὁρμῇν, με τέτοιο μένος, ὥστε δὲν θα
αἰσθανθοῦν πείναν, οὔτε θα καταβληθοῦν ἀπὸ τὸν κόπον,
οὔτε θα ἀργοπορήσουν ἀπὸ νυσταγμὸν, δὲν θα κοιμηθοῦν
στον δρόμον των, οὔτε θα λύσουν ἀπὸ τὴν μέσῃν των τὰς
ζώνας, οὔτε θα διαρραγούν τὰ λουριά των υποδημάτων των.

Ησ. 5,28 ὧν τὰ βέλη ὀξέα ἐστὶ καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα, οἱ
πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν,
οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καταιγίς.

Ησ. 5,28 Αὐτῶν των φοβερῶν ἐχθρῶν τὰ βέλη εἶναι ὀξέα καὶ τὰ τόξα
των τεντωμένα, ἑτοιμα νὰ ἐκσφενδονίσουν τὰ βέλη. Τὰ
πόδια των ἵππων των ἐθεωρήθησαν στερεὰ σαν πέτρα, καὶ
οἱ ῥόδες των πολεμικῶν ἀρμάτων των τρέχουν ταχύτατα καὶ
ανεμπόδιστα, ὡσάν ἡ καταιγίς.

Ησ. 5,29 ὁρμῶσιν ὡς λέοντες καὶ παρέστηκαν ὡς σκύμνοι
λέοντος· καὶ ἐπιλήψεται καὶ βοήσῃ ὡς θηρίον καὶ
ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτοῦς.

Ησ. 5,29 Ὁρμούν κατὰ τὴν μάχην ὡσάν ληοντάρια, εὐρίσκονται

εμπρός εις την πρώτην γραμμὴν σαν νεαρά ληοντάρια και ο φοβερός αὐτός εχθρός ως θηρίον συλλαμβάνει το θήραμά του και βρυχάται ἐπάνω ἀπὸ αὐτό, το μεταφέρει στο κρησφύγετόν του. Κανείς δεν θα ἠμπορέσει να τους αποσπάσει και τους γλυτώσει ἀπὸ το στόμα των.

Ησ. 5,30

καὶ βοήσῃ δι' αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαίνουσης· καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Ησ. 5,30

Ὡς θάλασσά, που αναταράσσεται ἀπὸ τὴν δύναμιν των ἀνέμων και βοοῦν τα κύματα της, ἔτσι και ο εχθρός θα φωνάξῃ δυνατὰ ἐναντίον αὐτῶν. Και ἐκεῖνοι θα στρέψουν ἱκετευτικά και ερευνητικά τα βλέμματα των εις τὴν γην, ἀναζητοῦντες βοήθειαν, και ἰδοὺ τρομερὸν σκότος θα εἶναι ἡ ἀπάντησις εις τὴν ἀπελπιστικὴν συμφορὰν των.

ΗΣΑΪΑΣ 6

Ησ. 6,1

Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ησ. 6,1

Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ὁζίας, εἶδον ἐν ὁράματι τὸν Κύριον να κάθεται ἐπάνω εις ἕνα θρόνον ὑψηλὸν και μετέωρον· και εἶδα ἀκόμη να εἶναι γεμάτος ἀπὸ ἀπερίγραφτον δόξαν ὁ ναὸς αὐτός.

Ησ. 6,2

καὶ Σεραφὶμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ταῖς μὲν δυοὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυοὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυοὶν ἐπέταντο.

Ησ. 6,2

Γύρω ἀπὸ τὸν ἐνδοξον αὐτὸν θρόνον ἴσταντο τα Σεραφὶμ ἕξ πτέρυγες εἶχε τὸ καθένα ἀπὸ αὐτά· με τὰς δύο πτέρυγας

- εσκέπαζαν τελείως το πρόσωπον των, με τας δύο άλλας
εσκέπαζον τους πόδας των και με τας δύο άλλας επετούσαν.
Ησ. 6,3 καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον·
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ
τῆς δόξης αὐτοῦ.
- Ησ. 6,3 Καὶ ἐφώναζε δυνατὰ ὁ ἓνας ἄγγελος πρὸς τὸν ἄλλον καὶ
ἔλεγον· “ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶναι ὁ Κύριος ὁ παντοκράτωρ,
γεμάτη εἶναι ὅλη ἡ γῆ ἀπὸ τὴν υπερλαμπρὸν δόξαν του”!
- Ησ. 6,4 καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἥς
ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ.
- Ησ. 6,4 Ἀπὸ δε τὴν δύναμιν καὶ τὴν βοήν των φωνῶν, με τας ὁποίας
ἐκραύγαζαν, ἐσηκώθη ὑψηλότερα ὁ γείσος τοῦ ναοῦ καὶ
ὅλος ὁ ναὸς ἐγέμισεν ἀπὸ καπνὸν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ
θυμιάματος.
- Ησ. 6,5 καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι
ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ
ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν βασιλέα
Κύριον σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
- Ησ. 6,5 Καὶ εἶπα ἐγὼ τότε· “ὦ ταλαίπωρος ἐγὼ! ἔχω συγκλονισθῆ
ολόκληρος, διότι, ἐνὼ εἶμαι ἄνθρωπος αμαρτωλὸς καὶ ἔχω
ἀκάθαρτα χεῖλη καὶ κατοικῶ ἀνάμεσα εἰς λαόν, πού ἔχει
ἐπίσης ἀκάθαρτα χεῖλη, ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ ὁ ἀνάξιος εἶδον με τὰ
μᾶτια μου τὸν βασιλέα καὶ Κύριον των δυνάμεων”!
- Ησ. 6,6 καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἓν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ
εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου,
- Ησ. 6,6 Τότε ἐστάλη πρὸς ἐμὲ ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἓνα ἀπὸ τὰ Σεραφίμ·
καὶ εἶχεν στὸ χεῖρ του ἀναμμένον ἄνθρακα, τὸν ὁποῖον με
τὴν λαβίδα εἶχε λάβει ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον.
- Ησ. 6,7 καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἥψατο
τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ
τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

- Ησ. 6,7 Ηγγισε το στόμα μου και είπεν· “ἰδοὺ, αὐτὸ ἤγγισε τα χεῖλη σου και θα αφαιρέση τας ανομίας σου και θα καθάριση τελείως και θα απαλείψῃ ἀπὸ σε τας αμαρτίας σου”.
- Ησ. 6,8 καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπα· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι· ἀπόστειλόν με.
- Ησ. 6,8 Και τότε ἤκουσα την φωνὴν του Κυρίου, που ἔλεγε· “ποῖον να ἀποστείλω; Ποιὸς θα πορευθῇ πρὸς τον λαὸν αὐτόν;” Και ἐγὼ εἶπα· “ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμαι πρόθυμος να πορευθῶ· στείλε με, Κυριε”.
- Ησ. 6,9 καὶ εἶπε· πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε·
- Ησ. 6,9 Η φωνὴ του Κυρίου μου εἶπε· “πῆγαινε και εἶπε στον λαὸν αὐτόν· Συνεχῶς και καθαρά θα ἀκούετε και δεν θα ἐννοήτε, θα βλέπετε με τα μάτια του σώματός σας θαυμαστά και καταπληκτικά γεγονότα, ἀλλὰ δεν θα τα προσέχετε.
- Ησ. 6,10 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς.
- Ησ. 6,10 Και τοῦτο, διότι η καρδιά του λαοῦ αὐτοῦ ἐγένε χονδρὴ και σκληρά. Με τα αὐτιά του σώματος και της ψυχῆς ἤκουσαν βαρεῖά τα θεῖα λόγια· ἐκλείσαν τα μάτια της διανοίας των, δια να μη ἰδοὺν με τα ματία των τα θαυμαστά πράγματα, να μη οἰκούσουν τα λόγια μου με τα αὐτιά των, ὥστε να τα ἐννοήσουν, να μετανοήσουν και να ἐπιστρέψουν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δε να τους θεραπεύσω”.
- Ησ. 6,11 καὶ εἶπα· ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἵκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.

- Ησ. 6,11 Εγώ τότε ηρώτησαν· “έως πότε, Κυριε, θα παραταθή αυτή η κατάσταση και η δικαία οργή σου;” Και εκείνος μου είπε· “μέχρις ότου ερημωθούν αι πόλεις, διότι δεν θα υπάρχουν οι κατοικούντες εις αυτάς· ερημωθούν και οι οίκοι, διότι δεν θα υπάρχουν άνθρωποι· η δε γη θα εγκαταλειφθή έρημος και ακαλλιέργητος”.
- Ησ. 6,12 καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς·
- Ησ. 6,12 Και μετὰ ταῦτα θα απομακρύνῃ και θα στείλῃ εις εξοριαν ο Θεός τους αμετανοήτους ανθρώπους, θα πληθυνθοῦν δε εκείνοι, οι οποίοι θα μείνουν οπίσω εις την χώραν της Ιουδαίας.
- Ησ. 6,13 καὶ ἔτι ἐπ’ αὐτῆς ἔστι τὸ ἐπιδέκατον, καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς βάλανος, ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.
- Ησ. 6,13 Και τώρα ἀκόμη υπάρχει εις την χώραν του Ισραήλ το δέκατον του πληθυσμοῦ, ἀλλὰ και αὐτό πάλιν θα εἶναι εις λεηλασίαν και εις ερημωσιν, ὡσάν την τερέβινθον, που της μαδούν τα φύλλα, και ὡσαν το βελανίδι, όταν πέσῃ ἀπὸ την θήκην του, τροφή στους χοίρους.

ΗΣΑΪΑΣ 7

- Ησ. 7,1 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασεῖμ βασιλεὺς Ἀράμ καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμῆσαι αὐτήν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν.
- Ησ. 7,1 Κατὰ τας ἡμέρας του βασιλέως Αχαζ, υιού του Ιωάθαμ, ὅστις ἦτο υὸς του Οζίου βασιλέως των Ιουδαίων, ἐπῆλθεν ο Ρασεῖμ, ο βασιλεὺς του Αραμαϊκοῦ κράτους, και ο Φακεέ, ο

υιός του Ρομελίου, βασιλέως των Ισραηλιτών, εναντίον της Ιερουσαλήμ, δια να πολεμήσουν και την καταλάβουν αλλά δεν ημπόρεσαν να την κυριεύσουν.

Ησ. 7,2 καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ λέγων· συνεφώνησεν Ἀράμ πρὸς τὸν Ἑφραὶμ· καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ.

Ησ. 7,2 Ἀνηγγέλθησαν δε στον βασιλικόν οἶκον του Δαβίδ, ὅτι το Αραμαϊκόν κράτος συνεμάχησε με το βασίλειον των Ισραηλιτών εναντίον αὐτῶν. Εταράχθη ο βασιλεύς και ὅλος ο βασιλικός οἶκος και ὅλος ο λαός των Ιουδαίων, ὅπως ταράσσονται και τρέμουν οι κλάδοι και τα φύλλα των δένδρων ενός δάσους, ὅταν πνεύση ἄνεμος.

Ησ. 7,3 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν· ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἄχαζ σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως

Ησ. 7,3 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Ησαΐαν· ἔβγα εἰς συνάντησιν του Αχαζ συ και ο απομείνας κοντά σου υἱός σου Ιασούβ, του οποίου το ὄνομα σημαίνει “το κατάλειμμα θα επιστρέψη”. Θα τον συνάντησης πλησίον της δεξαμενῆς, η οποία ευρίσκεται στο ἄνω μέρος της οδοῦ, που οδηγεῖ στον αγρόν του λευκαντοῦ.

Ησ. 7,4 καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων· ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσομαι.

Ησ. 7,4 Θα εἴπης ἐκεῖ προς τον Αχαζ· φυλάξου και ησύχασε, μη φοβεῖσαι· ας μη αποκαρδιωθῇς ἐξ αἰτίας των δύο αὐτῶν εσβεσμένων δαυλῶν, που καπνίζουν, του βασιλέως Φακεέ και του Ρασεῖμ, διότι, ὅταν η δικαία τιμωρία της ὀργῆς του θυμοῦ μου πραγματοποιηθῇ πλέον εναντίον σας, ἐγὼ πάλιν θα σας ανορθώσω και θα σας προστατεύσω.

- Ησ. 7,5 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηρὰν περὶ σοῦ λέγοντες·
- Ησ. 7,5 Ὡς πρὸς δε τον Ρασεῖμ, βασιλέα των Αραμαίων και τον Φακεέ, υἱὸν του Ρομελίου, ἐπειδὴ αυτοὶ ἐσκέφθησαν και ἀπεφάσισαν ἐναντίον σου κακὰ και ολέθρια, λέγοντες
- Ησ. 7,6 ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν Ταβεήλ·
- Ησ. 7,6 θα ἐπέλθωμεν ἐναντίον της Ιουδαίας, θα συνομιλήσωμεν με αὐτούς, θα τοὺς ἀπειλήσωμεν και ἐτσι, χωρὶς καν να πολεμήσωμεν, θα τοὺς γυρίσωμεν πρὸς το μέρος μας και θα καταστήσωμεν βασιλέα εἰς αὐτούς τον υἱὸν του Ταβεήλ,
- Ησ. 7,7 τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· οὐ μὴ μείνη ἡ βουλὴ αὕτη οὐδὲ ἔσται·
- Ησ. 7,7 αὐτά, λοιπόν, λέγει ο Κυριος, ο παντοκράτωρ· Δεν θα πραγματοποιηθῇ η κακή ἀπόφασίς των οὔτε και θα ευοδωθῇ το σχέδιόν των.
- Ησ. 7,8 ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ Δαμασκὸς καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ Ῥασεῖμ - ἀλλ' ἔτι ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ -
- Ησ. 7,8 Διότι πρωτεύουσα του Αραμαϊκοῦ κράτους θα εἶναι η Δαμασκός, ο δε Ρασεῖμ θα εἶναι βασιλεὺς μόνον της Δαμασκοῦ. Ὡς πρὸς δε το βασίλειον του Ισραὴλ θα υπάρξῃ ἀκόμη ἐπὶ ἐξηκοντα πέντε ἐτη, οπότε πλέον θα λείψῃ ο λαὸς ἀπὸ το βασίλειον αὐτό.
- Ησ. 7,9 καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομόρων υἱὸς τοῦ Ῥομελίου· καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνιῇτε. -
- Ησ. 7,9 Ἐπὶ του παρόντος πρωτεύουσα του βασιλείου αὐτοῦ θα εἶναι η Σαμάρεια και βασιλεὺς της Σαμαρείας θα εἶναι ο υἱὸς του Ρομελίου. Ἐὰν ὁμως σεις δεν πυστεύσετε στον Κυριον και δεν παραδεχθῇτε τοὺς λόγους του, ποτέ δεν θα

ενοήσετε ούτε την θέσιν, που ευρίσκεσθε, ούτε τον τρόπον της ασφαλείας σας”.

Ησ. 7,10

Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ λέγων·

Ησ. 7,10

Ωμίλησεν ο Κυριος και πάλιν προς τον Αχαζ και εἶπε·

Ησ. 7,11

αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος.

Ησ. 7,11

“εἰς πιστοποιήσιν αὐτῶν, που σου εἶπα, ζήτησε να γίνη κάποιο θαῦμα ἀπὸ τον Κυριον τον Θεόν σου εἴτε εἰς τα βάθη της γης εἴτε εἰς τα ὕψη του ουρανοῦ”.

Ησ. 7,12

καὶ εἶπεν Ἀχαζ· οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ’ οὐ μὴ πειράσω Κύριον.

Ησ. 7,12

Ο Αχαζ όμως απήντησε· “δεν πρόκειται εγώ να ζητήσω τέτοιο θαῦμα και να θέσω τρόπον τινά τον Κυριον εἰς πειρασμόν”.

Ησ. 7,13

καὶ εἶπεν· ἀκούσατε δὴ, οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;

Ησ. 7,13

Εἶπε τότε ο προφήτης Ησαΐας εκ μέρους του Θεοῦ·
“ἀκούσατε, λοιπόν, ὅλοι σεις οἱ ἄνθρωποι της βασιλικῆς οικογενείας του Δαβίδ. Εἶναι μικρὸν ζήτημα να παρέχετε πράγματα και αφορμὰς στενοχωρίας στους ἀνθρώπους; Πως, λοιπόν, τολμάτε να στενοχωρήτε τον Κυριον με την ἀπιστίαν και ἀνυπακοήν σας;

Ησ. 7,14

διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ·

Ησ. 7,14

Δια τούτο θα δώση ο ἴδιος ο Κυριος εἰς σας σημεῖον, θαῦμα μέγα και καταπληκτικόν. Ἰδού, ἡ παρθένος θα συλλάβη υπερφυσικῶς και θα γεννήσῃ υἱόν και το ὄνομα του υιοῦ της αὐτοῦ θα εἶναι Ἑμμανουήλ, που σημαίνει ο Θεός μαζί μας.

Ησ. 7,15

βούτυρον καὶ μέλι φάγεται· πρὶν ἢ γινῶναι αὐτὸν ἢ

προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν·

Ησ. 7,15

Ο Εμμανουήλ θα τρώγῃ βούτυρον καὶ μέλι, ὅπως καὶ τα ἄλλα παιδιά, θα ανατραφῇ ὅπως καὶ ἐκεῖνα. Πρὶν ὅμως ἔλθῃ εἰς τὴν ἡλικίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν θα εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν, θα ἐκλέγῃ πάντοτε τὸ ἀγαθόν, διότι δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸ ἡ κακὴ κληρονομικότης καὶ κλίσις.

Ησ. 7,16

διότι πρὶν ἢ γινῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν, καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ, ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων.

Ησ. 7,16

Διότι, ἐπαναλαμβάνω, πρὶν ἀκόμη τὸ παιδίον κατανόησῃ καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ μεταξὺ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, θα ἀπειθῇ εἰς κάθε πονηρίαν, διὰ νὰ ἐκλέγῃ καὶ προτιμᾷ πάντοτε τὸ ἀγαθόν. Ἡ υπερφυσικὴ γέννησις καὶ ἀρετὴ τοῦ παιδίου θα εἶναι τὸ σημεῖον, πού θὰ ἐγγυηθῇ, ὅτι θὰ μείνῃ ἀνέπαφος ἡ χώρα, διὰ τὴν ὁποίαν σὺ ὁ Ἀχαζ φοβείσαι ἐξ αἰτίας τῶν δύο βασιλέων, πού ἐπέδραμαν ἐναντίον σου.

Ησ. 7,17

ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας, αἱ οὕπω ἤκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφεῖλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.

Ησ. 7,17

Θα τιμωρήσῃ ὁ Θεὸς τοὺς δύο αὐτοὺς ἐπιδρομεῖς, ἀλλὰ θὰ ἐξαποστείλῃ καὶ θὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἐνάντιόν σου καὶ ἐνάντιον τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐνάντιον τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας τοιούτων συμφορῶν, αἱ ὁποῖαι ποτὲ ἕως τῶρα δὲν εἶχον ἐπέλθῃ εἰς σὰς ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχωρίσθη τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα. Θὰ ἐξαποστείλῃ εἰς ὄλεθρόν σας τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων ἐνάντιον σας.

Ησ. 7,18

καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μυῖαις, ὃ κυριεύει μέρος ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελίσσει, ἣ

ἐστὶν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων,

Ησ. 7,18

Κατὰ την εποχὴν, λοιπόν, ἐκείνην ὁ Κύριος θὰ σφυρίξῃ καὶ θὰ προσκαλέσῃ ὡσάν πολυαρίθμους μυίγας τοὺς Αἰγυπτίους, οἱ οἱ κυναρχοῦν στο ἄνω μέρος τοῦ Νείλου, ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὡσαν σμήνη μελισσῶν τὰ πάνοπλα στρατεύματα τῶν Ἀσσυρίων,

Ησ. 7,19

καὶ ἐλεύσονται πάντες καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ῥαγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ.

Ησ. 7,19

καὶ θὰ ἐπέλθουν ἐναντίον σας, θὰ καταλάβουν τὴν χώραν σας καὶ θὰ ἀναπαυθῶν ἐν αὐτῇ, ὡς εἰναι ἰδικὴ τῶν, θὰ εἰσχωρήσουν παντοῦ· εἰς τὰς φάραγγας τῆς χώρας σας, εἰς τὰς τρώγλας τῶν βράχων, εἰς τὰ σπήλαια τῶν ὀρέων καὶ γενικῶς εἰς κάθε ρωγμὴν καὶ εἰς κάθε δένδρον.

Ησ. 7,20

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει Κύριος τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυσμένῳ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν, καὶ τὸν πώγωνά ἀφελεῖ.

Ησ. 7,20

Κατὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην ἡμέραν τῆς θείας τιμωρίας, χρησιμοποιοῦν ὁ Κύριος ὡς ὄργανά του τὰ στρατεύματα τῶν Ἀσσυρίων, τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν, θὰ ξυρίσῃ ὡσάν με μεγάλο κοπτερό ξυράφι τοῦ τὴν κεφαλὴν σας καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν σας· θὰ ἀφαιρέσῃ τὸν πώγωνά σας πρὸς μεγάλον ἐξευτελισμὸν σας· θὰ παραδώσῃ εἰς ὄλεθρον τὴν χώραν σας.

Ησ. 7,21

καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν καὶ δύο πρόβατα,

Ησ. 7,21

Θα εἶναι τόσο μεγάλη ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐρήμωσις κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ὥστε κάθε οἰκογενειάρχης, πού θὰ ἀπομείνῃ, θὰ θεωρῇ ἀρκετόν να διατρέφῃ μίαν μόνον δάμαλιν καὶ δύο πρόβατα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας του.

- Ησ. 7,22 καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν, γάλα, βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ησ. 7,22 Διότι τα ὀλίγα αὐτὰ ζῶα, λόγῳ της αφθόνου βοσκῆς των εἰς την ερημωμένην πλέον καὶ ἀκαλλιέργητον γην θα παράγουν πολὺ γάλα. Ἀπὸ το βούτυρον αὐτῶν καὶ ἀπὸ το ἀγρίον μέλι θα τρώγῃ καὶ θα συντηρῆται κάθε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα ἔχῃ ἀπολειφθῇ εἰς την ερημωμένην χώραν της Ἰουδαίας.
- Ησ. 7,23 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος, οὗ ἂν ὣσι χίλια ἄμπελοι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν·
- Ησ. 7,23 Κατὰ την περίοδον ἐκείνην της καταστροφῆς καὶ του ολέθρου θα συμβῇ, ὥστε κάθε περιοχὴ, που εἶχε χιλίας ἀμπέλους, αἱ ὁποῖαι ἀπέδιδον εἰσόδημα χιλίων εβραϊκῶν σίκλων, θα γίνῃ χέρσος τόπος γεμάτος ἀγκάθια.
- Ησ. 7,24 μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ, ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.
- Ησ. 7,24 Θα ἀγριέψῃ ὁ τόπος, θα γίνῃ κατοικία ἀγρίων θηρίων, ὥστε οἱ ἄνθρωποι θα εἰσέρχωνται εἰς αὐτὴν κρατοῦντες βέλη καὶ τόξα, διότι ἀγρία καὶ χέρσος καὶ γεμάτη ἀγκάθια θα εἶναι ὅλη ἡ χώρα της Ἰουδαίας.
- Ησ. 7,25 καὶ πᾶν ὄρος ἀροτριώμενον ἀροτριωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ καταπάτημα βοός.
- Ησ. 7,25 Διὰ τον φόβον των ἐχθρῶν οἱ Ἰουδαῖοι θα καλλιεργοῦν κάθε καλλιεργήσιμον τόπον ἐπάνω εἰς τα βουνά, διότι ἐκεῖ δεν θα ὑπάρχῃ φόβος νὰ ἐπέλθουν οἱ ἐχθροί. Χερσοὶ καὶ ἀκαλλιέργητοι θα γίνουν οἱ τόποι, γεμάτοι ἀγκάθια, θα βόσκουν εἰς αὐτοὺς τα πρόβατα καὶ θα καταπατοῦνται, ἀπὸ τα βοῖδια.

- Ησ. 8,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· λάβε σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου· τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων· πάρεστι γάρ.
- Ησ. 8,1 Ο Κύριος μου εἶπε· “πάρε μαζή σου ἓνα πίνακα μεγάλον καὶ καινούργιον· με γράμματα ευανάγνωστα καὶ καταληπτά εἰς ὅλους γράψε δι' ἐκείνον, ὁ ὁποῖος θα κάμη ταχεῖαν καὶ ολοκληρωτικὴν διανομὴν λαφύρων. Ο καιρὸς τῆς λαφυραγωγίας αὐτῆς πλησιάζει, εἶναι παρὼν.
- Ησ. 8,2 καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου.
- Ησ. 8,2 Ὡς μάρτυρας δε δια τὴν προφητείαν αὐτὴν φέρε δύο αξιοπίστους ἀνθρώπους, τὸν Ουρίαν καὶ τὸν Ζαχαρίαν, τὸν υἱὸν τοῦ Βαραχίου”.
- Ησ. 8,3 καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπε Κύριός μοι· κάλεσον τὸν ὄνομα αὐτοῦ Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον·
- Ησ. 8,3 Καὶ ὁ Ησαΐας ἐξακολουθῶν λέγει· ἦλθον εἰς ἐνώσιν με τὴν σύζυγόν μου καὶ αὐτὴ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν, ὁ δὲ Κύριος μου εἶπε· ὀνόμασε τὸν υἱόν σου, ταχέως λαφυραγώγησον, πλήρως καὶ τελείως λεηλάτησον,
- Ησ. 8,4 διότι πρὶν ἢ γινῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων.
- Ησ. 8,4 διότι πρὶν ἀκόμη τὸ παιδί μάθῃ νὰ λέγῃ τὴν λέξιν “πατέρα” καὶ “μητέρα”, θὰ κυριεύσῃ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων τὸν στρατὸν τῆς Δαμασκοῦ καὶ θὰ πάρῃ τὰ λάφυρα τῆς Σαμαρείας.
- Ησ. 8,5 καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαί μοι ἔτι·
- Ησ. 8,5 Ο Κύριος ὠμίλησεν ἀκόμη πρὸς ἐμέ καὶ εἶπεν·
- Ησ. 8,6 διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν

- τὸν Ῥασεῖμ καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν,
“ἐπειδὴ ὁ ἰσραηλιτικὸς αὐτὸς λαὸς δεν θέλει πλέον να
απολαμβάνη το εὐλογημένον ὕδωρ της πηγῆς του Σιλωάμ,
το οποίον ῥέει με ησυχίαν καὶ συμβολίζει ἔτσι την εἰρηνικὴν
ζωήν, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦν να ἔχουν ὡς βασιλέα των τον Ρασεῖμ
καὶ τον υἱὸν του Ρομελίου,
- διὰ τοῦτο ἰδοὺ Κύριος ἀνάγει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ
ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν
Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ
πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν καὶ περιπατήσῃ ἐπὶ πᾶν τεῖχος
ὑμῶν
- δια τοῦτο ἰδοὺ, θα ἐπιφέρῃ ἐναντίον σας ὁ Κύριος τα πολλὰ
καὶ ὀρμητικὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Ευφράτου, τὸν βασιλέα
δηλαδή Ἀσσυρίων καὶ τὸ ὀνομαστὸν στράτευμα του. Αὐτοὶ
ὡς ἀσυγκράτητον ὕδωρ θα καταπλημμυρίσουν τα πάντα εἰς
τὴν χώραν σας, θα εἰσέλθουν εἰς κάθε φάραγγα, θα
περιπατήσουν εἰς ὅλα τα ὀχυρά σας.
- καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται
κεφαλὴν ἄραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαί τι, καὶ ἔσται ἡ
παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας
σου· μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Ὁ βασιλεὺς των Ἀσσυρίων θα ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν χώραν της
Ἰουδαίας κάθε ἄνθρωπον, ὁ οποίος θα ἠμπορέσῃ να
σηκώσῃ κεφαλὴν ἐναντίον του καὶ καθένα, ὁ οποίος θα
εἶναι εἰς θέσιν να φέρῃ εἰς πέρας κάποιο ἔργον. Ἀναρίθμητα
θα εἶναι τα στρατεύματά των, ὥστε θα γεμίσουν τὴν χώραν
σας εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν. Παρ' ὅλα ὁμως αὐτὰ ὁ Κύριος
θα εἶναι μαζὴ μας”.
- γινῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς, ἰσχυρότερες ἡττᾶσθε· ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν
ἡττηθήσεσθε.
- Μαθετε λοιπὸν σεις, ὦ Ἀσσυριοὶ, ὅπως καὶ ὅλα τα ἄλλα

έθνη, ότι ο θεός είναι μαζί μας. Ταπεινωθήτε και υποχώρησατε. Ακούσατε αυτά έως εις τα πέρατα της γης· σεις, που χάρις εις την δύναμιν σας έχετε υπερισχύσει, θα νικηθήτε, εάν δε και πάλιν υπερισχύσετε και πάλιν θα νικηθήτε.

Ησ. 8,10 καὶ ἦν ἂν βουλευέσθητε βουλήν, διασκεδάσει Κύριος, καὶ λόγον ὃν ἂν εἶπητε, οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ησ. 8,10 Και οποιανδήποτε σκέψιν και απόφασιν αν παρέτε εναντίον του λαού του θεού, θα την ματαιώση και θα την διαλύση ο Κυριος. Και οποιονδήποτε απειλητικόν λόγον και αν εκστομίσετε, δεν θα μείνη και δεν θα πραγματοποιηθή, διότι ο θεός είναι μαζί μας.

Ησ. 8,11 Οὕτω λέγει Κύριος· τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου λέγοντες·

Ησ. 8,11 Αυτά λέγει ο Κυριος, ο παντοδύναμος και ακατανίκητος, εις όσους άπειθούν με την πορείαν της ζωής και συμπεριφοράς των· αυτά λέγει προς τον λαόν αυτόν.

Ησ. 8,12 μήποτε εἶπητε σκληρόν· πᾶν γάρ, ὃ ἐὰν εἶπῃ ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐστι· τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῆτε·

Ησ. 8,12 Μη ειπήτε ποτέ, ότι όσα λέγει ο θεός είναι σκληρά και αππραγματοποίητα. Εξ αντιθέτου κάθε τι, το οποίον θα είπη ο ανυπάκοος ούτος λαός, αυτό είναι σκληρόν και ολέθριον τον δε φόβον, από τον οποίον κοτέχεται αυτός ο λαός, σεις οι πιστοί μη τον φοβηθήτε, ούτε και να ταραχθήτε καθόλου, όπως εκείνοι.

Ησ. 8,13 Κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος.

Ησ. 8,13 Σεβασθήτε και υπακούσατε στον άγιον Κυριον, τιμήσατε αὐτον· και μόνον ο φόβος, που εμπνέεται από αυτόν, ας είναι ο φόβος σας.

Ησ. 8,14 καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ᾦς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα καὶ

οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αὐτῷ, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι· οἱ δὲ οἴκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Ησ. 8,14

Και εἴς σου στηριγμένην τὴν πεποιθήσιν σου εἰς αὐτόν, θὰ εἴσαι ὡς ἀφιερωμένος εἰς αὐτόν, ἀσφαλὴς ἀπὸ κάθε κίνδυνον, καὶ δὲν θὰ συναντήσετε στὸν δρόμον τῆς ζωῆς σου τὸν θεόν σαν λίθον προσκόματος, σαν πέτραν ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ προσκρούσετε καὶ θὰ πέσετε. Αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰακώβ, τὸ ἰουδαϊκὸν καὶ ἰσραηλιτικὸν βασίλειον, θὰ συλληφθῶν εἰς παγίδα, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἀπίστοι καὶ ἀσεβεῖς, θὰ πέσουν εἰς λάκκους ὀλέθρου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἠμπορέσουν νὰ ἐξέλθουν.

Ησ. 8,15

διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγιούσι καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ. -

Ησ. 8,15

Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας καὶ ἀμαρτωλῆς ζωῆς των, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὸν λαόν θὰ χάσουν τὴν δυνάμιν των, θὰ γίνουν ἀδύνατοι καὶ θὰ πέσουν εἰς παγίδα καὶ θὰ συντρίβουν. Οἱ ἐχθροὶ θὰ τοὺς πλησιάσουν καὶ θὰ τοὺς συλλάβουν αἰχμαλώτους σαν ἀνθρώπους ἀμερίμνους, ποὺ ἐθεώρουν τὸν εαυτὸν των ἐν ἀσφαλείᾳ.

Ησ. 8,16

Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν.

Ησ. 8,16

Τότε θὰ γίνουν φανεροὶ, ὅσοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὡς ἀν με νοητὴν σφραγίδα ἔχουν σφραγισθῇ με τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ ξεχωρίσουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ μάθουν τὸν Νόμον.

Ησ. 8,17

καὶ ἐρεῖ· μενῶ τὸν Θεόν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ.

Ησ. 8,17

Καθε εὐσεβὴς θὰ εἴπῃ· “ἐγὼ θὰ περιμένω με πίστιν καὶ ἐλπίδα τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος τώρα ἔχει ἀποστρέψει με δίκαιαν

αγανάκτησιν το πρόσωπόν του από τους Ισραηλίτας. Θα στηρίζω την πεποίθησίν μου εις αυτόν και μόνον”.

Ησ. 8,18

ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός, καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου σαβαώθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

Ησ. 8,18

Ιδοὺ ἐγὼ, λέγει, ὁ προφήτης Ησαΐας, καὶ τὰ παιδιὰ, τα οποία μου δδωκεν ὁ θεός καὶ τα οποία με τα συμβολικά ονόματά των προαναγγέλλουν μεγάλα καὶ καταπληκτικὰ γεγονότα στον οἶκον του Ἰσραὴλ ἐκ μέρους Κυρίου του παντοκράτορος, ὁ οποίος κατοικεῖ στον ναόν, που εὐρίσκεται εἰς τὴν Σιών τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ησ. 8,19

καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς· ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἳ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐχὶ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς;

Ησ. 8,19

Εάν δε ἀσεβεῖς καὶ ἀπιστοὶ ἄνθρωποι σας εἰπουν· ἀναζητήσατε τοὺς ἐγγαστρίμυθους, δια να παρέτε ἀπὸ αὐτοὺς πληροφορίας καὶ ὁδηγίας πρὸς σωτηρίαν σας, ἀναζητήσατε ἐκείνους, οἱ οποίοι φωνάζουν τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τὴν γην, τοὺς ματαιολόγους ἀγύρτας, οἱ οποίοι ομιλοῦν με τὴν κοιλίαν των, μὴ τοὺς ἀκούσετε. Διότι ὀρθὸν καὶ προτιμότερον δὲν εἶναι να ἀπευθυνθῇ τὸ ἔθνος πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἀπὸ αὐτὸν να ζητήσῃ καθοδήγησιν καὶ παρηγορίαν; Τί ζητοῦν να μάθουν καὶ τί θα εὕρουν οἱ ζῶντες, που καταφεύγουν στους νεκρομάντεις;

Ησ. 8,20

νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ.

Ησ. 8,20

Εἰς τὸν Θεὸν πρέπει να καταφεύγουν, διότι ὁ Κύριος ἔδωκε τὸν Νόμον του πρὸς βοήθειαν μας. Εάν δε αὐτὸν δεχθoύν καὶ τηρήσουν, πληροφορημένοι πλέον ἀπὸ τὴν προσωπικὴν των πείραν θα εἰπουν· ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο πολυτιμότερον πρᾶγμα στον κόσμον αὐτὸν ἀπὸ τὸν νόμον του Κυρίου. Δὲν

υπάρχουν δώρα, με τα οποία θα ημπόρεση κανείς να ανταλλάξει αυτόν.

Ησ. 8,21 καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμὸς καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ πάτρια, καὶ ἀναβλέπονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,

Ησ. 8,21 Ἀλλὰ δια τὴν ἀπιστίαν σας θὰ ἐλθῇ ἐναντίον σας μεγάλη πείνα· ὑπὸ τὸ κράτος δὲ τῆς μεγάλης αὐτῆς πείνας θὰ θλιβήτε καὶ θὰ ταλαιπωρηθήτε τόσον πολὺ, ὥστε θὰ κακολογήσετε τὸν βασιλέα σας καὶ τοὺς παραδεδομένους πατέρας θεσμούς. Ἐπάνω δὲ εἰς τὴν ἀπελπισίαν των θὰ σηκώνουν αὐτοὶ τὰ μάτια των στὸν οὐρανὸν ἄνω·

Ησ. 8,22 καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται, καὶ ἴδου ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ.

Ησ. 8,22 θὰ ρίπτουν τὰ βλέμματα των κάτω εἰς τὴν γῆν εἰς ἀναζητήσιν βοηθείας καὶ σωτηρίας, καὶ ἰδοὺ, σκοτάδι καὶ ἀποπνικτικὴ ἀπορία θὰ ὑπάρχῃ ὁλόγυρα των. Θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκοτάδι, ὥστε ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν καὶ τὴν ζάλην των νὰ μὴ βλέπουν. Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ περιέλθουν στοιαύτην στενόχωρον ἀπορίαν, δὲν θὰ μείνουν πάντοτε ἔτσι, ἀλλὰ μέχρις ὀρισμένου καιροῦ.

ΗΣΑΪΑΣ 9

Ησ. 9,1 Τοῦτο πρῶτον πῖε, ταχὺ ποιεῖ, χώρα Ζαβουλῶν, ἡ γῆ Νεφθαλὶμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας.

Ησ. 9,1 Πῖε πρῶτον τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον, σύντομα κάμε αὐτό. Πῖε τὸ ποτήριον συ, ἡ χώρα τῆς Ζαβουλῶν καὶ τῆς

Νεφθαλίμ. Σεις, που κατοικείτε την οδόν, η οποία οδηγεί προς την Μεσόγειον Θάλασσαν, και οι άλλοι, που κατοικείτε εις την παραλίαν της λίμνης Γεννησαρέτ· οι κάτοικοι ανατολικά του Ιορδάνου, η Γαλιλαία αυτή των εθνών και ολόκληρος η Ιουδαία.

Ησ. 9,2 ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ' ὑμᾶς.

Ησ. 9,2 Ο λαός των χωρῶν αυτῶν, που ευρίσκεται και ζη στο πνευματικόν σκότος, θα ἴδουν πρώτοι το μέγα φως του Μεσσίου. Εἰς σας, που κατοικεῖτε εις την χώραν, ὅπου επικρατεῖ η σκία του θανάτου, θα λάμπη το σωτήριον και χαρμόσυνον φως.

Ησ. 9,3 τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου, καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμῆτῳ καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα.

Ησ. 9,3 Το πλείστον μέρος του λαοῦ, που ἐπίστευσε, και το οποίον, Κυριε, αποκατέστησες εις την ευφροσύνην σου με το φως και την σωτηρίαν, που θα δώση ο Μεσσίας, αυτοί θα ευφρανθούν ἐνώπιόν σου, ὅπως ευφραίνονται οι γεωργοί κατὰ την ὥραν του θερισμοῦ και οι νικηταί κατὰ την ὥραν, που μοιράζονται μεταξύ των τα λάφυρα.

Ησ. 9,4 διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασε Κύριος, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ.

Ησ. 9,4 Διότι θα ἔχη πλέον αφαιρεθῇ ἀπὸ αὐτοὺς ο ζυγὸς της δουλείας, που τους εβαρυνεν, ὅπως ἐπίσης ἀπὸ τον τράχηλόν των η οδυνηρά ῥάβδος ἐκείνων, οι οποίοι τους κατεδυνάστευαν. Διότι την ῥάβδον ἐκείνων, οι οποίοι τους εξηναγκαζαν εις ἔργα δουλείας, την συνέτριψε και την διεσκόρπισεν ο Κυριος, ὅπως ἰκατὰ την ἡμέραν, κατὰ την οποίαν ἐπραγματοποιήθη η συντριβὴ των Μαδιανιτῶν.

- Ησ. 9,5 ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγενήθησαν πυρίκαυστοι.
- Ησ. 9,5 Διότι αἱ στολαὶ καὶ τὰ ἱμάτια, τα ὁποῖα οἱ καταδυναστεύοντες ἐμάζευσαν με δόλον καὶ ἀπάτην καὶ καταπίεσιν, θὰ τα ἀποδώσουν με το παραπάνω. Οἱ δὲ λυτρωμένοι ἄνθρωποι θὰ θελήσουν, ὅπως ὅλα αὐτὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν φωτιάν.
- Ησ. 9,6 ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελός, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἵωνος· ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.
- Ησ. 9,6 Αὐτὰ δὲ θὰ πραγματοποιηθοῦν, διότι θὰ γεννηθῇ δι' ἡμᾶς παιδίον, θὰ δοθῇ εἰς ἡμᾶς ὁ υἱὸς αὐτός, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρχὴ καὶ ἐξουσία ὑπάρχει ἀπ' ἀρχῆς ἐπάνω στους ὠμούς του καὶ θὰ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀγγελιαφόρος τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ Θεοῦ, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἀρχηγός τῆς εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἵωνος. “Ἐγὼ, λέγει ὁ Θεός, θὰ φέρω τὴν εἰρήνην στους ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ υγιάν θὰ χορηγήσω στο παιδίον αὐτό.
- Ησ. 9,7 μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.
- Ησ. 9,7 Ἡ βασιλικὴ τοῦ ἐξουσία θὰ ἔχῃ ἀπεριόριστον ἑκτασιν, θὰ ἐκτείνεται εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. Τῆς δὲ εἰρηνικῆς τοῦ βασιλείας δὲν θὰ ὑπάρχῃ τέλος. Αὐτός θὰ ἀνορθώσῃ τὸν θρόνον καὶ τὴν ἐνδοξον βασιλείαν τοῦ προφητάνακτος

Δαβίδ, θα αναλάβη και θα φέρη εις πέρας το έργον αυτής της άνορθώσεως με δικαίον κρίσιν από τώρα και στους αιώνας των αιώνων”. Η άπειρος αγάπη του Κυρίου παντοκράτορας προς τον λαόν του θα πραγματοποιήσει αυτά.

- Ησ. 9,8 Θάνατον απέστειλε Κύριος επί Ίακώβ, καί ήλθεν επί Ίσραήλ,
- Ησ. 9,8 Θανατον και τέλος απέστειλεν ο Κυριος εναντίον του βασιλείου του Ισραήλ και του βασιλείου του Ιούδα.
- Ησ. 9,9 καί γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραΐμ καὶ οἱ ἐγκαθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ’ ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες·
- Ησ. 9,9 Θα μάθουν και θα αισθανθούν από προσωπικήν των πλέον πείραν την τιμωρίαν αυτήν ὅλοι οι πολῖται του βασιλείου του Ισραήλ, αυτοί που κατοικούν εις την Σαμά-ρειαν, οι οποίοι με αυθάδειαν και υψηλόφρονα την ικαρδίαν λέγουν·
- Ησ. 9,10 πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον.
- Ησ. 9,10 Εάν κρημνισθούν αι πλινθόκτιστοι οικίαι μας από τους εχθρούς μας, ημεῖς θα εἰπώμεν ο ενας προς τον άλλον· ελάτε να πελεκήσωμεν λίθους και να κόψωμεν συκαμίνους και κέδρους και να οικοδομήσωμεν δια τον εαυτόν μας ὄχι απλὰς οικίας, ἀλλὰ πύργους.
- Ησ. 9,11 καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιών ἐπ’ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν διασκεδάσει,
- Ησ. 9,11 Ο Κυριος θα κατασυντρίψη τους εχθρούς, οι οποίοι επέρχονται εναντίον της Ιερουσαλήμ, αυτούς τους εχθρούς θα τους διασκόρπιση.
- Ησ. 9,12 Συρίαν ἀφ’ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ’ ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ίσραήλ ὅλῳ τῷ στόματι. ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ’

ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

- Ησ. 9,12 Θα συντρίψῃ καὶ θα διασκορπίσῃ τὴν Συρίαν ἀπὸ ἀνατολᾶς καὶ τοὺς Ἕλληνας, δηλαδὴ τοὺς Φιλισταίους, ἀπὸ δυσμᾶς, αὐτοὺς οἱ οποίοι κατατρώγουν με ὅλον τὼν τὸ στόμα τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Παρ' ὅλην δε τὴν σκληρὰν αὐτὴν τιμωρίαν ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου δεν θα ἀποστραφῇ καὶ δεν θα καταπαύσῃ. Καὶ δια τοῦτο ἡ χεὶρ τοῦ εἶναι ἀκόμῃ υψωμένη, ἐτοίμη νὰ ἀποστείλῃ καὶ νέας τιμωρίας.
- Ησ. 9,13 καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη, ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν.
- Ησ. 9,13 Παρ' ὅλον ὅμως τοῦτο ὁ λαὸς δεν μετενόησε, καίτοι ἐτιμωρήθη, δεν ἀνεζήτησεν ἐν μετάνοια τὸν Κύριον.
- Ησ. 9,14 καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν, μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας (αὕτη ἡ ἀρχὴ) καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα (οὗτος ἡ οὐρά).
- Ησ. 9,14 Δια τοῦτο ὁ Κύριος ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν κεφαλὴν καὶ οὐράν, μεγάλους καὶ μικροὺς, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀσυνέτους πρεσβύτας καὶ προσωπολήπτας, πού θαυμάζουν τὰ μεγάλα, ἀλλὰ ἀδίκᾳ, πρόσωπα, (αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν κεφαλὴν), καὶ ψευδοπροφήτας, οἱ οποίοι διδάσκουν παρανομίας (αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν οὐράν) .
- Ησ. 9,15 καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίωσιν αὐτοὺς.
- Ησ. 9,15 Αὐτοὶ δέ, οἱ οποίοι κολακεύουν τὸν λαόν καὶ τὸν ἀποκοιμίζουν με ψευδεῖς ἐλπίδας, τὸν πλανοῦν συνεχῶς, δια νὰ τὸν ἐκμεταλλεύονται, μέχρις ὅτου τὸν καταβροχθίσουν.
- Ησ. 9,16 διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει, ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. ἐπὶ πᾶσι τούτοις

οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Ησ. 9,16

Εξ αιτίας της διαφθοράς του λαού δεν θα ευαρεστηθῇ ὁ Κύριος οὔτε εἰς τὰ νεαρά αὐτῶν τέκνα, καὶ δεν θα ἐλεήσῃ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν, διότι ὅλοι εἶναι ἄνομοι καὶ πονηροί. Καθε στόμα λαλεῖ ἀδικίας. Παρ' ὅλην δε τὴν τυμωρίαν, πού θά ἀποστείλῃ ὁ Κύριος ἐναντίον τῶν, αὐτοὶ δεν θά μετανοήσουν καὶ δια τοῦτο ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ θά εἶναι ἀκόμη ἐτοιμὴ νὰ καταπέσῃ ἐναντίον τῶν.

Ησ. 9,17

καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἄγρωσις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα.

Ησ. 9,17

Ἡ παρανομία τῶν θά ἀνάψῃ καὶ θά γίνῃ δι' αὐτοὺς πυρκαϊά. Θά γίνουν ὡσάν τὴν ξηρὰν ἀγριάδα, ἡ ὁποία κατατρώγεται ἀπὸ τὸ πυρ. Θά καὶ ἡ παρανομία, ὅπως ἡ πυρκαϊά κατακαίει καὶ κατατρώγει τὰ δένδρα τοῦ δάσους καὶ τελευταία ὅλα τὰ γύρω ἀπὸ τὰ βουνά.

Ησ. 9,18

διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγκεκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει,

Ησ. 9,18

Εξ αιτίας της μεγάλης ὀργῆς τοῦ Κυρίου ἔχει ἀνάψει ἡ Παλαιστίνη καὶ καίονται ὅλοι αὐτῆς οἱ κάτοικοι. Μέσα εἰς τὴν μεγάλην συμφορὰν ὁ ἄνθρωπος δεν θά εὐσπλαγχνίζεται τὸν συνάνθρωπὸν τοῦ.

Ησ. 9,19

ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ.

Ησ. 9,19

Ἡ θλίψις καὶ ἡ πείνα θά εἶναι τόσο μεγάλη, πού θά στρέφεται ὁ καθένας εἰς τὰ δεξιὰ, χωρὶς νὰ εὐρίσκῃ ἐκεῖ τροφήν, καὶ διότι θά πεινά, θά στρέφεται καὶ θά τρώγῃ εἰς τὰ ἀριστερά καὶ δεν θά χορταίνῃ. Οἱ ἄνθρωποι θά κατατρώγουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ πάλιν θά πεινοῦν.

Ησ. 9,20 φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραὶμ καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Ησ. 9,20 Διότι ἡ φυλὴ τοῦ Μανασσῆ θα καταφάγῃ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον τὴν φυλὴν τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ ἡ φυλὴ τοῦ Ἐφραὶμ θα καταφάγῃ τὰς σάρκας τῆς φυλῆς Μανασσῆ. Καὶ αἱ δύο συγχρόνως φυλαὶ ἀλλόφρονες θα πολιορκήσουν τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα. Παρ' ὅλας ὁμως αὐτὰς τὰς συμφοράς, ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου δεν ἀνεστάλῃ, ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀκόμη υψωμένη, δια νὰ ἀποστείλῃ καὶ νέας τιμωρίας ἐναντίον των.

ΗΣΑΪΑΣ 10

Ησ. 10,1 Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν· γράφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν

Ησ. 10,1 Ἀλλοίμονον στοὺς ναμοθέτας, οἱ οἱποῖοι γράφουν καὶ θεσπίζουν πονηροὺς νόμους. Αὐτοὶ ἐπιμόνως γράφουν καὶ ξαναγράφουν ἀδίκους νόμους.

Ησ. 10,2 ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομήν.

Ησ. 10,2 Διαστρέφουν τὴν δικαιοσύνην εἰς βάρος των πτωχῶν, ἀρπάζουν τὸ δίκαιον των πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε ἡ χήρα νὰ εἶναι τὸ θῦμα τῆς διαρπαγῆς των, καὶ τὰ ὀρφανὰ νὰ εἶναι ἀντικείμενον τῆς λεηλασίας των.

Ησ. 10,3 καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῖν πόρρωθεν ἤξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν

Ησ. 10,3 “Τι θα κάμουν ὁμως αὐτοὶ, λέγει ὁ Θεός, ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα,

που θα επισκεφθώ αυτούς και τον λαόν μου; Η τιμωρία σας και η θλίψις θα έλθῃ ἀπὸ μακρὰν· και τότε πρὸς ποῖον σεις θα καταφύγετε, δια να επιτύχετε βοήθειαν; Που θα αφήσετε την δόξαν και την δύναμίν σας,

Ησ. 10,4 τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Ησ. 10,4 ὥστε να μη περιπέσετε εἰς αἰχμαλωσίαν και εξορίαν;" Παρ' ὅλας δε αὐτάς τας συμφοράς και τυμωρίας δεν ἐπραῦνθη ὁ θυμός του Κυρίου, ἀλλὰ ἡ τιμωρός δεξιὰ του εἶναι ἐτοιμή, να ἐπιπέσῃ ἐναντίον των πονηρῶν.

Ησ. 10,5 οὐαὶ Ἀσσυρίοις· ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Ησ. 10,5 Ἀλλοιμονον και στους Ασσυριους! Η ῥάβδος, βέβαια, της ὀργῆς και του θυμοῦ μου, ἐναντίον του λαοῦ μου εἰς παιδαγωγίαν του, εἶναι εἰς τα χέρια των.

Ησ. 10,6 τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτάς εἰς κονιορτόν.

Ησ. 10,6 Θα ἀποστείλω τὴν ὀργὴν μου και τὴν τιμωρίαν μου δια μέσου των Ἀσσυρίων εἰς ἔθνος ἄνομον, ἐστὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, και θα δώσω διαταγὴν να λεηλατήσουν τον λαόν μου, να τους λαφυραγωγήσουν, να καταπατήσουν τὰς πόλεις των και να μεταβάλουν αὐτάς εἰς κονιορτόν.

Ησ. 10,7 αὐτός δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα.

Ησ. 10,7 Αὐτός ὁμως ὁ Ἀσσύριος μονάρχης δεν ἐσκέφθη ἔτσι. Δεν διελογίσθη στο ἐσω-τερικόν του, ὅπως ἐγὼ ἐσκέφθην, ὅτι δηλαδὴ ἐγὼ τον ἐχρησιμοποίησα ὡς ὄργανον δικαίας τιμωρίας κατὰ του λαοῦ μου. Εσκέφθη διαφορετικὰ με τον νουν του, να ἐξολοθρεῦσῃ, δηλαδὴ, αὐτός ἔθνη πολλὰ.

Ησ. 10,8 καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ· σὺ μόνος εἶ ἄρχων,

- Ησ. 10,8 Εάν δε εἶπουν στον Ασσύριον βασιλέα οι κόλακες, “συ εἶσαι ο μόνος ἀρχων”,
- Ησ. 10,9 καὶ ἐρεῖ· οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὗ ὁ πύργος ὠκοδομήθη; καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν·
- Ησ. 10,9 αὐτὸς με αλαζονείαν θα ἀπαντήσῃ· “δεν κατέλαβα ἐγὼ τὴν χώραν τὴν πέραν τῆς Βαβυλώνας καὶ τὴν χώραν τῆς Χαλάνης, ὅπου ἐκτίσθη ὁ πύργος ἐκεῖνος τῆς Βαβέλ; Εγὼ κατέλαβαν τὴν Αραβίαν, τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Σαμάρειαν.
- Ησ. 10,10 ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι. ὀλολύξατε, τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ·
- Ησ. 10,10 Ὅπως ἐκυρίευσα αὐτὰς με τὴν δυνάμιν μου, ἔτσι θα καταλάβω καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ θα καταλύσω τὰς ἀρχὰς τῶν. Θρηνήσατε με ὀλολυγμούς τα εἰδωλολατρικὰ γλυπτὰ, ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν.
- Ησ. 10,11 ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς.
- Ησ. 10,11 Διότι ὅπως ἔκαμα εἰς τὴν Σαμάρειαν καὶ εἰς τὰ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων κατασκευασμένα εἰδωλά της, ἔτσι θα κάμω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὰ εἰδωλα αὐτῆς”.
- Ησ. 10,12 καὶ ἔσται, ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν, τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
- Ησ. 10,12 Ὅταν ὁμῶς ὁ Κύριος ὀλοκλήρῃ τὴν παιδαγωγικὴν τιμωρίαν στὸ ὄρος Σιών καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, θα ἐπιφέρῃ τιμωρίαν στὸν μέγαν αὐτὸν καὶ αλαζονικὸν νοῦν, στὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ εἰς ὅλην τὴν μεγάλην αὐτοῦ δόξαν, τὴν ὁποῖαν αλαζονικῶς παρατηροῦν τὰ πλανεμένα μάτια του.

- Ησ. 10,13 εἶπε γάρ· ἐν τῇ ἰσχύϊ ποιήσω καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως, ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω
- Ησ. 10,13 Διότι ο αλαζών αυτός μονάρχης εἶπε· “με την δύναμίν μου κατώρθωσα και θα κατορθώσω ἔργα μεγάλα. Με την σοφίαν της στρατιωτικής μου ικανότητος θα καταλύσω και θα κυριεύσω τα σύνορα των εθνῶν και την δύναμιν αὐτῶν θα λεηλατήσω.
- Ησ. 10,14 καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν καὶ ὡς καταλελειμμένα ὡὰ ἀρῶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεται με ἢ ἀντίειπῃ μοι.
- Ησ. 10,14 Θα συγκλονίσω τας κατοικουμένας πόλεις, θα καταλάβω ολόκληρον την οικουμένην με το χέρι μου, με ὅσῃν ευκολίαν παίρνει κανεῖς φωλεὰν πτηνῶν και τα εγκαταλελειμμένα εις αὐτὴν αυγά. Κανεῖς δεν θα υπάρξῃ, που να μου διαφύγῃ η να φέρῃ ἀντίρρησης εις αὐτά, που ἐγὼ σκέπτομαι και λέγω”.
- Ησ. 10,15 μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν; ὡσαύτως ἐὰν τις ἄρῃ ράβδον ἢ ξύλον.
- Ησ. 10,15 Ο Κυριος ὁμως ἀπῆντησεν εις τα αλαζονικά αὐτὰ λόγια· “μήπως ἡμπορεῖ ποτε ο πέλεκυς να κατορθώσῃ τίποτε χωρὶς τον ἄνθρωπον, που δ' αὐτοῦ κόπτει; Η μήπως εἶναι δυνατόν, το πρίονι να ὑψωθῇ χωρὶς τον ἐργάτην, ο οποίος το σύρει και το κινεῖ; Το ἴδιο συμβαίνει και με την ράβδον η το ξύλον, που ο ἄνθρωπος τα σηκώνει”!
- Ησ. 10,16 καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος σαβαώθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται.
- Ησ. 10,16 Τίποτε βεβαίως ἀπὸ αὐτὰ δεν γίνεται μόνο του, χωρὶς τον ἄνθρωπον. Δια τοῦτο ο Κυριος των δυνάμεων, ο παντοκράτωρ, θα ἀποστείλῃ εις την σημερινὴν σου

υπόληψιν και τιμήν εξευτελισμον και ταπείνωσιν, και εις την λαμπρότητα της δόξης σου πυρ φοβερόν, το οποίον θα την κατακαύση.

Ησ. 10,17 καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην.

Ησ. 10,17 Αυτό, που είναι φως δια τους Ισραηλίτας, θα γίνη φωτιά δια τους Ασσυρίους. Δια του πυρός των τιμωριών και των θλίψεων θα εξαγνίση ο Κυριος τους Ισραηλίτας, ενπώ τον 'Ασσυριον θα τον καταφάγη το πυρ αυτό, όπως κατατρώγει τα ξηρά χόρτα και τα δένδρα του δάσους.

Ησ. 10,18 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ ὄρυμοί, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογός καιομένης·

Ησ. 10,18 Κατά την ημέραν εκείνην της τιμωρίας οι Ασσύριοι, που ομοιάζουν με ὄρη και με βουνά και με πύκνα δάση, θα σβησθουν από το πρόσωπον της γης, θα λείψουν και η φωτιά θα καταφάγη αυτούς εξ ολοκλήρου, οι δε πανικόβλητοι φυγάδες θα είναι σαν εκείνον, ο οποίος φεύγει γρήγορα από φοβεράν πυρκαϊάν.

Ησ. 10,19 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς.

Ησ. 10,19 Αυτοί, που θα απομείνουν από τους Ασσυρίους, θα είναι ελάχιστοι εις αριθμόν, ώστε και ένα μικρό παιδί να ημπορή να τους καταγράψη.

Ησ. 10,20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ,

Ησ. 10,20 Και θα συμβῇ τούτο· κατά την ημέραν εκείνην της παιδαγωγικῆς τιμωρίας των Ισραηλιτῶν, του ολέθρου δε

των Ἀσσυρίων το περισωθέν κατάλοιπον του ισραηλιτικοῦ λαοῦ δεν θα ἔχη πλέον την πρόθεσιν να στηρίξη την πεποίθησίν του εις ανθρώπους. Και όσοι από τους απογόνους του Ιακώβ εσώθησαν, δεν θα ἔχουν πεποιθήσιν στους αδικήσαντας αυτούς Ασσυρίους. Αλλα θα στηρίζουν ειλικρινῶς την πεποίθησίν των στον Θεόν τον ἅγιον του Ισραήλ.

Ησ. 10,21 καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακώβ ἐπὶ Θεὸν ἰσχύοντα.

Ησ. 10,21 Τότε δε θα επιστρέψῃ δια μετανοίας ο απομείνας ισραηλιτικός λαός προς τον παντοδύναμον Θεόν.

Ησ. 10,22 καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται· λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ,

Ησ. 10,22 Αλλά και εἰάν ο ισραηλιτικός λαός αυξηθῇ και γίνῃ πολυάριθμος, ὅπως η ἄμμος της θαλάσσης, θα κατάστραφῇ, και μόνον ἓνα υπόλοιπον ἀπὸ αὐτόν θα διασωθῇ. Ο Κυριος θα πραγματοποιήσῃ τον λόγον, τον ὁποῖον ἀπεφάσισε, τιμωρῶν ἐν δικαιοσύνῃ το κακόν.

Ησ. 10,23 ὅτι λόγον συντετμημένον Κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ.

Ησ. 10,23 Διότι την ἀπόφασίν του περί τιμωρίας του κακοῦ στον ισραηλιτικόν λαόν θα την πραγματοποιήσῃ, ὅπως και εις ολόκληρον την οικουμένην.

Ησ. 10,24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· μὴ φοβοῦ, ὁ λαός μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιών, ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σέ τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου.

Ησ. 10,24 Δια τούτο αὐτὰ λέγει ο παντοκράτωρ· “συ ο ισραηλιτικός λαός μου, ὅσοι κατοικεῖτε εις την Σιών, μη φοβηθῆτε ἀπὸ τους Ασσυρίους, ὅταν ἐκεῖνοι θα σας κτυπήσουν με ῥάβδον, διότι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος ἐπιφέρω ἐναντίον σας την παιδαγωγικὴν αὐτὴν τι μωρίαν, ὅπως ἄλλοτε κατὰ τους χρόνους της ταλαιπωρίας σου εις την Αἴγυπτον.

- Ησ. 10,25 ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὀργή, ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλήν αὐτῶν·
- Ησ. 10,25 Ολίγον χρόνον ἀκόμη και θα παύση η οργή μου εναντίον σας, ο δε θυμός μου θα στραφή εναντίον της κακῆς αποφάσεως των Ασσυριων”.
- Ησ. 10,26 καὶ ἐγερεῖ ὁ Θεὸς ἐπ’ αὐτοὺς κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιάμ ἐν τόπῳ θλίψεως, καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ’ Αἴγυπτον.
- Ησ. 10,26 Ο Θεός θα εγείρη και θα επιφέρη εναντίον αὐτῶν πληγὴν ὁμοίαν προς την πληγὴν, την ὁποίαν ἐπέφερε κατὰ των Μαδιανιτῶν στον τόπον της καταστροφῆς των. Ο θυμός του θα εκσπάσῃ καταστρεπτικὸς εναντίον αὐτῶν, ὅπως συνέβη εἰς την οδὸν την δια της Ερυθρᾶς θαλάσσης, ὅταν ἐξήρχοντο οἱ Ἰσραηλίται ἐλεύθεροι ἀπὸ την Αἴγυπτον.
- Ησ. 10,27 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.
- Ησ. 10,27 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην θα ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοὺς ὤμους σας ὁ ζυγὸς της δουλείας των Ασσυρίων και ὁ φόβος σας ἀπέναντι αὐτῶν. Θα καταστραφῇ ὁ ζυγὸς της δουλείας ἀπὸ τοὺς ὤμους σας. '
- Ησ. 10,28 ἦξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαὶ
- Ησ. 10,28 Ο Ασσυῖος μονάρχης με τον στρατὸν του θα ἔλθῃ εἰς την πόλιν Ἀγγαί,
- Ησ. 10,29 καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγγεδὼ καὶ εἰς Μαχμὰς θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ· καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἦξει εἰς Ἀγγαί, φόβος λήψεται Ῥαμὰ πόλιν Σαούλ· φεύξεται
- Ησ. 10,29 θα πέρασῃ ἀπὸ την πόλιν Μαγγεδῶ, θα θέσῃ τα ὅπλα του εἰς Μαχμὰς, θα περάσῃ την φάραγγα, θα φθάσῃ εἰς Ἀγγαί.' Οἱ κάτοικοι της Ραμὰ, της πόλεως αὐτῆς του Σαούλ, θα καταληφθούν ἀπὸ φόβον,
- Ησ. 10,30 ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ, ἐπακούσεται Λαϊσά, ἐπακούσεται

Ἀναθώθ·

- Ησ. 10,30 θα τραπούν εις φυγήν οι κάτοικοι της Γαλλείμ. θα πληροφορηθούν την διέλευσίν του αι πόλεις Λαϊσά και Ἀναθωθ.
- Ησ. 10,31 καὶ ἐξέστη Μαδεβηνά καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββεῖρ·
- Ησ. 10,31 Θα καταπλαγούν οι κάτοικοι της Μαδεβηνά και όσοι κατοικούν εις την Γιββεῖρ.
- Ησ. 10,32 παρακαλεῖται σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι, τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε, τὸ ὄρος, τὴν θυγατέρα Σιών, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ.
- Ησ. 10,32 Ενθαρρύνετε και ενισχύσατε σήμερον τους Ισραηλίτας, οι οποίοι πανικόβλητοι ευρίσκονται στον δρόμον της φυγῆς, να μείνουν και να μη φύγουν. Από μακρόθεν με νεύματα αναγγείλατε εις αυτούς το ευχάριστον γεγονός, στο ὄρος Σιών στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, εις τα υψώματα της πόλεως, (ὅτι ο Ασσύριος Μονάρχης εσταμάτησε την πορείαν προς την Ιερουσαλήμ).
- Ησ. 10,33 ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαώθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται,
- Ησ. 10,33 Διότι, ἰδοὺ ο δεσπότης, ο Κυριος των δυνάμεων, θα συγκλονίσῃ με μεγάλην δύναμιν τους ἐνδόξους της γῆς, τους Ασσυρίους, και οι κατὰ κόσμον μεγάλοι θα συντριβούν δια την υπερηφάνειάν των, οι υψηλόφρονες και αλαζονικοὶ θα ταπεινωθούν.
- Ησ. 10,34 καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρα, ὁ δὲ Λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.
- Ησ. 10,34 Θα πέσουν εν στόματι μαχαίρας οι υπερήφανοι. Ο Ασσύριος, ο ισχυρὸς ὡς Λιβανος, θα πέσῃ μάζη με τα υψηλά του δένδρα, τους βοηθούς του.

ΗΣΑΪΑΣ 11

- Ησ. 11,1 Καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται.
- Ησ. 11,1 Ἀπὸ τὴν γενεαλογικὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσσαί, θα φυτρώσῃ κλωνάρι, καὶ ἄνθος ἀπὸ τὴν ῥίζαν αὐτὴν θα ἀναβλαστήσῃ.
- Ησ. 11,2 καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας·
- Ησ. 11,2 Εἰς τὸν εὐλογημένον αὐτὸν ἀπόγονον τοῦ Ἰεσσαί, θα ἐπαναπαυθῇ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα υγιоῦς θελήσεως καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας.
- Ησ. 11,3 ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου Θεοῦ. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ οὐδὲ κατὰ τὴν λαλίαν ἐλέγξει,
- Ησ. 11,3 Θα γέμισῃ αὐτὸν ὁ Θεὸς με Πνεῦμα φόβου Θεοῦ. Φωτιζόμενος αὐτὸς ἀπὸ τὰ υπέροχα αὐτὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος δεν θα ἐκφέρῃ κρίσιν σύμφωνα με τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ δεν θα ἐλέγχῃ σύμφωνα με τοὺς ματαίους καὶ ἐπιπολαίους λόγους τῶν ἀνθρώπων.
- Ησ. 11,4 ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῶς κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς· καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς·
- Ησ. 11,4 Ἀλλὰ θα κρίνῃ με εὐθύτητα καὶ δικαιοσύνην, θα δικαιώσῃ τὸν ταπεινὸν καὶ τὸν δίκαιον, θα φανερώσῃ καὶ θα ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον στοὺς ταπεινοὺς καὶ καταφρονημένους τῆς γῆς. Με τὸν λόγον τοῦ στόματός του θα κτυπήσῃ τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀδίκον κόσμον. Καὶ με ἓνα ἀπλοῦν φύσημα τῶν χειλέων του θα θανατώσῃ τοὺς ἀσεβεῖς.
- Ησ. 11,5 καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἀληθεία εἰλημένος τὰς πλευράς.
- Ησ. 11,5 Αὐτὸς θα ἔχῃ ζωσθῇ τὴν μέσσην του με τὴν ζώνην τῆς

δικαιοσύνης. Με την ειλικρίνειαν δε και την φιλαλήθειαν θα έχη περικαλύψει τας πλευράς του.

Ησ. 11,6 καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετ' ἀρνός, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφω, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς·

Ησ. 11,6 Τότε ο λύκος θα βόσκη μαζί με το αρνί, και η λεοπάρδαλις θα κατοική μαζί με το ερίφιον, το μοσχάριον και ο ταύρος θα βόσκουν μαζί με τον λέοντα και ένα μικρό παιδί θα οδηγή αυτά ως ήμερα αρνία.

Ησ. 11,7 καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδιά αὐτῶν ἔσονται, καὶ λέων καὶ βοῦς ἅμα φάγονται ἄχυρα.

Ησ. 11,7 Το βόϊδι και η άρκτος θα βόσκουν μαζί και τα μικρά των θα κάμνουν μαζί συντροφιά. Το ληοντάρι και το βόϊδι θα τρώγουν μαζί άχυρα.

Ησ. 11,8 καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ.

Ησ. 11,8 Μικρό παιδί θα απλώνη και θα θέτη χωρίς κίνδυνον τα χέρια του εις την οπήν της δηλητηριώδους ασπίδος και εις την φωλεάν, όπου αι ασπίδες έχουν τα μικρά των.

Ησ. 11,9 καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας.

Ησ. 11,9 Ολα τα άγρια θηρία και τα δηλητηριώδη φίδια δεν θα κάμουν εις κανένα κακόν, ούτε θα έχουν την δύναμιν και την διάθεσιν να φονεύσουν κανένα στο άγιόν μου όρος, διότι ολόκληρος ο κόσμος θα έχη πλημμυρίσει από την θείαν γνώσιν, όπως το πολύ ύδωρ κατακαλύπτει τας θαλάσσας.

Ησ. 11,10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὁ

ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμὴ.

Ησ. 11,10

Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὁ εὐλογημένος αὐτὸς ἀπόγονος τοῦ Ἰεσσαί, ὁ Μεσσίας, θα ἐμφανισθῇ ὡς ἀρχὼν τῶν ἐθνῶν, θα εἶναι μέγας κατὰ την ἀρετὴν καὶ την δύναμιν, ὥστε τὰ ἔθνη θα στηρίζουν εἰς αὐτὸν τὰς ἐλπίδας τῶν. Ὁ θρόνος τοῦ καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ θα εἶναι ἐνδοξος καὶ τιμημένη.

Ησ. 11,11

καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ζηλώσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Βαβυλωνίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Ἑλαμιτῶν καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας.

Ησ. 11,11

Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὁ Κύριος θα δεῖξῃ καὶ θα ἀπλώσῃ τὸ χεῖρι τοῦ, δια να φανερώσῃ την ἀγάπην τοῦ εἰς ὅσους ἀπέμειναν ὡς ὑπόλοιπον τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· εἰς αὐτοὺς, που ἀπέμειναν εἰς την Ἀσσυρίαν, εἰς την Αἴγυπτον, εἰς την Βαβυλῶνα, εἰς την Αἰθιοπίαν, εἰς την χώραν τῶν Ἑλαμιτῶν, εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας καὶ εἰς την Ἀραβίαν.

Ησ. 11,12

καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς.

Ησ. 11,12

Ὁ Κύριος θα υψώσῃ σημαίαν εἰς τὰ ἔθνη καὶ θα συγκεντρώσῃ τοὺς χαμένους ἀνά τὰ ἔθνη ἄνδρας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διασκορπισμένους Ἰουδαίους θα συγκεντρώσῃ ἀπὸ τὰ τέσσαρα σημεία τοῦ ορίζοντος.

Ησ. 11,13

καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραὶμ καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπολοῦνται· Ἐφραὶμ οὐ ζηλώσει Ἰούδαν, καὶ Ἰούδας οὐ θλίψει Ἐφραὶμ.

Ησ. 11,13

Ἡ παλαιὰ ζηλοφθονία καὶ διχόνοια τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰούδα θα ἐξαλειφθῇ καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰούδα θα καταστραφούν. Οἱ Ἰσραηλῖται δὲν θα ζηλοφθονοῦν πλέον

τους Ιουδαίους και οι Ιουδαίοι δεν θα καταθλίβουν με πολέμους τους Ισραηλίτας.

Ησ. 11,14 καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἄλλοφύλων θάλασσαν, ἅμα προνομεύσουσι καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ἰδουμαίαν· καὶ ἐπὶ Μωὰβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν, οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακούονται.

Ησ. 11,14 Θα πετάξουν προς κατακτήσεις με τα πλοία των Φιλισταίων εις την Μεσόγειον θάλασσαν, συγχρόνως θα καταλάβουν και θα λαφυραγωγήσουν τας ανατολικὰς χώρας και την Ιδουμαίαν. Θα απλώσουν τα χέρια των πρώτων και θα κατακτήσουν την χώραν των Μωαβιτών, και οι Αμμωνίται πρώτοι θα υποταχθούν εις αυτούς.

Ησ. 11,15 καὶ ἐρημώσει Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ καὶ πατάξει ἐπτά φάραγγας, ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασι·

Ησ. 11,15 Θα καταστήσῃ ὁ Κύριος ξηρὰν καὶ ἐρημον τὴν Ερυθρὰν Θάλασσαν τῆς Αἰγύπτου, Θα θέσῃ τὸ χεῖρ του ἐπάνω στον Ευφράτην ποταμὸν, ἀποστέλλων συγχρόνως ὁρμητικὸν ἄνεμον. Θα κτυπήσῃ τὸν ποταμὸν και θα ἀνοίξῃ ἐπτά στεγνὰς διόδους, ὥστε οἱ Ιουδαῖοι, που εὐρίσκονται εις τὴν Βαβυλώνα να περάσουν αὐτὸν φοροῦντες τὰ υποδήματα των!

Ησ. 11,16 καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Ησ. 11,16 Εἰς τὸν λαόν μου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἐν Αἰγύπτῳ, θα ἀνοιχθῇ δίοδος, ὅπως ἀκριβῶς ἠνοιχθῇ δια τοὺς Ισραηλίτας κατὰ τὴν ἡμέραν, που αὐτοὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καταδιωκόμενοι ἀπὸ τὸν Φαραώ.

ΗΣΑΪΑΣ 12

- Ησ. 12,1 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· εὐλογήσω σε, Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμὸν σου καὶ ἠλέησάς με.
- Ησ. 12,1 Καὶ τότε κάθε λυτρωμένος γεμάτος χαράν, θα διαλαλήσῃ κατὰ τὴν εὐλογημένην ἐκείνην ἡμέραν· Θα σε δοξολογήσω, Κυριε, διότι ὠργίσθης μεν κατὰ λόγον δικαιοσύνης ἐναντίον μου, ἀλλὰ χάρις στο ἑλεός σου κατεπράυνες τὸν θυμὸν σου καὶ με ἠλεήσες.
- Ησ. 12,2 ἰδοὺ ὁ Θεός μου σωτήρ μου Κύριος, πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθήσομαι, διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
- Ησ. 12,2 Ἰδοὺ, ὁ Θεός, ὁ Κυριος εἶναι ὁ σωτήρ μου, εἰς αὐτὸν μόνον θα ἔχω καὶ θα στηρίζω τὴν πεποίθησίν μου, καὶ αὐτὸς θα με σώσῃ. Ποτέ δεν θα φοβηθῶ πλέον, διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ δοξολογία μου εἶναι ὁ Κυριος, ὁ ὁποῖος μου ἐχαρίσε τὴν σωτηρίαν.
- Ησ. 12,3 καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.
- Ησ. 12,3 Ἀντλήσατε λοιπὸν, δροσερὸ νερὸ με χαράν ἀπὸ τὰς σωτηρίους πηγὰς τοῦ Κυρίου,
- Ησ. 12,4 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἑνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
- Ησ. 12,4 καὶ θα πῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην συ ὁ λυτρωμένος· Ὑμνολογήσατε τὸν Κυριον, διαλαλήσατε τὸ Ὄνομά του, ἀναγγεῖλατε εἰς τὰ ἔθνη ὅσα ἑνδοξα ἐπραγματοποίησε. Νὰ ἐνθυμήσῃτε, ὅτι ἐδοξάσθη καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ Ὄνομά του.
- Ησ. 12,5 ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

- Ησ. 12,5 Υμνολογήσατε το όνομα του Κυρίου, διότι μεγάλα και θαυμαστά επραγματοποίησε. Διαλαλήσατε αυτά εις όλην την οικουμένην.
- Ησ. 12,6 άγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.
- Ησ. 12,6 Σεις, που κατοικεῖτε την Ιερουσαλήμ, αγαλλιᾶσθε και ευρραίνεσθε, διότι εν μέσω της νέας αυτής Ιερουσαλήμ εδοξάσθη και δοξάζεται και θα δοξάζεται ο ἅγιος Θεός του Ισραήλ.

ΗΣΑΪΑΣ 13

- Ησ. 13,1 Ὅρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, κατὰ Βαβυλῶνος.
- Ησ. 13,1 Αποκαλυπτικόν ὄραμα, το οποίον εἶδεν ο Ησαΐας, ο υἱὸς του Αμώς, εναντίον της Βαβυλώνας.
- Ησ. 13,2 ἐπ' ὅρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε, παρακαλεῖτε τῇ χειρί· ἀνοίξατε, οἱ ἄρχοντες.
- Ησ. 13,2 Επάνω στο οροπεδιον της Βαβυλώνας, σεις οι επιτιθέμενοι επισημάνατε τον στόχον σας, σηκώσατε φωνήν και αλαλάξατε εναντίον αυτών. Μη φοβεῖσθε· ενθαρρύνετε και ενισχύετε ο ένας τον άλλον και με τας κινήσεις των χειρῶν σας. Και σεις, οι ἄρχοντες της Βαβυλώνας, ανοίξατε τας πύλας της πόλεως.
- Ησ. 13,3 ἐγὼ συντάσσω καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς· [ῥηγιασμένοι εἰσὶ, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς]. γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.
- Ησ. 13,3 Εγὼ συγκροτῶ το στράτευμα δι' αυτήν την επίθεσιν και εγὼ οδηγῶ αὐτούς. Ως γίγαντες ορμούν αυτοί εναντίον σας, δια να εκπληρώσουν τας αποφάσστου δικαίου θυμού μου, χαίροντες οι ἴδιοι και συγχρόνως υβρίζοντας σας.

- Ησ. 13,4 φωνή ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν, φωνή βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. Κύριος σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὀπλομάχῳ
- Ησ. 13,4 Πολλοὶ εἶναι οἱ επιτιθέμενοι, ὥστε οἱ ἀλαλαγμοὶ τῶν ἀκούονται εἰς τὰ ὄρη ὡσάναι φωναὶ πολλῶν ἐθνῶν· ἡ βοή τῶν ὁμοιάζει με φωνὰς βασιλέων καὶ πολλῶν ἐθνῶν συγκεντρωμένων. Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἔδωκεν ἐντολήν στο ὠπλισμένον καὶ ἀξιόμαχον αὐτὸ ἔθνος,
- Ησ. 13,5 ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ, τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
- Ησ. 13,5 να ἐλθῇ ἀπὸ μακρινὴν χώραν, ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Κύριος καὶ ὁ ἀξιόμαχος αὐτὸς στρατὸς τοῦ ἐρχονται, δια να καταστρέψουν ὅλην τὴν ἀμαρτωλὴν οἰκουμένην.
- Ησ. 13,6 ὀλολύζετε, ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει·
- Ησ. 13,6 Βαβυλώνειοι, κλαύσατε με ἀλολυγμοῦς, διότι ἐφθασε πλέον ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ συντριβὴ σας θα ἐλθῇ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.
- Ησ. 13,7 διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει.
- Ησ. 13,7 Δια τοῦτο κάθε χεὶρ σας θα παραλύσῃ, ὥστε να μὴ ἡμπορῇ να κρατήσῃ ὄπλον, καὶ κάθε ψυχὴ ἀνθρώπου θα πανικοβληθῇ καὶ θα δειλιάσῃ.
- Ησ. 13,8 καὶ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις καὶ ὠδῖνες αὐτοῦς ἔξουσιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης· καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκστήσονται καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν.
- Ησ. 13,8 Θα ταραχθοῦν οἱ πρέσβεις, που θα ἀποστείλετε πρὸς εἰρήνην. Θα τοὺς καταλάβουν ὠδῖνες οἰστροὶ ὡσάν της γυναικὸς, που πρόκειται να γεννήσῃ, θα κλαίουں μεταξύ τῶν τὴν συμφορὰν τῶν, θα μείνουν κατὰπληκτοὶ, το δε

πρόσωπον των θα μεταβληθῇ, θα γίνῃ κατάκόκκινον ὡσάν
την φλόγα.

Ησ. 13,9 ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνιάτος θυμοῦ καὶ
ὀργῆς θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον καὶ τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς.

Ησ. 13,9 Διότι, ἰδοὺ ἔρχεται ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου γεμάτη θυμὸν καὶ
οργήν, πού κανεῖς δεν ἡμπορεῖ νὰ τὴν ἐξιλέωση, καὶ ἡ
δικαία αὐτὴ οργὴ τοῦ θα καταστήσῃ ἔρημον τὴν
οικουμένην· καὶ θα καταστρέψῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπὸ
αὐτήν.

Ησ. 13,10 οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ
κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ δώσουσι, καὶ
σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη
οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς.

Ησ. 13,10 Οἱ ἀστέρες τοῦ ουρανοῦ, ὁ Ὠρίων καὶ ὁλος ὁ ἑναστρος
κόσμος τοῦ ουρανοῦ δεν θα δώσουν πλέον τὸ φῶς των. Ὁ
ἀνατέλλων ἡλῖος θα σκοτισθῇ καὶ ἡ σελήνη δεν θα δώσῃ τὸ
φῆγγος της.

Ησ. 13,11 καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένη ὅλη κακὰ καὶ τοῖς ἀσεβέσι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ
ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω.

Ησ. 13,11 Θα δώσω ἐντολήν νὰ ἐπέλθουν συμφοραὶ εἰς ὅλην τὴν
οικουμένην καὶ στοὺς ἀσεβεῖς τιμωρίαι διὰ τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν, θα καταστρέψω τὴν ἐπαρσιν τῶν παρανόμων καὶ θα
ταπεινώσω τὸν ἐγωϊσμόν τῶν ὑπερηφάνων.

Ησ. 13,12 καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ
χρυσίον τὸ ἄπυρον, καὶ ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος
ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ Σουφίρ.

Ησ. 13,12 Ὅσοι δὲ ἀπομείνουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν καταστροφὴν, θα εἶναι
περισσότερον ὀλιγοστοὶ καὶ σπάνιοι, παρ' ὅσον εἶναι τὸ
ἐξορυσσόμενον καὶ σκεπασμένον ἀπὸ χῶματα καὶ μὴ
καθαρισθὲν χρυσάφι, καὶ οἱ ἄνθρωποι σπανιώτεροι ἀπὸ

τους πολυτίμους εκ Σουφίρ λίθους.

Ησ. 13,13

ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου σαβαὼθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Ησ. 13,13

Και αὐτὸς ο ουρανὸς θα οργισθῇ ἐναντίον των αμαρτωλῶν ἀνθρώπων και θα αποστείλῃ θυέλλας και κατακλυσμούς. Η γη θα σεισθῇ εκ θεμελίων εξ αιτίας του θυμοῦ του Κυρίου τότε κατὰ την ημέραν, κατὰ την ὁποίαν θα ἐπέλθῃ ἐναντίον των αμαρτωλῶν ο θυμὸς αὐτοῦ.

Ησ. 13,14

καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται.

Ησ. 13,14

Οσοι δε απολειφθούν θα εἶναι δειλοί και περίφοβοι σαν το ζαρκάδι, που φεύγει πανικόβλητον, σαν τα περιπλανώμενα πρόβατα, δια τα οποία δεν υπάρχει κανείς να τα συγκέντρωση και περιφρούρηση. Εν ὄψει αὐτῆς της συμφορᾶς κάθε ξένος ὀνθρωπος θα επιστρέψῃ στον λαὸν του και θα ἐπιδιώξῃ με κάθε τρόπον να ἐπανέλθῃ εἰς την πατρίδα του.

Ησ. 13,15

ὃς γὰρ ἂν ἀλῶ, ἡττηθήσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι εἰσὶ, μαχαίρᾳ πεσοῦνται·

Ησ. 13,15

Εκεῖνοι που θα συλληφθούν αιχμάλωτοι, θα υποστούν τας σκληρὰς συνεπείας της ἡττης των και ὅσοι συγκεντρωθούν, δια να φέρουν ἀντίστασιν, θα πέσουν εν στόματι μαχαίρας.

Ησ. 13,16

καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν ῥάξουσιν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσιν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν.

Ησ. 13,16

Οι εχθροὶ θα συντρίψουν και τα παιδιὰ των ηττημένων ἐμπρὸς εἰς τα μάτια των ἐπάνω στο ἔδαφος, θα λεηλατήσουν τα σπίτια των και θα πάρουν τας γυναῖκας

υπό την εξουσίαν των.

Ησ. 13,17 ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἱ ἀργύριον οὐ λογίζονται, οὐδὲ χρυσίου χρεῖαν ἔχουσι.

Ησ. 13,17 Ἰδοὺ, λοιπόν, ἐγὼ ἐξεγείρω ἐναντίον σας τοὺς Μήδους, οἱ οἱποῖοι δὲν δίδουν σημασίαν στο ἀργύριον, καὶ οὔτε ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ χρυσόν.

Ησ. 13,18 τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσι καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

Ησ. 13,18 Αὐτοὶ θα συντρίψουν τοὺς τοξότας νέους σας, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη αὐτῶν. Δὲν θα λυπηθοῦν τὰ ἐμβρυα εἰς τὰς κοιλίας τῶν μητέρων τῶν, οὔτε τὰ μάτια τῶν θα λυπηθοῦν τὰ παιδία σας.

Ησ. 13,19 καὶ ἔσται Βαβυλῶν, ἣ καλεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα·

Ησ. 13,19 Καὶ ἔτσι ἡ Βαβυλῶν, ἡ ὁποία χάρις στον βασιλεῖα τῶν Χαλδαίων ἐγίνε καὶ ἀνεδείχθη ἔνδοξος καὶ λαμπρά, θα υποστῇ τρομερὰν καταστροφὴν, ὥσαν ἐκείνην διὰ τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς κατέστρεψε τὰ Σοδαμα καὶ τὰ Γομορρα.

Ησ. 13,20 οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ·

Ησ. 13,20 Δὲν θα κατοικηθῇ πλέον εἰς αἰῶνας αἰῶνων ὡς ἔνδοξος πόλις. Επὶ πολλὰς γενεὰς δὲν θα εἰσέλθουν εἰς αὐτὴν ἄνθρωποι, δὲν θα περάσουν καν ἀπὸ αὐτὴν Ἀράβες· οὔτε ποιμένες καὶ νομάδες θα ἀναπαυθοῦν εἰς αὐτὴν!

Ησ. 13,21 καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἤχου, καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται,

Ησ. 13,21 Ἀλλὰ ἐκεῖ θα εὐρίσκουν καταφύγιον καὶ ἀσφάλειαν τὰ

θηρία· αι δε απομείνασαι οικίαι θα αντηχούν από τους ορυγμούς και τας αγρίας κραυγάς των. Σειρήνες θα αναπαύωνται εκεί και τα πονηρά δαιμόνια θα στήνουν χορόν.

Ησ. 13,22 καὶ ὄνοκένταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσσοποιήσουσιν ἔχῃνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν· ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονιεῖ.

Ησ. 13,22 Αγριοι ὄνοι θα κατοικούν εκεί· και στους οίκους των Βαβυλωνίων οι ακανθόχοιροι θα γεννήσουν και θα θρέψουν τους νεοσσούς των. Αυτή δε η φοβερά κατά της Βαβυλώνος τιμωρία ἔρχεται σύντομα· δεν θα βραδύνη.

ΗΣΑΪΑΣ 14

Ησ. 14,1 Καὶ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακώβ καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ἰσραήλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γειῶρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ,

Ησ. 14,1 Εξ αντιθέτου ὁμως ο Κυριος θα ελεήση τας φυλάς του Ιακωβ, θα εκλέξη και πάλιν ως λαόν του αγαπητόν τους ισραηλίτας, και θα αναπαυθούν εις την γην των προγόνων των. Επανερχομένους από την αιχμαλωσίαν των θα τους ακολουθήσουν προσήλυτοι της Βαβυλώνος, οι οποίοι και θα προστεθούν στον Ισραηλιτικόν λαόν.

Ησ. 14,2 καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτούς, καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.

Ησ. 14,2 Τα ἔθνη θα παραλάβουν τους διεσκορπισμένους Ιουδαίους και θα τους επαναφέρουν με τιμὴν εις την πατρίδα των.

Αυτήν θα την αποκτήσουν και πάλιν ως κληρονομίαν των και θα πληθυνθούν εις την θεοδώρητον αυτήν χώραν, ώστε να είναι και να μείνουν δούλοι και δούλαι του Θεού. Εκείνοι δέ που τους ηχμαλώτισαν, θα γίνουν τώρα αιχμάλωτοί των· θα κυριευθούν από αυτούς ως υποχείριοι των εκείνοι, οι οποίοι τους ειχαν κατακυριεύσει.

Ησ. 14,3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς.

Ησ. 14,3 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην θα σε ἀναπαύσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τὰς ὀδύνας, πῶς ἐδοκίμασες, ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν καταπίεσιν καὶ ἀγανάκτησιν, ἀπὸ τὴν σκληρὴν δουλείαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχες υποδουλωθῇ.

Ησ. 14,4 καὶ λήψῃ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· πῶς ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής;

Ησ. 14,4 Καὶ τότε συ, ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς βλέπων τὰς ἀδιηγῆτους συμφορὰς καὶ τὸν ὄλεθρον τῶν Βαβυλωνίων, θα ἀναλάβῃς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θρήνον ἐναντίον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ θα πῇ· Πῶς ἐσβῆσεν ὁ σκληρὸς ἀπαιτητὴς φόρων δουλείας; Πῶς εἶχε λείπει ὁ υπερόπτης, ὁ σκληρὸς καὶ πλεονέκτης αὐτὸς τύραννος;

Ησ. 14,5 συνέτριψε Κύριος τὸν ζυγὸν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων·

Ησ. 14,5 Ἐλείψε, διότι ὁ Κύριος συνέτριψε τὸν ζυγόν, τὸν ὁποῖον ἁμαρτωλοὶ ἄνθρωποι ἐπέβαλαν, τὸν ζυγὸν τῶν πονηρῶν ἀρχόντων τῆς Βαβυλῶνος.

Ησ. 14,6 πατάξας ἔθνος θυμῷ, πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ, ἣ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο πεποιθώς.

Ησ. 14,6 Ἐπάνω στὸν δίκαιον θυμὸν τοῦ ἐκτύπησε με συμφορὰς ἀθεραπεύτους τὸ πονηρὸν τοῦτο ἔθνος· τὸ ἐπληξέ με

αλεπαλλήλους συμφοράς και ανελέητα κτυπήματα· και τότε εσταμάτησε τα πλήγματα, όταν είδεν ότι ωλοκληρώθη η καταστροφή.

Ησ. 14,7

πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης,

Ησ. 14,7

Εξ αιτίας της καταστροφῆς του πονηροῦ και επικινδύνου βασιλείου της Βαβυλώνος, ολόκληρος ἡ γῆ βοά με ευφροσύνην.

Ησ. 14,8

καὶ τὰ ξύλα τοῦ λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου· ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς.

Ησ. 14,8

Τα μεγάλα δένδρα και τα κέδρα του Λιβάνου ηυφράνθησαν, ὡ Βαβυλών, δια την κατάστροφὴν σου, και εἶπαν· “ἀπὸ τότε που συ ἀπέθανες και ἔλειπες ἀπὸ το πρόσωπον της γῆς, κανένας υλοτόμος δεν ἀνέβη, δια να μας κόψη.

Ησ. 14,9

ὁ ᾄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι, συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν.

Ησ. 14,9

Και αὐτός ο εἰς τα καταχθόνια πονηρός ᾄδης ἐπικράνθη και ηγανάκτησεν, ὅταν σε συνήνητησεν. Εσηκώθησαν δια σε ὅλοι μαζὴ οἱ γίγαντες, οἱ οποίοι, ὅταν συ ἐζούσες, υπῆρξαν ἄρχοντες εἰς την γῆν αὐτοί, που εἶχαν ξεσηκώσει και πετάξει ἀπὸ τους θρόνους των ὅλους τους βασιλεῖς των ἐθνῶν.

Ησ. 14,10

πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσί σοι· καὶ σὺ ἐάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.

Ησ. 14,10

Ὅλοι αὐτοὶ θα πάρουν τον λόγον και θα σου πουν· “ὥστε λοιπὸν και συ ἐκυριεύθης ἀπὸ τον θάνατον και τον ὀλεθρον καθὼς και ἡμεῖς; Συγκατεριθμήθης, λοιπὸν ἀναμεταξὺ μας.

Ησ. 14,11

κατέβη εἰς ᾄδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ.

- Ησ. 14,11 Εἰς τὸν ἄδην κατέβηκεν ἡ δόξα σου καὶ ἡ πολλὴ ευφροσύνη σου. Σαπίλαν θὰ στρώσουν ὑπὸ κάτω σου καὶ τὸ σκέπασμα, με τὸ ὁποῖον θὰ σκεπασθῇς, θὰ εἶναι σκουλήκια».
- Ησ. 14,12 πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρωῒ ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.
- Ησ. 14,12 Πως ἐξέπεσε στὸν αφανισμόν καὶ τὴν εξουδενώσιν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνης, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ὡσαν αὐγερινός, πού πρωῒ-πρωῒ ἀνατέλλει στὸν οὐρανόν; Συνετρίβη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐστείλε νικηφόρα τὰ στρατεύματα τοῦ ἐναντίον ὅλων τῶν ἐθνῶν.
- Ησ. 14,13 σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου· εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς Βορρᾶν,
- Ησ. 14,13 “Σὺ, ἀλαζονικὲ βασιλεὺ τῆς Βαβυλώνης, δταν ἐζούσες, εἶπες με τὸν νουν σου· Θὰ ἀνεβῶ στὸν οὐρανόν, ἐπάνω εἰς τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ θὰ στήσω τὸν θρόνον μου, θὰ καθίσω ἐνδοξὸς βασιλεὺς εἰς ὅρος ὑψηλόν, εἰς τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, πού εὐρίσκονται βορείως τῆς Βαβυλώνης.
- Ησ. 14,14 ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ.
- Ησ. 14,14 Θὰ ἀνεβῶ, εἶπες, ἐπάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα, θὰ γίνω ὅμοιος πρὸς τὸν Ὑψιστὸν Θεόν”!
- Ησ. 14,15 νῦν δὲ εἰς ἄδην καταβήσῃ καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
- Ησ. 14,15 Τώρα ἰδοὺ, θὰ κατεβῇς στὸν ἄδην, εἰς τὰ βάθη, ὅπου ὑπάρχουν τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
- Ησ. 14,16 οἱ ἰδόντες σε θαυμάσονται ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν· οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς;
- Ησ. 14,16 Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἴδουν τὸ κατάντημά σου, θὰ καταπλαγούν καὶ θὰ πουν· “αὐτός, λοιπόν, εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ὁ ἀνετάρασσε καὶ ἐτρομοκρατοῦσε τὴν

- οικουμένην, συνεκλόνιζε και εκρήμνιζε τους βασιλείς;
ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τὰς πόλεις
αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε.
- Αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐρημώσει τὴν οἰκουμένην, και
κατέστρεψε τὰς πόλεις και τὰ τείχη των, τοὺς δε ἐν
αἰχμαλωσίᾳ ἐκρατοῦσεν εἰς δεσμά.
- πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ,
ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·
- Ολοὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἀπέθαναν και ἐτάφησαν μετὰ
τιμῶν, ὁ καθένας στὸν οἶκόν του, στὸ βασίλειόν του.
- σύ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος
μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκνητημένων μαχαίραις,
καταβαινόντων εἰς ἄδου. ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι
πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν,
- Σὺ ὅμως, παράνομε βασιλεῦ, θα φονευθῇς και θα ριφθῇς
ἄταφος εἰς τὰ ὄρη, σαν σιχαμένος και ἀκάθαρτος νεκρὸς
μαζὴ με πολλοὺς ἄλλους νεκροὺς, οἱ ὁποῖοι θα ἔχουν
φονευθῇ διαπερασμένοι ἀπὸ μαχαίρας, και θα καταβαίνουν
στὸν ἄδην σαν ἐνδυμα, που ἔχει βαφὴ εἰς ἀνθρώπινον αἷμα
και δὲν εἶναι καθαρὸν.
- οὕτως οὐδὲ σύ ἔσῃ καθαρὸς, διότι τὴν γῆν μου
ἀπώλεσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας· οὐ μὴ μείνης
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν.
- Εἴτι και συ δὲν θα εἶσαι καθαρὸς και ἀνε-νοχος, διότι τὴν
χώραν μου τὴν Ἰουδαίαν κατέστρεψες και τὸν λαόν μου
ἐφόνευσες· ἡ γενεὰ σου, σπέρμα πονηρόν, δὲν πρόκειται να
διαιωνισθῇ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
- ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι
τὴν γῆν καὶ ἐμπλήσωσιν τὴν γῆν πολέμων.
- Ετοίμασε τὰ παιδιὰ σου να σφαγοῦν ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν
τοῦ πατρὸς των, ἵνα μὴ πονηρὰ παιδιὰ ἀμαρτωλοῦ πατρὸς

ανδρωθούν και κληρονομήσουν την χώραν και γεμίσουν την οικουμένην με πολέμους.

Ησ. 14,22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος σαβαώθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα - τάδε λέγει Κύριος -

Ησ. 14,22 Ἐναντίον αὐτῶν θα σηκωθῶ ἐπάνω, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θα εξαφανίσω τὸ ὄνομά των ἀπὸ τὴν γῆν, καθένα που κατάγεται καὶ ἀπέμεινεν ἀπὸ αὐτοῦς, κάθε ἀπόγονον των αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος.

Ησ. 14,23 καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδέν· καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν.

Ησ. 14,23 θα μεταβάλω καὶ θα καταστήσω τὴν Βαβυλῶνα ἔρημον, ὥστε νὰ κατοικοῦν εἰς αὐτὴν ἀκανθόχοιροι, καὶ θα εἶναι αὐτὴ ὡς ἓνα τίποτε, θα μεταβάλω αὐτὴν εἰς ἓνα βορβορώδες βάραθρον πρὸς ἀφανισμόν καὶ καταστροφὴν.

Ησ. 14,24 τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· ὃν τρόπον εἶρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,

Ησ. 14,24 Αὐτὰ λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ παντοκράτωρ· ὅπως εἶπα καὶ ὅπως ἀπεφάσισα, ἔτσι καὶ θα γίνη καὶ ἔτσι θα μείνῃ.

Ησ. 14,25 τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων μου, καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται.

Ησ. 14,25 Θα καταστρέψω τοὺς Ἀσσυρίους ἀπὸ τὴν χώραν μου τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου ὄρη· θα νικηθοῦν καὶ θα καταπατηθοῦν με περιφρόνησιν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, θα ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν λαόν μου ὁ ζυγὸς τῆς δουλείας των. Ὁ ἐξευτελισμὸς καὶ τὸ ὄνειδός των, που ὥσαν βαρὺ φορτίον ἐβαρυνε τοὺς ὤμους των, θα ἀφαιρεθῇ”.

Ησ. 14,26 αὕτη ἡ βουλή, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην

οίκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

- Ησ. 14,26 Αυτὴ εἶναι ἡ ἀπόφασις, τὴν ὁποῖαν ἔχει λάβει καὶ αποφασίσει ὁ Κύριος, σχετικὰ με ὅλην τὴν οἰκουμένην. Ἡ παντοδύναμος τιμωρὸς δεξιὰ του εἶναι σηκωμένη ἐναντίον ὅλων τῶν αμαρτωλῶν ἐθνῶν.
- Ησ. 14,27 ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;
- Ησ. 14,27 Αυτὰ δε τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ἔχει αποφασίσει, ποίος εἶναι δυνατόν νὰ τα ἐμποδίσῃ καὶ νὰ τα ματαίωσῃ; Καὶ τὴν παντοδύναμον δεξιάν του, ποὺ ἔχει υψωθῇ διὰ νὰ ἐπιτέσῃ ἐπὶ τῶν αμαρτωλῶν, ποίος ἡμπορεῖ νὰ τὴν στρέψῃ αλλοῦ;
- Ησ. 14,28 Τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- Ησ. 14,28 Ὁ προφητικὸς αὐτὸς λόγος ἐγένετο ἐτος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ.
- Ησ. 14,29 μὴ εὐφρανθεῖητε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παῖοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετόμενοι
- Ησ. 14,29 Μὴ χαίρετε καὶ μὴ πανηγυρίζετε ὅλοι σεις, οἱ Φιλισταῖοι, ἐπειδὴ συνετρίβη ὁ ζυγὸς τῆς δουλείας τοῦ μονάρχου, ὁ ὁποῖος σας ἐκτύπα καὶ σας ἐθλίβε. Διότι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ φαρμακεροῦ αὐτοῦ ὄφεως, θὰ βγουν παιδιὰ ἀντάξιά του, δηλητηριώδεις οχλές, θὰ βγουν ὡς ἀπόγονοι τοῦ φίδου φτερωτά.
- Ησ. 14,30 καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ, πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ λιμῶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ.
- Ησ. 14,30 Καὶ ἐνῶ αὐτὰ θὰ συμβαίνουν εἰς βάρος τοῦ αμαρτωλοῦ μονάρχου καὶ ἄλλων ἐθνῶν, οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ θὰ διατρέφονται καὶ θὰ ποιμαίνονται ἀπὸ τὸν θεόν καὶ ἔτσι

οι πτωχοί αυτοί και καταφρονημένοι τότε, θα αναπαύονται εν ειρήνη. Αλλά τους ιδικούς σας απογόνους, ω Φιλισταίοι, θα εξολοθρεύση ο Κυριος με φοβεράν πείναν και εκείνους, που τυχόν θα απομείνουν, θα τους εξόντωση ο Κυριος.

Ησ. 14,31 όλολύξατε, πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμένοι, οί αλλόφυλοι πάντες, ότι από Βορρά καπνός έρχεται, καί ούκ έστι τοῦ εἶναι.

Ησ. 14,31 Κλαύσατε, λοιπόν, με ολολυγμούς αι οχυραί πύλαι των πόλεων των Φιλισταίων· ας κράξουν οι αναστατωμένοι και ταραγμένοι κάτοικοι των, όλοι οι αλλόφυλοι, διότι ο καπνός των πόλεων, που καίονται, κατεβαίνει από τον βορράν και δεν πρόκειται κανείς να διαφύγη την καταστροφήν και να σωθή!

Ησ. 14,32 καί τί άποκριθήσονται βασιλείς έθνών; ότι Κύριος έθεμελίωσε Σιών, καί δι' αύτοῦ σωθήσονται οί ταπεινοί τοῦ λαοῦ.

Ησ. 14,32 Οι βασιλείς, λοιπόν, των διαφόρων εθνών, όταν θα βλέπουν τα γεγονότα αυτά, την ολοσχερή καταστροφήν των 'Ασσυριων και την σωτηρίαν του Ισραήλ, ποίον απάντησιν τάχα θα έχουν να δώσουν; Θα απαντήσουν φυσικά, ότι ο Κυριος εθεμελιωσε την Ιερουσαλήμ και ότι δι' αυτού εσώθησαν και θα σωθούν οι ταπεινοί εκ του λαού, οι οποίοι εξαρτούν και ζητούν από αυτόν την σωτηρίαν των.

ΗΣΑΪΑΣ 15

Τò ρήμα τò κατὰ τῆς Μωαβίτιδος.

Ησ. 15,1 Νυκτός άπολείται ή Μωαβίτις, νυκτός γάρ άπολείται τò τείχος τῆς Μωαβίτιδος.

Ησ. 15,1 Εν καιρώ νυκτός θα καταστραφή η χώρα των Μωαβιτών, διότι, και εν καιρώ νυκτός θα καταστραφούν και θα

κρημνισθούν τα τείχη της.

Ησ. 15,2

λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβὼν, οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν· ἐπὶ Ναβαῦ τῆς Μωαβίτιδος ὀλολύζετε ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετμημένοι·

Ησ. 15,2

Πενθήσατε καὶ κλαύσατε δια τας συμφοράς, που θα εκσπάσουν ἐναντίον σας, διότι θα καταστραφῇ ἡ πόλις Δηβὼν, ὅπου εὐρίσκεται ὁ βωμὸς τοῦ Θεοῦ σας. Εκεί θα ἀναβήτε, δια να θρηνήσετε. Κλαύσατε με ὀλολυγμούς δια τὴν καταστροφὴν τῆς Ναβού, τῆς περιφήμου αὐτῆς Μωαβιτικῆς πόλεως, που εὐρίσκεται κοντὰ στο ὄρος Ναβαύ. Ξυρίσατε τὰ κεφάλια σας εἰς ἔνδειξιν τοῦ πένθους, που θα σας καταλάβῃ, κατακόψατε ὅλοι τοὺς βραχίονάς σας.

Ησ. 15,3

ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε, ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ῥύμας αὐτῆς πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθοῦ.

Ησ. 15,3

Εἰς τας πλατείας τῆς χώρας σας ζωσθήτε σάκκους πένθους καὶ ἀρχίσατε κοπετοὺς καὶ θρήνους. Ἐπάνω εἰς τὰ δώματα τῆς πόλεως καὶ εἰς τας πλατείας αὐτῆς καὶ στοὺς μεγάλους τῆς δρόμους ὀλολύξατε ὅλοι με κλαυθμούς.

Ησ. 15,4

ὅτι κέκραγεν Ἑσεβὼν καὶ Ἐλεαλή, ἕως Ἰασσὰ ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ ὀσφὺς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γινώσεται.

Ησ. 15,4

Ἐκραυγασαν ἐπάνω εἰς τὴν φοβερὰν θλίψιν τῶν οἱ κάτοικοι τῆς Ἑσεβὼν καὶ τῆς Ἐλεαλή. Αἱ κραυγαὶ τῶν ἠκούοντο μέχρι τῆς πόλεως Ἰασσά. Δια τοῦτο οἱ νεφροὶ τῆς Μωαβίτιδος χώρας, ἄνθρωποι ἀνδρείοι που ἀποτελοῦν τὴν ἰσχὺν τῆς, κραυγάζουν. Ὁλος ὁ λαὸς τῆς βαθύτατα θα αἰσθανθῇ αὐτὸν τὸν πόνον τῆς καταστροφῆς.

Ησ. 15,5

ἡ καρδιά τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγώρ·

δάμαλις γάρ ἐστι τριετής· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως Λουεὶθ
πρὸς σε κλαίοντες ἀναβήσονται, τῇ ὁδῷ Ἀρωνιεὶμ βοᾷ
σύντριμμα καὶ σεισμός.

Ησ. 15,5

Αἱ καρδίαι των Μωαβιτῶν βοοῦν· αἱ κραυγαὶ των
ἀνέρχονται στο στόμα καὶ ἀκούονται ἕως τὴν Σηγῶρ. Διότι
ἡ χώρα Μωάβ ομοιάζει με τριετὴ ἀκμαίαν δάμαλιν, τῆς
οποίας οἱ μεγάλοι μυκηθμοὶ ἀκούονται πολὺ μακράν. Ἀπὸ
τὴν ἀνωφέρειαν τῆς Λουεὶθ ἀναβαίνουν καὶ ἐρχονται πρὸς
σέ, ὦ Σηγῶρ, κλαίοντες πανικόβλητοι οἱ φυγάδες. Εἰς τὰς
οδοὺς τῆς πόλεως Ἀρωνιεὶμ κραυγάζουν οἱ φυγάδες·
φοβερὸν σύντριμμα καὶ σεισμός!

Ησ. 15,6

τὸ ὕδωρ τῆς Νεμρεὶμ ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς
ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται.

Ησ. 15,6

Τὸ νερό τῆς Νεμρεὶμ ἐξηράνθη, τὸ χορτὰρι τῆς ἔχει
εξαφανισθῆ, καὶ χλωρὸ χορτὰρι δὲν θὰ υπαρξῇ πλέον ἐκεῖ.

Ησ. 15,7

μὴ καὶ οὕτως μέλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν
φάραγγα Ἰάραβας, καὶ λήψονται αὐτήν.

Ησ. 15,7

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἔτσι θὰ κατορθώσουν νὰ ἀποφύγουν τὴν
καταστροφὴν καὶ νὰ διασωθοῦν οἱ κάτοικοι τῆς Νεμρεὶμ;
Ὁχι, διότι ἐγὼ θὰ ἐπιφέρω ἐναντίον των εἰς τὴν φάραγγα,
ὅπου θὰ εἶναι κρυμμένοι, Ἀράβας καὶ θὰ καταλάβουν
αυτήν.

Ησ. 15,8

συνῆψε γὰρ ἡ βοή τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς
Ἀγαλείμ, καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ
Αἰλείμ.

Ησ. 15,8

Αἱ κραυγαὶ καὶ αἱ βοαὶ των ἐξολοθρευομένων ἐφθασαν ἕως
τὰ σύνορα τῆς Μωαβίτιδος νοτίως μέχρι τὴν πόλιν Ἀγαλείμ
καὶ ὁ ὀλολυγμὸς των κατοίκων τῆς Μωάβ ἐφθασεν
βορειοανατολικῶς ἕως στο φρέαρ τοῦ Αἰλείμ.

Ησ. 15,9

τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Ῥεμμὼν πλησθήσεται αἵματος· ἐπάξω
γὰρ ἐπὶ Ῥεμμὼν Ἰάραβας καὶ ἄρῶ τὸ σπέρμα Μωάβ καὶ
Ἀριήλ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμά.

Ησ. 15,9 Το νερό του Ρεμμών θα γεμίση από τα αίματα των φονευομένων, διότι και προς τα εκεί, προς την Ρεμμών, θα παραχωρήσω να επιδράμουν ολοθρευταί οι Αραβες. Θα εξολοθρεύσω τους απογόνους του Μωάβ και την πόλιν Αριήλ και τους υπολοίπους κατοίκους της χώρας αυτής.

ΗΣΑΪΑΣ 16

Ησ. 16,1 Ἀποστελῶ ὡς ἔρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ πέτρα ἔρημός ἐστι τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών;

Ησ. 16,1 Σαν ἐρπετά, που φοβισμένα σύρονται εἰς τὴν γην, ἔτσι ἐγὼ θα διώξω τοὺς Μωαβίτας. Μήπως οἱ καταφρονηταὶ Μωαβίται ἐξακολουθοῦν νὰ φρονοῦν, ὅτι τὸ ἅγιον ὄρος τῆς Σιών, τῆς θυγατρὸς μου Ἱερουσαλήμ, εἶναι ἔρημον;

Ησ. 16,2 Ἔση γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νεοσσὸς ἀφηρημένος, θυγατερ Μωάβ. Ἐπεὶ δέ, Ἀρνῶν, πλείονα

Ησ. 16,2 Ἐκεῖ θα καταφύγῃς, θα εἶσαι σαν νεοσσὸς, που μόλις ἐπέταξε, διότι τὸν ἔχουν πάρει ἀπὸ τὴν φωλιὰ του, σὺ χώρα τῆς Μωαβίτιδος. Καὶ πῶς πολὺ σὺ ἡ πόλις Ἀρνῶν

Ησ. 16,3 βουλεύου, ποίει τε σκέπην πένθους αὐτῇ διὰ παντός· ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέστησαν, μὴ ἀπαχθῆς.

Ησ. 16,3 σκέψου, γίνε καὶ κάμε στέγην τοῦ πένθους τῆς Μωάβ ολοκλήρου. Πανικόβλητοι φεύγουν οἱ κάτοικοί τῆς σαν εἰς βαθὺ σκοτάδι, ἐνῶ εἶναι ὥρα μεσημβρινή. Φεύγουν, ἔχασαν τὸ μυαλό των. Μὴ ἀρνηθῇς προστασίαν εἰς αὐτοὺς.

Ησ. 16,4 παροικήσουσί σοι οἱ φυγάδες Μωάβ, ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ησ. 16,4 Εἰς σε θα παροικήσουν οἱ φυγάδες τῆς Μωαβίτιδος χώρας. Σεῖς θα εἰσθε σκέπη καὶ προστασία αὐτῶν ἀπὸ τοὺς

εχθρούς, οι οποίοι τους καταδιώκουν. Διότι έχει ήδη διαλυθή η συμμαχία σου με τα αλλά εχθρικά έθνη. Ο δε σκληρός Ασσύριος άρχων, ο οποίος σε κατοπτατούσε, έχει ήδη χαθή.

Ησ. 16,5 καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.

Ησ. 16,5 Συναψε φιλίαν και προσκολλήσου εις την Σιών, διότι θα ανορθωθή εκεί ένδοξος ο θρόνος του Δαυίδ, και εις την Σκηνήν και τον ένδοξον βασιλικόν θρόνον του Δαυίδ θα καθίση ένας μέγας Κριτής, ο οποίος θα στηρίζεται εις την δύναμιν της αληθείας, επιζητών και αποδίδων πάντοτε δικαίαν κρίσιν, με ζήλον αναζητών και εφαρμόζων δικαιοσύνην.

Ησ. 16,6 Ἐκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωάβ, ὑβριστῆς σφόδρα, τὴν ὑπερηφανίαν ἐξῆρας. οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως.

Ησ. 16,6 Επληροφορήθημεν την αλαζονείαν και αυθάδειαν της χώρας των Μωαβιτών. Υπήρξε παρά πολύ υπερήφανος αυτή. Η αλαζονεία και αυθαδεΐα της έφθασεν εις μεγάλο ύψος. Αι μαντεΐαι και αι προρρήσεις των ψευδοπροφητών σου δεν είναι, όπως σας τας παρουσιάζουν· είναι ψευιοπροφητεΐαι.

Ησ. 16,7 ὁλολύξει Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὁλολύξουσι· τοῖς κατοικοῦσι δὲ Σέθ μελετήσεις· καὶ οὐκ ἐντραπήση.

Ησ. 16,7 Θα θρηνήση με ολολυγμούς η χώρα της Μωάβ, διότι εις την περιοχὴν της ὅλοι θα θρηνήσουν με ολολυγμούς. Θα σκεφθῆς τότε τους κατοίκους της Σέθ, από τους οποίους και θα τρέξης να ζητήσης βοήθειαν, και δεν θα εντροπῆς δι' αυτό.

Ησ. 16,8 τὰ πεδία Ἑσεβῶν πενθήσει, ἄμπελος Σεβαμά·

καταπίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως Ἰαζήρ· οὐ μὴ συνάψητε, πλανήθητε τὴν ἔρημον· οἱ ἀπεσταλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ τὴν ἔρημον.

Ησ. 16,8

Αἱ πεδιάδες, τῆς Εσβεβὼν θα θρηνήσουν καὶ αἱ ἀμπελοὶ τῆς Σεβαμά. Σεῖς οἱ ἐχθροί, ποὺ καταπίνετε τὰ ἀλλὰ ἔθνη, καταπατήσατε καὶ τὰς ἀμπέλους τῆς χώρας αὐτῆς ἕως εἰς τὴν Ἰαζήρ. Πουθενὰ δὲν θα σταματήσετε. Συνεχίσατε τὴν καταδίωξιν, περιπλανηθῆτε εἰς τὴν ἔρημον καταδιώκοντες τοὺς φυγάδας. Οἱ πρέσβεις, ποὺ εἶχαν ἀποσταλὴ πρὸς συνθηκολόγησιν, ἐγκατελείφθησαν, χωρὶς νὰ ἐπιτύχουν συνάντησιν. Διότι οἱ ἐχθροὶ εἶχαν διαβὴ καὶ προχωρήσει εἰς τὴν ἔρημον.

Ησ. 16,9

διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα σου κατέβαλεν, Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλή, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σου καταπατήσω, καὶ πάντα πεσοῦνται.

Ησ. 16,9

Διὰ τοῦτο θα κλαύσω τὴν καταστροφὴν ἀμπελώνων τῆς Σεβαμά, ὅπως ἐκλάυσει καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰαζήρ. Τὰ δένδρα σου, ὦ Εσβεβὼν καὶ Ελεαλή, τὰ κατέστρεψε, τὰ ἐρριψεν εἰς τὴν γῆν ὁ ἐχθρὸς σου καὶ ἀπειλεῖ λέγων· “θα καταπατήσω τὸν βερισμόν των σιτηρῶν σου καὶ τὸν τρυγητόν των ἀμπελώνων σου, τὰ πάντα. Τίποτε δὲν θα μείνῃ ὀρθιον ἀλλὰ τὰ πάντα θα ριφθοῦν εἰς τὴν γῆν.

Ησ. 16,10

καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσί σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπαυται γάρ.

Ησ. 16,10

Θα ἀφαιρεθῇ καὶ θα λείψῃ πλέον εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις ἀπὸ τοὺς ἀμπελώνας σου. Τὰ παιδιὰ σου δὲν θα εὐφρανθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀμπελώνας σου. Δὲν θα πατήσουν σταφυλὰς, διὰ νὰ ρίψουν μούστους εἰς τὰ ὑπολήνια. Καθε

χαρμόσυνος φωνή και άσμα, συνήθη κατά τον τρυγητόν, θα έχουν πλέον παύσει.

Ησ. 16,11 διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωάβ ὡς κιθάρα ἠχήσει, καὶ τὰ ἐντός μου ὡσεὶ τεῖχος, ὃ ἐνεκαίνισας.

Ησ. 16,11 Δια τας επικειμένας αὐτάς συμφοράς κατά της. Μωάβ, περίλυπος ἡ καρδία μου θα ἀντηχήσῃ ὡσάν μελαγχολικὴ κιθάρα θρη-νωδῆ άσματα και τα σπλάγχνα μου θα σκληρυνθοῦν ἀπὸ τον πόνον, σαν τεῖχος του οποιου τώρα έγιναν τα εγκαίνια.

Ησ. 16,12 καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναί σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωάβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτόν.

Ησ. 16,12 Και συ Μωάβ θα καταληφθῇς ἀπὸ ἐντροπῆν, διότι ἐκοπίασες ἀνωφελῶς προσφέ-ρουσα θυσίαν στους βωμούς των εἰδωλολατρικῶν θεῶν σου. Θα εἰσέλθῃς στους εἰδωλολατρικούς ναούς, ὅπου υπάρχουν τα χειροποίητα εἰδωλά σου, δια να ζητήσῃς και λάβῃς βοήθειαν, ἀλλὰ αὐτά δεν θα ἡμπορέσουν να σε γλυτώσουν ἀπὸ τον ἐχθρόν”.

Ησ. 16,13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωάβ, ὁπότε καὶ ἐλάλησε.

Ησ. 16,13 Αὐτά εἶναι τα προφητικά λόγια, τα οποία ο Κυριος μίλησε ἐναντίον της Μωάβ τότε, που τα εἶπε.

Ησ. 16,14 καὶ νῦν λέγω· ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωάβ ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστός καὶ οὐκ ἔντιμος.

Ησ. 16,14 Και τώρα σας πληροφορῶ, ὅτι ἐντος τριῶν ἐτῶν ὡσαν τα ἔτη του μισθωτοῦ ἀνθρώπου, θα ἐξευτελισθῇ και θα καταπέσῃ ὅλη ἡ δόξα της χώρας Μωάβ, με ὅλον τον ἀφθονον πλούτον της. Ολίγοι Μωαβίται θα ἀπομείνουν και αὐτοὶ θα εἶναι χωρὶς καμμίαν υπόληψιν και ἐκτίμησιν.

ΗΣΑΪΑΣ 17

Τὸ ρῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ.

- Ησ. 17,1 Ἴδου Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτώσιν,
- Ησ. 17,1 Ἴδου, ἡ Δαμασκὸς θα εξαφανισθῇ ἐκ μέσου των ἄλλων πόλεων τῆς οἰκουμένης, ἡ δὲ πτώσις αὐτῆς θα εἶναι μεγάλη.
- Ησ. 17,2 καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων.
- Ησ. 17,2 Θα εγκαταλειφθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ θα μείνῃ ἔρημος δια παντός. Ὡς μάνδρα ποιμνίων θα χρησιμοποιηθοῦν αἱ περιοχαὶ τῆς, ὅπου θα ἀναπαύωνται πρόβατα, καὶ δὲν θα ὑπάρχῃ κανεῖς νὰ τα ἐκδιώξῃ ἀπὸ ἐκεῖ.
- Ησ. 17,3 καὶ οὐκέτι ἔσται ὄχυρά τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραὶμ. καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολείται· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῆς δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.
- Ησ. 17,3 Δὲν θα εἶναι πλέον ἡ Δαμασκὸς ὄχυρά πόλις. διὰ νὰ καταφεύγῃ ἐκεῖ τὸ βασίλειον των Ἰσραηλιτῶν. Δὲν θα βασιλεύσῃ πλέον ὡς πρωτεύουσα λαῶν ἡ Δαμασκὸς καὶ τὸ υπόλοιπον μέρος τοῦ συριακοῦ κράτους θα ἐξολοθρευθῇ. Διότι συ, ὦ Δαμασκὸς, δὲν εἶσαι βέδαια καλὺτερη ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις διὰ τὰς ἀμαρτίας των κατεστράφησαν. Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος των Δυνάμεων.
- Ησ. 17,4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις τῆς δόξης Ἰακώβ, καὶ τὰ πῖονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται.
- Ησ. 17,4 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς παρά Θεοῦ τιμωρίας θα λείψῃ καὶ θα σβῆσῃ ἡ δόξα τοῦ ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου, θα σεισθοῦν ἐκ θεμελίων καὶ θα καταπέσουν ὅλα τὰ ωραῖα καὶ

ἀφθονα υλικά και πνευματικά αγαθά, που αποτελούσαν την δόξαν του.

Ησ. 17,5 καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἑστηκότα καὶ σπέρμα σταχύων ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμήσῃ, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ

Ησ. 17,5 Θα μείνῃ χωρίς δόξαν και αξίαν, ὅπως ὅταν ο θεριστὴς θερίσῃ τους ωρίμους στάχεις, συγκέντρωσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ χέρια του, σήκωσῃ ἀπὸ τὴν περιοχὴν τὰ ὠριμα και παχειὰ στάχυα ἀπὸ τὰς πλουσίας κοιλάδας

Ησ. 17,6 καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη, ἥ ὡς ῥώγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου, ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Ησ. 17,6 και απομείνῃ, ἡ καλαμιὰ μόνη. Ολίγοι Ἰσραηλίται θα απομείνουν σαν δύο ἢ τρεῖς ῥώγες ἐληᾶς στο ἄκρον υψηλοῦ κλάδου ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐληές στους πλαγίους κλάδους. Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ησ. 17,7 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέπονται,

Ησ. 17,7 Επειτα ὁμως ἀπὸ τὴν δικαίαν και παιδαγωγικὴν αὐτὴν τιμωρίαν, ὁ ἄνθρωπος θα στηρίξῃ τὴν πεποιθήσιν του στον Δημιουργόν και Πλάστην του, οἱ δε ὀφθαλμοὶ του θα στρέφονται με ἐμπιστοσύνην και θα προσβλέπουν στον ἅγιον Θεόν τοῦ Ἰσραὴλ.

Ησ. 17,8 καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὣσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν.

Ησ. 17,8 Δεν θα στηρίζουν πλέον τὴν πεποιθήσιν και τὰς ἐλπίδας των οἱ ἄνθρωποι στους βωμοὺς των εἰδώλων. Οὔτε εἰς τὰ ἔργα

των χειρών των, τα χειροποίητα είδωλα, που τα κατεσκεύασαν οι δάκτυλοί των. Δεν θα προσέχουν πλέον τα ιερά δένδρα των ειδωλολατρικών βωμών, ούτε τα βδελυρά είδωλά των.

Ησ. 17,9

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμένοι, ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμορράϊοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ἔρημοι,

Ησ. 17,9

Κατὰ την ἡμέραν ὅμως της δικαίας και παιδαγωγικῆς τιμωρίας σου, αι πόλεις σου, ω Ισραήλ, θα ἔχουν εγκαταλειφθῇ ὅπως ἔχουν εγκαταλείψει ἄλλοτε οι Αμορραῖοι και οι Ευαῖοι τας πόλεις των εμπρὸς ἀπὸ τους προελαύνοντας Ισραηλίτας. Ἐτσι αι πόλεις σας θα μείνουν ἔρημοι και ακατοίκητοι·

Ησ. 17,10

διότι κατέλιπες τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά σου καὶ Κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης. διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον·

Ησ. 17,10

και τούτο, διότι εγκατέλειψες τον σωτήρα σου Θεόν και δεν ενεθυμήθης τον Κυριον σου, ο οποίος υπῆρξε και ημπορεῖ να εἶναι δια σε βοηθός. Δια την αχαριστίαν σου αυτήν και την εγκατάλειψιν του αληθινού Θεοῦ, θα σπείρης εις την χώραν σου σπόρον, που δεν θα σου δώση ελπίδας αποδόσεως, και δεν θα περιμένης ωφέλιμον συγκομιδην.

Ησ. 17,11

τῇ δὲ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν φυτεύσης, πλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρωῒ, ἐὰν σπείρης, ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ἣ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου.

Ησ. 17,11

Ἀμέσως κατὰ την ἡμέραν, κατὰ την οποίαν θα σπείρης, θα πλανηθῇς, θα διαψευσθῶν αι ελπίδες σου. Ἐὰν δε σπείρης το πρωι, θα ἀνθισῇ παράκαιρα και θα φανῇ ὡσάν ὠριμον προς θερισμόν, πριν ἔλθῃ ο καιρός του. Θα συμβῇ μέ σε ο,τι με ἓνα πατέρα, που αφήνει τα παιδιά του εις την τύχην.

Ησ. 17,12

Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα

οὕτω ταραχθήσεσθε, καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχήσει.

Ησ. 17,12

Αλλοίμονον εἰς σε πλῆθος πολλῶν ἐθνῶν! Ὡσάν την τρικυμισμένην θάλασσαν ἔτσι καὶ σεις θα ταραχθῆτε. Ἐπιδρομή καὶ ἀπλωμα πολλῶν ἐθνῶν θα ἀντηχήσουν, ὡσαν τα ἀνυψούμενα κύματα τῆς θαλάσσης.

Ησ. 17,13

ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ, ὡς ὕδατος πολλοῦ βία καταφερομένου· καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν καὶ πόρρω αὐτὸν διώξεται ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα.

Ησ. 17,13

Ὡπως εἶναι τὸ πολὺ ὕδωρ τῶν πλημμυρῶν, ἔτσι θα εἶναι καὶ τὰ ἔθνη, που θα ἐπιδράμουν ἐναντίον σου. Θα ὁμοιάζουν με καταρράκτην υδάτων, που κρημνίζονται με ὁρμὴν μεγάλην. Ὁ Θεὸς ὁμως θα ἐξευτελίσῃ καὶ θα ἐξουδενώσῃ τὸν Ἀσσύριον, θα τὸν ἐκδιώξῃ μακρὰν ὡσάν τὸ λεπτὸν χνούδι τοῦ ἀχύρου, τὸ ὁποῖον λιχνίζουν οἱ γεωργοὶ εἰς τὴν ἀνεμον· ὡσάν τὸν κονιορτὸν ὀπίσω ἀπὸ τοὺς τροχοὺς κινουμένης ἀμάξης, τὸν ὁποῖον διασκορπίζει ὁ ὁρμητικὸς ἀνεμος.

Ησ. 17,14

πρὸς ἐσπέραν ἔσται πένθος, πρὶν ἢ πρῶτ' καὶ οὐκ ἔσται. αὕτη ἡ μερὶς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Ησ. 17,14

Ὁ ἐχθρὸς ὁμως θα εξαφανισθῇ ταχέως καὶ ἐνῶ κατὰ τὸ βράδυ θα ἐμπνέῃ φόβον καὶ τρόμον με τὰς πολυπληθεῖς δυνάμει του, τὸ πρῶτ' δὲν θα ὑπάρχῃ πλέον. Αὐτὸ εἶναι τὸ ολέθριον κατάντημα ἐκείνων, που σὰς ἐλεηλάτησαν. Αὕτη εἶναι ἡ τύχη καὶ ἡ κληρονομία ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ σὰς κληρονομήσουν.

ΗΣΑΪΑΣ 18

Ησ. 18,1

Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας,

- Ησ. 18,1 Αλλοίμονον εις τα ταχέα πλοία της χώρας, που ευρίσκεται πέραν από τους ποταμούς της Αιθιοπίας, και τα οποία φαίνεται σαν να έχουν φτερά.
- Ησ. 18,2 ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα καὶ ἐπιστολὰς βιβλῖνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος· πορεύονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπὸν, τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον. νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς
- Ησ. 18,2 Αλλοιμονον στον βασιλέα της Αιθιοπίας, που είναι και ἄρχων της Αιγύπτου, ο οποίος στέλλει, προς ειρήνην, τάχα, πρεσβευτάς με ἐπιστολὰς πλέοντας ἐπάνω στους μεγάλους ποταμούς· διότι οι ταχείς ως ἀνάλαφροι αὐτοὶ ἀγγελιαφόροι θα ἐπιστρέψουν ἀπρακτοὶ στο σκληρὸν ἔθνος των, του οποιου οι ἄνθρωποι εἶναι μεγαλόσωμοι και ισχυροί· ποῖος ἄλλος λαὸς τον υπερέβη εις σκληρότητα; Το ἔθνος αὐτό πάντας νικῶν και υποτάσσων, δεν παρέχει καμμίαν ἐλπίδα σωτηρίας στους ηττημένους. Αὐτὸ διασχίζουν τώρα οι ποταμοὶ της γης.
- Ησ. 18,3 πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη· κατοικηθήσεται ἡ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται.
- Ησ. 18,3 Ολοι αὐτοὶ οι ποταμοὶ ἐξ αἰτίας των πολλῶν πλοιαρίων, που τους διασχίζουν, ομοιάζουν με κατοικουμένην χώραν. Η χώρα αὐτῶν θα μείνη κατοικουμένη, ὄχι ὁμως ἐπὶ πολὺ, διότι σαν ἐπάνω εις την κορυφὴν ὄρους κάποιο συνθηματικὸν σημεῖον της καταστροφῆς θα υψωθῇ. Σαν φωνὴ σάλπιγγος θα ἀκουσθῇ το μήνυμα της καταστροφῆς της.
- Ησ. 18,4 διότι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος· ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμήτου ἔσται.
- Ησ. 18,4 Διότι αὐτὰ μου εἶπεν ο Κύριος· ἀσφάλεια θα υπάρξῃ εις την

πόλιν μου την Ιερουσαλήμ, φανερά ώσαν το λαμπρόν φως
μεσημβρινής ζέστης και ωσάν ευχάριστος δροσερά νεφέλη
κατά τας θερμάς ημέρας του θερισμού.

Ησ. 18,5

πρὸ τοῦ θερισμοῦ, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος καὶ ὄμφαξ
ἐξανθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζουσα, καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρύδια
τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ
ἀποκόψει

Ησ. 18,5

Πριν ἐλθῇ ἡ εποχὴ τοῦ θερισμοῦ, ὅταν συμπληρωθῇ ἡ
άνθησις τῆς ἀμπέλου, καὶ φανοῦν οἱ πρώτες ἀγουρίδες, ὁ δὲ
ἀμπελουργὸς με τὰ κοπτερά τοῦ εργαλείου, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰ
καρποφόρα κλήματα τὰ μικρὰ τσαμπιά, πού δεν θὰ εἶναι
δυνατὸν νὰ ωριμάσουν, καὶ ἀποκόπτει καὶ ἀφαιρεῖ τὰ
πλεονάζοντα κλήματα, ἔτσι καὶ ὁ Θεὸς θὰ κατακόψῃ τὸν
ἐχθρόν.

Ησ. 18,6

καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς. καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ'
αὐτὸν ἥξει.

Ησ. 18,6

Καὶ θὰ εγκαταλείψῃ ὁ Θεὸς ἄταφα τὰ πτώματα τῶν
ἐπιτεθέντων ἐχθρῶν εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὰ
θηρία τῆς γῆς· καὶ θὰ συγκεντρωθοῦν ἐπάνω στους νεκροὺς
αὐτοὺς τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὅλα τὰ θηρία τῆς γῆς θὰ
έλθουν εἰς αὐτοὺς.

Ησ. 18,7

ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ σαβαώθ
ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου καὶ ἀπὸ λαοῦ
μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ἔθνος
ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον, ὃ ἐστὶν ἐν μέρει ποταμοῦ
τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον, οὗ τὸ ὄνομα Κυρίου
σαβαώθ ἐπεκλήθη, ὄρος Σιών.

Ησ. 18,7

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον τῆς λυτρώσεως τοῦ Ἰσραὴλ θὰ
προσφερθοῦν δῶρα ευγνωμοσύνης πρὸς τὸν Κύριον τῶν
δυνάμεων ἐκ μέρους λαοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε θλιμμένος καὶ

απογυμνωμένος, ο οποίος όμως από τώρα και στον μετά ταύτα χρόνον θα είναι μεγάλος και ισχυρός. Το έθνος, που είχε καταπατηθή από τας επιδρομάς των εχθρών, το οποίον όμως επιστραφέν ελπίζει στον αληθινόν Θεόν, και του οποίου η χώρα ευρίσκεται ανάμεσα ποταμών, θα προσφέρει ευχαριστηρίους θυσίας στον τόπον, όπου οι πιστοί από αρχαίων χρόνων επικαλούνται το όνομα Κυρίου του παντοκράτορος, στο όρος Σιών.

ΗΣΑΪΑΣ 19

Όρασις Αιγύπτου

Ησ. 19,1 Ἴδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἴγυπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ησ. 19,1 Αποκαλυπτικόν ὄραμα σχετικόν μετὰ τὴν Αἴγυπτον. Ἰδοὺ, ὁ Κύριος κάθεται ἐπάνω εἰς ελαφρὰν ταχυκίνητον νεφέλην καὶ θα ἐπέλθῃ ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου, θα σεισθοῦν τα ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων κατασκευασμένα εἰδῶλα τῆς Αἰγύπτου ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ καρδία τῶν Αἰγυπτίων θα κατανικηθῇ καὶ θα παραλύσῃ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐντὸς αὐτῶν.

Ησ. 19,2 καὶ ἐπεγεγερθήσονται Αἴγυπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν καὶ νομὸς ἐπὶ νομόν.

Ησ. 19,2 Αἰγυπτιοὶ θα ἐξεγερθοῦν ἐναντίον Αἰγυπτίων, θα πολεμήσῃ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτῶν τὸν ἀδελφόν του καὶ τὸν πλησίον του, θα ἐπιπέσῃ μία πόλις ἐναντίον ἄλλης πόλεως, ὁ ἕνας νομὸς θα μάχεται ἐναντίον ἄλλου νομοῦ.

Ησ. 19,3 καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσουσι

τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ
τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους.

Ησ. 19,3

Το πνεῦμα των Αἰγυπτίων θα ταραχθῇ ἐντος αὐτῶν και τας
σοφὰς αὐτῶν σκέψεις και αποφάσεις θα διαλύσω. Και
αυτοί, αποκαμωμένοι από τας συμφοράς, θα σπεύσουν να
ερωτήσουν τους θεοὺς των και τα εἰδωλά των, τους
νεκρομάντεις, οι οποίοι καλοῦν τα πνεύματα από τους
τάφους, και τους εγγαστριμύθους.

Ησ. 19,4

καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν
αὐτῶν· τὰδε λέγει Κύριος σαβαώθ.

Ησ. 19,4

Και θα παραδώσω την Αἴγυπτον εἰς χεῖρας σκληρῶν
τυράννων, και σκληροὶ βασιλεῖς θα γίνουν κύριοι των
Αἰγυπτίων. Αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεός των δυνάμεων.

Ησ. 19,5

καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ
ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται.

Ησ. 19,5

Θα ξηρανθοῦν αι πηγαὶ των υδάτων και οι Αἰγύπτιοι θα
πίνουν νερό από αυτό, που ευρίσκεται κοντὰ εἰς την
θάλασσαν. Διότι το νερό του ποταμοῦ Νείλου θα λιγοστεύη
και θα ξηρανθῇ η κοίτη του.

Ησ. 19,6

καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ διώρυγες τοῦ
ποταμοῦ, καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος καὶ
ἐν παντὶ ἔλει καλάμου καὶ παπύρου·

Ησ. 19,6

Οι παραπόταμοι, στους οποίους διακλαδίζεται ο Νεῖλος, και
αι ἄλλαι διώρυγες του θα λείψουν. Θα ξηρανθῇ κάθε λίμνη
και κάθε περιοχή υδάτων και κάθε ἔλος, ὅπου φυτρώνουν
τα καλάμια και οι πάπυροι.

Ησ. 19,7

καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ, καὶ
πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται
ἀνεμόφθορον.

Ησ. 19,7

Και ὅλη η πρασίνη χλόη, η οποία πλουσία φυτρώνει εἰς τας
ὄχθας του ποταμοῦ, και κάθε τι που σπείρεται και ποτίζεται

δια του ποταμού, θα ξηρανθή από τον καυστικόν και καταστρεπτικόν άνεμον.

Ησ. 19,8 καὶ στενάξουσιν οἱ ἀλιεῖς, καὶ στενάξουσι πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν, καὶ οἱ βάλλοντες σαγήνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσουσι.

Ησ. 19,8 Θα στενάξουν οι αλιεῖς, διότι θα ξηρανθούν αι περιοχαί, όπου ηλίενον. Θα στενάξουν ὅλοι εκείνοι, οι οποίοι ἔρριπτον τα ἄγκιστρα των στον ποταμόν. Θα πενθήσουν αυτοί, οι οποίοι ἔρριπτον τα δίκτυα και τα ἀμφίβληστρά των, δια να συλλάβουν ψάρια. Το ἐπάγγελμά των θα νεκρωθή.

Ησ. 19,9 καὶ αἰσχύνῃ λήψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ σχιστόν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον,

Ησ. 19,9 Δια την γενικὴν πτωχείαν και ἐμπορικὴν ἀπραξίαν θα κατεντροπιασθὺν αυτοί, οι οποίοι ἐργάζονται το ξαινόμενον λινάρι και το λεπτό βαμβάκι της βύσσου.

Ησ. 19,10 καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὁδύνῃ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ζῦθον λυπηθήσονται καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσι.

Ησ. 19,10 Ὅλοι αυτοί, που τα ἐργάζονται και τα ἐμπορεῦνται θα κυριευθὺν ἀπὸ στενοχωρίαν και πόνον, ὅπως ἐπίσης θα λυπηθὺν και θα πονέσουν αι καρδίαι εκείνων, αι οποίοι κατασκευάζουν τον ζῦθον.

Ησ. 19,11 καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως· οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται. πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ· υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;

Ησ. 19,11 Θα μωρανθὺν οι σοφοὶ ἄρχοντες της Τανεως, ἀνόητοι θα φανὺν οι σοφοὶ σύμβουλοι του βασιλέως, διότι μωραὶ θα αποδειχθὺν ὅλαι αὐτῶν αι σκέψεις. Πως δε θα τολμήσετε τότε σεις οι σύμβουλοι, να εἴπετε στον βασιλέα σας· “ἡμεῖς εἴμεθα ἀπόγονοι σοφῶν, εἴμεθα ἀπόγονοι βασιλέων ἀπὸ

αρχαιότατα χρόνια;”

Ησ. 19,12 ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν, τί βεβούλευται Κύριος σαβαώθ ἐπ’ Αἴγυπτον;

Ησ. 19,12 Που εἶναι τώρα, ω Αἴγυπτε, οἱ σοφοί σου σύμβουλοι; Αν υπάρχουν πράγματι, ας ἀναγγείλουν καὶ ας πουν, τι ἐσκέφθη καὶ ἀπεφασισενοὺ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου.

Ησ. 19,13 ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.

Ησ. 19,13 Ἐλείψαν οἱ σοφοὶ ἄρχοντες τῆς Τανεως, ἀ-λαζονεύθησαν οἱ ἄρχοντες τῆς Μέμφεως. Αὐτοὶ ἐπλάνησαν καὶ θα πλανοῦν κατὰ πυκνάς μάζας τὸν λαὸν τῆς Αἰγύπτου.

Ησ. 19,14 Κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα.

Ησ. 19,14 Διότι ὁ Κύριος τοὺς ἐκέρασε καὶ τοὺς ἔδωσε νὰ πίνουν πνεῦμα πλάνης, καὶ δι’ αὐτὸ παρεπλάνησαν αὐτοὶ καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ ὅλα τὰ ἔργα τῶν κατοίκων τῆς, ὅπως ἀκριβῶς περιπλανᾶται καὶ κλονίζεται ὁ μεθυσμένος, που συγχρόνως ἐκσπᾶ εἰς ἀηδιαστικούς ἐμέτους.

Ησ. 19,15 καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον, ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐρανόν, ἀρχὴν καὶ τέλος.

Ησ. 19,15 Καὶ δὲν θὰ υπάρχουν πλέον στους Αἰγυπτίους πλήρη καὶ τέλεια ἔργα ολοκληρωμένα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μέχρι τῆς οὐράς, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τὸ τέλος.

Ησ. 19,16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς.

Ησ. 19,16 Κατὰ δε τὴν περίοδον ἐκείνην τῶν συμφορῶν οἱ τέως ἀτρόμητοι καὶ θρασεῖς Αἰγύπτιοι θὰ γίνουν δειλοί, σαν

γυναίκες, θα καταληφθούν από φόβον και τρόμον ενώπιον της παντοδυνάμου δεξιᾶς του Κυρίου παντοκράτορας, την οποίαν αυτός ο ίδιος θα καταφέρει εναντίον των.

Ησ. 19,17 καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς, ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλήν, ἣν βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' αὐτήν.

Ησ. 19,17 Και τότε η χώρα των Ιουδαίων θα εἶναι φόβητρον δια τους Αιγυπτίους και καθένας, που θα αναφέρει το ὄνομά της εις εκείνους, θα τους προκολέσῃ φόβον δια την ἀποφασιν, που ἔλαβεν ο Κυριος των δυνάμεων εναντίον της Αιγύπτου, να τιμωρήσῃ δηλαδή αὐτήν.

Ησ. 19,18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανίτιδι καὶ ὀμνύντες τῷ ὀνόματι Κυρίου σαβαὼθ· πόλις ἀσεδὲκ κληθήσεται ἡ μία πόλις.

Ησ. 19,18 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην θα υπάρξουν μέσα εις την Αἰγυπτον πέντε πόλεις, εις τας οποίας θα ομιλῇται η γλώσσα των Ιουδαίων, και οι ἄνθρωποι θα ὀρκίζονται στο ὄνομα του Κυρίου των δυνάμεων. Η μία πόλις ἀπὸ αὐτάς θα ὀνομάζεται Ασεδὲκ δηλαδή δικαιοσύνη, αὐτὴ δε θα εἶναι η Ηλιούπολις.

Ησ. 19,19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ

Ησ. 19,19 Κατὰ την περίοδον ἐκείνην θα ανεγερθῇ θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν του Κυρίου εις την χώραν των Αιγυπτίων, και εις τα σύνορα της Αιγύπτου θα ανεγερθῇ στήλη αφιερωμένη στον Κυριον.

Ησ. 19,20 καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς Κύριος ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς, κρίνων σώσει αὐτούς.

- Ησ. 19,20 Αυτό δε το θυσιαστήριον και η αφιερωμένη στήλη θα είναι αιώνιον σημείον και υπόμνησις εις την χώραν των Αιγυπτίων, διότι, όταν τότε κραυγάζουν προς τον Κυριον, ο Κυριος θα αποστείλῃ προς αυτούς άνθρωπον, δια να τους σώσῃ. Αυτός θα τους κυδερνήσῃ και θα τους σώσῃ ἀπὸ τοὺς κινδύνους.
- Ησ. 19,21 καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσι θυσίας καὶ εὕξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσι.
- Ησ. 19,21 Καὶ θα γίνῃ τότε γνωστὸς ὁ Κυριος στους Αἰγυπτίους. Οἱ Αἰγύπτιοι κατὰ την περίοδον ἐκείνην θα γνωρίσουν τον Κυριον, θα προσφέρουν προς αὐτόν θυσίας, θα τάξουν τὰματα στον Κυριον, τα οποία καὶ θα εκπληρώσουν.
- Ησ. 19,22 καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτούς.
- Ησ. 19,22 Θα τιμωρήσῃ παιδαγωγικῶς ὁ Κυριος τοὺς Αἰγυπτίους δια θλίψεως μεγάλης, ἀλλὰ καὶ θα τοὺς θεραπεύσῃ με ριζικὴν θεραπείαν. Αὐτοὶ δε μετανοοῦντες θα ἐπιστραφούν προς τον Κυριον, ὁ δε Κυριος θα ἀκούσῃ τὰς εὐχὰς των ευρισκομένων εις περίοδον θλίψεων καὶ θα τοὺς θεραπεύσῃ.
- Ησ. 19,23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίου καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίου, καὶ δουλεύσουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις.
- Ησ. 19,23 Κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην θα υπάρξῃ ἐλευθέρᾳ ὁδὸς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον προς τοὺς Ἀσσυριοὺς. Καὶ ἔτσι εἰρηνικῶς θα εἰσέρχονται οἱ Ἀσσυριοὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ οἱ Αἰγύπτιοι θα μεταβαίνουν στους Ἀσσυρίους. Καὶ ἐν ἀγάπῃ οἱ Αἰγύπτιοι θα προσφέρουν τὰς υπηρεσίας των στους

Ασσυρίους.

Ησ. 19,24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ,

Ησ. 19,24 Κατὰ την εἰρηνικὴν καὶ σωτήριον ἐκείνην εποχὴν θα εἶναι ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς τρίτος μεταξύ των Ἀσσυρίων καὶ των Αἰγυπτίων, εὐλογημένος μαζὴ με αὐτοὺς εἰς τὴν γην,

Ησ. 19,25 ἣν εὐλόγησε Κύριος σαβαώθ λέγων· εὐλογημένος ὁ λαὸς μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

Ησ. 19,25 τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἔχει εὐλογήσει λέγων· “εὐλογημένος εἶναι ὁ λαὸς μου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὴν Αἰγύπτου· ὁ λαὸς μου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα μου κληρονομία”.

ΗΣΑΪΑΣ 20

Ησ. 20,1 Τοῦ ἔτους οὗ εἰσῆλθεν Τανάθαν εἰς Ἀζωτον, ἡνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνᾶ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἀζωτον καὶ ἔλαβεν αὐτήν,

Ησ. 20,1 Κατὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον εἰσῆλθεν ὁ Τανάθαν εἰς Ἀζωτον, ὅταν εἶχεν ἀποσταλὴ ἀπὸ τοῦ Ἀρνᾶ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἀζωτον, τὴν ὁποίαν καὶ κατέλαβε,

Ησ. 20,2 τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς λέγων· πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου· καὶ ποιήσον οὕτως πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος.

Ησ. 20,2 τότε μίλησε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἡσαΐαν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμώς, καὶ εἶπε· “πῆγαινε λύσε ἀπὸ τὴν μέσσην σου καὶ βγάλε τὸν τρίχινον σάκκον, πού φορεῖς, ὅπως ἐπίσης, νὰ λύσης καὶ

σανδάλια από τους πόδας σου. Πράξε έτσι και βάδιζε γυμνός και ανυπόδητος”.

Ησ. 20,3 καὶ εἶπε Κύριος· ὃν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν·

Ησ. 20,3 Κοττόπιν ο Κύριος προσέθεσε και εἶπε· “ὅπως ἔχει πορευθῇ ο δούλος μου ο Ησαΐας γυμνός και ανυπόδητος ἐπὶ τρία ἔτη, ἔτσι ἐπὶ τρία ἔτη θα γίνουν σημεῖα και τέρατα στους Αἰγυπτίους και τους Αιθίοπας.

Ησ. 20,4 ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιόπων, νεανίσκους καὶ πρεσβύτας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου.

Ησ. 20,4 Θα συμβοῦν δε αυτά, διότι ο δασιλεὺς των Ἀσουριων θα πάρη και θα οδηγήσῃ αιχμαλώτους γυμνοὺς και ανυποδήτους τους Αιγυπτίους και τους Αιθίοπας, νέους και γέροντας. Οι Αιγύπτιοι μάλιστα θα ἔχουν ξεσκεπασμένα τα μέλη του σώματός των, που προκαλοῦν εντροπήν.

Ησ. 20,5 καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττηθέντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ’ οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα.

Ησ. 20,5 Οι Αιγύπτιοι μάλιστα, οι οποίοι εστήριζαν την πεποίθησίν των στους Αιθίοπας και τους εθεωροῦσαν δόξαν ιδικήν των, θα νικηθούν από τους Ασσυρίους και θα κατεντροπιασθούν.

Ησ. 20,6 καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἦμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων· καὶ πῶς ἡμεῖς σωθισόμεθα;

Ησ. 20,6 Κατάπληκτοι δε εκείνοι, που κατοικοῦν την νήσον αὐτήν, θα εἰπουν· “Ἰδού, και ημεῖς εἶχαμεν στηρίξει την πεποίθησίν μας στους Αιγυπτίους και προς αὐτοὺς ηθέλαμεν να

καταφύγωμεν ζητούντες βοήθειαν, αλλά οι Αιγύπτιοι δεν
ημπόρεσαν να σωθούν οι ίδιοι από τους 'Ασσυριους. Πως
λοιπόν θα σώσουν ημάς;”

ΗΣΑΪΑΣ 21

Τὸ ὄραμα τῆς ἐρήμου.

Αποκαλυπτικὸν ὄραμα περὶ της ερημώσεως Βαβυλώνης.

ΗΣ. 21,1 Ὡς καταιγὶς δι’ ἐρήμου διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ
γῆς, φοβερὸν

ΗΣ. 21,1 Σαν καταιγὶς, ἡ ὁποία διέρχεται με σφοδρότητα καὶ ορμὴν
δια μέσου της ἐρήμου, ἀπὸ ἄλλην ἐρημον προερχομένη,

ΗΣ. 21,2 τὸ ὄραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι. ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ,
ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ. ἐπ’ ἐμοὶ οἱ Ἑλαμίται, καὶ οἱ πρέσβεις
τῶν Περσῶν ἐπ’ ἐμέ ἔρχονται. νῦν στενάξω καὶ
παρακαλέσω ἑμαυτὸν.

ΗΣ. 21,2 ἔτσι τρομερὸν υπῆρξε καὶ τὸ ὄραμα, που μου ἀπεκαλύφθη,
καὶ σκληρὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον μου ἀνήγγειλεν ὁ Θεός. Ὁ
παραβαίνων τὸ θεῖον θέλημα θα εξακολουθῇ νὰ το
παραβαίνει. Καὶ ὁ καταπατῶν τὸν θεῖον Νόμον θα
εξακολουθῇ νὰ παρανομῇ. Ἐναντίον ἐμοῦ τοῦ Ἀσσυρίου
ἔρχονται οἱ Ἑλαμίται καὶ αἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν. Θα
στενάξω τώρα ἀπὸ τὸν πόνον καὶ θα προσπαθῇσω νὰ
παρηγορήσω τὸν εαυτὸν μου.

ΗΣ. 21,3 διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ
ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν· ἠδίκησα τοῦ μὴ
ἀκοῦσαι, ἐσπούδασα τοῦ μὴ βλέπειν.

ΗΣ. 21,3 Διὰ τοῦτο παρέλυσε τελείως καὶ ἠτόνησεν ἡ μέση μου. Με
κατέλαβαν ὀξεῖς πόνοι σαν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι
καταλαμβάνουν τὴν γυναῖκα, που γεννᾷ. Διέπραξα ἀδικίας
στο παρελθόν. Δὲν ἠθέλησα νὰ ἀκούσω τὰς ὁρθὰς

- υποδείξεις και προσεπάθησα να μη βλέπω την αλήθειαν.
- Ησ. 21,4 ἡ καρδία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ
ψυχὴ μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον.
- Ησ. 21,4 Ἡ καρδία μου κτυπᾷ με ὁρμὴν, σαν να περιπλανᾶται μέσα
στο στήθος μου. Ἐχω βυθισθῇ μέσα εἰς τα παράνομα ἔργα
μου. Ἡ ψυχὴ μου περιέπεσεν εἰς μεγάλον φόβον.
- Ησ. 21,5 ἐτοίμασον τὴν τράπεζαν· φάγετε, πῖετε· ἀναστάντες, οἱ
ἄρχοντες, ἐτοιμάσατε θυρεοὺς.
- Ησ. 21,5 Κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν ὥραν τοῦ κινδύνου ἐτοίμασε, ὦ
Βαδυλῶν, τα συμπόσιά σου· φάγετε καὶ πῖετε ἀμέριμοι· οἱ
ἐχθροὶ σας ὅμως εὐρίσκονται προ τῶν τειχῶν σας. Καὶ
λοιπὸν σεις οἱ ἄρχοντες σηκωθῆτε καὶ ἐτοιμάσατε τὰς
μεγάλας ἀσπίδας πρὸς ἀμυναν.
- Ησ. 21,6 ὅτι οὕτως εἶπε πρὸς με Κύριος· βαδίσας σεαυτῷ στήσον
σκοπὸν καὶ ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγειλον·
- Ησ. 21,6 Διότι ὁ Κύριος ἐστὶ μου εἶπε· “πῆγαινε καὶ στάσου σκοπὸς,
παρατήρησε ὁλόγυρα καὶ. αὐτό, το ὁποῖον θα ἴδῃς
ἀνάγγειλέ το”.
- Ησ. 21,7 καὶ εἶδον ἀναβάτας ἵππεῖς δύο καὶ ἀναβάτην ὄνου καὶ
ἀναβάτην καμήλου. ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν
- Ησ. 21,7 Εἶδον δύο ἵππεῖς, τὸν ἕνα νὰ ἐπιβαίνει ἐπὶ ὄνου καὶ τὸν
ἄλλον νὰ ἐπιβαίνει εἰς κάμηλον. “Ἀκροάσου με πολλὴν
προσοχὴν αὐτά, που θα ἀκούσης.
- Ησ. 21,8 καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπιὰν Κυρίου. καὶ εἶπεν·
ἔστην διαπαντὸς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ
ἔστην ὅλην τὴν νύκτα,
- Ησ. 21,8 Καλεσε δε καὶ τὸν Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπιὰν αὐτὴν τοῦ
Κυρίου”. Καὶ ὁ προφήτης εἶπε· Καθ' ὅλον το διάστημα τῆς
ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἐστάθην ἐγὼ ἐπάνω εἰς τὴν σκοπιὰν
- Ησ. 21,9 καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνωρίδος. καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπε· πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλῶν, καὶ πάντα
τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς

συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν.

Ησ. 21,9 και ιδού, ἔρχονται δύο ἑφιπποὶ ἄνδρες. Καὶ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐφωναξε· “ἔπεσε πλέον, ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν· συνετρίβησαν δὲ ὅλα τὰ εἰδῶλα αὐτῆς καὶ ὅλα τὰ χειροποίητα ἀντικείμενα τῆς λατρείας ἐπάνω στο ἔδαφος”.

Ησ. 21,10 ἀκούσατε, οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ ὀδυνώμενοι, ἀκούσατε ἃ ἤκουσα παρὰ Κυρίου σαβαώθ· ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.

Ησ. 21,10 Ακούσατε, λοιπόν, σεις, οἱ οποίοι ἀπεμείνατε καὶ ἐσώθητε ἀπὸ τὴν αἰχμα-λωσίαν καὶ οἱ οποίοι πονεῖτε διὰ τὴν ἐρήμωσιν τῆς πατρίδος σας. Ακούσατε αὐτά, που ἐγὼ ἔχω ἀκούσει ἀπὸ τὸν Κυρίον τῶν δυνάμεων. Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν αὐτά εἰς ἡμᾶς.

Ησ. 21,11 Τὸ ὄραμα τῆς Ἰδουμαίας. Πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηεῖρ· φυλάσσετε ἐπάλξεις.

Ησ. 21,11 Αποκαλυπτικὸν ὄραμα ἐναντίον τῆς Ἰδουμαίας. Πρὸς ἐμὲ ἀπευθύνεται ἐκκλησίς ἐκ μέρους τῶν Ἰδουμαίων, τοῦ ὅρους Σηεῖρ, οἱ οποίοι καὶ λέγουν· “σεῖς που ἀγρύπνως φρουρεῖτε τὰς ἐπάλξεις, εἶπατε τὰ συμβαίνοντα τῆς νυκτός”.

Ησ. 21,12 φυλάσσω τὸ πρωῒ καὶ τὴν νύκτα· ἐὰν ζητῇς, ζήτη καὶ παρ’ ἐμοὶ οἶκει·

Ησ. 21,12 Καὶ ὁ προφήτης ἀπαντᾷ· “ἐγὼ φυλάσσω ἀγρυπνὸς νύκτα καὶ ἡμέραν. Εἰ ἐπιθυμῇς καὶ ζητῇς πληροφορίας, ζήτησας ἀπὸ ἐμοῦ. Μένε ὁμως πλησίον μου καὶ περίμενε νὰ τὰς ἀκούσης.

Ησ. 21,13 ἐν τῷ ὄρυμῳ ἐσπέρας κοιμηθήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδάν.

Ησ. 21,13 Εἰς ἓνα πυκνὸν δάσος κατὰ τὴν ἐσπέραν θὰ ἀναπαυθῇτε καὶ θὰ κοιμηθῇτε σεις οἱ φεύγοντες Δαιδανῖται.

Ησ. 21,14 εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμάν, ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων

- Ησ. 21,14 Σεις, που κατοικείτε εις την περιοχήν Θαιμάν, εβγάτε εις συνάντησίν των και φέρετε εις αυτούς νερό. Εβγάτε προς συνάντησιν αυτών, που φεύγουν, και φέρετε τους άρτους, δια να τραφούν. Φεύγουν οι Δαιδανίται, διότι πολλοί από αυτούς έχουν φονευθή.
- Ησ. 21,15 καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ.
- Ησ. 21,15 Πλήθος άλλων πλανώνται εις αγνώστους περιοχάς. Πολυάριθμοι έχουν πέσει εν στόματι μαχαίρας. Άλλοι έχουν διατρυπηθή από τα πολυάριθμα βέλη των καλοτεντομένων τόξων. Και έτσι ο αριθμός των φονευθέντων κατά τον πόλεμον είναι μεγάλος.
- Ησ. 21,16 διότι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος· ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτοῦ, ἐκλείπει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδάρ,
- Ησ. 21,16 Αυτά δε συμβαίνουν, διότι έτσι μου τα απεκαλυψεν ο Κυριος. Μετά ένα ακριβώς έτος πλήρες, όπως προσμετράται από τον μισθωτόν άνθρωπον, θα εξαφανισθή η δόξα των κατοίκων της Κηδάρ.
- Ησ. 21,17 καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδάρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησεν.
- Ησ. 21,17 Αυτοί δέ που θα απομείνουν από τους επιδεξιους τοξότας, απόγονοι του Κηδάρ, θα είναι ολίγοι, διότι ο Κυριος ο Θεός του Ισραήλ απεκάλυψε τα μελλοντικά αυτά γεγονότα, τα οποία ασφαλώς και βεβαίως θα πραγματοποιηθούν”.

ΗΣΑΪΑΣ 22

Τὸ ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιών.

Προφητικός λόγος εναντίον της κοιλάδας Σιών, εναντίον της Ιερουσαλήμ.

Ησ. 22,1 Τί ἐγένετό σοι νῦν, ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια;

Ησ. 22,1 Τι σας συνέβη τώρα, ὥστε ὅλοι ἔχετε ἀνέβη εἰς τα ἀνωφελή ἡλιακωτά των οἰκιῶν σας;

Ησ. 22,2 ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοῶντων· οἱ τραυματαῖαι σου οὐ τραυματαῖαι μαχαίρας, οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμων.

Ησ. 22,2 Ἡ πόλις σας ἐγέμισεν ἀπὸ κραυγᾶς βοῶντων ἀνθρώπων. Οἱ τραυματαῖαι σου δὲν εἶναι τραυματαῖαι, που ἐπλήγησαν με μαχαίρας εἰς πολεμικὰς μάχας, οὔτε οἱ νεκροὶ σου εἶναι νεκροὶ πολέμων.

Ησ. 22,3 πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασι, καὶ οἱ ἀλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασι.

Ησ. 22,3 Ὅλοι οἱ ἄρχοντές σου ἔχουν τραπή εἰς φυγὴν, ὅσοι δὲ περιέπεσαν αἰχμάλωτοι εἰς χεῖρας των ἐχθρῶν, εἶναι δεμένοι εἰς σκληρὰ δεσμά. Ὅσοι δὲ εἶχαν κάποια δύναμιν μετὰξὺ σας, ἔχουν φύγει τώρα μακρὰν.

Ησ. 22,4 διὰ τοῦτο εἶπα· ἄφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι, μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σὺντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου.

Ησ. 22,4 Διὰ τοῦτο εἶπα λέγει ὁ προφήτης· ἀφήσατέ με νὰ κλαύσω πικρῶς. Μὴ προσπαθῆτε νὰ με παρηγορήσετε διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ιερουσαλήμ, τῆς πολυαγαπημένης αὐτῆς θυ-γατρὸς τοῦ γένους μου.

Ησ. 22,5 ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου σαβαὼθ ἐν φάραγγι Σιών· πλανῶνται ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη.

Ησ. 22,5 Αφήσατέ με ἐλεύθερον νὰ χύσω πικρὰ δάκρυα, διότι

ἐφθασεν ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς αναταραχῆς καὶ πανωλεθρίας, τοῦ καταπατήματος τῆς ἱερᾶς πόλεως καὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ ὁ διασκορπισμός καὶ ἡ περιπλάνησις τῶν κατοίκων εἰς τὰς φάραγγας Σιών, γίνεται κατὰ παραχώρησιν Κυρίου τοῦ παντοκράτορος. Περιπλανῶνται ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, περιπλανῶνται φοβισμένοι ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη.

Ησ. 22,6 οἱ δὲ Ἐλαμίται ἔλαβον φαρέτρας, ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵπποις καὶ συναγωγὴ παρατάξεως.

Ησ. 22,6 Οἱ Ελαμίται ὁμῶς ἐπῆραν τὰς φαρέτρας τῶν, εἶναι ἄνθρωποι ἱππεῖς καὶ πεζοί, ἱκανοὶ καὶ πολεμικοί.

Ησ. 22,7 καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται ἁρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφράξουσιν τὰς πύλας σου·

Ησ. 22,7 Αἱ ἐκλεκταὶ σου κοιλάδες, ὦ Ἱερουσαλήμ, θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ τὰ πολεμικὰ ἅρματα τῶν. Οἱ ἱππεῖς τῶν ἐχθρῶν σου θὰ φράξουν τὰς θύρας ἀπὸ τὰ τείχη σου.

Ησ. 22,8 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως

Ησ. 22,8 Θα ἀνοίξουν ἐν τέλει τὰς πύλας τῆς πόλεως τῆς περιοχῆς Ἰούδα. Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ ἄνθρωποι σου θὰ στρέψουν με προσδοκίαν τὰ βλέμματα τῶν καὶ θὰ προστρέξουν στοὺς καλοκτισμένους οχυροὺς καὶ ὠλισμένους οἴκους τῆς πόλεως, με τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρουν σωτηρίαν καὶ νὰ ἀντιτάξουν ἀμυναν.

Ησ. 22,9 καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυίδ. καὶ εἶδον ὅτι πλείους εἰσὶ καὶ ὅτι ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν

Ησ. 22,9 Θα ἀποκαλύψουν τὰ ἀπόκρυφα τῶν οἴκων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῆς ἀκροπόλεως Δαυίδ, διὰ νὰ ἐξοπλισθοῦν με τὰ ὅπλα, ποὺ θὰ εὕρουν ἐκεῖ. Οἱ ἀρχόντες σου καὶ ὅλοι εἶδον ὅτι εἶναι παρά πολλοὶ οἱ ἐχθροὶ σου· ὁ δὲ βασιλεὺς διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο εἶχε διοχετεύσει τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας δεξαμένης στο ἐσωτερικὴν τῆς πόλεως.

Ησ. 22,10 καὶ ὅτι καθείλοσαν τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ εἰς

όχύρωμα τείχους τῇ πόλει.

Ησ. 22,10 Είδον ακόμη ὅτι κατεδάφισαν οἴκους της Ιερουσαλήμ, δια να επιδιορθώσουν και οχυρώσουν το τείχος της πόλεως.

Ησ. 22,11 καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναμέσον τῶν δύο τειχῶν ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε.

Ησ. 22,11 Ἀνάμεσα εἰς τα δύο τείχη της πόλεως σας εφερατε νερό στο εσωτερικὸν μέρος ἀπὸ ἀρχαίαν δεξαμένην, ελαβατε τα μέτρα, που ἐκρίνατε, ἀλλὰ δεν υψώσατε το βλέμμα σας πρὸς Εκείνον ὁ ὁποῖος ἐξ ἀρχῆς ἐποίησε τὴν πόλιν αὐτήν, πρὸς τὸν θεόν. Πρὸς τὸν κτίστην της πόλεως δεν ἐστρέψατε το βλέμμα σας.

Ησ. 22,12 καὶ ἐκάλεσε Κύριος Κύριος σαβαώθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων,

Ησ. 22,12 Κατὰ δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Κύριος, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, σας ἐκάλεσεν εἰς θρήνον καὶ κοπετὸν μετανοίας. Σας ἐκάλεσε νὰ ξυρίσετε τὴν κεφαλὴν σας, νὰ περιζωσθῇ-τε εἰς ἐνδειξὶν πένθους σάκκινα ἐνδύματα.

Ησ. 22,13 αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους καὶ θύοντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα καὶ πιεῖν οἶνον λέγοντες· φάγωμεν καὶ πῖωμεν, αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

Ησ. 22,13 Σεις ὁμως ὠργανώσατε καὶ ἐπεδόθητε εἰς συμπόσια εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως. Εσφάξατε μόσχους, εθυσιάσατε πρόβατα, ὥστε νὰ τρώγετε κρέατα καὶ νὰ πίνετε οἶνον λέγοντες· “ας φάμε καὶ ας πιούμε, διότι αὐριον πεθαίνομε”!

Ησ. 22,14 καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστὶν ἐν τοῖς ὡσὶ Κυρίου σαβαώθ, ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε.

Ησ. 22,14 Ὅλα αὐτὰ εἶναι φανερά καὶ γνωστὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν

δυνάμεων. Αυτή δε η μεγάλη σας αμαρτία δεν πρόκειται να συγχωρηθή μέχρι και του θανάτου σας.

Ησ. 22,15 Τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον, πρὸς Σομνᾶν τὸν ταμίαν καὶ εἶπον αὐτῷ·

Ησ. 22,15 Αυτά λέγει ο Κυριος των δυνάμεων ο παντοκράτωρ στον Ησαΐαν· “πήγαινε στο κελλί του ναού, προς τον Σομνάν τον ταμίαν και εἶπε προς αὐτόν·

Ησ. 22,16 τί σὺ ᾔδεις, καὶ τί σοὶ ἐστὶν ᾔδεις, ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ᾔδεις μνημεῖον καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν;

Ησ. 22,16 Διατί συ εὐρίσκεσαι ἐδώ; Ποῖαν θέσιν και ποῖον δικαίωμα ἔχεις συ ἐδώ; Σε ἐρωτῶ, διότι ἐσκάλισες στον ἐδώ βράχον τάφον δια τον εαυτόν σου. Εφτιασες δια τον εαυτόν σου εἰς καταφανές και περίοπτον σημεῖον της πόλεως μνημεῖον. Εχάραξες εἰς την βραχώδη πέτραν κατοικίαν δια τον εαυτόν σου.

Ησ. 22,17 ἰδοὺ δὴ Κύριος σαβαώθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν σου καὶ τὸν στέφανόν σου τὸν ἔνδοξον

Ησ. 22,17 Ἰδοὺ, ὅμως ὅτι ο Κυριος των δυνάμεων ο παντοκράτωρ, θα σε ἐκδιώξη, ὦ ἄνθρωπε, θα σε εξαφανίσῃ, θα ἀφαίρεσῃ την πολυτελὴ στολήν σου και τον ἐνδοξον στέφανόν σου.

Ησ. 22,18 καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσῃ τὸ ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα·

Ησ. 22,18 Θα σε ἀπορρίψῃ ο Κυριος εἰς χώραν μεγάλην και ἀπέραντον και ἐκεῖ θα ἀποθάνῃς ἐρημος. Το λαμπρόν και ωραῖον ἄρμα σου θα το ἐξευτελίσῃ και το σπίτι του ἄρχοντος, τον ὁποῖον συ εθεωροῦσες ἰδικόν σου προστάτην, θα το παραδώσῃ ο Κυριος στους ἐπιδρομείς προς καταπάτησιν.

Ησ. 22,19 καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς

στάσεώς σου.

Ησ. 22,19 Θα αποπεμφθῇς ἀπὸ τὴν διαχείρισιν καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν σήμερον φαίνεσαι, ὅτι στέκεσαι με σταθερότητα.

Ησ. 22,20 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλιακείμ τὸν τοῦ Χελκίου

Ησ. 22,20 Καὶ θα συμβῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, πού σὺ θα ἐκδιωχθῇς, ἐγὼ θα καλέσω ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τὸν δούλον μου τὸν Ἐλιακείμ, τὸν υἱὸν τοῦ Χελκίου.

Ησ. 22,21 καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολὴν σου καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω αὐτῷ καὶ κράτος καὶ τὴν οἰκονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδᾳ.

Ησ. 22,21 Θα τὸν ἐνδύσω με τὴν ἰδικὴν σου λαμπρὰν στολὴν, θα δώσω εἰς αὐτὸν τὸν ἰδικόν σου στέφανον τῆς δόξης. Θα παραδώσω εἰς τὰ χέρια τοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν διαχείρισίν σου. Αὐτός δε δια τὴν ἀξιοπιστίαν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θα εἶναι σαν πατέρας δι' ἐκείνους, πού κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ γενικώτερα δια τοὺς κατοίκους τῆς Ἰουδαίας.

Ησ. 22,22 καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων. καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὥμῳ αὐτοῦ καὶ ἀνοίξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων, καὶ κλείσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων.

Ησ. 22,22 Θα δώσω εἰς αὐτὸν τὴν δόξαν τοῦ Δαδίδ, θα γίνῃ ἀρχὼν καὶ δεν θα υπάρξῃ κανεὶς, ὁ ὁποῖος θα ἀντιλέγῃ καὶ θα ἀντιπράττῃ εἰς αὐτόν. Θα τοῦ δώσω τὸ κλεῖδί τοῦ οἴκου τοῦ Δαδίδ. Αὐτός μόνος θα το κατέχῃ. Θα το φέρῃ στοὺς ὤμους τοῦ ὡς δείγμα τῆς ἐξουσίας τοῦ. Αὐτός θα ἀνοίγῃ καὶ κανεὶς δεν θα μπορῇ νὰ κλείῃ. Θα κλείῃ καὶ κανεὶς δεν θα ἤμπορῃ νὰ ἀνοίγῃ.

Ησ. 22,23 καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ ἔσται εἰς

θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ησ. 22,23

θα τον αναδείξω και θα τον θέσω στερεόν και αμετακίνητον ἄρχοντα. Η εξουσία δέ που θα ἔχη, και ο θρόνος ἐπὶ του οποιου θα κάθεται, θα εἶναι δόξα και καύχημα του πατρικοῦ του οἴκου.

Ησ. 22,24

καὶ ἔσται πεποιθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται ἐπικρεμᾶμενοι αὐτῷ.

Ησ. 22,24

Εἰς αὐτὸν θα ἔχη ἐστηριγμένην την πεποίθησίν του κάθε ἔνδοξος στον οἶκον του πατρὸς του, ἀπὸ τον πιο μικρὸν ἕως τον πιο μεγάλον. Ἀπὸ αὐτὸν θα ἐξαρτῶνται και θα κρέμονται”.

Ησ. 22,25

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ - τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ - κινήθησεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ ἀφαιρεθήσεται· καὶ πεσεῖται, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.

Ησ. 22,25

Εἰς μεταγενεστέραν ὁμως ἐποχὴν, προαναγγέλλει ο Κυριος των δυνάμεων ο παντοκράτωρ, ἀπόγονοι του Ελιακείμ, που εἶχαν στηριχθῇ στον αμετακίνητον αὐτὸν τόπον της Ιερουσαλήμ, θα μετακινηθούν, θα αφαιρεθῇ ἀπὸ αὐτοὺς ο τόπος των. Ἐτσι δε η δόξα, την οποιαν εἶχαν, θα πέση και θα εξαφανισθῇ. Ἀυτά δε θα πραγματοποιηθούν ἀσφαλῶς και βεβαίως, διότι ο Κυριος τα ἀπεκάλυψε.

ΗΣΑΪΑΣ 23

Τὸ ὄραμα Τύρου.

Λόγος προφητικὸς ἐναντίον της Τυρου.

Ησ. 23,1

Ὁλολύξατε, πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτταίων· ἦκται αἰχμάλωτος.

Ησ. 23,1

Θρηνήσατε με ολολυγμούς πλοῖα της Καρχηδόνας, διότι

κατεστράφη η Τυρος. Δεν έρχονται πλέον προς σε πλοία της Τυρου από την Κυπρον. Οι κάτοικοι της Τυρου έχουν απαχθή εις αιχμαλωσιον.

Ησ. 23,2 τίνοι ὅμοιοι γεγονάσιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ
μετάβολοι Φοινίκης διαπερῶντες τὴν θάλασσαν

Ησ. 23,2 Προς ποῖον ἔχουν γίνεαι ὅμοιοι αὐτοί, που κατοικοῦν εἰς τὴν
Τυρον, τὴν βρεχομένην ἀπὸ τὴν θάλασσαν, οἱ ἔμποροι οἱ
οποῖοι διέσχιζαν τὴν θάλασσαν,

Ησ. 23,3 ἐν ὕδατι πολλῶ, σπέρμα μεταβόλων; ὥς ἀμητοῦ
εἰσφερομένου οἱ μετάβολοι τῶν ἐθνῶν.

Ησ. 23,3 ἐπλεαν εἰς μεγάλας θαλάσσας καὶ οἱ οἱποῖοι ἦσαν ἀπόγονοι
εμπόρων; Σαν συγκομιδὴ πλουσίου θερισμοῦ ἦσαν τὰ κέρδη
τῶν εμπόρων τῶν ἐθνῶν.

Ησ. 23,4 αἰσχύνθητι, Σιδῶν, εἶπεν ἡ θάλασσα. ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς
θαλάσσης εἶπεν· οὐκ ὥδινον οὐδὲ ἔτεκον οὐδὲ
ἐξέθρεψα νεανίσκους οὐδὲ ὕψωσα παρθένους.

Ησ. 23,4 “Ἐντροπή σου, ὦ Σιδῶν, με τὴν κατὰπτωσιν τῆς Τυρου”,
εἶπεν ἡ θάλασσα. Ἡ δὲ βραχώδης ἀκτὴ, εἰς τὴν οἱοῖαν
θραύονται με δύναμιν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, εἶπεν· “ἐγὼ
δὲν ἐκοιλοπόνησα, δὲν ἐγέννησα καὶ δὲν ἀνέθρεψα
παλληκάρια καὶ δὲν ἀνέδειξα ωραίας παρθένους; Καὶ ἰδοὺ,
ὅτι τῶρα ὑπάρχει καταστροφὴ καὶ ἐρήμωσις”!

Ησ. 23,5 ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς
ὁδὺνη περὶ Τύρου.

Ησ. 23,5 Ὅταν δὲ καὶ εἰς τὴν Αἰγύπτῳ γίνῃ ἀκουστὴ ἡ καταστροφὴ
τῆς Τυρου, θὰ καταλάβῃ καὶ αὐτοὺς ὁδὺνη, ὅμοια πρὸς
ἐκείνην, που κατέλαβε τὴν Τυρον.

Ησ. 23,6 ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλολύξατε, οἱ κατοικοῦντες ἐν
τῇ νήσῳ ταύτῃ.

Ησ. 23,6 Κατοικοὶ τῆς Τυρου πηγαίνετε εἰς τὴν Καρχηδόνα καὶ ἐκεῖ
θρηνήσατε αὐτὴν σας τὴν ἀπώλειαν.

Ησ. 23,7 οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἀπ’ ἀρχῆς πρὶν ἢ

παραδοθῆναι αὐτήν;

Ησ. 23,7

Αλλά σκεφθῆτε· αἰτία της καταστροφῆς σας δεν υπήρξεν η ἀπό αρχαιότατα χρόνια ἀλαζονεία σας, πρὶν η ἀκόμη παραδοθῇ αὐτή η πόλις;

Ησ. 23,8

τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἦσσαν ἐστὶν ἢ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι, ἄρχοντες τῆς γῆς.

Ησ. 23,8

Ποιὸς κατέστρωσεν αὐτὰ τα σχέδια καὶ ἐπήρε τας ολεθρίας ἀποφάσεις ἐναντίον της Τυρου; Μήπως τάχα η πόλις αὐτή ἦτο μικρὰς δυνάμεως καὶ δεν εἶχε την ικανότητα νὰ ἀντισταθῇ; Οἱ ἔμποροι της ἦσαν ἔνδοξοι ἄρχοντες ὅλου του κόσμου.

Ησ. 23,9

Κύριος σαβαὼθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὑβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.

Ησ. 23,9

Κυριος ο παντοκράτωρ ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ καταλύσῃ ὅλην τὴν ἀλαζο-νεϊαν τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν της· νὰ ἐξευ-τελίσῃ κάθε τι ἔνδοξον καὶ λαμπρόν, που υπήρχεν εἰς τὴν χώραν.

Ησ. 23,10

ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνας.

Ησ. 23,10

Καὶ λοιπὸν τώρα, μετὰ τὴν καταστροφὴν σου, ἐργάζου τοὺς ἀγρούς σου, διότι δεν ἔρχονται πλέον πρὸς σε πλοῖα ἀπὸ τὴν Καρχηδόνα.

Ησ. 23,11

ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος σαβαὼθ ἐνετείλατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.

Ησ. 23,11

Δεν ἔχεις πλέον τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία προηγουμένως προεκάλει καὶ ἐξηρέθιζε βασιλεῖς. Ο Κύριος τῶν δυνάμεων ἔδωκε διαταγὴν σχετικῶς με τὴν Χαναὰν, νὰ καταστραφῇ ἡ δύναμις της.

Ησ. 23,12

καὶ ἐροῦσιν· οὐκέτι οὐ μὴ προσθῇτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς

ΚΙΤΙΕΪΣ, ΟΥΔΕ̇ ΕΚΕΪ̇ ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ̇ ἔΣΤΑΙ̇ ΣΟΙ̇

Ησ. 23,12

Και θα εἶπουν τότε πρὸς τὴν κα-τεστραμμένην Τυρον καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας κατοίκους τῆς· “Δεν θα συνεχίσετε πλέον νὰ υβρίζετε καὶ νὰ ἀδικήτε τοὺς κατοίκους τῆς Σιδῶνος. Εἴαν δε καὶ ἀπέλθετε στοὺς κατοίκους τῆς Κυπρου δια σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν, οὔτε ἐκεῖ θα ὑπάρχη δια σας ἀνάπαυσις.

Ησ. 23,13

καὶ εἰς γῆν Χαλδαιῶν, καὶ αὕτη ἡρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, οὔδε̇ ἐκεῖ̇ σοι ἀνάπαυσις̇ ἔΣΤΑΙ̇, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν.

Ησ. 23,13

Καὶ εἴαν μεταβῆτε εἰς τὴν χώραν τῶν Χαλδαιῶν, οὔτε ἐκεῖ θα βρῆτε ἀνάπαυσιν, διότι αὕτη ἔχει καταστροφὴ ἀπὸ τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ τὰ οχυρά αὐτῆς τείχη ἔχουν κρημνισθῆ”.

Ησ. 23,14

ὀλολύξατε, πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν.

Ησ. 23,14

Θρηνήσατε, λοιπὸν, με ολολυγμοὺς πλοῖα τῆς Καρχηδόνος, διότι κατεστράφη τὸ οχυρὸν σας, ὁ ἀσφαλὴς λιμὴν, στὸν ὁποῖον ἐπλέατε.

Ησ. 23,15

καὶ ἔΣΤΑΙ̇ ἓν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἐβδομήκοντα ὡς χρόνος βασιλείας, ὡς χρόνος ἀνθρώπου· καὶ ἔΣΤΑΙ̇ μετὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, ἔΣΤΑΙ̇ Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης.

Ησ. 23,15

Θα συμβῇ δε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ εγκαταλειφθῇ ἡ Τυρος ἐπὶ ἔτη εβδομήκοντα, ὅσον δηλαδὴ χρόνον ζῇ εἷς βασιλεὺς, ὅσος εἶναι ὁ μέσος χρόνος τῆς ζωῆς ἐνὸς ἀνθρώπου. Ἐπειτα δε ἡ Τυρος θα ἀποκτήσῃ τὴν ναυτικὴν ἰσχὺν καὶ τὸν πλούτον τῆς καὶ θα ἀκούονται πλέον εἰς αὐτὴν ἄσματα πορνικὰ κραιπαλώντων ἀνθρώπων

Ησ. 23,16

λαβὲ κιθάραν, ῥέμβευσον, πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη· καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾄδσον, ἵνα σοὺ μνεῖα γένηται.

Ησ. 23,16

Παρε τὴν κιθάραν σου, περιπλανήσου ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ. Τυρος, πόλις ἀμαρτωλῆ, ἡ ὁποία προηγουμένως εἶχες

λησμονηθή, παίξε καλά την κιθάραν σου, τραγούδησε τα πολλά άσματά σου, δια να σε ενθυμηθούν πάλιν οι άσωτοι και αμαρτωλοί άνθρωποι!

Ησ. 23,17 καὶ ἔσται μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσῃ ὁ Θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον· καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης.

Ησ. 23,17 Επειτα από τα εβδομήκοντα αυτά έτη, θα επισκεφθή ο Θεός την Τυρον και θα αποκαταστήσῃ πάλιν αυτήν στο αρχαίον μεγαλείον της, το δε εμπόριον της θα επεκταθή εις όλας τας βασιλείας της οικουμένης.

Ησ. 23,18 καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ· οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι Κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι Κυρίου.

Ησ. 23,18 Αλλά τα από το εμπόριον αυτά κέρδη θα είναι μισθός και αφιέρωμα στον Κυριον. Δεν θα συνάγωνται δι' αυτούς μόνον, αλλά και δι' εκείνους που κατοικούν ενώπιον του Κυρίου και υπηρετούν τον Κυριον, ώστε να τρώγουν και να πίνουν από το κέρδος του εμπορίου αυτού· να χορτάσουν από την εισφοράν αυτήν, η οποία θα είναι εις μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου.

ΗΣΑΪΑΣ 24

Ησ. 24,1 Ἴδου Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην καὶ ἐρημώσῃ αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

Ησ. 24,1 Ιδού, ο Κυριος θα καταστρέψῃ την οικουμένην και θα την ερημώσῃ. Θα ξεσκεπάσῃ την επιφάνειαν αυτής και θα διασκόρπισῃ τους κατοίκους της.

- Ησ. 24,2 καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ὃς ὀφείλει.
- Ησ. 24,2 Ὑπὸ το κράτος δε αὐτῆς της συμφορὰς θα ισοπεδωθοῦν τα πάντα. Ο λαὸς θα εἶναι ὅπως ο ἱερεὺς, ο δοῦλος ὅπως ο κύριος, ἡ υπηρέτρια ὅπως ἡ κυρία, αὐτὸς που ἀγοράζει θα εἶναι ὡσάν ἐκεῖνον που πωλεῖ, αὐτὸς που δανεῖζει σαν ἐκεῖνον που δανεῖζεται, καὶ ο οφειλέτης θα εἶναι ὅπως ο πιστωτής.
- Ησ. 24,3 φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομῇ προνομευθήσεται ἡ γῆ· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.
- Ησ. 24,3 Με τρομακτικὸν ὄλεθρον θα καταστραφῇ ἡ γη, μεγάλη λεηλασία θα γίνῃ εἰς αὐτήν. Αὐτὰ θα γίνουν ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως, διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου τα ἀπεκάλυψε καὶ τα ἐκήρυξεν.
- Ησ. 24,4 ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς.
- Ησ. 24,4 Ἡ γη θα πενθήσῃ δια τὸν ὄλεθρον τῶν κατοίκων της· θα καταστραφῇ ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ μεγάλοι ὀνθρωποι της γης θα πενθήσουν.
- Ησ. 24,5 ἡ δὲ γῆ ἠνόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, διότι παρήλθοσαν τὸν νόμον καὶ ἥλλαξαν τὰ προστάγματα, διαθήκην αἰώνιον.
- Ησ. 24,5 Καὶ τοῦτο, διότι ἡ χώρα ἐγέμισεν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τῶν κατοίκων της. Αὐτοὶ παρέβησαν τὸν Νόμον, ἥλλαξαν τὰ θεῖα προστάγματα, κατήργησαν τὴν αἰωνίαν διαθήκην τοῦ Θεοῦ.
- Ησ. 24,6 διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι

ὀλίγοι.

- Ησ. 24,6 Δι' αυτό η κατάρα θα καταφάγη την γην, διότι οι κάτοικοι της ημάρτησαν. Δια τούτο πτωχοί θα είναι πλέον οι κάτοικοι της γης και ολίγοι θα είναι οι άνθρωποι, οι οποίοι θα απομείνουν εις αυτήν.
- Ησ. 24,7 πενθήσει οἶνος, πενθήσει ἄμπελος, στενάξουσι πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τὴν ψυχὴν.
- Ησ. 24,7 Θα πενθήσῃ τότε ο οἶνος, διότι δεν θα υπάρχουν καταναλωταί. Θα πενθήσουν οι ἄμπελοι, διότι δεν θα υπάρχουν οι τρυγηταί. θα αναστενάξουν με πόνον ὅλοι, ὅσοι προηγουμένως ἠύφραναν με τον οἶνον την ψυχὴν των.
- Ησ. 24,8 πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων, πέπαυται αὐθαδεῖα καὶ πλοῦτος ἀσεβῶν, πέπαυται φωνὴ κιθάρας.
- Ησ. 24,8 Θα σταματήσῃ πλέον και θα λείψῃ κάθε χαρὰ και διασκέδασις με τύμπανα. Θα σβήσῃ η αλαζονεία των ανθρώπων, θα λείψουν τα πλούτη των ασεβῶν, θα παύσῃ η αρμονικὴ φωνὴ της κιθάρας.
- Ησ. 24,9 ἡσχύνθησαν οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν.
- Ησ. 24,9 Οι ἄνθρωποι θα καταισχυνηθῶν, δεν θα πίνουν πλέον οἶνον, πικρά δε θα γίνουν στους πίνοντας τα οينوπνευματώδη ποτά.
- Ησ. 24,10 ἡρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν.
- Ησ. 24,10 Καθε πόλις θα ερημωθῇ, κάθε σπίτι θα κλείσῃ, ὥστε να μη ἡμπορὴ κανεῖς να εἰσέλθῃ εις αυτό.
- Ησ. 24,11 ὁλολύζεται περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ· πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς.
- Ησ. 24,11 Παντού θα ἀκούεται θρήνος δια την ἔλλειψιν του οἴνου της χαράς. Θα παύσῃ κάθε ευφροσύνη εις την γην. Θα ἔχη φύγει κάθε αγαλλιασις ἀπὸ αυτήν.
- Ησ. 24,12 καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται.

- Ησ. 24,12 Θα απομείνουν αι πόλεις έρημοι. Θα καταστραφούν οι εγκαταλελειμμένοι οίκοι.
- Ησ. 24,13 ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, ὃν τρόπον ἐὰν τις καλαμήσῃται ἐλαίαν, οὕτως καλαμήσονται αὐτούς, καὶ ἐὰν παύσῃται ὁ τρύγητος.
- Ησ. 24,13 Ολα αυτά θα πραγματοποιηθούν εις την γην μεταξύ των εθνικών λαών. Οπως ραβδίζη κανείς το δένδρον της εληάς, δια να μη αφήση καμμιὰ εληά επάνω του, έτσι θα ραβδίσουν και θα λεηλατήσουν τους κατοίκους οι εχθροί. Αμπελος τρυγημένη, χωρίς ρόγα σταφυλιού θα είναι η γη
- Ησ. 24,14 οὔτοι φωνῇ βοηθήσονται, οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου. ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·
- Ησ. 24,14 Και οι μεν ασεβεῖς, ἐν ὧν αὐτῆς της ἐπερχομένης καταστροφῆς, θα βοοῦν με μεγάλας κραυγὰς, οι δε ἀπομένοντες ευσεβεῖς εις την γην θα εὐφρανθοῦν, ἀμέσως μόλις φανῇ ἡ δόξα του Κυρίου. Τα ὕδατα της θαλάσσης θα ταραχθοῦν με την ἐμφάνισιν αὐτὴν του Κυρίου.
- Ησ. 24,15 διὰ τοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.
- Ησ. 24,15 Δι' ὅλα αὐτὰ ἡ δόξα του Κυρίου θα φανῇ και θα λάμῃ εις τας εἰδωλολατρικὰς νήσους της θαλάσσης. Και τὸ ὄνομα του Κυρίου θα εἶναι ἔνδοξον, ὦ Κυριε και θεέ του Ἰσραὴλ!
- Ησ. 24,16 ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπίς τῶ εὐσεβεῖ. καὶ ἐροῦσιν· οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον.
- Ησ. 24,16 Ἀπὸ τα πέρατα της γῆς ἠκούσαμεν καταπληκτικὰ γεγονότα. Ὑπάρχει βεβαία και σταθερά ἡ ἐλπίς δια τον ευσεβή, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου, αλλοίμονον εις ἐκείνους, οι οποίοι καταπατοῦν την θεῖαν ἐντολήν! Αλλοίμονον εις ἐκείνους, οι οποίοι παραβαίνουν τον νόμον του Θεοῦ!

- Ησ. 24,17 φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ησ. 24,17 Φοβος θα σας καταλάβη, βαθὺς λάκκος και παγίδα θα υπάρξει δια σας, που κατοικείτε την γην.
- Ησ. 24,18 καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον, ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος, ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
- Ησ. 24,18 Και θα συμβῇ ὥστε εκείνος, που διαφεύγει τον φόβον του επικρεμαμένου κινδύνου, να πέση μέσα στον λάκκον. Και εκείνος που διέρχεται πέραν από τον λάκκον, θα συλληφθῇ εἰς την παγίδα, διότι ἔχουν ανοίξει αἱ θυρίδες ἀπὸ τον ουρανόν, δια να πέση ἡ οργή του Θεοῦ ἐπὶ τους αμαρτωλοὺς ἀνθρώπους και να συγκλονισθοῦν τα θεμέλια της γης.
- Ησ. 24,19 ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται ἡ γῆ·
- Ησ. 24,19 Θα ταραχθῇ με μεγάλον συγκλονισμόν ἡ γη· ἀπορία και σύγχυσις θα καταλάβῃ τους κατοίκους της.
- Ησ. 24,20 ἔκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ, καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι, κατίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία.
- Ησ. 24,20 Η γη ἐκλινεν ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ σαν τον μεθυσμένον και τον κραιπαλῶντα. Θα σεισθῇ, ὅπως συγκλονίζεται ἡ πρόχειρος καλύβη των ἀγρῶν, ὅπου φυλάσσονται αἱ οπῶραι. Θα πέσῃ· δεν θα καταστή δυνατόν να ανεγερθῇ, διότι ἡ ἀμαρτία υπερίσχυσε και την κατεβάρυνε.
- Ησ. 24,21 καὶ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς·
- Ησ. 24,21 Θα επιφερῇ ὁ Θεός την παντοδύναμον δεξιάν του στο πλῆθος των ουρανίων σωμάτων και ἐπάνω στους βασιλεῖς της γης.

- Ησ. 24,22 καὶ συνάξουσιν καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὄχυρῶμα καὶ εἰς δεσμωτήριον, διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν.
- Ησ. 24,22 Καὶ θα τοὺς μαζέψουν, θα τοὺς κλείσουν εἰς ἀπόρθητα φρούρια καὶ εἰς δεσμωτήρια καὶ ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰς γενεάς θα ὑπάρχη ἡ τιμωρὸς ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ.
- Ησ. 24,23 καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος, ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐν Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.
- Ησ. 24,23 Θα λυώσουν τὰ πλινθόκτιστα σπίτια τῶν ἀσεβῶν, θα πέσουν τὰ τεῖχη τῶν πόλεων, διότι ὁ Κύριος θα βασιλεύσῃ εἰς τὴν Σιών καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ θα δοξασθῇ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων.

ΗΣΑΪΑΣ 25

- Ησ. 25,1 Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλήν ἀρχαίαν ἀληθινὴν· γένοιτο, Κύριε·
- Ησ. 25,1 Ω Κυριε καὶ Θεέ μου, θα σε δοξάσω, θα ανυμνήσω τὸ Ὄνομά σου, διότι ἐκάμες τὰ θαυμαστὰ αὐτὰ ἔργα, ἐπραγματοποίησες βουλήν σου ἀρχαίαν, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη βεβαία καὶ ἀληθινή. Γένοιτο, Κυριε.
- Ησ. 25,2 ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυράς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια· τῶν ἀσεβῶν πόλεις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ.
- Ησ. 25,2 Συ ἰσοπέδωσες τὰς χώρας τῶν ἀσεβῶν καὶ τὰς μετέβαλες εἰς κονιορτόν. Ἐκρήμνισες πόλεις ὀχυράς, τῶν ὁποίων ἐθεωρεῖτο ἀδύνατον νὰ πέσουν τὰ θεμέλια. Ἡ πόλις τῶν ἀσεβῶν, χατηραμένη καθὼς εἶναι, δὲν θα ἀνοικοδομηθῇ ποτὲ στὸν αἰῶνα.

- Ησ. 25,2 διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε·
- Ησ. 25,3 Δια τας δικαίας αὐτὰς τιμωρίας που στέλλεις, Κυριε, θα σε δοξολογήσῃ ὁ ταπεινὸς καὶ ἄσημος αὐτὸς λαός. Θα σε δοξολογήσουν πόλεις ἀνθρώπων, οἱ οἱ αἰ ἀδικοῦνται ἀπὸ ἀσεβεῖς καὶ δυνάστας.
- Ησ. 25,4 ἐγένου γὰρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι' ἑνδεῖαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς, σκέπη διψώντων καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων.
- Ησ. 25,4 Διότι συ, Κυριε, ἐγίνες εἰς πᾶσαν ταπεινὴν πόλιν βοηθὸς σκέπη καὶ προστασία δι' ἐκείνους, που αθυμοῦν ἐξ αἰτίας τῆς ἐνδεείας των. Συ, Κυριε, θα τοὺς γλυτώσῃς ἀπὸ τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους, θα γίνῃς σκέπη καὶ προστασία των διψασμένων· θα ἐμπνεύσῃς θάρρος εἰς ἀνθρώπους, που ἀδικοῦνται,
- Ησ. 25,5 ὥς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας.
- Ησ. 25,5 Ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν σαν ὀλιγόψυχοι ἄνθρωποι, οἱ οἱ διψῶμεν πολιορκημένοι μέσα εἰς τὴν πόλιν Σιών ἀπὸ ἀσεβεῖς ἀνθρώπους, στοὺς οἱ πρὸς παιδαγωγίαν μας καὶ διόρθωσιν μας παρέδωσες.
- Ησ. 25,6 καὶ ποιήσῃ Κύριος σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο. πίνονται εὐφροσύνην, πίνονται οἶνον,
- Ησ. 25,6 Ὁ Κύριος παντοκράτωρ θα παραθέσῃ συμπόσιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ἐπάνω στο ἅγιον τοῦτο ὄρος τῆς Σιών. Θα πίνουν με χαρὰν οἱ ἄνθρωποι, θα πίνουν τὸν οἶνον των,
- Ησ. 25,7 χρίσονται μύρον. ἐν τῷ ὄρει τούτῳ παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλή αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.
- Ησ. 25,7 θα ἀλειφθοῦν με μύρα. Εἰς τὸ ἅγιον τοῦτο ὄρος τῆς Σιών παράθεσε τὰ ευφρόσυνα αὐτὰ συμπόσια δι' ὅλα τὰ ἔθνη.

Διότι αυτή είναι η απόφασίς σου να μετέχουν αυτού του συμποσίου όλοι οι λαοί.

Ησ. 25,8 κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεΐλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεΐλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε.

Ησ. 25,8 Ο θάνατος υπερίσχυσεν, εβασίλευσε, κατέπιε πολλούς έως τώρα. Αλλά ο Κυριος τώρα αφήρεσε την δύναμιν του θανάτου, τον κατήργησε και εξήλειψε τα δάκρυα από κάθε πρόσωπον. Αφήρεσε το όνειδος του λαού του από όλην την γην. Το στόμα του Κυρίου μίλησε αυτά και θα πραγματοποιηθούν.

Ησ. 25,9 καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπιζομεν καὶ ἠγαλλιώμεθα, καὶ σώσει ἡμᾶς. οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτὸν καὶ ἀγαλλιασόμεθα καὶ ἐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν,

Ησ. 25,9 Και θα εἶπουν οι ευσεβεῖς κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην· “ἰδοὺ, ὁ Θεὸς μας, στον ὁποῖον ἡμεῖς ἐστηρίξαμεν τὰς ἐλπίδας μας και ἐν τῷ ὁποίῳ ἐχαίρομεν. Αὐτὸς και θα μας σώσῃ. Αὐτὸς εἶναι ὁ Κυριος· τον ἐπεριμέναμεν με ὑπομονὴν και τώρα θα χαρώμεν και θα ευφρανθώμεν δια την σωτηρίαν μας.

Ησ. 25,10 ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις, ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις·

Ησ. 25,10 Διότι θα δώσῃ τώρα ὁ Θεὸς εἰρήνην και γαλήνην στο ὄρος τοῦτο της Σιών· ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου ἡ χώρα των ἐχθρῶν μας, των Μωαβιτῶν, θα καταπατηθῇ, ὅπως πατοῦνται και ἀλωνίζονται τὰ στάχυα ἀπὸ τὰ ἀλωνιστικά ἀμάξια.

Ησ. 25,11 καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπείνωσε τοῦ ἀπολέσαι, καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε·

Ησ. 25,11 Θα υψώσῃ ὁ Κυριος προστατευτικὰς τὰς χεῖρας του δι' ἡμᾶς

εναντίον των Μωαβιτών, όπως εκείνοι εταπείνωσαν, δια να καταστρέψουν αλλά έθνη. Θα ταπείνωση ο Κυριος την αλαζονείαν και αυθάδειαν των Μωαβιτών εις τα έργα, όπου αυτοί είχαν απλώσει τα χέρια των.

Ησ. 25,12 καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

Ησ. 25,12 Θα καταρρίψη τα υψηλά καταφύγια του τείχους των και το τείχος των θα καταπέση ερείπια στο έδαφος.

ΗΣΑΪΑΣ 26

Ησ. 26,1 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς Ἰούδα· ἰδοὺ πόλις ἰσχυρά, καὶ σωτήριον ἡμῶν θήσει τείχος καὶ περίτειχος.

Ησ. 26,1 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην οἱ λυτρωμένοι θα ψάλλουν τοῦτο το ἐπινίκειον ἄσμα εις την χώραν της Ιουδαίας· Ἰδοὺ, πόλις ἰσχυρά, ὦ Ιερουσαλήμ. Σωτήριον τείχος θα θέσῃ γύρω ἀπὸ αὐτήν. Καὶ ἄλλο τείχος γύρω ἀπὸ το πρῶτον.

Ησ. 26,2 ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν,

Ησ. 26,2 Ανοίξατε τας πύλας της πόλεως, δια να εἰσελθῇ ο λαὸς εις αὐτήν· ο λαός, ο οποίος φυλάσσει δικαιοσύνην, τηρεῖ και σέβεται την ἀληθειαν,

Ησ. 26,3 ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας καὶ φυλάσσων εἰρήνην. ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι

Ησ. 26,3 κρατεῖ σταθερά την ἀλήθειαν, ἀγαπᾷ και φυλάσσει την εἰρήνην, διότι εις σε τον Θεόν της εἰρήνης

Ησ. 26,4 ἤλπισαν, Κύριε, ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος,

Ησ. 26,4 ἔχει στηρίξει τας ἐλπίδας του, Κυριε, πάντοτε. Εἰς σέ, ὦ μεγάλε και αἰώνιε Θεέ.

- Ησ. 26,5 ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς·
πόλεις ὀχυράς καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους,
- Ησ. 26,5 Εἰς σέ, ὁ ὁποῖος εταπεινώσες καὶ ἐρριψες κάτω εἰς τὴν γῆν
αυτοῦς, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς υψηλὰς καὶ επιφανεῖς
θέσεις. Σὺ θα καταβάλῃς ὀχυράς ἀσεβεῖς πόλεις, θὰ τὰς
κρημνίσῃς ἕως κάτω στο ἔδαφος.
- Ησ. 26,6 καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πρᾶων καὶ ταπεινῶν.
- Ησ. 26,6 Οἱ πόδες τῶν πρᾶων καὶ τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων θὰ
πατήσουν ἐπάνω εἰς αὐτάς.
- Ησ. 26,7 ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, καὶ παρεσκευασμένη ἡ
ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν.
- Ησ. 26,7 Εὐθεία καὶ χωρὶς προσκόμματα ἐγένεν ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν,
ἡτοιμασμένος καὶ παρεσκευασμένος ἀπὸ σε ὁ δρόμος τῶν.
- Ησ. 26,8 ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
σου καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ,
- Ησ. 26,8 Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου εἶναι δικαία καὶ εὐθεία,
ἡμεῖς δὲ ἔχομεν στηρίζει τὰς ἐλπίδας μας στο Ὄνομά σου,
εἰς τὴν ἰδικὴν σου πάντοτε ἀνάμνησιν,
- Ησ. 26,9 ἧ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα
μου πρὸς σε, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου
ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς.
- Ησ. 26,9 τὴν ὁποίαν καὶ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ μας. Τόσον σφοδρῶς σε
ποθεῖ ἡ καρδιά μας, ὥστε ἀπὸ τὴν νύκτα, ἀπὸ το
γλυκοχάραμα ἀγρυπνεῖ τὸ πνεῦμα μου πρὸς σε, ὦ Θεέ μου,
διότι γνωρίζω ὅτι φῶς εἶναι τὰ προστάγματά σου δια τοὺς
ἀνθρώπους τῆς γῆς. Δικαιοσύνην, λοιπόν, Θεοῦ μάθετε καὶ
ἐφαρμόσατε σεῖς, οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κατοικεῖτε τὴν γῆν.
- Ησ. 26,10 πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην
ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής,
ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.
- Ησ. 26,10 Θὰ παύσῃ πλέον νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀσεβής· καθένας ὁ ὁποῖος δὲν

θα μάθη να πράττη δικαιοσύνην επί της γης, ούτε την αλήθειαν θα μάθη να εφαρμοζῃ. Ἀς ξερριζωθῇ ὁ ἀσεβής, δια να μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, δια τὴν ὁποίαν εἶναι καὶ ἀνάξιος.

Ησ. 26,11 Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἥδειςαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται. Ζήλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ησ. 26,11 Κυριε, υψωμένος εἶναι πάντοτε ὁ παντοδύναμος τιμωρὸς βραχίων σου, δια να επιτέσῃ κατὰ τῶν ἀσεβῶν. Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἐγνώρισαν τοῦτο. Οταν ὅμως δια τῆς προσωπικῆς τῶν πείρας γνωρίσουν τὴν δικαίαν τιμωρίαν σου, θα κατεντροπιασθούν. Ζήλος θα καταλάβῃ τὸν ἀσεβή καὶ ἀπαιδαγώγητον λαὸν καὶ πῦρ θα καταφάγῃ τοὺς ἐχθροὺς σου, Κυριε.

Ησ. 26,12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Ησ. 26,12 Κυριε ὁ Θεὸς μας, δώσε εἰς ἡμᾶς εἰρήνην, διότι ὅλα τα ἄλλα μας τα ἔχεις δώσει.

Ησ. 26,13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Ησ. 26,13 Κυριε ὁ Θεὸς μας, ἰδιοκτησίαν σου μόνιμον καὶ ἀναφαίρετον κάμε ἡμᾶς, διότι ἐκτος ἀπὸ σε ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν ἄλλον· τὸ Ὄνομά σου πάντοτε ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα.

Ησ. 26,14 οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἥρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Ησ. 26,14 Οἱ ἀσεβεῖς, ὅμως, οἱ πνευματιῶς νεκροὶ, δὲν θα ἴδουν καὶ δὲν θα ἀπολαύσουν τὴν αἰωνίαν ζωὴν καὶ εἰρήνην. Οὐτε ἰατροὶ θα τοὺς ἀναστήσουν ἀπὸ τὴν πνευματικὴν τῶν νέκρωσιν. Δια τοῦτο ἐπέφερες κακὰ ἐναντὶον αὐτῶν, ἐξολόθρευσες καὶ ἐξηφάνισες κάθε ἄρρενα ἀπόγονον τῶν, ὥστε να λείψῃ ἡ γενεὰ τῶν.

- Ησ. 26,15 πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.
- Ησ. 26,15 Πρόσθεσε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, σκληράς τιμωρίας, Κυριε· πρόσθεσε τιμωρίας μεγάλας ἐναντίον των ἐνδόξων, ἀλλὰ ἀσεβῶν, ἀνθρώπων τῆς γῆς.
- Ησ. 26,16 Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.
- Ησ. 26,16 Κυριε, κατὰ τὸ διάστημα θλίψεων σε ἐνεθυμήθημεν. Μικρὰ ἦτο ἡ θλίψις, δια τῆς ὁποίας παιδαγωγικῶς μας ἐτιμώρησες.
- Ησ. 26,17 καὶ ὥς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε.
- Ησ. 26,17 Ὅπως δε ἡ ἐπίτοκος γυνή, ὅταν ἐλθῇ ἡ ὥρα τοῦ τοκετοῦ, κραυγάζει ἐνεκα τῆς οδύνης, ἔτσι καὶ ἡμεῖς κατελήφθημεν ἀπὸ οδύνην ἀναμένοντες τὴν ἔλευσιν τοῦ ἡγαπημένου σου, τοῦ Μεσσίου, δια τὸν ἱερὸν φόβον σου, Κυριε.
- Ησ. 26,18 ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ησ. 26,18 Καὶ ἡμεῖς συνελάβομεν πνευματικῶς ἐν γαστρὶ, ἐδοκιμάσαμεν τοὺς πόνους τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐγεννήσαμεν πνεῦμα σωτηρίας. Εφέραμεν εἰς φῶς μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς, πού μας ἔδωκεν ἡ ἀπὸ σε σωτηρία. Δια τοῦτο καὶ δὲν θὰ ἡττηθῶμεν, οὔτε καὶ θὰ πέσωμεν ἡμεῖς. Ἀλλὰ θὰ πέσουν οἱ ἀσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τὴν γῆν.
- Ησ. 26,19 ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
- Ησ. 26,19 Οἱ εὐσεβεῖς νεκροί θὰ ἀναστηθοῦν καὶ θὰ ἐγερθοῦν ὅλοι. ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὰ μνήματα. Θὰ εὐφρανθοῦν οἱ

ευρισκόμενοι εις την γην, διότι η από σε κατερχομένη θεία και ζωογόνος δρόσος είναι θεραπεία δι' αυτούς. Η δε χώρα των ασεβών θα πέση και θα καταστραφή.

Ησ. 26,20 βάδιζε, λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμιεῖά σου,
ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον
ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου·

Ησ. 26,20 Προχώρα με ἐλπίδα, ὦ λαέ μου, λέγει ὁ Κύριος. Εἴσελθε εἰς
τὰ πλεόν εσωτερικά δωμάτια τοῦ οἴκου σου, κλείσε ἐκεῖ τὴν
θύραν σου καὶ ἀπομονώσου, κρύψου ἐπὶ μικρὸν χρονικὸν
διάστημα, ἕως ὅτου παρέλθῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ποῦ μέλλει
να ἐκσπάσῃ.

Ησ. 26,21 ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ
τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ
αἷμα αὐτῆς καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους ἐπ'
αὐτῆς.

Ησ. 26,21 Διότι ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἐπιφέρει ἀπὸ τὸν ἅγιον οὐρανὸν τὴν
ὀργὴν τοῦ ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Θα ξεσκεπάσῃ ἡ
γῆ τὸ αἷμα, ποῦ ἐχύθη ἐπάνω εἰς αὐτήν, δὲν θα
σκεπάσῃ τοὺς φονευθέντας, διὰ νὰ εἶναι φανεροὶ στὸν Θεόν
καὶ προκαλοῦν τὴν δικαίαν ὀργὴν ἐναντίον τῶν φονευτῶν,

ΗΣΑΪΑΣ 27

Ησ. 27,1 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν
ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν
δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν
σκολιὸν καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα.

Ησ. 27,1 Κατὰ τὴν μεγάλην καὶ ἐπίσημον ἐκείνην ἡμέραν τῆς
κρίσεως ὁ Θεὸς θα καταφέρει τὴν μάχαιράν του τὴν ἁγίαν,
τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν, ἐναντίον τοῦ μεγάλου ὄφεως, ὁ
ὁποῖος φεύγει με ταχύτητα· ἐναντίον τοῦ δράκοντα αὐτοῦ

του πανούργου και διεστραμμένου. Και ο Κυριος θα φονεύση τον μεγάλον αυτόν δράκοντα.

Ησ. 27,2 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλὸς ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς.

Ησ. 27,2 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὁ νέος λαὸς τοῦ Κυρίου θα ἀνακηρυχῇ ἀμπελὼν ωραῖος καὶ καρποφόρος. Ἐπιθυμία εἶναι, ἀπὸ αὐτὸν νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἐπινίκειον ἄσμα.

Ησ. 27,3 ἐγὼ πόλις ὀχυρά, πόλις πολιουρκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἀλώσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τὸ τεῖχος.

Ησ. 27,3 Εγώ, λέγει ἡ Βαβυλὼν, εἰμὶ πόλις ὀχυρά, ἡ ὁποία ὁμως πολιορκεῖται. Εἰς μάτην περιβρέχεται ἡ πόλις μου ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. Διότι αὐτὴ ἐν καιρῷ νυκτὸς θα κυριευθῇ καὶ θα καταστροφῇ. Κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν θα κρημνισθοῦν τὰ τεῖχη της.

Ησ. 27,4 οὐκ ἔστιν ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με θήσει φυλάσσειν καλὰμην ἐν ἀγρῶ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν· τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε. κατακέκαυμαι,

Ησ. 27,4 Δεν ὑπάρχει δύναμις, ἡ ὁποία δὲν ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν ἄμυναν της. Παρ' ὅλον τοῦτο θα καταστραφῇ. Ποιὸς θα με θέσῃ ἀγροφύλακα, νὰ φυλάττω καλαμιὰν εἰς τὴν πεδιάδα, προκειμένου νὰ ἀποφύγω τὴν κα-ταστροφὴν; Προτιμῶ τοῦτο ἀπὸ το νὰ φρουρῶ τὴν ὀχυρὰν αὐτὴν πόλιν. Επειδὴ ἡ πόλις αὐτὴ ἦτο ἐχθρὰ ἐναντίον μου, τὴν κατέστρεψα. Διὰ τὴν ἐχθρότητά της ὁ Κυριος ἐπραγματοποίησεν ὅλα, ὅσα εἶχεν αποφασίσῃ. Καὶ ἐκείνη θα φωνάξῃ· “ἔχω κατακαῆ”.

Ησ. 27,5 βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην.

Ησ. 27,5 Θα φωνάζουν δυνατὰ, ὅσοι κατοικοῦν ἐντὸς αὐτῆς· ἄς κάμωμεν, λοιπὸν, εἰρήνην με αὐτόν. Ἀς συνάψωμεν εἰρήνην” !

- Ησ. 27,6 οἱ ἐρχόμενοι, τέκνα Ἰακώβ, βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραήλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ,
- Ησ. 27,6 Εἰς την μέλλουσαν να ακολουθήσῃ γενεάν, τέκνα του πνευματικοῦ Ἰακώβ θα βλαστήσουν, και τέκνα του νέου Ἰσραήλ θα ανθίσουν και η οικουμένη θα γεμίσῃ ἀπὸ τους καρπούς των τέκνων αὐτών.
- Ησ. 27,7 μὴ ὥς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται, καὶ ὥς αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως ἀναιρεθήσεται;
- Ησ. 27,7 Μηπως ο εχθρὸς του Ἰσραήλ, ὅπως ἐκτύπησε τους Ἰσραηλίτας, κατὰ παρόμοιον τρόπον δεν θα κτυπηθῇ και αὐτὸς ἀπὸ τον Θεόν; Η ὅπως ἐφόνευσε τους Ἰσραηλίτας, ἔτσι και αὐτὸς δεν θα φονευθῇ ; Οχι, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον, μέχρις ἐξοντώσεως.
- Ησ. 27,8 μαχόμενος καὶ ὄνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ;
- Ησ. 27,8 Ο Κυριος τιμωρὼν και ἐξευτελίζων τον απειθῇ ισραηλιτικον λαόν, θα τον εξαποστείλῃ εἰς ἐξορίαν. Δεν εἶσαι συ, Κυριε, ο οποίος ἐμελετοῦσες εἰς την ἀδέκαστον δικαιοσύνην σου και ἐλάμβανες την ἀπόφασιν να τους φονεύσῃς με την ορμητικὴν καταστρεπτικὴν πνοήν σου κατὰ την δικαίαν ἐκρηξίν του θυμοῦ σου;
- Ησ. 27,9 διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακώβ, καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὥς κονίαν λεπτὴν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὥσπερ δρυμὸς μακράν.
- Ησ. 27,9 Με την τιμωρίαν ὅμως αὐτὴν θα ἀφαιρεθῇ ἡ ἀμαρτία του ισραηλιτικοῦ λαοῦ· εὐλογία δι' αὐτόν θα εἶναι τοῦτο· Οταν δηλαδή ἐγὼ ἐξαλείψω την ἀμαρτίαν του, ὅταν αὐτοί

κρημνίσουν και κατακάψουν τους λίθους των βωμών και τους μεταβάλουν εις λεπτήν κόνιν, τότε δεν θα μείνει κανένα από τα ιερά δένδρα των ειδωλολατρικών τόπων και τα είδωλα αυτών θα κατακομματιαστούν, όπως κόβεται πυκνόν δάσος εις μακρυνήν περιοχήν.

Ησ. 27,10 τὸ κατοικοῦμενον ποῖμνιον ἀνειμένον ἔσται, ὡς ποῖμνιον καταλελειμμένον καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποῖμνια.

Ησ. 27,10 Το λογικόν ποῖμνιον, που κατοικεῖ τώρα μέσα εις την πόλιν, θα μείνη ἔρημον σαν ποῖμνιον, που ἔχει εγκαταλειφθῇ. Επὶ πολὺν χρόνον εγκαταλελειμμένη ἡ κατοικία σου θα μεταβληθῇ εις βοσκότοπον και ἐκεῖ θα ἀναπαύωνται κοπάδια ζώων.

Ησ. 27,11 καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρόν διὰ τὸ ξηρανθῆναι. γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας, δεῦτε· οὐ γὰρ λαὸς ἐστὶν ἔχων σύνεσιν, διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτούς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτούς οὐ μὴ ἐλεήσῃ.

Ησ. 27,11 Επειτα ἀπὸ βραχὺ χρονικόν διάστημα δεν θα υπάρχῃ εις την χώραν αὐτήν κανένα χλωρόν χορτάρι, διότι ὅλα θα ξηρανθούν. Γυναῖκες, που ἐρχεσθε ἀπὸ το θλιβερόν αὐτό θέαμα, ἐλάτε να θρηνήσετε. Επλήθην ἡ τρομερά αὐτή καταστροφή, διότι ὁ λαός, που κατοικοῦσεν ἐκεῖ, ἦτο ἀσύνετος. Δια τοῦτο ὁ Θεὸς των, ὁ ποιητὴς των, δεν θα τους λυπηθῇ. Ὁ πλάστης των Κύριος δεν θα τους ἐλεήσῃ.

Ησ. 27,12 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥινοκοροῦρων, ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ ἓνα ἓνα.

Ησ. 27,12 Κατὰ την σωτήριον ὁμῶς ἐκείνην ἡμέραν θα περικλείσῃ ἀσφαλὴ ὁ Κύριος την περιοχήν ἀπὸ της κοίτης του ποταμοῦ Ευφράτου ἕως τον χεῖμαρρον Ῥινοκοροῦρων, που διασχίζει τα σύνορα της Αἰγύπτου και της Παλαιστίνης. Σεις δε θα

συγκεντρώσετε ένα ένα τους υιούς του Ισραήλ.

Ησ. 27,13

καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσι τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ προσκυνήσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Ησ. 27,13

Κατὰ την χαρμόσυνον ἐκείνην ἡμέραν θα σαλπίσουν με την μεγάλην και ισχυράν σάλπιγγα και θα ἔλθουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εθεωροῦντο ὡς χαμένοι οριστικῶς εἰς την χώραν των Ἀσσυρίων, και οἱ χαμένοι εἰς την Αἰγυπτον και θα προσκυνήσουν τον Κυριον στο ὄρος το ἅγιον, την Ιερουσαλήμ.

ΗΣΑΪΑΣ 28

Ησ. 28,1

Οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ Ἐφραΐμ· τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος, οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνου.

Ησ. 28,1

Αλλοίμονον εἰς την με αλαζονείαν και αυθάδειαν στεφανωμένην Σαμάρειαν! Αλλοίμονον στους μισθοφόρους Ισραηλῖτας στρατιώτας! Ἡ ολάνθιστος δόξα των εμαράνθη και ἔπεσεν ἐπάνω εἰς την κορυφήν καταφύτου ὄρους. Αλλοίμονον στους Ισραηλῖτας, αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι μεθυσμένοι χωρὶς οἶνον!

Ησ. 28,2

ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίου ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην, βίᾳ καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σῦρον χώραν τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπausιν ταῖς χερσί.

Ησ. 28,2

Διότι ἰδοὺ, μεγάλη και σκληρά εἶναι ἡ οργή του Κυρίου ἐναντίον των. Ἐκspῶ ὡς χάλαζα, ὁποῖα ἐπιπίπτει με ορμήν, και ἀπὸ την ὁποῖαν δεν ὑπάρχει σκέπη προς προφύλαξιν,

διότι ακατάσχετος είναι η ορμή της. Ομοιάζει προς την μεγάλην ορμητικήν πλημμύραν, που παρασύρει κάθε τι το οποίον θα συνάντηση στον δρόμον της, στον χώρον από όπου διέρχεται και καταδικάζει ως εκ τούτου εις αργίαν τας χείρας των γεωργών.

Ησ. 28,3 καὶ τοῖς ποσὶ καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἑφραΐμ.

Ησ. 28,3 Με τα πόδια των εχθρών θα καταπατηθῇ ο στέφανος της αλαζονείας, θα συντριβούν οι μισθοφόροι της φυλῆς Εφραΐμ.

Ησ. 28,4 καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ ὡς πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτό, πρὶν ἢ εἰς τὴν χεῖραν αὐτοῦ λαβεῖν, θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν.

Ησ. 28,4 Και το ἄνθος, που εμαράνθη και εξέπεσε, και ἐσθῆσεν η ἐλπίδα, που του παρείχεν η ομορφιά του και η δόξα του, θα εἶναι σαν πρωτόβγαλτο σύκο επάνω εις την κορυφήν υψηλοῦ ὄρους, το οποίον εκείνος που θα το ἴδῃ, θα θελήσῃ, πρὶν το αρπάσῃ εις τα χέρια του, να το καταπιῇ με βουλιμίαν. Αυτὴ θα εἶναι η μανία και ο πόθος των εχθρών κατὰ της Σαμαρείας.

Ησ. 28,5 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος σαβαὼθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος ὁ πλακεὶς τῆς δόξης τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ·

Ησ. 28,5 Κατὰ την μεγάλην ὁμως ἐκείνην ἡμέραν ο Κυριος των δυνάμεων, ο παντοκράτωρ, θα εἶναι στον απολειφθέντα λαόν μου καλοπλεγμένος στέφανος δόξης.

Ησ. 28,6 καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν καὶ ἰσχὺν κωλύων ἀνελεῖν.

Ησ. 28,6 Θα απομείνουν τότε ἄνθρωποι με πνεῦμα δικαιοσύνης, δια να κρίνουν εν δικαιοσύνῃ και οι οποίοι θα εμποδίζουν τους ισχυροὺς, να εκτρέπωνται εις φόνους.

Ησ. 28,7 οὗτοι γὰρ οἶνω πεπλανημένοι εἰσὶν, ἐπλανήθησαν διὰ τὸ

σίκερα· ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα,
κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης,
ἐπλανήθησαν· τοῦτ' ἔστι φάσμα.

Ησ. 28,7

Θα υπάρχουν βέβαια και οι άνθρωποι οι μέθυσοι, οι οποίοι
θα κλονίζονται να πέσουν από την οινοποσίαν· αυτοί, που
θα τρικλίζουν από τα οινοπνευματώδη ποτά. Και αυτοί
ακόμη οι ιερείς και προφῆται θα ἔχουν περιέλθει εις
κατάστασιν σκοτισμοῦ ἀπὸ τα οινοπνευματώδη ποτά.
Εχουν κυριολεκτικῶς βυθισθῇ και απορροφηθῇ εις την
οινοποσίαν. Παρεπλανήθησαν στον δρόμον των. Οικτρὸν
φάντασμα θα εἶναι η εμφάνις των αὐτῇ !

Ησ. 28,8

ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν· αὕτη γὰρ ἡ βουλή
ἔνεκεν πλεονεξίας.

Ησ. 28,8

Κατὰρα θα φάγη αὐτὴν τὴν ροπὴν πρὸς τὴν οινοποσίαν,
διότι αὕτη ἡ ἀπόφασίς των προέρχεται ἀπὸ τον αχοόταστον
πόθον του οἴνου.

Ησ. 28,9

τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ καὶ τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν,
οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι
ἀπὸ μαστοῦ;

Ησ. 28,9

Και οι μέθυσοι ἄρχοντες ἐρωτοῦν· “ἐναντίον τίνος ἡμεῖς
προανηγγείλαμεν θλίψεις και τιμωρίας; Ἐναντίον τίνος
ἐκηρύξαμεν ἀπειλητικά μηνύματα; Ἡμεῖς, οι οποίοι εἴμεθα
σαν τα αῥώα νήπια, που μόλις τώρα ἔπαυσαν να τρώγουν
γάλα, μόλις τώρα ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τον μητρικὸν
μαστόν;

Ησ. 28,10

θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι
μικρὸν ἔτι μικρὸν

Ησ. 28,10

Θλίψιν ἐπάνω εις τὴν θλίψιν μας λέγετε να περιμένωμεν.
Ελπίδα ἐπάνω εις τὴν ἐλπίδα μας υπόσχεσθε, ἀκόμη ολίγον
χρόνον, ολίγον χρόνον ἀκόμη και θα γίνουν αὐτά”.

Ησ. 28,11

διὰ φαυλισμὸν χειλέων διὰ γλώσσης ἐτέρας, ὅτι
λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ

- Ησ. 28,11 Δια τον εκφανλισμόν και την καταφρόνησιν του προφητικού κηρύγματος, δια την παράδοξον υβριστικήν γλώσσαν των θα επιτρέψη ο Θεός να λαλήσουν εναντίον του λαού αυτού οι κατακτηταί,
- Ησ. 28,12 λέγοντες αὐτῷ· τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ συντριμμα, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν.
- Ησ. 28,12 λέγοντες· “ἡ ἀνάπαυσις καὶ ὁ χορτασμός στον υποφέροντα Ιουδαϊκόν λαόν εἶναι ἡ υπακοή στο θέλημα του Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ τώρα ποιά εἶναι ἡ καταστροφή του λαοῦ αὐτοῦ ἐξ αἰτίας τῆς παρακοῆς στον λόγον του Κυρίου”. Αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ ἐννοήσουν τοῦτο.
- Ησ. 28,13 καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ θλίψις ἐπὶ θλίψιν, ἐλπίς ἐπ’ ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πορευθῶσι καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κινδυνεύσουσι καὶ συντριβήσονται καὶ ἀλώσονται.
- Ησ. 28,13 Δια τοῦτο καὶ θα πραγματοποιηθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ λόγος Κυρίου του Θεοῦ. Ἡ μία θλίψις θα εἶναι συνέχεια τῆς ἄλλης θλίψεως, ἐφ’ ὅσον παροοκοῦν στον Κυρίον. Ἐντὸς ολίγου θα συμβοῦν αὐτά, δια νὰ πορευθοῦν οἱ καταφρονηταί του Θεοῦ εἰς αιμαλωσίαν καὶ νὰ πέσουν οἱ υπισθοχωροῦντες· νὰ κινδυνεύσουν, νὰ συντριβοῦν καὶ νὰ συλληφθοῦν αἰχμάλωτοι.
- Ησ. 28,14 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄνδρες τεθλιμμένοι καὶ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ·
- Ησ. 28,14 Δια τοῦτο, ἀκούσατε, λοιπόν, τον λόγον του Κυρίου σεις οἱ θλιμμένοι ἄνδρες καὶ οἱ ἄρχοντες του λαοῦ τούτου, που κατοικεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- Ησ. 28,15 ὅτι εἶπατε· ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾄδου καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας, καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ’ ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα.
- Ησ. 28,15 Διότι σεις εἶπατε· “ἐκάμαμεν συμφωνίαν με τον ἄδην,

υπεγράψαμεν συμβόλαιον με τον θάνατον και έτσι, εάν εκσπάση βιαία καταιγίς συμφοράς δεν θα επέλθη εναντίον μας. Εθέσαμεν την ελπίδα μας επάνω στο ψεύδος και με το ψεύδος αυτό θα σκεπασθώμεν, δια να αποφύγωμεν τον κίνδυνον”!

Ησ. 28,16 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἑκλεκτὸν ἀκρογωνιαίον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Ησ. 28,16 Δια τούτο αυτά λέγει ο Κυριος· “ιδού, εγώ θα θέσω εις τα θεμέλια της πνευματικής Σιών λίθον πολυτελή, εκλεκτόν, ακρογωνιαίον, πολύτιμον· και εκείνος, ο οποίος θα πιστεύση και θα στηρίξη την πεποίθησίν του στον λίθον τούτον, δεν θα εντροπιασθή.

Ησ. 28,17 καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγίς,

Ησ. 28,17 Θα θέσω την δικαιοσύνην μαζί με την ελπίδα, το δε ἐλεός μου θα εἶναι πλούσιον. Και σεις, που ἐστηρίξατε την πεποίθησίν σας στο ψεύδος, ματαίως ηλπίσατε, ὅτι δεν θα επέλθῃ εναντίον σας η καταιγίς.

Ησ. 28,18 μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμμείνη· καταιγίς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα.

Ησ. 28,18 Και ὅτι δεν θα αφαιρέσῃ τάχα και δεν θα καταλύσῃ την συνθήκην σας με τον θάνατον. Η ελπίδα σας, που εστηρίξατε στον ἄδην, δεν θα παραμείνῃ. Οταν δε επέλθῃ εναντίον σας η ορμητικὴ καταιγίς, θα σας καταπατήσῃ.

Ησ. 28,19 ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς· πρωτὶ πρωτὶ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς πονηρά· μάθετε ἀκούειν.

Ησ. 28,19 Οταν εκσπάσῃ αὐτὴ η καταιγίς, θα σας παραλάβῃ και θα

σας παρασύρη. Καποϊαν ημέραν πρωϊ πρωϊ θα επέλθη και κατά την νύκτα θα περιμένετε με τρόμον συμφοράς και ολέθρους”. Μαθετε λοιπόν τώρα, που ακόμη είναι καιρός, να υπακούετε στο θέλημα του Κυρίου.

Ησ. 28,20 στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ὑμᾶς συναχθῆναι.

Ησ. 28,20 Διότι ἄλλως θα πολιορκηθῆτε ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σας και θα λέγετε· “Ἐπειδὴ στενοχωροῦθα ἀπὸ ὅλα τα σημεῖα, δεν εἴμεθα εἰς θέσιν να πολεμήσωμεν. Εἴμεθα ασθενεῖς και ἀνίκανοι να συγκεντρωθῶμεν εἰς πόλεμον”.

Ησ. 28,21 ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν· μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἄλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἄλλοτρία.

Ησ. 28,21 Θα εγερθῇ ο Κυριος εναντίον του αμαρτωλοῦ Ιουδαϊκοῦ λαοῦ, ὅπως ἐπολέμησεν ἄλλοτε τοὺς ἀσεβεῖς ἐπάνω στο ὄρος. Θα γίνῃ ο,τι και εἰς την κοιλάδα Γαβαὼν. Με θυμόν θα πραγματοποιήσῃ τα ἐναντίον των Ιουδαίων ἔργα του ο Κυριος. Και το ἔργον του αὐτό θα εἶναι πικρόν και σκληρόν δια σας. Ο θυμὸς του Κυρίου θα εἶναι διαφορετικὸς ἀπὸ ἄλλοτε. Ἀσυνήθης ἡ πικρά τιμωρία, την ὁποίαν θα χρησιμοποιήσῃ ἐναντίον των αμαρτωλῶν Ιουδαίων.

Ησ. 28,22 καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοὶ διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίου σαβαώθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ησ. 28,22 Λοιπόν, σεις μη ευφραίνεσθε και μη στηρίζεσθε στους δεσμούς και τας συμμαχίας σας με τους Αἰγυπτίους, διότι ἐγὼ ἤκουσα ἀπὸ τον Κυριον παντοκράτορα αποφάσεις και πράγματα βέβαια, σαν να ἔχουν ἤδη πραγματοποιηθῇ εἰς βραχὺν χρόνον. Ἦκουσα ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα θα πραγματοποιήσῃ εἰς βάρος ὅλης της χώρας σας.

- Ησ. 28,23 ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούεται τοὺς λόγους μου.
- Ησ. 28,23 Βαλτε μέσα εις τα αυτιά σας, ακούστε την φωνήν μου, δώστε προσοχήν και ακούστε τους λόγους, που θα σας πω.
- Ησ. 28,24 μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀροτριάσει ὁ ἀροτριῶν; ἢ σπόρον προετοιμάσει πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν;
- Ησ. 28,24 Μηπως ο γεωργός, που κάνει χωράφι, θα οργώνη ὅλας τὰς ἡμέρας τον αγρόν του; Πριν αρχίση το οργωμα του αγρού, δεν προετοιμάζει τον σπόρον;
- Ησ. 28,25 οὐχ ὅταν ὁμαλίση τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ κέγχρον καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὀρίοις σου;
- Ησ. 28,25 Ο γεωργός, δηλαδή, αφού οργώση και σβαρνίση τον αγρόν του, τότε δεν σπείρει ὀλίγον σπύρον του μελανθίου η το κύμινον και πάλιν κατόπιν σπείρει το σιτάρι η το κριθάρι η το κεχρί η το ασπροκαλάμποκο εις τα ὅρια του αγρού του;
- Ησ. 28,26 καὶ παιδευθήσῃ κρίματι Θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ.
- Ησ. 28,26 Διάφορα σπέρματα, στον κατάλληλον καιρόν και υστέρα ἀπὸ την πρέπουσαν καλλιέργειαν, τα σπείρει ο γεωργός. Και συ, ο πνευματικός αγρός του Κυρίου, θα παιδαγωγηθῇς με την ἀσύγκριτον δικαιοσύνην και ἀγαθότητα του Θεοῦ σου. " Ἐτσι δε παιδαγωγούμενος θα ἀπόκτησης χαράν και εἰρήνην.
- Ησ. 28,27 οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιάξει ἐπὶ τὸν κύμινον, ἀλλὰ ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ μελάνθιον,
- Ησ. 28,27 Με πατρικὴν ἀγάπην θα σας παιδαγωγήσῃ ο Θεός, διότι το μελάνθιον δεν καθαρίζεται με σκληρά κτυπήματα, οὔτε οἱ τροχοὶ της αλωνιστικῆς ἀμάξης θα κυλίωνται ἐπάνω στο κύμινον δια τον καθαρισμόν του, ἀλλὰ με ραβδί μόνον τινάσσεται το μελάνθιον.
- Ησ. 28,28 τὸ δὲ κύμινον μετὰ ἄρτου βρωθήσεται. οὐ γὰρ εἰς τὸν

αἰῶνα ἐγὼ εἰμι ὑμῖν ὀργισθήσομαι, οὐδὲ φωνὴ τῆς
πικρίας μου καταπατήσῃ ὑμᾶς.

Ησ. 28,28

Το δε κύμινον ζυμώνεται και τρώγεται μαζί με το ψωμί, το
οποῖον και νοστιμαίνει. Ἐτσι πράττω και ἐγώ, λέγει ο
Κυριος. Διότι δεν θα κρατήσω την οργήν μου ἐναντίον σας
αἰωνίως, οὔτε ο αυστηρός και πικρός δια σας λόγος μου θα
σας καταπάτηση και θα σας συντρίψῃ”.

Ησ. 28,29

καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίου σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα·
βουλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

Ησ. 28,29

Ολα αὐτά τα καταπληκτικά γεγονότα ἀνηγγέλθησαν ἀπὸ
τον Κυριον παντοκράτορα. Σκεφθῆτε καλά, ἀπομακρύνετε
ἀπὸ την καρδίαν σας κάθε ἀλ-λην ματαίαν και ἀνωφελή
παρηγορίαν.

ΗΣΑΪΑΣ 29

Ησ. 29,1

Οὐαὶ Ἀριήλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυὶδ· συναγάγετε
γεννήματα ἑνιαυτὸν ἐπὶ ἑνιαυτὸν, φάγεσθε, φάγεσθε
γὰρ σὺν Μωάβ.

Ησ. 29,1

Ἀλλοίμονον εἰς την πόλιν Ἀριήλ, δηλαδὴ την Ἱερουσαλήμ,
την ὁποίαν ἄλλοτε ἐπολέμησε και κατέλαβεν ο Δαυὶδ !
Συγκεντρώσατε τα προϊόντα του τόπου σας το ἓνα ἔτος
μετὰ το ἄλλο. Φάγετε, διότι θα τα φάγετε μαζί με τους
Μωαβίτας!

Ησ. 29,2

ἐκθλίψω γὰρ Ἀριήλ, καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ
πλοῦτος ἐμοί.

Ησ. 29,2

Εγὼ θα ἀποστείλω βαρείας θλίψεις ἐναντίον της πόλεως
Ἀριήλ. Ἡ δύναμις της και ο πλοῦτος της θα περιέλθουν
τελικῶς εἰς ἐμέ.

Ησ. 29,3

καὶ κυκλώσω ὥς Δαυὶδ ἐπὶ σέ καὶ βαλῶ περὶ σέ χάρακα
καὶ θήσω περὶ σέ πύργους,

- Ησ. 29,3 Οπως άλλοτε ο Δαβίδ, θα σε περικυκλώσω, θα βάλω ολόγυρά σου χαράκωμα, θα στήσω πολιορκητικούς πύργους.
- Ησ. 29,4 καὶ ταπεινωθήσονται εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται· καὶ ἔσται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνή σου, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθενήσει.
- Ησ. 29,4 Τότε οι αλαζονικοί λόγοι σου θα ταπεινωθούν, θα πέσουν ἀπρακτοί εις την γην, θα βυθισθούν οι λόγοι σου στο χώμα. Η φωνή σου θα εἶναι τόσο ἀσθενική, ὡς ἂν την φωνὴν ἐκείνων που ομιλοῦν ἀπὸ τα βάθη της γῆς. Θα εξασθένηση ἡ φωνή σου, σαν να βγαίνει ἀπὸ το ἔδαφος.
- Ησ. 29,5 καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος τὸ πλῆθος τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσται ὡς στιγμή παραχρῆμα
- Ησ. 29,5 Τα πλούτη των ἀσεβῶν θα γίνουν σαν τον κονιορτόν, που σηκώνεται ἀπὸ τους τροχοὺς των αμαξῶν. Το πλῆθος αὐτῶν, που σε καταδυναστεύουν, ὡς Ἰερουσαλὴμ, θα γίνη σαν το χνούδι που το σηκώνει καὶ το διασκορπίζει ὁ ἄνεμος. Σαν σε μια στιγμή θα γίνη ἡ καταστροφή
- Ησ. 29,6 παρὰ Κυρίου σαβαώθ· ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης, καταιγὶς φερομένη καὶ φλόξ πυρὸς κατεσθίουσα.
- Ησ. 29,6 ἀπὸ τον Κυριον των δυνάμεων. Διότι ὁ Κύριος θα ἐπισκεφθῇ τους ἐχθροὺς σου με βροντὴν καὶ σεισμόν καὶ φωνὴν μεγάλην. Θα υμοιαζῇ ἡ ἐπίσκεψις του με ὀρμητικὴν καταιγίδα, με φλόγα πυρός, ἡ ὁποία θα κατατρώγῃ τα πάντα.
- Ησ. 29,7 καὶ ἔσται ὡς ὁ ἐνυπνιαζόμενος καθ' ὕπνου νυκτὸς ὁ πλοῦτος ἀπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἀριήλ, καὶ πάντες οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ

καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ’ αὐτήν καὶ θλίβοντες αὐτήν.

Ησ. 29,7 Ο πλούτος, τον οποίον περιμένουν να αποκτήσουν από σε οι εχθροί σου, αυτοί που εξεστράτευσαν εναντίον σου, ω Αριήλ, θα μοιάζη με τον πλούτον, που βλέπει κανείς εις όνειρον κατά τον νυκτερινόν ύπνον του. Όλοι όσοι θα εκστρατεύσουν εναντίον της Ιερουσαλήμ, όλοι, όσοι θα έχουν συγκεντρωθη γύρω από αυτήν, και την καταθλίβουν με πολιορκίαν και πολεμικάς επιχειρήσεις, θα αποτύχουν.

Ησ. 29,8 καὶ ἔσονται ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἐξαναστάντων μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνύπνιον, καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς πίνων καὶ ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν, οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.

Ησ. 29,8 Και θα ομοιάζουν με εκείνους, οι οποίοι κατά το διάστημα του ύπνου των ονειρεύονται ότι τρώγουν και πίνουν. Όταν δε εξυπνήσουν, βλέπουν ότι είναι μάταιον και ψευδές το όνειρόν των. Θα είναι όπως ο διψασμένος, ο οποίος βλέπει όνειρον ότι πίνει, εξυπνά δε και αισθάνεται ότι ακόμη διψά. Η ψυχή του έχει ματαίως ελπίσει να ξεδιψάση. Ετσι θα είναι και ο πλούτος, τον οποίον νομίζουν όλα τα έθνη ότι θα αποκτήσουν από την λαφυραγωγίαν σου, όλοι όσοι έχουν εκστρατεύσει εναντίον του όρους Σιών, εναντίον της Ιερουσαλήμ.

Ησ. 29,9 ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ σίκερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου·

Ησ. 29,9 Παραλύσατε από φόβον σεις οι εχθροί της Ιερουσαλήμ. Περιπέσατε εις σύγχυσιν, καταντήσατε εις κραιπάλην και μέθην, η οποία δημιουργείται όχι από οινοπνευματώδη ποτά, ούτε από τον οίνον, αλλά από την αλαζονείαν και τον σκοτισμόν της αμαρτίας.

- Ησ. 29,10 ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως καὶ καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά.
- Ησ. 29,10 Θα πάθετε αὐτά, διότι ὁ Κύριος ἐπέτρεψε νὰ ποτισθῇτε πνεῦμα νάρκης καὶ ἠθικῆς αναισθησίας. Παρεχώρησε νὰ κλείσουν τὰ μάτια τῆς διανοίας σας, τὰ μάτια καὶ αὐτῶν τῶν προφητῶν σας καὶ τῶν ἀρχόντων σας οἱ ὁποῖοι καθήκον καὶ ἀποστολὴν ἔχουν, νὰ βλέπουν τὰ κρυπτά καὶ ἀπόρρητα τοῦ Θεοῦ.
- Ησ. 29,11 καὶ ἔσονται ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου, ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες· ἀνάγνωθι ταῦτα· καὶ ἐρεῖ· οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφράγισται γάρ.
- Ησ. 29,11 Λογῶ τῆς ἠθικῆς σας νάρκης ὅλοι αὐτοὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου θὰ εἶναι σαν τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, το ὁποῖον μένει σφραγισμένον καὶ κλεισμένον. Αὐτὸ, ἐὰν δοθῇ εἰς ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος γνωρίζει γράμματα καὶ εἰπὺν πρὸς αὐτόν· Διάβασε αὐτά που περιέχει τὸ βιβλίον· ἐκεῖνος θὰ ἀπαντήσῃ· δεν ἠμπορῶ νὰ ἀναγνώσω, διότι τὸ βιβλίον εἶναι κλεισμένον καὶ σφραγισμένον.
- Ησ. 29,12 καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἀνάγνωθι τοῦτο· καὶ ἐρεῖ· οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα.
- Ησ. 29,12 Καὶ ἐὰν ἀνοικτὸν δοθῇ τὸ βιβλίον εἰς χεῖρα ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δεν γνωρίζει γράμματα, ἐκεῖνος θὰ πῇ πρὸς αὐτόν, που τοῦ το ἔδωσε· διάβασέ το συ, διότι ἐγὼ δεν ἠμπορῶ νὰ το διαβάσω, ἐπειδὴ δεν γνωρίζω γράμματα.
- Ησ. 29,13 Καὶ εἶπε Κύριος· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρῳ ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας.

- Ησ. 29,13 Ο Κυριος ειπεν· “ο λαός αυτός με πλησιάζει μόνον με τα λόγια του στόματός του, με τιμούν με τους λόγους των χειλέων των μόνον. Η ευσέβειά των περιορίζεται εις υποκριτικά λόγια, η δε καρδιά των απέχει πολύ από εμέ. Ανώφελα με σέβονται, διότι εγκταλείπουν την ιδικήν μου αλήθειαν και διδάσκουν διδασκαλίας και εντολάς ανθρώπων.
- Ησ. 29,14 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω τοῦ μετατεθῆναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθήσω αὐτοὺς καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω.
- Ησ. 29,14 Δια τούτο, ἰδοὺ ἐγώ, θα αποφασίσω να μετακινήσω τον λαὸν αὐτόν, θα τους ἐξορίσω, θα καταστρέψω τὴν δῆθεν σοφίαν των σοφῶν και τὴν σύνεσιν των ψευδοσυνετῶν θα εξαφανίσω.
- Ησ. 29,15 οὐαὶ οἱ βαθέως βουλήν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ Κυρίου· οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐροῦσι· τίς ἐώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν;
- Ησ. 29,15 Αλλοίμονον εις εκείνους, οι οποίοι εὕρισκουν και σκέπτονται βαθυστόχαστον τάχα βουλήν, ὄχι ὁμως σύμφωνον προς το θέλημα του Θεοῦ! Αλλοίμονον εις εκείνους, οι οποίοι παίρνουν κρυφίας αποφάσεις και διαπράττουν τα πονηρά ἔργα των υπό το σκότος, και λέγουν· “ποιός μας βλέπει; Ποιός θα μας αναγνώριση η θα ἴδῃ εκείνα, τα οποία ημεῖς πράττομεν;”
- Ησ. 29,16 οὐχ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό· οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι· οὐ συνετῶς με ἐποίησας;
- Ησ. 29,16 Αλλα δεν εἰσθε σεις ἐνώπιον του Θεοῦ σαν τὴν λάσπην του κεραμοποιού; Αὐτός δεν σας ἔπλασε και επομένως υπό τὴν δικαιοδοσίαν και το βλέμμα αὐτοῦ δεν εὕρισκεσθε; Μηπως

αυτό που επλάσθη από τον πηλόν θα πη εις εκείνον, που το έπλασε· “δεν με έπλασες συ”· η μήπως θα πη το έργον στον εργάτην που το έκαμε· “δεν με κατεσκεύασες ορθώς και συνετώς;”

Ησ. 29,17 ούκέτι μικρόν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ καὶ τὸ Χέρμελ εἰς ὄρυμόν λογισθήσεται;

Ησ. 29,17 Εντός ολίγου το δασώδες ὄρος Λιβανος θα γίνη καρποφόρον ὡσάν το καρποφόρον ὄρος Καρμηλος. Και το ὄρος Καρμηλος θα συγκαταριθμηθῇ εἰς εἰς δάσος ἄγριον, χωρίς καρποφόρα δένδρα.

Ησ. 29,18 καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται·

Ησ. 29,18 Κατά την ευλογημένην εκείνην ἡμέραν της θαυμαστής μεταβολῆς, οἱ κωφοὶ θα ἀκούσουν τα λόγια του βιβλίου τούτου. Οἱ οφθαλμοὶ των τυφλῶν, που εὐρίσκονται μέσα στο σκοτάδι και την ομίχλην, θα ἰδοῦν αὐτά.

Ησ. 29,19 καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.

Ησ. 29,19 Οἱ πτωχοὶ και ἄσημοι θα ἀναγαλλιάσουν με μεγάλην ευφροσύνην δια τον Κυριον και οἱ ἀπελπισμένοι μεταξύ των ἀνθρώπων θα πλημμυρίσουν ἀπὸ εὐάρεστα συναισθήματα.

Ησ. 29,20 ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἄνομοῦντες ἐπὶ κακία,

Ησ. 29,20 Τότε ο παράνομος και αμαρτωλός θα ἐκλειψη, θα καταστραφῇ ο εγωϊστής και υπερήφανος, θα εξολοθρευθoύν, ὅσοι εν τη κακία των παραβαίνουν και καταπατοῦν τον νόμον του Θεοῦ·

Ησ. 29,21 καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ’ ἀδίκους δίκαιον.

- Ησ. 29,21 ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παρακινοῦν καὶ ὀδηγοῦν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους νὰ ἀμαρτάνουν με τὰ λόγια τῶν. Καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέτουν προσκόμενα καὶ ἐμπόδια στοὺς δικάζοντας παρὰ τὰς πύλας τῶν πόλεων, δια νὰ τοὺς ἐξαπατήσουν καὶ μὴ ἀποδώσουν αὐτοῖ δικαιοσύνην. Τοὺς παρασύρουν δια πλαγίου τρόπου νὰ ἀποδίδουν δίκαιον στοὺς ἀδίκους.
- Ησ. 29,22 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ· οὐ νῦν αἰσχυνηθήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ Ἰσραὴλ·
- Ησ. 29,22 Δια τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος στοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ, στοὺς Ἰσραηλίτας, τοὺς ὁποῖους ἐξεχώρισεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ. “Τώρα δὲν θὰ ἐντροπιασῇ πλέον ὁ οἶκος τοῦ Ἰακώβ, οὔτε θὰ αλλοίωσῃ τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ τὸν φόβον ἐπερχομένων δεινῶν.
- Ησ. 29,23 ἀλλ’ ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι’ ἐμὲ ἀγιάσουσιν τὸ ὄνομά μου καὶ ἀγιάσουσιν τὸν ἅγιον Ἰακώβ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.
- Ησ. 29,23 Ἀλλὰ, ὅταν τὰ τέκνα αὐτῶν ἴδουν τὰ ἔργα μου θὰ δοξάσουν ἐμὲ τὸν ἅγιον Θεὸν τοῦ Ἰακώβ, θὰ φοβηθοῦν καὶ θὰ εὐλαβηθοῦν ἐμὲ, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Ησ. 29,24 καὶ γνώσονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι σύνεσιν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακοῦειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.
- Ησ. 29,24 Τότε οἱ πλανώμενοι κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διάνοιάν τῶν θὰ μάθουν σύνεσιν, αὐτοὶ δὲ οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἐγόγγυζαν, θὰ μάθουν νὰ ὑπακούουν. Καὶ αἱ γλῶσσαι, αἱ ὁποῖαι μόνις ἐψέλλιζαν, θὰ μάθουν νὰ ομιλοῦν με καθαρότητα καὶ σαφήνειαν περὶ εἰρήνης.

- Ησ. 30,1 Ουαὶ τέκνα ἀποστάται, τάδε λέγει Κύριος. ἐποιήσατε βουλήν οὐ δι' ἑμοῦ καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας,
- Ησ. 30,1 Ἀλλοίμονον εἰς σας τέκνα ἀποστάται, αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος. Ἐπήρατε ἀπόφασιν, οὐχὶ σύμφωνα με ὁ,τι ἐγὼ θέλω. Ἐκάματε συνθήκας, οὐχὶ σύμφωνα με τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα, δια να προσθέσετε ἔτσι εἰς τὰς παλαιὰς σας ἁμαρτίας νέας ἁμαρτίας.
- Ησ. 30,2 οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν, τοῦ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραὼ καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων.
- Ησ. 30,2 Ἠμάρτησαν καὶ ἁμαρτάνουν, ὅσοι ἀνεχώρησαν να μεταβούν εἰς τὴν Αἴγυπτον, δια να ζητήσουν βοήθειαν ἀπὸ τὸν Φαραὼ, να σκεπασθῶν κάτω ἀπὸ τὴν σκέλην τῶν Αἰγυπτίων, χωρὶς να συμβουλευθῶν ἐμὲ προηγουμένως.
- Ησ. 30,3 ἔσται γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραὼ εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος.
- Ησ. 30,3 Ἡ προστασία τοῦ Φαραὼ θα εἶναι καταισχύνη σας, καὶ ὄνειδος θα πέσῃ ἐπάνω εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν στηρίζει τὴν πεποίθησίν των εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Ησ. 30,4 ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί·
- Ησ. 30,4 Διότι, οἱ Αἰγύπτιοι ἀρχηγοί, που εὐρίσκονται εἰς τὴν μεγάλην αἰγυπτιακὴν πο-λιν Τανιν καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ἔχουν ἀποσταλῇ οἱ πρεσβευταὶ σας, εἶναι κακοὶ ἄρχοντες.
- Ησ. 30,5 μάτην κοπιήσουσι πρὸς λαόν, ὃς οὐκ ὠφελήσῃ αὐτοὺς οὔτε εἰς βοήθειαν, οὔτε εἰς ὠφέλειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.
- Ησ. 30,5 Ματαίως θα κοπιήσουν οἱ πρὸς τὸν λαόν τῆς Αἰγύπτου ἀπεσταλμένοι σας. Αὐτὸς δὲν θα τοὺς ὠφελήσῃ εἰς τίποτε. Δὲν θα τοὺς δώσῃ καμμίαν βοήθειαν, καμμίαν ὠφέλειαν, ἀλλὰ τουναντίον ἡ μετάβασίς των εἰς τὴν Αἴγυπτον θα γίνῃ

αιτία εντροπής και κατασχύνης σας.

Ησ. 30,6 Ἡ ὄρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος λέοντος ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων, οἳ ἔφερον ἐπὶ ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς.

Ησ. 30,6 Αποκαλυπτικὸν ὄραμα τῶν τετραπόδων, που εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐρημον. Μέσα εἰς τὴν θλιβεράν καὶ στενόχωρον αὐτὴν ἐρημον, εμφανίζεται λέων καὶ σκύμνος λέοντος. Ἐπίσης δηλητηριώδεις οχιές καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα πετοῦν. Ἐκεῖ πορεύονται οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἰουδαίας φέροντες ἐπάνω εἰς ὄνους καὶ καμήλους τὸν πλοῦτον τῶν δωρεῶν πρὸς τὸ ἔθνος τῶν Αἰγυπτίων. Αὐτὸ ὁμως τὸ ἔθνος δεν θα τοὺς δώσῃ καμμίαν βοήθειαν, καμμίαν ὠφέλειαν.

Ησ. 30,7 Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς· ἀπάγγελον αὐτοῖς, ὅτι ματαία ἡ παράκλησις ὑμῶν αὕτη. -

Ησ. 30,7 Οἱ Αἰγύπτιοι ματαίαν καὶ κούφian ὠφέλειαν θα σας δώσουν. Συ, ὦ προφήτα, ἀνάγγειλε καὶ κατὰστησε αὐτὰ γνωστὰ εἰς ἐκείνους, ὅτι δηλαδὴ ἡ παρηγορία καὶ ἡ ἐνίσχυσις, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους, εἶναι ἀνύπαρκτος καὶ ἀπραγματοποίητος.

Ησ. 30,8 Νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρὸν ταῦτα καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

Ησ. 30,8 Τώρα, λοιπόν, κατόπιν τῶν ὁσων εἶδες καὶ ἀκουσες, κάθισε, γράψε αὐτὰ εἰς πινακίδα ξυλίνην καὶ εἰς βιβλίον, δια να λάβουν ὅλοι γνῶσιν. Διότι αὐτὰ θα πραγματοποιηθοῦν στὸν ὠρισμένον καιρὸν, θα παραμείνουν ὡς γεγονότα, που θα τα ἐνθυμοῦνται πάντοτε.

Ησ. 30,9 ὅτι λαὸς ἀπειθήs ἐστιν, υἱοὶ ψευδεῖς, οἳ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ,

- Ησ. 30,9 Διότι, ο λαός αυτός, ο Ισραηλιτικός, είναι ανυπάκοος, τέκνα ψευδόμενα, που δεν ήθελαν και δεν θέλουν να ακούσουν τον νόμον του Θεού.
- Ησ. 30,10 οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις· μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν, καὶ τοῖς τὰ ὁράματα ὀρῶσι· μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν.
- Ησ. 30,10 Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔλεγον καὶ λέγουν στους προφῆτας· “μὴ ἀναγγέλλετε εἰς ἡμᾶς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ”. Καὶ στους βλέποντας τὰ προφητικά ὁράματα ἔλεγον· “μὴ λαλεῖτε εἰς ἡμᾶς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ εἶπατε καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς ἡμᾶς λόγια κολακευτικά καὶ παραπλανητικά!
- Ησ. 30,11 καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἀφέλετε ἀφ’ ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον καὶ ἀφέλετε ἀφ’ ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ,
- Ησ. 30,11 Απομακρύνάτε μας ἐξω ἀπὸ τὸν δρόμον αὐτὸν τοῦ Κυρίου· βγάλτε ἀπὸ μπροστὰ μας τὸν δρόμον αὐτὸν, ἀπομακρύνετε ἀπὸ ἡμᾶς τὸν ἅγιον Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ”!
- Ησ. 30,12 διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθῶς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ,
- Ησ. 30,12 Δι’ ὅλα αὐτὰ ὁ ἅγιος Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ λέγει τα ἐξῆς· “ἐπειδὴ παρηκούσατε τοὺς λόγους μου αὐτοὺς καὶ ἐστηρίξατε τὰς ἐλπίδας σας εἰς ψευδεῖς καὶ ματαίας υποσχέσεις καὶ συμμαχίας, ἐπειδὴ ἐγογγύσατε ἐναντίον τῶν υποδείξεων, πού σας ἔκαμαν οἱ προφῆται μου, καὶ ἐπειδὴ ἐστηρίξατε τὴν πεποίθησίν σας εἰς τὰ λόγια περὶ τῆς συμμαχίας με τοὺς Αἰγυπτίους,
- Ησ. 30,13 διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος πῖπτον παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς ἐαλωκυίας, ἥς παραχρῆμα πάρεστι τὸ πτῶμα,
- Ησ. 30,13 διὰ τοῦτο ἡ ἁμαρτία σας αὕτη θὰ εἶναι διὰ σας σαν ἓνα

τείχος, που καταρρέει εις συντρίμματα ανίκανον να ασφαλίση την πόλιν, η οποία ανυπεράσπιστος πλέον καταλαμβάνεται από τους εχθρούς και εξαφνική παρουσιάζεται η πτώσις της.

Ησ. 30,14

καὶ τὸ πτώμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς ὀστρακον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν.

Ησ. 30,14

Η πτώσις και η συντριβή αυτής της πόλεως θα είναι σαν το σύντριμμα πήλινου αγγείου, που έχει διαλυθή εις λεπτά συντρίμματα, ὥστε να μη μπορή να εύρης μεταξύ αυτών κάποιο μεγάλο κόμματι ικανόν να μεταφέρης λίγα κάρβουνα η να ανασύρης λίγο νερό από πηγὴν η από ἄλλο δοχεῖον”.

Ησ. 30,15

οὕτω λέγει Κύριος Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· ὅταν ἀποστραφεῖς στενάξης, τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα· ὅτε ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις, ματαία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενήθη. καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκούειν,

Ησ. 30,15

Αυτά λέγει ο Κυριος, ο Κυριος ο ἅγιος Θεός του Ισραήλ· “εάν μετὰ την απομάκρυνσίν σου ἀπὸ τον δρόμον μου στενάξης και κλαύσης εν μετανοία, τότε μόνον θα σωθῆς και θα εννοήσης, που ἔχεις καταντήσῃ. Θα εννοήσης ποιά ἦτο η κατάπτωσίς σου ὅταν εἶχες στηρίξει την πεποίθησίν σου εις τα μάταια και ψευδὴ εἰδῶλα και ὅτι ματαία και ανύπαρκτος ἐγένεν η δύναμίς σας. Παρ' ὅλα αυτά, δεν ηθελήσατε τότε να με υπακούσετε.

Ησ. 30,16

ἀλλ' εἶπατε· ἐφ' ἵππων φευξόμεθα· διὰ τοῦτο φεύξεσθε· καὶ εἶπατε· ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα· διὰ τοῦτο κοῦφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.

Ησ. 30,16

Ἄλλα εἶπατε· Θα τρέξωμεν ἐπάνω εις ἵππους καταδιώκοντες τους εχθρούς μας. Εἰς την πραγματικότητα ὁμως, ἐξ αιτίας της ἀπιστίας σας προς τον Θεόν, θα φύγετε

έφιπποι νικημένοι και διωκόμενοι. Είπατε· Επάνω εις ελαφρά άρματα θα είμεθα αναβάται, αλλά ελαφροί επίσης και ταχύτατοι θα είναι και οι ίπποι εκείνων, οι οποίοι θα σας καταδιώκουν.

Ησ. 30,17 χίλιοι διὰ φωνήν ενός φεύξονται, καὶ διὰ φωνήν πέντε φεύξονται πολλοί, ἕως ἂν καταλειφθῆτε ὡς ἰστός ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ.

Ησ. 30,17 Χιλιοι Ιουδαίοι, τρομαγμένοι από την φωνήν ενός και μόνον εχθρού, θα φύγουν πανικόβλητοι και από την φωνήν πέντε εχθρών θα φύγουν πολυάριθμοι, και η καταστροφή σας θα είναι μεγάλη και τρομερά, εώστε να μείνετε, όπως μένει ένας γυμνός κοντός επάνω εις όρος και σαν να φέρη επάνω μίαν σημαίαν στο θρόνον”.

Ησ. 30,18 καὶ πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς τοῦ οἰκτεירῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς· διότι κριτῆς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐστι, καὶ ποῦ καταλείψεται τὴν δόξαν ὑμῶν; μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῷ.

Ησ. 30,18 Και πάλιν όμως ο Θεός θα περιμένη την μετάνοιαν και επιστροφήν σας, δια να δείξη προς σας το έλεος του και την συγκατάβασίν του. Δι' αυτό θα εγερθή μακρόθυμος και πολυέλεος, να δώση το έλεος του προς σας. Αφού, λοιπόν, ο Κυριος και Θεός μας είναι κριτής και κυβερνήτης σας, που και διατί θα αφήσετε την δόξαν σας ως εκλεκτός λαός του Θεού; Μακάριοι είναι εκείνοι, οι οποίοι μένουν πιστοί εις αυτόν.

Ησ. 30,19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκήσει, καὶ Ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ ἔκλαυσεν· ἐλέησόν με· ἐλεήσει σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου· ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ σου.

Ησ. 30,19 Αλλά και ο λαός ο άγιος, ο Ισραηλιτικός λαός, θα κατοικήση εν ειρήνη εις την Σιών, διότι καθένας από τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ έκλαυσεν εν μετανοία και έλεγεν· Ελέησόν με, Κυριε. Ο Κυριος θα ακούση την φωνήν της κραυγής των και θα τους ελεηση, επειδή είδε την μετάνοιαν των και

ἤκουσε την ικεσίαν των.

Ησ. 30,20 καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενόν,
καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ πλανῶντές σε· ὅτι οἱ
ὀφθαλμοί σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε,

Ησ. 30,20 Ἐφου προηγουμένως ο Κύριος ἔδωσεν εἰς σε θλίψεις,
ἐλλειψιν ἄρτου καὶ ὕδατος, τώρα θα σε προστατεύσῃ καὶ
δεν θα σε ἐγγίζουσιν πλέον αυτοί, οἱ ὁποῖοι σε παραπλανοῦν
στον δρόμον τῆς αμαρτίας καὶ τῆς εἰδωλολατρείας. Διότι οἱ
οφθαλμοί σου θα ἴδουν πλέον καὶ θα γνωρίσουν καλά
αυτούς, οἱ ὁποῖοι σε παραπλανοῦν ἀπὸ τον δρόμον του
Κυρίου.

Ησ. 30,21 καὶ τὰ ὦτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε
πλανησάντων, οἱ λέγοντες· αὕτη ἡ ὁδός, πορευθῶμεν
ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.

Ησ. 30,21 Καὶ τα αὐτιά σου θα ἀκούσουν καὶ θα ἐννοήσουν τοὺς
απατηλοὺς λόγους ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐρχόμενοι ὀπίσω ἀπὸ
σέ, σε παρεπλάνησαν στο παρελθόν καὶ σου ἔλεγαν· “αὐτός
εἶναι ὁ ὀρθὸς δρόμος· ἔλα νὰ τον βαδίσωμεν μαζή, εἴτε
δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.

Ησ. 30,22 καὶ ἔξαρείς τὰ εἴδωλα τὰ περιηγυρωμένα καὶ τὰ
περικεχρυσωμένα, λεπτὰ ποιήσεις καὶ λικμήσεις ὡς
ὕδωρ ἀποκαθημένης καὶ ὡς κόπρον ὥσεις αὐτά.

Ησ. 30,22 Τότε θα βγάλῃς ἀπὸ ἀνάμεσά σου τὰ ἐπάργυρα καὶ
ἐπίχρυσα εἴδωλα, θα τα συντρίψῃς εἰς λεπτὰ τεμάχια, θα τα
μεταβάλῃς εἰς σκόνιν, θα τα λιχνίσῃς καὶ θα τα πετάξῃς,
ὅπως πετιέται τὸ νερό, με τὸ ὁποῖον ἐπλύθη ἡ εἰς
ἀκαθαρσίαν ευρισκομένη γυναῖκα καὶ ὅπως ἀπορρίπτεται ἡ
κόπρος.

Ησ. 30,23 τότε ἔσται ὁ ὑेतὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ
ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονή καὶ
λιπαρός· καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον,

- Ησ. 30,23 Τότε ευεργετική βροχή θα πέση εις την σποράν της γης σου, και ο άρτος από τα γεννήματα των αγρών σου θα είναι πλούσιος και παχύς. Κατά την ημέραν εκείνην τα ζώα σου θα βόσκουν εις τόπον εύφορον και ευρύχωρον.
- Ησ. 30,24 οί ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένα.
- Ησ. 30,24 Οι ταῦροι σας και τα βοῖδια, που εργάζονται εις τα χωράφια σας, θα φάγουν άχυρα ανάμικτά με κριθήν, λεπτά και λιχνισμένα.
- Ησ. 30,25 καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσι πύργοι.
- Ησ. 30,25 Εις κάθε υψηλόν όρος, εις κάθε βουνόν υψηλόν θα ρέη άφθονον ὕδωρ κατά την η-μέραν εκείνην, όταν θα εξολοθρευθούν και θα χαθούν πολλοί και θα πέσουν οι έως τότε απόρθητοι, θεωρούμενοι εχθρικοί πύργοι.
- Ησ. 30,26 καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσῃται Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου ἰάσεται.
- Ησ. 30,26 Το φως της σελήνης θα γίνη σαν το φως του ηλίου, και το φως του ηλίου θα γίνη επταπλάσιον κατά την ημέραν εκείνην της απελευθερώσεώς σου, όταν ο Κυριος θα θεραπεύση τα συντρίμματα του λαού αυτού και θα ιατρεύση την οδύνην από τας πληγάς σου.
- Ησ. 30,27 Ἴδου τὸ ὄνομα Κυρίου ἔρχεται διὰ χρόνου πολλοῦ, καϊόμενος ὁ θυμός, μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς πλήρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται.
- Ησ. 30,27 Ιδού, ο Κυριος έρχεται, υστέρα από πολύν χρόνον μακροθυμίας· ο θυμός του καίεται, οι λόγοι του στόματος του περί της καταστροφής των εχθρών είναι ένδοξοι και

ακατανίκητοι. Γεμάτος οργήν είναι ο λόγος του.

Παρατεινομένη η οργή του θυμού του σαν πυρ κατατρώγει τους εχθρούς,

Ησ. 30,28

καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σῦρον ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου καὶ διαιρεθήσεται τοῦ ταραῖαι ἔθνη ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις καὶ λήφεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

Ησ. 30,28

και η πνοή του εξωργισμένου Θεού θα έρχεται ωσάν ορμητικό νερό μέσα εις την φάραγγα, που σύρει με ορμήν τα πάντα και πλημμυρίζει την φάραγγα έως τα χείλη της· θα διαιρεθή εις άλλα ρεύματα και θα σκορπίση, δια να συγκλονίση τα ειδωλολατρικά έθνη, εξ αιτίας της ματαίας των ειδωλολατρείας. Αυτή αύτη η πλάνη των θα τους καταδιώκη· όπου και αν κατευθυνθούν, θα τους καταλάβη η τιμωρία της πλάνης των.

Ησ. 30,29

μὴ διαπαντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγια μου διαπαντὸς ὡσεὶ ἐορτάζοντας καὶ ὡσεὶ εὐφραينوμένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ;

Ησ. 30,29

Μετά δε την καταστροφήν αυτήν των εχθρών και την λύτρωσίν σας, δεν θα πρέπει σεις δια παντός να ευφραίνεσθε και να εισέρχεσθε πάντοτε εις τα άγια θυσιαστήριά μου, ως εις ημέραν εορτής; Να εισέρχεσθε ευφραινόμενοι με χαρμύσυνα άσματα αυλών στο όρος του Κυρίου, προς τον Θεόν του Ισραήλ;

Ησ. 30,30

καὶ ἀκουστήν ποιήσει Κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δείξει μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθιούσης· κεραυνώσει βιαίως καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίᾳ.

Ησ. 30,30

Ο Κυριος θα κάμη να ακουσθή και να γίνη γνωστή, τότε η ένδοξος φωνή του εις όλους. Και την ακατανίκητον ένδοξον φωνήν του θα την κάμη να ακουσθή παντού, θα δείξη τον

μετά δικαίας οργής καταπίπτοντα τιμωρόν βραχίονα του με καταστρεπτικήν πυρκαϊάν, που κατατρώγει τα πάντα, θα εξαποστείλῃ τους κεραυνούς του εναντίον των εχθρών σου εν μέσω ορμητικής καταιγίδας· σαν κατακλυσμιαίαν βροχήν, σαν χαλάζι που πέφτει κάτω με ορμήν.

Ησ. 30,31 διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι τῇ πληγῇ, ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς.

Ησ. 30,31 Διότι οι Ασσύριοι θα νικηθούν με την φωνήν του Κυρίου, θα συντριβούν με την πληγήν, με την οποίαν ο ίδιος θα τους κτυπήσῃ.

Ησ. 30,32 καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας, ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπεποιθεῖ· αὐτοὶ μετὰ αὐλῶν καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς.

Ησ. 30,32 Η καταστροφή του εχθρικού στρατού θα γίνῃ ἀπὸ τα κύκλω μέρη, ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου υπήρχεν ἡ ἐλπίς της βοηθείας, εἰς την οποίαν ο Ασσύριος ἐστήριζε την πεποίθησίν του. Οἱ δε Ἰσραηλίται θα πολεμήσουν αὐτοὺς παίζοντες αὐλοὺς καὶ κιθάρας διαδοχικῶς.

Ησ. 30,33 σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ· μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμάσθῃ βασιλεύειν, φάραγγα βαθεῖαν. ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ ξύλα πολλά; ὁ θυμὸς Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θεοῦ καιομένη.

Ησ. 30,33 Θα τιμωρηθῇς δε συ, ὦ Ασσύριε, διότι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ Θεὸς ἔχει αποφασίσῃ την τιμωρίαν σου. Μήπως καὶ δια σε δεν εἶχεν ἐτοιμασθῇ, νὰ βασιλεύῃς εἰς βαθεῖαν φάραγγα, ὅπου υπάρχουν δένδρα, φωτιά καὶ ξύλα πολλά; Ὁ θυμὸς του Κυρίου, που ἐκσπᾷ ἐναντίον σου, εἶναι σαν φάραγξ που φλέγεται ἀπὸ θεῖα φῆ.

- Ησ. 31,1 Οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασιν, ἔστι γὰρ πολλά, καὶ ἐφ' ἵπποις, πλῆθος σφόδρα, καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν.
- Ησ. 31,1 Αλλοίμονον στους Ιουδαίους, οι οποίοι κατεβαίνουν εις την Αἴγυπτον, δια να ζητήσουν και λάβουν βοήθειαν· εις αυτούς, οι οποίοι ἔχουν πίστιν στο ιππικόν και εις τα πολεμικά ἄρματα, διότι εἶναι αὐτά πολλά. Αλλοίμονον εις εκείνους, οι οποίοι ἔχουν πεποίθησιν εις το πλῆθος του ιππικού και δεν ἔχουν πίστιν και πεποίθησιν στον ἅγιον θεόν του Ισραὴλ και δεν ἐζήτησαν ἀπὸ εκείνον βοήθειαν.
- Ησ. 31,2 καὶ αὐτὸς σοφῶς ἤγεν ἐπ' αὐτοὺς κακά, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν,
- Ησ. 31,2 Ο Θεός, εν τη ἀπείρῳ αὐτοῦ σοφία, ἐπέφερεν ἐναντίον αὐτῶν θλίψεις, και τιμωρίας παιδαγωγικάς και ο ἀπειλητικός λόγος ἐναντίον των δεν πρόκειται να ἀθετηθῇ. Θα ἐπαναστατησῇ ἐναντίον των οἰκῶν των πονηρῶν ἀνθρώπων και ἐναντίον της ματαίας αὐτῶν ἐλπίδος να πιστεύουν και να περιμένουν βοήθειαν
- Ησ. 31,3 Αἰγύπτιον ἄνθρωπον καὶ οὐ Θεόν, ἵππων σάρκας καὶ οὐκ ἔστι βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ κοπιήσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται.
- Ησ. 31,3 ἀπὸ ἀνθρωπον Αἰγύπτιον και οχι ἀπὸ τον Θεόν· να ἔχουν ἐμπιστοσύνην εις τας σάρκας των ἵππων· και ιδού, δεν ὑπάρχει δι' αὐτοὺς καμμία βοήθεια. Ο Κυριος ἀπὸ τον ουρανόν θα ἐπιφέρῃ ἐναντίον των την τιμωρόν χεῖρα του, ὥστε οι βοηθοῦντες αὐτοὺς Αἰγύπτιοι να υποβληθοῦν εις μέγαν, ἀλλὰ μάταιον, κόπον και ἔτσι Ισραηλίται και Αἰγύπτιοι θα καταστραφούν ὅλοι μαζή.

- Ησ. 31,4 ὅτι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος· ὃν τρόπον ἐὰν βοήσῃ ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἢ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἡττήθησαν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν, οὕτως καταβήσεται Κύριος σαβαώθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.
- Ησ. 31,4 Αυτά μου εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅπως ὁ λέων καὶ ὁ σκύμνος αὐτοῦ βρυχῶνται δια το θήραμα, το ὁποῖον συνέλαβον, καὶ εκβάλλουν μεγάλην κραυγὴν δι' αὐτό, ὥστε νὰ ἀντηχήσουν τὰ ὄρη ἀπὸ τὴν φωνὴν των, οἱ δὲ προστρέξαντες δια τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ θηράματος υπεχώρησαν κατατρομαγμένοι καὶ κατεπτοήθησαν ἀπὸ τὸν μεγάλον θυμὸν τοῦ θηρίου, ἐτσι θὰ κατεβῇ καὶ ὁ Κύριος των δυνάμεων, δια νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον των ἐχθρῶν τοῦ ἐπάνω στο ὄρος Σιών, ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας.
- Ησ. 31,5 ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ Κύριος σαβαώθ ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ, ὑπερασπιεῖ καὶ ἐξελεῖται καὶ περιποιήσεται καὶ σώσει.
- Ησ. 31,5 Ὡσὰν πτηνὰ, τὰ ὁποῖα πετοῦν υπεράνω ἀπὸ τὰς φωλεὰς των καὶ τὰς υπερασπίζουν, κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ ὁ Κύριος ὁ παντοκράτωρ θὰ υπεράσπισῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ. Θὰ τὴν υπερασπίσῃ καὶ θὰ τὴν γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς κινδύνους· θὰ τὴν σώσῃ καὶ θὰ τὴν περιποιηθῇ.
- Ησ. 31,6 ἐπιστρέφητε, οἱ τὴν βαθεῖαν βουλήν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον.
- Ησ. 31,6 Λοιπὸν, ἐπιστρέψατε ἐν μετάνοιᾳ πρὸς τὸν Κύριον σεις, οἱ ὁποῖοι ἐκάματε τὴν παράνομον αὐτὴν σκέψιν καὶ ἐπῆρατε αὐτὴν τὴν σκοτεινὴν ἀπόφασιν.
- Ησ. 31,7 ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν.
- Ησ. 31,7 Παύσατε νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ εἰδῶλα καὶ στοὺς

- ειδωλόατρας, διότι κατά την ημέραν εκείνην, που θα επέμβη ο Θεός, θα απαρνηθούν οι άνθρωποι τα χρυσά και αργυρά είδωλα, τα οποία κατεσκεύασαν με τα χέρια των.
- Ησ. 31,8 καὶ πεσεῖται Ἀσσοῦρ· οὐ μάχαιρα ἀνδρός, οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν, καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα,
- Ησ. 31,8 Οἱ Ασσύριοι θα συντριβούν και θα καταστραφούν. Δεν θα πέσουν ἀπὸ τας μαχαίρας πολεμιστῶν οὔτε θα καταφάγη αὐτοὺς μάχαιρα ἄλλων ἀνθρώπων, θα τραπούν πανικόβλητοι εἰς φυγὴν, χωρὶς να καταδιώκονται ἀπὸ ἀνθρωπίνας μαχαίρας. Καὶ οἱ νεώτεροι στρατιῶται, στοὺς οὓς θα ἔχουν στηρίξει μεγαλυτέραν τὴν πεποίθησίν των, θα ἡττηθούν και θα ἐξολοθρευθούν.
- Ησ. 31,9 πέτρα γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρακι καὶ ἡττηθήσονται, ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται. Τάδε λέγει Κύριος· μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα καὶ οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ.
- Ησ. 31,9 Εἰς κάποιον βράχον θα περικυκλωθούν ὡς εἰς χάραγμα και θα ἡττηθούν. Εκείνοι δε οἱ οὗοιοι θα τραπούν εἰς φυγὴν, θα συλληφθούν αἰχμάλωτοι. Αὐτά λέγει ὁ Κυριος μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, που ἔχει ἀπογόνους εἰς τὴν Σιών και συγγενεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ διότι αὐτὴν θα τὴν υπεράσπιση και θα τὴν σώσῃ ὁ Κυριος.

ΗΣΑΪΑΣ 32

- Ησ. 32,1 Ἴδου γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι.
- Ησ. 32,1 Διότι ἰδού, βασιλεὺς δίκαιος θα βασιλεύσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ και οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ θα κρίνουν και θα

αποφασίζουν μετά δικαιοσύνης και ευθύτητος.

Ησ. 32,2

καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κρυβήσεται ὡς ἄφ' ὕδατος φερομένου· καὶ φανήσεται ἐν Σιών ὡς ποταμὸς φερόμενος ἐνδοξὸς ἐν γῇ διψώσῃ.

Ησ. 32,2

Τότε ο ἄνθρωπος θα κρύπτη και θα φυλάττη στο βάθος της καρδίας του ως θησαυρόν τους λόγους της δικαιοσύνης και προστατευόμενος δια την δικαιοσύνην του από τον Θεόν, θα αποφύγη τα δεινά, τα οποία σαν πλημμύρα ὕδατος θα ἐπέρχωνται ἐναντίον του. Και θα φανή εις την Ιερουσαλήμ σαν πλούσιος ποταμός, περίφημος εις ξηράν και διψασμένην γην.

Ησ. 32,3

καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκούειν δώσουσι.

Ησ. 32,3

Τότε οι ἄνθρωποι δεν θα ἔχουν πλέον την πεποίθησίν των εις ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ θα ανοίξουν τα αυτιά των να ἀκούουν τα λόγια του Κυρίου.

Ησ. 32,4

καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Ησ. 32,4

Αι καρδίαι ἐκείνων, που προηγουμένως ἦσαν ἀσθενεῖς και τρέμοντες, ὅταν ἤκουαν τον θεῖον λόγον, τώρα θα προσέξουν να ἀκούουν αὐτόν. Και αι γλώσσαι αι ὁποῖαι φοβισμένα προηγουμένως ἐψέλλιζαν τα θεῖα λόγια, τώρα θα μάθουν να ομιλοῦν με καθαρότητα τα περὶ της εἰρήνης του Θεοῦ.

Ησ. 32,5

καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου· σίγα.

Ησ. 32,5

Τότε οι ἄνθρωποι δεν θα εἶπουν πλέον στον μωρόν και ἀνόητον να γίνῃ ο ἀρχηγός των και οὔτε οι ὑπηρέται ἐφθασουν μέχρι της αὐθαδείας να λέγουν στον κύριον των· Παψε.

Ησ. 32,6

ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια

νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον
πλάνησιν, τοῦ διασπείρει ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς
ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι.

Ησ. 32,6

Διότι ο μωρός μωρίας θα λαλή και η καρδιά αυτού θα είναι
κούφια και μωρά. Αυτός θα σκέπτεται πάντοτε τα μάταια
και τα μωρά δια να πράττη εκείνα, τα οποία δεν ειναι
σύμφωνα με το θείον θέλημα, και να λέγη πλανεμένας και
μωράς διδασκαλίας δια τον Κυριον, δια να διασκορπίση
ψυχάς, αι οποίαι πεινούν δια την αλήθειαν, και ψυχάς, αι
οποίαι διψούν δια την αλήθειαν, να τας κάμη περισσότερον
αδειανάς και διψασμένας.

Ησ. 32,7

ή γάρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται
καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις καὶ
διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

Ησ. 32,7

Διότι η διάνοια των πονηρῶν ανθρώπων σκέπτεται πάντοτε
τα πονηρά και τα παράνομα· να καταστρέψη με λόγια
ἀδिका τους ταπεινούς και απλοϊκούς ανθρώπους, να
διαλύση και αχρηστεύση στο δικαστήριον τους λόγους των
ταπεινῶν ανθρώπων.

Ησ. 32,8

οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλή
μενεῖ.

Ησ. 32,8

Οι ευσεβεῖς ὁμως ἄνθρωποι κατὰ την ημέρα εκείνην θα
σκεφθούν συνετὰ και σοφά, δι'αυτό και η βουλή των θα
μείνη.

Ησ. 32,9

Γυναῖκες πλούσιαι, ἀνάστητε, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς
μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι, εἰσακούσατε λόγους μου.

Ησ. 32,9

Σεις αι πλούσιαι γυναῖκες, σηκωθήτε, ακούστε την φωνήν
μου. Θυγατέρες της Ιουδαίας, αι οποίαι βαυκαλίζεσθε με
ψευδεῖς ἐλπίδας, βάλτε εις τα αυτιά σας τα λόγια μου.

Ησ. 32,10

ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνεῖαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ'
ἐλπίδος· ἀνήλωται ὁ τρυγητός, πέπαυται ὁ σπόρος καὶ
οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.

- Ησ. 32,10 Μετά την πάροδον των ημερών ενός έτους, να ενθυμηθήτε με οδύνην τα λόγια μου· σεις, αι οποίαι τρέφεσθε τώρα με ματαιίας ελπίδας. Θα έχη καταστροφή ο τρυγητός των αμπέλων, θα έχη σταματήσει και χαθή η σπορά, και δεν θα έλθη πλέον θερισμός και συγκομιδή, των προϊόντων.
- Ησ. 32,11 ἔκστητε, λυπήθητε, αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναί γένεσθε, περιζώσασθε σάκκους τὰς ὀσφύας
- Ησ. 32,11 Τρομάξατε εμπρός εις την συμφοραν που σας περιμένει. Καταληφθήτε από πένθος και λύπην σεις αι οποίαι σήμερον έχετε πεποιθήσιν στον πλούτον και την επιτυχίαν Βγάλτε τα πολυτελή ενδύματά σας, γυμνωθήτε και φορέσατε σάκκους μετανοίας γύρω από την μέσην σας.
- Ησ. 32,12 καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος καὶ ἀμπέλου γεννήματος.
- Ησ. 32,12 Κτυπήσατε τα στήθη σας με λύπην και πένθος διότι έχουν καταστροφή οι περιπόθητοι αγροί σας και οι καρποφόροι αμπελώνες σας.
- Ησ. 32,13 ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται·
- Ησ. 32,13 Η χώρα του λαού μου έχει γεμίσει αγκάθια, χορτάρια πλέον φυτρώνουν εις αυτήν. Λογω δε της αφορίας και την πείνας, που θα επικράτηση, θα φύγη χαρά και η ευφροσύνη από κάθε σπίτι.
- Ησ. 32,14 πόλις πλουσία, οἵκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως καὶ οἴκους ἐπιθυμήματος ἀφήσουσι· καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων,
- Ησ. 32,14 Πολις μέχρι προ ολίγου πλουσία και ευημερούσα, θα είναι τώρα σπίτια έρημα και εγκαταλελειμμένα. Οι ίδιοι οι κάτοικοι τρομοκρατημένοι θα αφήσουν τα πλούτη της πόλεως και θα εγκαταλείψουν τους ωραίους επιθυμητούς οίκους των. Τα ερημωμένα χωριά των θα γίνουν παντοτεινά σπήλαια, όπου θα ευφραίνωνται άγριοι όνοι· θα γίνουν

βοσκότοποι των ποιμένων.

Ησ. 32,15 ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ. καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται.

Ησ. 32,15 Ἔως ὅτου ἔλθῃ εἰς σας Πνεῦμα του Θεοῦ ἀπὸ τον ουρανόν, και τότε η ἔρημος θα γίνῃ πλουσία και εὐφορος, ὅπως ο Καρμηλος, και. το ὄρος Καρμηλος θα μεταβληθῇ εἰς πυκνὸν δάσος.

Ησ. 32,16 καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει·

Ησ. 32,16 Και εἰς την ἐρημον ἀκόμη τότε θα επικρατήσῃ δικαιοσύνη και εἰς αὐτὸ το ὄρος Καρμηλος δικαιοσύνη· και εἰς αὐτὸ το ὄρος Καρμηλος δικαιοσύνη θα κατοική.

Ησ. 32,17 καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρήνη, καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος·

Ησ. 32,17 Ἔργον δε και ἀποτέλεσμα αὐτῆς της δικαιοσύνης θα εἶναι η εἰρήνη. Η δικαιοσύνη θα φέρῃ και θα ἀπλώσῃ μεταξύ των ἀνθρώπων την ἀνάπαυσιν και την ησυχίαν. Οἱ δε ἄνθρωποι θα προχωροῦν πάντοτε, με πεποίθησιν στον Θεόν και την προστασίαν του.

Ησ. 32,18 καὶ κατοικήσῃ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης καὶ ἐνοικήσῃ πεποιθώς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου.

Ησ. 32,18 Ο λαὸς θα κατοικήσῃ εἰς πόλεις εἰρηνικάς, θα κατοικήσῃ με πεποίθησιν εἰς την ἀσφάλειάν του και θα ἀναπαυθοῦν οἱ ὀνθρώποι με τον πλούτον των.

Ησ. 32,19 ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἥξει. καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες ὥς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

Ησ. 32,19 Ἐὰν δε και πέσῃ χάλαζα, δεν θα ἐπέλθῃ ἐναντίον σας. Εκείνοι οἱ ὁποῖοι θα κατοικοῦν εἰς τα δάση, θα εἶναι τόσον ἡσυχοὶ και ἀσφαλεῖς, ὅσον και ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν

εις τας πεδιάδας.

Ησ. 32,20 μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ.

Ησ. 32,20 Ευτυχεῖς θα εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι θα σπείρουν εἰς μέρη, που ποτίζονται ἀπὸ ὕδατα, καὶ εἶναι ομαλά, ὥστε ελεύθερα νὰ πατοῦν εἰς αὐτὰ τὸ βόϊδι καὶ ὁ ὄνος.

ΗΣΑΪΑΣ 33

Ησ. 33,1 Οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ· ἀλώσονται οἱ ἀθετοῦντες καὶ παραδοθήσονται καὶ ὡς σῆς ἐφ' ἱματίου, οὕτως ἡττηθήσονται.

Ησ. 33,1 Αλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἱ οποίοι θα θελήσουν νὰ σὰς ταλαιπωρήσουν. Οσὴν δύναμιν καὶ ἀν ἔχουν, κανεὶς δὲν θὰ σὰς ταλαιπωρήσῃ. Καὶ ἐκεῖνος που θὰ θελήσῃ νὰ σὰς περιφρόνησῃ, δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σὰς βλάψῃ. Διότι ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι σὰς καταφρονοῦν καὶ σὰς διαβάλλουν, θὰ συλληφθοῦν καὶ θὰ παραδοθοῦν εἰς τιμωρίαν. Οἱ ἐχθροὶ σὰς θὰ καταστραφούν, ὅπως ἀκριβῶς καταστρέφεται τὸ ἱμάτιον, τὸ οποίον τὸ τρώγει ὁ σκόρος.

Ησ. 33,2 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθάμεν· ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

Ησ. 33,2 Κυριε, στείλε τὸ ἐλέός σου εἰς ἡμᾶς, διότι ἡμεῖς εἰς σε ἔχομεν στηρίζει τὴν πεποίθησίν μας. Οἱ ἀπειθούντες εἰς σε καὶ οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀπειθούντων βαδίζουν πρὸς καταστροφὴν. Ἡμεῖς ὁμως ἀπὸ σε θὰ πάρωμεν σωτηρίαν εἰς καιρὸν θλίψεων.

Ησ. 33,3 διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

- Ησ. 33,3 Την φοβερὰν σου φωνὴν ἤκουσαν οἱ λαοὶ καὶ ἐκυριεύθησαν ἀπὸ φόβου καὶ τρόμου, διεσκορπίσθησαν τὰ εἰδωλολατρικά ἐχθρικά αὐτὰ ἔθνη.
- Ησ. 33,4 νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου· ὃν τρόπον ἔάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαΐξουσιν ὑμῖν.
- Ησ. 33,4 Ἐπειτα δὲ ἀπὸ τοῦ διασκορπισμοῦ τῶν πανικοβλήτων ἐθνῶν ἀμέσως οἱ Ἰσραηλῖται θὰ συνάξουν τὰ λάφυρα τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων, με τόσῃν ευκολίᾳ με ὅσῃν συλλέγει κανεῖς ψόφιες ἀκρίδες. Ἐτσι θὰ σας ἐμπαΐξουν οἱ Ἰσραηλῖται.
- Ησ. 33,5 ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς, ἐνεπλήσθη Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.
- Ησ. 33,5 Ἅγιος εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν οὐρανῶν. Ἐγέμισεν ἡ πόλις Σιών ἀπὸ τῆς ὀρθῆς κρίσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ.
- Ησ. 33,6 ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν Κύριον· οὗτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.
- Ησ. 33,6 Οἱ κάτοικοί τῆς θὰ παραδοθῶν καὶ θὰ υποταχθῶν στὸν Νόμον. Εἰς τοὺς θησαυροὺς τοῦ Νομοῦ αὐτοῦ θὰ ὑπάρχῃ ἡ σωτηρία μας. Ἐκεῖ ἡ σοφία, ἡ ἀληθὴς γνώσις καὶ ἡ εὐσέβεια πρὸς τὸν Κύριον. Αὐτοὶ εἶναι πράγματι οἱ θησαυροὶ τῆς δικαιοσύνης, οἱ θησαυροὶ τῆς ἀρετῆς.
- Ησ. 33,7 ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ φοβηθήσονται· οὐς ἐφοβεῖσθε, φοβηθήσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.
- Ησ. 33,7 Ἰδοὺ, λοιπὸν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ σας θὰ φοβηθῶν ἀπὸ τοῦ φόβου σας. Ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποῖους σεις προηγουμένως ἐφοβεῖσθε, θὰ φοβηθῶν ἀπὸ σας. Διότι αὐτοὶ θὰ ἀποστείλουν πρὸς σας ἀγγελιαφόρους κλαίοντας πικρῶς καὶ παρακαλοῦντας

να συνάψετε ειρήνην.

Ησ. 33,8 έρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἴρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσθησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους.

Ησ. 33,8 Διότι οἱ δρόμοι τῶν ἐχθρῶν σας, τῶν κακῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, θα μείνουν ἔρημοι, θα ἔχη πλέον παύσει ὁ φόβος σας ἐκ μέρους τῶν εἰδωλολατρικῶν καὶ ἐχθρικῶν αὐτῶν ἐθνῶν. Ἡ συνθήκη, πού συνήφθη με αὐτούς, ἀλλὰ καὶ παρεβιάσθη ἀπὸ αὐτούς, δὲν ἔχει πλέον κύρος καὶ ἰσχύν. Αὐτούς δε οὔτε καν ὡς ἀνθρώπους δὲν πρέπει πλέον, νὰ τοὺς θεωρήτε.

Ησ. 33,9 ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἡσχύνθη ὁ Λίβανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία καὶ ὁ Κάρμηλος.

Ησ. 33,9 Επένθησεν ἡ χώρα, κατησχύνθη ὁ Λίβανος, ἔλος ἔχει γίνῃ ὁ Σαρων. Ἡ Γαλιλαία καὶ ὁ Καρμηλος ἐγυμνώθησαν ἀπὸ τὴν χλόην καὶ τὰ δάση αὐτῶν.

Ησ. 33,10 νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι·

Ησ. 33,10 Τώρα ὅμως, θα ἐγερθῶ, λέγει ὁ Κύριος, τώρα ἐγὼ θα δοξασθῶ ἐνώπιον ὅλων. Τώρα θα υψωθῶ με δύναμιν.

Ησ. 33,11 νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε· ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν, πῦρ κατέδεται ὑμᾶς.

Ησ. 33,11 Τώρα θα ἰδῇτε σεις, ὦ Αἰγύπτιοι, τὴν δύναμίν μου, τώρα θα κατανοήσετε τὴν ἀδυναμίαν σας. Ματαία θα εἶναι ἡ δύναμις τῆς ορμῆς σας, φωτιά θα σας καταφάγῃ.

Ησ. 33,12 καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρρίμμενα καὶ κατακεκαυμένα.

Ησ. 33,12 Ὅλα τὰ εἰδωλολατρικά ἐχθρικά ἔθνη θα παραδοθῶν στο πῦρ καὶ θα καταφαγωθῶν ἀπὸ τὴν φωτιάν. Θα εἶναι σαν ἀγκάθια πεταμένα στο χωράφι καὶ καμένα.

Ησ. 33,13 ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου.

- Ησ. 33,13 Όσοι ευρίσκονται, έστω και μακράν, θα πληροφορηθούν εκείνα, τα οποία εγώ έκαμα. Και όσοι ευρίσκονται πλησίον, θα γνωρίσουν την δύναμίν μου.
- Ησ. 33,14 απέστησαν οί έν Σιών άνομοι, λήψεται τρόμος τούς άσεβείς· τίς άναγγελεϊ ύμϊν, ότι πϋρ καίεται; τίς άναγγελεϊ ύμϊν τόν τόπον τόν αίώνιον;
- Ησ. 33,14 Εις σύγχυσιν περιέπεσαν οι παράνομοι Ιουδαίοι, οι οποίοι κατοικούν εις την Σιών. Τρόμος θα καταλάβη αυτούς τους άσεβείς. Ποιός θα αναγγείλη εις σας, ότι το πυρ της θείας οργής καίεται; Ποιός θα σας αναγγείλη τον αίώνιον τόπον της τιμωρίας, που σας περιμένει;
- Ησ. 33,15 πορευόμενος έν διακαιοσύνη, λαλῶν εύθειαν όδόν, μισῶν άνομίαν καί άδικίαν καί τās χεῖρας άποσειόμενος άπό δώρων, βαρύνων τὰ ὦτα, ίνα μή άκούση κρίσιν αίματος, καμμύων τούς όφθαλμούς, ίνα μή ίδη άδικίαν,
- Ησ. 33,15 Εξ αντιθέτου ευλογία παρά Θεού και χαρά περιμένει εκείνον, ο οποίος ζη και φέρεται με δικαιοσύνην, ομιλεί με ευθύτητα και ειλικρίνειαν, μισεί την παρανομίαν και αδικιαν· αυτόν, ο οποίος με ορμήν και αγανάκτησιν αποσύρει τα χέρια του από δωροδοκίας, αποστρέφει τα αυτιά του να μη ακούση την καταδίκην του αθώου αίματος· κλείει τα μάτια του, δια να μη ίδη καν την αδικίαν.
- Ησ. 33,16 οϋτος οίκήσει έν ύψηλῷ σπηλαιῷ πέτρας ίσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καί τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.
- Ησ. 33,16 Αυτός θα κατοικήση ασφαλής και ειρηνικός επάνω εις ασφαλές σπήλαιον επί ισχυρού βράχου. Άρτος θα δίδεται εις αυτόν και νερό, όλα όσα του χρειάζονται, δεν θα του λείψη τίποτε.
- Ησ. 33,17 βασιλέα μετά δόξης ὤψεσθε, καί οί όφθαλμοί ύμῶν ὤψονται γῇ πόρρωθεν.
- Ησ. 33,17 Και σεις οι ίδιοι θα ιδετε βασιλέα ενδοξον· τα μάτια σας θα αντικρύσουν εκ του μακρόθεν χώραν ευρείαν και

εκτεταμένην.

- Ησ. 33,18 ἡ ψυχὴ ἡμῶν μελετήσῃ φόβον· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλευόντες; ποῦ ἔστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς στρεφομένους
- Ησ. 33,18 Ἡ ψυχὴ σας θα ενθυμηθῇ και θα μελετήσῃ με ανακούφισιν, ἀλλὰ και με κάποιαν φρίκην, τον φόβον, τον ὁποῖον προηγούμενως σας ἐνέπνεαν οἱ ἐχθροὶ σας. Που εἶναι τώρα οἱ γραμματεῖς των ἐχθρῶν σας, που σας κατέγραφαν, δια να πληρώνετε φόρους; Που εἶναι οἱ σύμβουλοι των ἐχθρῶν σας; Που εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀριθμοῦσε και κατέγραφε
- Ησ. 33,19 μικρὸν καὶ μέγα λαόν; ὧ οὐ συνεβουλεύσατο, οὐδὲ ἤδει βαθύφωνον ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφραυλισμένος καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σύνεσις.
- Ησ. 33,19 τας μικράς η μεγάλας ομάδας του λαοῦ, τας συγκροτούμενος προς πόλεμον; Που εἶναι τώρα ὁ μέγας και πολεμικὸς ἐκεῖνος λαός, με τον ὁποῖον δεν ἦτο δυνατόν να συνεννοηθῇ ὁ λαός μου, ἐπειδὴ δεν ἐγνώριζε την λαρυγγώδη του γλώσσαν; Ἀγροῖκος και φαῦλος ἦτο ὁ ἐχθρικὸς ἐκεῖνος λαός, τον ὁποῖον ἤκουε κανεῖς ὁμιλοῦντα και δεν ἠμποροῦσε να τον ἐννοήσῃ.
- Ησ. 33,20 ἰδοὺ Σιών ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται Ἱερουσαλήμ, πόλις πλουσία, σκηναί, αἱ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρράγῶσιν.
- Ησ. 33,20 Ἰδοὺ, ἡ πόλις Σιών, ἡ σωτηρία σας. Τα μάτια σου θα ἴδουν την Ἱερουσαλήμ, πόλιν πλουσίαν, ὁποῦ υπάρχουν σκηναί, αἱ ὁποῖαι δεν θα σεισθοῦν και δεν θα συγκλονισθοῦν, οὔτε καν οἱ πάσσαλοί της θα μετακινηθοῦν ποτὲ στον αἰῶνα χρόνον, οὔτε τὰ σχοινία της θα σπάσουν.
- Ησ. 33,21 ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ

πορεύση ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον
ἐλαῦνον.

Ησ. 33,21 Η ασφάλεια δε της πόλεως και της σκηνῆς αὐτῆς
οφείλονται στο παντοδύναμον και προστατευτικόν δια σας
ὄνομα του Κυρίου, θα υπάρξη δια σας περιοχή, όπου θα
εἶναι ποταμοὶ και διώρυγες πλατεῖς και ευρύχωροι. Εἰς δε
τον δρόμον, που οδηγεῖ προς την πόλιν αὐτήν, δεν θα
βαδίσῃ εχθρική δύναμις, οὔτε εχθρικόν πλοῖον θα πλεύσῃ
εναντίον της.

Ησ. 33,22 ὁ γὰρ Θεός μου μέγας ἐστίν, οὐ παρελεύσεταιί με
Κύριος· κριτὴς ἡμῶν Κύριος, ἄρχων ἡμῶν Κύριος,
βασιλεὺς ἡμῶν Κύριος, οὗτος ἡμᾶς σώσει.

Ησ. 33,22 Δεν θα επιτεθῇ πλέον εναντίον μου εχθρός, λέγει, ἡ πόλις
Σιών, διότι μέγας εἶναι ὁ Θεός μου. Δεν θα με αντιπαρελθῇ
πλέον ὁ Κυριος με αδιαφορίαν. Ὁ Κυριος εἶναι ὁ κριτὴς
ἡμῶν. Ὁ Κυριος εἶναι ὁ ἀρχων και ὁ νομοθέτης μας. Ὁ
Κυριος εἶναι ὁ ἐνδοξος βασιλεὺς μας. Αὐτός και θα μας
σώσῃ.

Ησ. 33,23 ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἱστός
σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἱστία· οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως
οὔ παραδοθῇ εἰς προνομὴν· τοῖνυν πολλοὶ χωλοὶ
προνομὴν ποιήσουσι.

Ησ. 33,23 Μαθετε σεις οἱ εχθροὶ μου, ὅτι ἐσπασαν τὰ σχοινία σας,
διότι δεν αντέσχον. Τα κατάρτια ἀπὸ τα πλοῖα σας
εκάμφθησαν και δεν θα ανοίξουν τα πανιά· δεν θα σηκώσῃ
πλέον σημεῖον νίκης ὁ εχθρός. Θα μείνῃ ηττημένος, ἕως
ὅτου παραδοθῇ εἰς λαφυραγωγίαν! Και αὐτοὶ ἀκόμη οἱ
χωλοὶ θα λάβουν μέρος εἰς την πλουσίαν λαφυραγωγίαν.

Ησ. 33,24 καὶ οὐ μὴ εἴπῃ· κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφέθη
γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Ησ. 33,24 Και ὁλος ὁ λαός, που κατοικεῖ ἀνάμεσα στους νικητὰς και
τους λαφυραγωγούντας, δεν θα πῇ· Εἴπω καταβλήθη ἀπὸ

τον κόπον. Αυτά δε θα γίνουν, διότι η αμαρτία των έχει πλέον συγχωρηθή.

ΗΣΑΪΑΣ 34

- Ησ. 34,1 Προσαγάγετε, ἔθνη, καὶ ἀκούσατε, ἄρχοντες. ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.
- Ησ. 34,1 Ελάτε ἐδῶ κοντὰ ἔθνη. Ακούσατε οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν. Ἀς ἀκούσῃ ἡ γῆ καὶ ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν εἰς αὐτήν, ἡ οἰκουμένη ολόκληρος καὶ ὁ λαός, πού ὑπάρχει εἰς αὐτήν. Ὅλοι ας ἀκούσουν, ὅσα ἐν τῇ δικαίᾳ ὀργῇ τοῦ θα πρᾶξῃ ὁ Κύριος.
- Ησ. 34,2 διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγὴν.
- Ησ. 34,2 Διότι ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου θα ἐκσπάσῃ ἐναντίον ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ δίκαια ὀργὴ τοῦ θα ἐπέλθῃ στο πλῆθος αὐτῶν, δια νὰ τα καταστρέψῃ καὶ τα παραδώσῃ εἰς σφαγὴν.
- Ησ. 34,3 οἱ δὲ τραυματῖαι αὐτῶν ριφήσονται καὶ οἱ νεκροί, καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμὴ, καὶ βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.
- Ησ. 34,3 Οἱ τραυματῖαι καὶ οἱ νεκροί τῶν ἐθνῶν θα ριφθοῦν κάτω στο χῶμα καὶ ἡ δυσοσμία ἀπὸ τὰ πτώματά τῶν θα γέμισῃ τὸν αἶρα. Τα ὄρη θα βραχούν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν.
- Ησ. 34,4 καὶ τακῆσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐλιγῆσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς.
- Ησ. 34,4 Ὅλα τὰ οὐράνια σώματα θα λυώσουν καὶ θα διαλυθοῦν. Ὁ ἑναστρὸς οὐρανὸς θα περιτυλιχθῇ ὡς βιβλίον, καὶ ὅλα τὰ ἄστρα αὐτοῦ θα πέσουν ὡς τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου, θα πέσουν, ὅπως πίπτουν τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

- Ησ. 34,5 ἔμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.
- Ησ. 34,5 Ἡ στον ουρανὸν παντοδύναμος μάχαιρά μου εμεθυσεν ἀπὸ τὴν ορμὴν πρὸς τιμωρίαν τῶν αμαρτωλῶν. Τώρα στρέφεται ἐναντίον τῆς Ἰδουμαίας· ἐναντίον λαοῦ, ὁ ὁποῖος προορίζεται κατὰ λόγον δικαιοσύνης εἰς καταστροφὴν.
- Ησ. 34,6 ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος ἀρνῶν καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν Βοσόρ καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.
- Ησ. 34,6 Ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἐγέμισεν ἀπὸ αἷμα. Ἐσκεπασθῇ ἀπὸ παχὺ στρώμα λίπους ἀρνιῶν, ἀπὸ λίπη τράγων καὶ κριῶν. Διότι ἡ μεγάλη θυσία ἐγένεν εἰς ικανοποίησιν τῆς δικαιοσύνης τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Βοσόρ καὶ σφαγὴ μεγάλη εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.
- Ησ. 34,7 καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἄδροι μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.
- Ησ. 34,7 Θα πέσουν οἱ καλοθρεμμένοι καὶ παχεῖς, οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν, μαζὴ δὲ με αὐτοὺς οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι. Ἡ χώρα τῆς Ἰδουμαίας θα μεθύσῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν φονευομένων, θα χορτάσῃ ἀπὸ τὰ λίπη τῶν.
- Ησ. 34,8 ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών.
- Ησ. 34,8 Διότι ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Κυρίου, εἶναι ἔτος ἐκδικήσεως καὶ ἀποδόσεως δικαιοσύνης εἰς τὴν Σιών.
- Ησ. 34,9 καὶ στραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον, καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη
- Ησ. 34,9 Αἱ κοιλάδες τῆς Ἰδουμαίας θα μεταβληθοῦν εἰς πίσσαν καὶ ἡ

- χώρα αυτή εις θειάφι. Ολόκληρος η περιοχή της Ιδουμαίας
θα είναι ωσάν πίσσα, η οποία καίεται
- Ησ. 34,10 νυκτός καὶ ἡμέρας καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον, καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω· εἰς γενεὰς
ἐρημωθήσεται καὶ εἰς χρόνον πολὺν,
- Ησ. 34,10 ἡμέραν καὶ νύκτα. Δεν θα σβήσῃ ποτέ, ὁ δε πυκνὸς καπνὸς
της θα ανεβαίνει πρὸς τὰ ἐπάνω. Εἰς γενεὰς πολλὰς καὶ ἐπὶ
πολὺν χρόνον θα μείνῃ ἐρημος ἡ χώρα αὐτή.
- Ησ. 34,11 ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν
αὐτῇ, καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον
γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ ὄνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν
αὐτῇ.
- Ησ. 34,11 Ἀγρία πτηνὰ, ἀκανθόχοιροι, πελαργοὶ που συμβολίζουν το
πένθος, καὶ κόρακες θα κατοικοῦν εἰς αὐτήν. Διὰ τὴν
ἐρήμωσιν της θα τὴν μετροῦν, ὅπως μετροῦν τὰς ἐρήμους
περιοχὰς. Κολοβοὶ πίθηκοι θα κατοικήσουν εἰς αὐτήν.
- Ησ. 34,12 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς καὶ οἱ
μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.
- Ησ. 34,12 Οἱ ἄρχοντές της δεν θα ὑπάρχουν πλέον, διότι οἱ βασιλεῖς
καὶ οἱ μεγιστᾶνες της θα ἔχουν παραδοθῇ εἰς καταστροφὴν.
- Ησ. 34,13 καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα καὶ
εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς, καὶ ἔσται ἔπαυλις σειρήνων
καὶ αὐλὴ στρουθῶν.
- Ησ. 34,13 Εἰς τὰ ερεῖπια τῶν πόλεων καὶ εἰς τὰ τέως ὀχυρώματά της
θα φυτρώσουν ἀκανθώδεις θάμνοι. Ἐτσι ἡ χώρα θα γίνῃ
κατοικία σειρήνων, αὐλὴ στρουθίων.
- Ησ. 34,14 καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὄνοκενταύροις καὶ
βοήσονται ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον· ἐκεῖ ἀναπαύσονται
ὄνοκεύνταυροι, εὖρον γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.
- Ησ. 34,14 Ἐκεῖ θα συναντηθοῦν τὰ δαιμόνια με τοὺς κολοβοὺς
πιθήκους καὶ θα κραυγάζουν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον ἐκεῖ θα
ἀναπαυθοῦν οἱ πίθηκοι, διότι εὐρήκαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀνά-

παυσίν των και την ασφάλειαν.

Ησ. 34,15 ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἑχῖνος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων·

Ησ. 34,15 Ἐκεῖ θα γεννᾷ και θα τρέφῃ τα μικρά του ο ακανθόχοιρος και η σκαμμένη εις την γην φωλεά ἔσωσε τα παιδιὰ του με κάθε ασφάλειαν. Εκεί συνηγήθησαν ἔλαφοι και εἶδον η μία την ἄλλην κατὰ πρόσωπον χωρίς φόβον.

Ησ. 34,16 ἀριθμῶ παρῆλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο, ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτάς.

Ησ. 34,16 Πολυἀριθμοι ἐπέρασαν ἀπὸ ἐκεῖ, καμμία ἀπ' αὐτάς δεν εχάθη, καμμία δεν ἐζήτησε την ἄλλην, διότι τα ζεύγη ἔμειναν εν ασφαλεία. Ο Κυριος ἔδωκεν εις αὐτάς ἐντολήν, να γνωρίζῃ η κάθε μία τον σύντροφον της. Το πνεῦμα του Θεοῦ τους συνήθροισεν ἐκεῖ.

Ησ. 34,17 καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισε βόσκεισθαι· εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, εἰς γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

Ησ. 34,17 Και αὐτός θα ἐπιβάλῃ και θα καθορίσῃ εις τα θηρία περιοχὰς και τμήματα, που θα ζουν. Το χέρι του ἐξεχώρισε μερίδια εις την γην της Ἰδουμαίας, ὅπου θα βόσκουν. Δια παντός τα ἄγρια θηρία θα κληρονομήσουν την περιοχὴν της Ἰδουμαίας, εις γενεὰς γενεῶν θα ἀναπαύωνται εις αὐτήν.

ΗΣΑΪΑΣ 35

Ησ. 35,1 Εὐφράνθητι, ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον,

Ησ. 35,1 Πλημμύρισε τώρα ἀπὸ ευφροσύνης και χαρὰν συ η ἔρημος,

η οποία προηγουμένως εδιψούσες. Ας αγάλλεται τώρα η έρημος και ας ανθίση σαν τους κρίνους.

Ησ. 35,2 καὶ ἐξανθήσει καὶ ὑλοχαρήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 35,2 Αἱ ἐρημοὶ, περιοχαὶ τοῦ Ἰορδάνου θα πλημμυρίσουν ἀπὸ ἀγαλλίασιν, διότι θα γεμίσουν ἀπὸ πλουσίαν βλάστησιν καὶ ἄνθη. Ἡ δόξα τοῦ γεμάτου ἀπὸ κέδρους Λιβάνου καὶ ἡ τιμὴ τοῦ περιφήμου, διὰ τὴν πυκνὴν βλάστησίν του, ὅρους Καρμήλου ἐδόθη εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας. Καὶ ὁ λαὸς μου θα ἴδῃ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 35,3 ἰσχύσατε, χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα·

Ησ. 35,3 Παρετε, λοιπόν, τώρα δύναμιν χεῖρες ἐξησθενημένοι καὶ γόνατα παραλελυμένα.

Ησ. 35,4 παρακαλέσατε, οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς.

Ησ. 35,4 Παρηγορηθῆτε καὶ παρέτε θάρρος σεις, που ἔχετε ὀλιγοψυχήσει κατὰ τὴν καρδίαν. Παρετε δύναμιν καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς μας ἀνταποδίδει τὸ δίκαιον καὶ θα το ἀποδώσῃ. Τώρα αὐτὸς θα ἔλθῃ καὶ θα σώσῃ ὅλους μας.

Ησ. 35,5 τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὠτα κωφῶν ἀκούσονται.

Ησ. 35,5 Τότε θα ἀνοιχθοῦν τὰ μάτια τῶν τυφλῶν καὶ τὰ αὐτιά τῶν κωφῶν θα ἀκούσουν.

Ησ. 35,6 τότε ἀλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλός, τρανὴ δὲ ἔσται γλῶσσα μογιλάων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ·

Ησ. 35,6 Τότε ὁ χωλός, θεραπευμένος πλέον, θα πηδᾷ σαν τὸ ελάφι. Μεγαλόφωνος καὶ ρητορεύουσα θα εἶναι αἱ γλῶσσαι τῶν

βωβών, διότι εξέσπασε κα ανεπήδησεν άφθονο νερό εις την έρημον, και φάραγξ γεμάτη νερό εις την έως τώρα ξηράν και διψασμένην γην.

Ησ. 35,7 καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη.

Ησ. 35,7 Η έως τώρα ξηρά και άνυδρος γη, θα μεταβληθή εις λίμνην και εις την ξηράν και διψασμένην περιοχήν θα αναβλύσουν και θα υπάρχουν πηγαί υδάτων. Εκεί θα είναι χαρά και ανάπαυσις δια τα πτηνά το ουρανού, εκτάσεις υδροχαρών καλάμω και λίμναι.

Ησ. 35,8 ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι.

Ησ. 35,8 Εκεί θα υπάρχη οδός καθαρά, οδός, η οποία θα υνομασθή αγία. Κανείς ακάθαρτος δεν θα περάση ότι θα πατήση έχει. Ούτε θα υπάρξη εις τη περιοχήν εκείνην δρόμος ακάθαρτος. Οι διασκορπισμένοι ανά τα διάφορα μέρη και εξόριστοι θα βαδίσουν εις την οδόν αυτήν. Δεν θα υπάρξη πλέον φόβος να παραπλανηθούν.

Ησ. 35,9 καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι

Ησ. 35,9 Εις την οδόν αυτήν δεν θα υπάρχη λέων και κανένα από τα επικίνδυνα θηρία δεν θα ανεβή εις αυτήν, ούτε και θα ευρεθῇ εκεί. Αλλά δια της οδοῦ αυτής θα βαδίσουν δλοι οι λυτρωμένοι

Ησ. 35,10 καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον· καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἶνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη

καταλήφεται αυτούς. απέδρα όδύνη, λύπη και στεναγμός.

Ησ. 35,10 και οι συνηθροισμένοι χάρις εις την δύναμιν του Κυρίου, θα επιστρέψουν από την αιχμαλωσίαν οι λυτρωμένοι και θα έλθουν εις την Ιερουσαλήμ με χαράν και ευφροσύνην. Αιωνία και αναφαίρετος ευφροσύνη θα στεφανώνη τας κεφαλάς των. Διότι, επάνω εις την κεφαλήν των, ωσάν στέφανος, θα υπάρχη δοξολογία προς τον Θεόν και αγαλλίασις καρδίας· η ευτυχία θα πλημμυρίση αυτούς· θα έχη φύγει από αυτούς κάθε λύπη, πόνος και στεναγμός.

ΗΣΑΪΑΣ 36

Ησ. 36,1 Καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους, βασιλεύοντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς.

Ησ. 36,1 Κατὰ το δέκατον τέταρτον ἔτος της βασιλείας του Εζεκίου ο βασιλεὺς των Ασσυρίων Σενναχηρείμ επήλθεν εναντίον των οχυρῶν πόλεων της Ιουδαίας, τας οποίας και κατέλαβε.

Ησ. 36,2 καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχείς εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως.

Ησ. 36,2 Αυτός ο βασιλεὺς των Ασσυρίων απέστειλεν εκπροσωπόν του από την Λαχείς εις την Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα Εζεκίαν, τον Ραψάκην, με πολλήν στρατιωτικὴν δύναμιν. Ο Ραψάκης ήλθε και εστάθη εις την επάνω δεξαμένην του υδραγωγείου της πόλεως Ιερουσαλήμ, στον δρόμον που ωδηγούσε στον αγρόν του λευκαντού ενδυμάτων.

- Ησ. 36,3 καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακείμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωάχ ὁ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπομνηματογράφος.
- Ησ. 36,3 Ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Εἰζεκίου ἦλθον πρὸς τὸν Ραψάκην πρέσβεις ὁ Εἰλιακείμ υἱὸς τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, Σομνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ ὁ Ἰωάχ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ χρονικογράφος.
- Ησ. 36,4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαψάκης· εἶπατε Εἰζεκίᾳ· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων· τί πεποιθὼς εἶ;
- Ησ. 36,4 Ὁ Ραψάκης εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “εἶπατε στὸν Εἰζεκίαν· αὐτὰ λέγει ὁ μέγας βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων· τι ἔχεις καὶ εἰς τι στηρίζεις τὴν πεποίθησίν σου, ὥστε νὰ ἀνθίστασαι;
- Ησ. 36,5 μὴ ἐν βουλῇ ἢ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;
- Ησ. 36,5 Μηπως ἡ μάχη διεξάγεται με ἀποφάσεις μόνον καὶ με λόγια; Τώρα, λοιπὸν, εἰς ποῖον συ ἔχεις τὴν πεποίθησίν σου καὶ ἀνθιστάσαι εἰς ἐμέ;
- Ησ. 36,6 ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ’ Αἴγυπτον· ὥς ἂν ἐπιστηριχθῇ ἄνθρωπος ἐπ’ αὐτήν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτῷ.
- Ησ. 36,6 Ἀλλὰ ἔχεις τὴν πεποίθησίν σου εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὴν καλαμένιαν καὶ σπασμένην αὐτὴν ῥάβδον. Ἐὰν κανεῖς θελήσῃ νὰ στηριχθῇ ἐπάνω εἰς αὐτήν, ἐκείνη θα μπῇ στὸ χεῖρ τοῦ καὶ θα το τρυπήσῃ. Τέτοιος εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὁ Φαραὼ, καὶ ὅλοι ὅσοι ἔχουν στηρίζει τὴν πεποίθησίν των εἰς αὐτόν.
- Ησ. 36,7 εἰ δὲ λέγετε· ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν πεποιθάμεν,
- Ησ. 36,7 Ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλου λέγετε· ἡμεῖς ἔχομεν στηρίζει τὴν πεποίθησιν μας εἰς Κύριον τὸν Θεὸν μας·
- Ησ. 36,8 νῦν μείχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι

ἀναβάτας ἐπ’ αὐτούς.

Ησ. 36,8 εἰν ἔχετε πεποιθήσιν στον Θεόν σας, συγκρουσθήτε, λοιπόν, προς τον κύριόν μου τον βασιλέα των Ασσυρίων και εγώ υπόσχομαι να δώσω εις σας δύο χιλιάδας ἵππους, αν θα ημπορέσετε να βρῆτε αναλόγους δι' αυτούς ιππεῖς.

Ησ. 36,9 καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τῶν τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ’ Αἰγυπτίοις εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ησ. 36,9 Πως δε τολμάτε να ατενίζετε το πρόσωπον, ἔστω και ενός ἀπό τους τοπάρχας του βασιλέως μου; Δούλοι εἶναι εκείνοι, που ἔχουν στηρίξει την πεποίθησιν των στους Αιγυπτίους και ἐλπίζουν να πάρουν ἀπό αυτούς ἵππους και ιππεῖς.

Ησ. 36,10 καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρὸς με· ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

Ησ. 36,10 Ἀλλως τε, μήπως ημεῖς ἔχαμεν ἐπέλθει ἐναντίον της χώρας, δια να την πολεμήσωμεν, χωρὶς την γνώμην και συγκατάβασιν του Κυρίου; Ο Κύριος εἶπε προς ἐμέ· Ἀνέβα εις την χώραν αὐτήν και κατάστρεψέ την”.

Ησ. 36,11 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακείμ καὶ Σομνάς καὶ Ἰωάχ· λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί, ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς, καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖστί· καὶ ἵνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει;

Ησ. 36,11 Ο Ελιακείμ, ο Σομνάς και ο Ιωάχ εἶπαν προς αὐτόν· “μίλησε προς ἡμᾶς τους δούλους σου εις την συριακὴν γλῶσσαν την αραμαϊκὴν. Διότι ημεῖς ἐννοοῦμεν αὐτήν την γλῶσσαν. Διατί ομιλεῖς ἐβραϊστί και ἀκούουν οἱ ἄνθρωποι μας, που εὐρίσκονται στο τείχος της πόλεως;”

Ησ. 36,12 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης· μὴ πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κόπρον καὶ πῖωσιν

οὔρον μεθ' ὑμῶν ἄμα;

Ησ. 36,12

Απήντησε με αγερωχίαν προς αυτούς ο Ραψάκης· “μήπως ο κύριός μου με έστειλε να πω τους λόγους αυτούς μόνον προς τον κύριον σας, τον βασιλέα η προς σας τους απεσταλμένους του; Δεν με απέστειλε κυρίως προς τους ανθρώπους, οι οποίοι ευρίσκονται τώρα επάνω εις τα τείχη της πόλεως, δια να τους είπω ότι εάν δεν παραδοθούν, είναι καταδικασμένοι να φάγουν την κόπρον και να πίνουν τα ούρα των μαζί με σας;”

Ησ. 36,13

καὶ ἔστη Ῥαψάκης καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλη Ἰουδαϊστὶ καὶ εἶπεν· ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

Ησ. 36,13

Εσηκώθη ὀρθιος ο Ραψάκης και εκραύγασε με φωνήν μεγάλην εις την εβραϊκὴν γλώσσαν και εἶπεν· “ακούστε, σεις, που ευρίσκεσθε επάνω στο τείχος, τους λόγους του βασιλέως του μεγάλου, του βασιλέως των Ασσυρίων.

Ησ. 36,14

τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, οἳ οὐ δυνήσονται ῥύσασθαι ὑμᾶς·

Ησ. 36,14

Αυτά λέγει ο βασιλεὺς· ας μη σας εξαπατά ο Εζεκίας με λόγια, που δεν είναι δυνατόν να σας γλυτώσουν από τον ὀλεθρον.

Ησ. 36,15

καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ Θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων·

Ησ. 36,15

Ας μη σας λέγη ο Εζεκίας, ὅτι ο Θεός θα σας γλυτώση και δεν θα παραδοθῇ η πόλις αυτή εις τα χέρια του βασιλέως των Ασσυρίων.

Ησ. 36,16

μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς με καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς καὶ πίεσθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν,

Ησ. 36,16

Μη ακούετε τον Εζεκιαν. Αυτά λέγει ο βασιλεὺς των

Ασσυρίων πρέπει και να τον ακούσετε· Εάν θέλετε να ευτυχήσετε, ελάτε προς εμέ και ο καθένας σας θα φάγη τους καρπούς από το αμπέλι του και από τις συκιές του, και θα πιήτε το νερό από τη στέρνα σας.

Ησ. 36,17 ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων.

Ησ. 36,17 Μέχρις οὗτου ἔλθω και σας παραλάβω, δια να σας μεταφέρω εις χώραν, που είναι ομοία με την χώραν σας, χώρα δηλαδή εύφορος εις σίτον και οἶνον και τρόφιμα και αμπέλια.

Ησ. 36,18 μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λέγων· ὁ Θεὸς ὑμῶν ῥύσεται ὑμᾶς. μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

Ησ. 36,18 Ας μη σας εξαπατά ο Εζεκίας λέγων· Ο Θεός σας θα σας γλυτώση. Μήπως οι θεοί των άλλων εθνών εγλύτωσεν ο καθένας την χώραν του από τα χέρια του βασιλέως των Ασσυρίων;

Ησ. 36,19 ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμάθ καὶ Ἀρφάθ; καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Σεπφαρείμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου;

Ησ. 36,19 Που είναι ο θεός της Αιμάθ και Αρφάθ; Που είναι ο θεός της πόλεως Σεπφαρείμ; Μήπως ημπούρεσαν οι θεοί της Σαμαρείας, να σώσουν την Σαμάρειαν από τα χέρια μου;

Ησ. 36,20 τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅστις ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ῥύσεται ὁ Θεὸς Ἱερουσαλήμ ἐκ χειρὸς μου;

Ησ. 36,20 Ποιός θεός από τους θεούς όλων αυτών των εθνών ἦτο εκείνος, που ἔσωσε την χώραν του από τα χέρια μου; Τι λοιπόν σας κάνει να πιστεύετε ὅτι ο Θεός σας θα γλυτώση την Ιερουσαλήμ από τα χέρια μου;”

Ησ. 36,21 καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι.

Ησ. 36,21 Οι απεσταλμένοι του βασιλέως Εζεκίου ἐσιώπησαν. Κανείς

δεν απήντησε λόγον τινά προς αυτόν, διότι ο βασιλεύς είχε διατάξει, κανείς να μη δώσει απάντησιν.

Ησ. 36,22

Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακὲὶμ ὁ τοῦ Χελκίου οἰκονόμος καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωᾶχ ὁ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκίαν ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαψάκου.

Ησ. 36,22

Ο Ελιακείμ, ο υἱὸς του Χελκίου ο οἰκονόμος, ο Σομνάς ο γραμματεὺς του στρατοῦ και ο Ιωάχ ο υἱὸς του Ασάφ, ο χρονικογράφος ἐπέστρεψαν προς τον Εζεκίαν με σχισμένα τα ενδύματα των και κατέστησαν γνωστοὺς εἰς αὐτόν τους λόγους του Ραψάκου.

ΗΣΑΪΑΣ 37

Ησ. 37,1

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν ἔσχισε τὰ ἱμάτια καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

Ησ. 37,1

Οταν ο βασιλεύς Εζεκίας ηκουσε τα φοβερά αυτά λόγια, ἔσχισε τα ενδύματα του, περιεβλήθη σάκκινον ἑνδυμα και ἀνέβη στον ναόν του Κυρίου.

Ησ. 37,2

καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακὲὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομνᾶν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμῶς τὸν προφήτην,

Ησ. 37,2

Εστειλε δε τον Ελιακείμ, τον οἰκονόμον, τον Σομνᾶν τον γραμματέα, και τους πρεσβυτέρους ἀπὸ τους ιερεῖς, ενδεδυμένους ὅλους σάκκινα ενδύματα, προς τον Ησαΐαν, τον υἱὸν του Αμῶς τον προφήτην,

Ησ. 37,3

καὶ εἶπαν αὐτῷ· τάδε λέγει Ἐζεκίας· ἡμέρα θλίψεως καὶ

- ὄνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἦκει ἡ ὥδιν τῇ τικτούσῃ, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν.
- Ησ. 37,3 και αυτοί είπαν προς εκείνον· “αυτά λέγει ο Εζεκίας προς σέ· Η σημερινή ημέρα είναι ημέρα γεμάτη θλίψιν, γεμάτη από ονειδισμούς και φρικτούς ελέγχους εκ μέρους των εχθρών. Αλλά και από οργήν εκ μέρους του Κυρίου. Η οδύνη της ημέρας αυτής είναι σαν τας ωδίνας που καταλαμβάνουν την επίτοκον, η οποία όμως δεν έχει την δύναμιν να γεννήση και εξακολουθεί να πονή.
- Ησ. 37,4 είσακούσαι Κύριος ὁ Θεός σου τοὺς λόγους Ῥαψάκου, οὓς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα καὶ ὀνειδίζειν λόγους, οὓς ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ δεηθήσῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων.
- Ησ. 37,4 Εἶθε να ακούσῃ Κυριος ο Θεός σου τους αλαζονικούς και υβριστικούς λόγους του Ραψάκου, τους οποίους δι' αυτού ο βασιλεὺς των Ασσυρίων ἀπέστειλε να ονειδίσῃ τον αληθινόν Θεόν μας και να τον περιπαίξῃ με τους λόγους αυτούς, τους οποίους ασφαλῶς και ἤκουσε Κυριος ο Θεός σου. Και συ, λοιπόν, ας παρακαλέσῃς Κυριον τον θεόν σου, να σωθοῦν ἀπὸ τον ὀλεθρον οι απομείναντες ἔδω αυτοί Ιουδαῖοι”.
- Ησ. 37,5 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν,
- Ησ. 37,5 Οι αξιωματούχοι του βασιλέως Ἐζεκίου ἦλθαν προς τον Ησαΐαν, στον οποίον και ἀνέφεραν αὐτά.
- Ησ. 37,6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν· τάδε λέγει Κύριος· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων, ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνειδισάν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.
- Ησ. 37,6 Ο Ησαΐας τους εἶπε· “ἔτσι θα ἀπαντήσετε προς τον κύριον σας, τον Εζεκίαν· αὐτά λέγει ο Κυριος ο Θεός· Μη φοβηθῆς ἀπὸ τα λόγια, τα οποία ἤκουσες και με τα οποία ο

- απεσταλμένοι του βασιλέως των Ασσυρίων ὕβρισαν ἐμέ.
Ησ. 37,7 ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
- Ησ. 37,7 Ἰδοὺ, ἐγὼ, θα βάλω μέσα εἰς αὐτὸν πνεῦμα δειλίας καὶ ὅταν αὐτὸς ἀκούσῃ κάποιαν κακὴν εἶδησιν, θα γυρίσῃ οπίσω εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἐκεῖ, εἰς τὴν χώραν του, θα πέσῃ νεκρὸς φονευόμενος δια μαχαίρας”.
- Ησ. 37,8 Καὶ ἀπέστρεψε Ῥαψάκης καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λομνάν. καὶ ἤκουσε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι
- Ησ. 37,8 Ὁ Ραψάκης ἐπανήλθε καὶ εὗρε τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων νὰ πολιορκῇ τὴν Λομνάν, πόλιν τῆς Ἰουδαίας. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων εἶχε πληροφορηθῇ,
- Ησ. 37,9 ἐξῆλθε Θαρακὰ βασιλεὺς Αἰθιοπῶν πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν λέγων·
- Ησ. 37,9 ὅτι ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Ὁ Θαρακὰ, ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰθιοπῶν, διὰ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ. Ὅταν ἐπληροφορήθῃ τούτο, ἐστράφη ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθιοπῶν καὶ συγχρόνως ἀπέστειλεν ἀγγελιαφόρον πρὸς τὸν Ἐζεκίαν λέγων·
- Ησ. 37,10 οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκία βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας· μὴ σε ἀπατάτω ὁ Θεὸς σου, ἐφ’ ᾧ πέποιθας ἐπ’ αὐτῷ λέγων· οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων.
- Ησ. 37,10 “αὐτὰ θα πῆτε πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, τὸν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας· Ἀς μὴ σε εξαπατά ὁ Θεὸς σου, στὸν ὁποῖον σὺ ἔχεις στηρίξει τὴν πεποίθησίν σου λέγων· δὲν θα παραδοθῇ ἡ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων.
- Ησ. 37,11 ἢ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν;

- Ησ. 37,11 Η δεν έχεις πληροφορηθή εκείνα, τα οποία έκαμαν οι βασιλείς των Ασσυρίων, ότι δηλαδή παρέδωσαν εις καταστροφήν όλην την γην;
- Ησ. 37,12 μὴ ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὐς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζᾶν καὶ Χαράν καὶ Ῥαφές, αἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;
- Ησ. 37,12 Μηπως οι θεοὶ των εθνῶν ἐγλύτωσαν αὐτοὺς, τοὺς ὁποῖους κατέστρεψαν οἱ πατέρες μου; Τὴν Γωζᾶν, τὴν Χαρράν, τὴν Ραφές, πόλεις, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκοντο εἰς τὴν χώραν Θεεμάθ;
- Ησ. 37,13 ποῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αἰμάθ καὶ Ἀρφάθ καὶ πόλεως Σεπφαρείμ, Ἀνάγ Οὐγαυά;
- Ησ. 37,13 Που εἶναι οἱ βασιλεῖς τῆς χώρας Αἰμάθ καὶ Ἀρφάθ καὶ τῆς πόλεως Σεπφαρείμ, Ἀνάγ καὶ Ουργαυά;”
- Ησ. 37,14 καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου,
- Ησ. 37,14 Ο Ἐζεκίας ἐπῆρε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἀγγελιαφόρους τοῦ βασιλέως τῆς Ασσυρίας καὶ τὴν ἠνοιξεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Ησ. 37,15 καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων·
- Ησ. 37,15 Καὶ προσευχήθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε·
- Ησ. 37,16 Κύριε σαβαώθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σὺ Θεὸς μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Ησ. 37,16 “Κυριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, συ ὁ ὁποῖος κάθεσαι ἐπάνω εἰς τὰ Χερουβὶμ, συ εἶσαι Θεὸς μόνος ἐπὶ πᾶσαν βασιλείαν τοῦ κόσμου τούτου, συ ἐδημιούργησες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Ησ. 37,17 κλῖνον, Κύριε, τὸ οὔς σου, εἰσάκουσον, Κύριε, ἄνοιξον, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, εἰσβλεψον, Κύριε, καὶ ἴδὲ τοὺς λόγους Σενναχηρείμ, οὓς ἀπέστειλεν ὄνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.
- Ησ. 37,17 Κλίνει, Κυριε, τοὺς οὖς σου· κάμε δεκτὴν τὴν δέησίν μας,

Κυριε, άνοιξε τους οφθαλμούς σου και ρίξε, Κυριε, το βλέμμα σου προς ημάς, ιδέ τους λόγους του Σενναχηρείμ, τους οποίους αυτός απέστειλε, δια να υβρίση σε τον αληθινόν θεόν.

Ησ. 37,18 ἐπ' ἀληθείας γάρ, Κύριε, ἡρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν

Ησ. 37,18 Διότι πράγματι, Κυριε, οι βασιλεῖς των Ασσυρίων ηρήμωσαν ὅλην την κατοικουμένην γην και την καλλιεργουμένην χώραν των κατοικούντων εις αυτήν.

Ησ. 37,19 καὶ ἐνέβαλον τὰ εἰδῶλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι, καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς.

Ησ. 37,19 Ερριψαν τα εἰδῶλα εκείνων εις την φωτιάν, διότι αυτά δεν ἦσαν θεοὶ αληθινοί, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα και λίθοι. Και δια τούτο αὐτοὺς τους θεοὺς τους κατέστρεψεν η φωτιά.

Ησ. 37,20 σὺ δέ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ἵνα γινῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

Ησ. 37,20 Συ ὁμως, Κυριε, που εἶσαι ιδικός μας Θεὸς αληθινός, σώσε μας ἀπὸ τα χέρια αὐτῶν των Ασσυρίων, δια να μάθῃ κάθε βασιλειον ἐπὶ της γῆς, ὅτι συ εἶσαι ο μόνος αληθινός Θεός”.

Ησ. 37,21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμῶς πρὸς Ἐζεκίαν καὶ εἶπεν αὐτῷ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἤκουσα ᾗ προσηύξω πρὸς με περὶ Σενναχηρείμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

Ησ. 37,21 Απεστάλη τότε ἀπὸ τον θεόν ο Ησαΐας, ο υἱὸς του Αμῶς, πρὸς τον Εζεκίαν και εἶπε πρὸς αὐτόν· “αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεός του Ισραήλ· Ηκουσα αὐτά, τα οποία δια της προσευχῆς σου εἶπες πρὸς ἐμέ, σχετικῶς με τον Σενναχηρείμ, τον βασιλέα των Ασσυρίων.

Ησ. 37,22 οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ Θεός·

- ἐφαύλισέ σε καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ
Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.
- Ησ. 37,22 Ἰδού και ο λόγος, τον οποίον ο Κυριος εἶπε δι αυτόν· Σε
εξηυτέλισε, σε ἐνέπαιξε και σε περιεφρόνησεν, ὡ
Σενναχηρείμ, η αγνή παρθένος, η θυγάτηρ μου Σιών.
Εκίνησε περιφρονητικῶς ἐναντίον σου την κεφαλὴν της, η
θυγάτηρ μου Ιερουσαλήμ.
- Ησ. 37,23 τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν
φωνήν σου; καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς
σου πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ;
- Ησ. 37,23 Ποῖον ὕβριςες, βασιλεὺ Σενναχηρείμ, και τίνος την οργὴν
εξηρέθισας; Η ἐναντίον τίνος ὕψωσες με ἐναΐδειαν την
φωνήν σου; Και δεν ἐσῆκωσες συ, ἀλαζονικά τα μάτια σου
υψηλά ἐναντίον του ἁγίου Θεοῦ του Ἰσραήλ;
- Ησ. 37,24 ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνείδισας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας· τῷ
πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων καὶ εἰς
τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου
αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου καὶ εἰσῆλθον εἰς
ὕψος μέρος τοῦ δρυμοῦ
- Ησ. 37,24 Διότι με τους ἀγγελιαφόρους σου ὕβριςες τον Κυριον,
ἐπειδὴ συ ἀλαζονικῶς σκεπτόμενος εἶπες· Εγὼ με το πλήθος
των ἀρμάτων μου ἀνέβηκα εἰς υψηλά ὀρη και εἰς τα πλέον
μακρυσμένα μέρη του ὄρους Λιβάνου, ἔκοψα τας υψηλάς
του κέδρους και τας ωραίας κυπαρίσσους του και εἰσῆλθα
εἰς υψηλὸν μέρος του πυκνοῦ και ἀδιαβάτου δάσους του.
- Ησ. 37,25 καὶ ἔθηκα γέφυραν καὶ ἡρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν
συναγωγὴν ὕδατος.
- Ησ. 37,25 Εστήριξα γέφυραν, δια να διέρχωνται τα στρατεύματά μου,
ἀπεξήρανα νερά και κάθε δεξαμένην ὕδατος.
- Ησ. 37,26 οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι, ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἔξ ἡμερῶν
ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν
ὄχυροῖς καὶ οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς.

- Ησ. 37,26 Αλλα από παλαιότερους χρόνους και ανθρώπους δεν
επληροφορήθης αυτά, τα οποία εγώ έχω κάμει; Από
παλαιότερα χρόνια ώρισα, αλλά και τώρα
επραγματοποίησα την ερήμωσιν των εχθρών εις τα
οχυρώματά των και την καταστροφήν αυτών, που
κατοικούσαν εις οχυράς πόλεις.
- Ησ. 37,27 ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς
χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων καὶ ὡς ἄγρωστις.
- Ησ. 37,27 Εσήκωσα τα προστατευτικά μου χέρια από αυτούς και οι
άνθρωποι εξηράνθησαν. Εγιναν ωσάν το ξηρό χορτάρι
επάνω εις τα ηλιακωτά και ωσάν ξηρή αγριάδα.
- Ησ. 37,28 νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν
εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.
- Ησ. 37,28 Τωρα δε εγώ γνωρίζω, που κάθесαι, που αναπαύεσαι, από
που εξέρχεσαι και που πηγαίνεις.
- Ησ. 37,29 ὁ δὲ θυμὸς σου, ὃν ἐθυμώθης, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη
πρὸς με, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ρῖνά σου, καὶ
χαλινὸν εἰς τὰ χεῖλη σου καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ᾗ
ἦλθες ἐν αὐτῇ.
- Ησ. 37,29 Ο θυμός, από τον οποίον κατελήφθης εναντίον μου, και η
πικρία της ψυχής σου ανεβη προς εμέ. Και, λοιπόν, θα βάλω
φίμωτρον εις την ρίνα σου και χαλινάρι εις τα χείλη σου και
θα σε επιστρέψω άπρακτον και πανικόβλητον στον δρόμον,
από τον οποίον ήλθες.
- Ησ. 37,30 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ᾧ
ἔσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα,
τῷ δὲ τρίτῳ σπείραντες ἀμήσατε καὶ φυτεύσατε
ἀμπελῶνας καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.
- Ησ. 37,30 Δια σε δέ, ω Εζεκία, τούτο θα είναι το σημείον της αληθείας
των λόγων μου αυτών· φάγε κατά το έτος τούτο τα
προϊόντα των καρπών, που έσπειρες· κατά το επόμενο έτος
φάγε τα απολειφθέντα εκ των προϊόντων αυτών. Κατά δε το

τρίτον έτος θα σπείρετε, θα θερίσετε, θα φυτεύσετε
αμπελώνας και θα φάγετε τα προϊόντα αυτών.

Ησ. 37,31 καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυήσουσι
ρίζαν κάτω καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω.

Ησ. 37,31 Οἱ απομείναντες εἰς τὴν Ἰουδαίαν Ἰουδαῖοι θα ρίψουν
βαθεῖα τὰς ρίζας τῶν ὡσάν δένδρα, θα κάμουν καρπούς, θα
ἀποκτήσουν ἀπογόνους.

Ησ. 37,32 ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ
σωζόμενοι ἐξ ὅρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ
ποιήσει ταῦτα.

Ησ. 37,32 Ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ θα εἶναι καὶ θα βλαστήσουν οἱ
ἀπομείναντες Ἰουδαῖοι, αὐτοὶ ποὶ θα διασωθοῦν ἀπὸ το
ὅρος Σιών. Ἡ θερμὴ ἀγάπη τοῦ Κυρίου παντοκράτορας
πρὸς τοὺς Ἰουδαίους θα κάμῃ αὐτά.

Ησ. 37,33 διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων· οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπὶ
αὐτὴν βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ
μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα,

Ησ. 37,33 Διὰ τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῶν
Ἀσσυρίων· Δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν αὐτήν,
τὴν Ἱερουσαλὴμ, οὔτε καὶ θα ρίψῃ βέλος ἐναντίον τῆς. Δὲν
θα προβάλῃ ἀσπίδα ἐναντίον αὐτῆς, οὔτε καὶ θα περιβάλῃ
αὐτὴν με χάρακωμα,

Ησ. 37,34 ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται καὶ εἰς
τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ. τάδε λέγει Κύριος·

Ησ. 37,34 ἀλλὰ, ἀπὸ τὴν ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἦλθεν, ἀπὸ τὴν ἰδίαν
ὁδόν θα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ. Καὶ εἰς τὴν πόλιν
αὐτὴν δὲν θα εἰσελθῇ”. Αὐτὰ λέγει ἀκόμη ὁ Κύριος·

Ησ. 37,35 ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν
δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου.

Ησ. 37,35 “θα ὑπερασπίσω καὶ θα σώσω τὴν πόλιν αὐτήν, διὰ νὰ φανῇ
ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ δύναμις μου, ἀλλὰ καὶ πρὸς χάριν τοῦ

δούλου μου Δαβίδ».

Ησ. 37,36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ ἀνεΐλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας, καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

Ησ. 37,36 Εστάλη πράγματι ἄγγελος Κυρίου ἀπὸ τον Θεόν και εφόνευσεν ἀπὸ το στρατόπεδον των Ἀσσυρίων ἑκατὸν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας. Οἱ ἀπομείναντες ἀπὸ τοὺς Ἀσσυρίους εσηκώθησαν το πρωῒ και ευρήκαν τα σώματα ἐκείνων νεκρά.

Ησ. 37,37 καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεῖς Σενναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ὥκησεν ἐν Νινευῒ.

Ησ. 37,37 Ο Σενναχηρείμ, ο βασιλεὺς των Ἀσσυρίων ανεχώρησεν εἰς την χώραν του και κατώκησεν εἰς την πόλιν Νινευή.

Ησ. 37,38 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαράχ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Ησ. 37,38 Καποἰαν ημέραν, που αὐτὸς προσκυνούσεν στον ναόν του Νασαράχ, Θεοῦ προστάτου του πατρικοῦ του οἴκου, οἱ Ἀδραμέλεχ και Σαρασάρ, υἱοὶ του, τον εφόνευσαν με μαχαίρας, αὐτοὶ δε ἐφυγαν και ἐσώθησαν εἰς την Ἀρμενίαν. Ἀντὶ δε του Σενναχηρείμ ἐδασίλευσεν ἄλλος υἱὸς του, ο Ἀσορδάν.

ΗΣΑΪΑΣ 38

Ησ. 38,1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ

- προφήτης καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· τάξαι
περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.
- Ησ. 38,1 Κατὰ τον καιρόν εκείνον ησθένησεν ο Εζεκίας επικινδύνως
μέχρι θανάτου. Ηλθε προς αὐτόν τότε ο Ησαΐας ο υἱὸς του
Αμώς, ο προφήτης, και του ειπε· “αὐτὰ λέγει ο Κυριος προς
σέ· Τακτοποίησε τα του οἴκου σου, διότι συ τώρα θα
αποθάνῃς και δεν θα ζήσης πλέον”.
- Ησ. 38,2 καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν
τοῖχον καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον
- Ησ. 38,2 Ο Εζεκίας, ὅταν ἤκουσεν αὐτά, ἐγύρισε το πρόσωπόν του
προς τον τοίχον και προσηυχήθη ἀπὸ της κλίνης του προς
τον Κυριον και εἶπε·
- Ησ. 38,3 λέγων· μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου
μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ
ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ
μεγάλῳ.
- Ησ. 38,3 “ἐνθυμήσου, Κυριε, πως ἐγὼ ἐζήσα και συμπεριφέρθην
ἐνώπιόν σου, ὅτι δηλαδή μετὰ ἀληθείας ἐζήσα, με καρδίαν
ἀληθινήν, και τα ευάρεστα ἐνώπιόν σου ἐπραξα”. Ἀμέσως
δε ἐκλαυσεν ο Εζεκίας με μέγαλον κλαυθμόν.
- Ησ. 38,4 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν λέγων·
- Ησ. 38,4 Ωμίλησε κατόπιν ο Κυριος προς τον Ησαΐαν και του ειπε·
- Ησ. 38,5 πορεύθητι καὶ εἰπὸν Ἐζεκίᾳ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Δαυὶδ τοῦ πατρός σου· ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ
εἶδον τὰ δάκρυά σου. ἰδοὺ προστίθῃμι πρὸς τὸν χρόνον
σου δεκαπέντε ἔτη·
- Ησ. 38,5 “πήγαινε και ειπέ στον Εζεκίαν· αὐτὰ λέγει Κυριος ο Θεός
του Δαυὶδ, του προγόνου σου· Ηκουσα την προσευχήν σου,
εἶδα τα δάκρυά σου και ιδού προσθέτω στον ἕως τώρα
χρόνον της ζωῆς σου δεκαπέντε ἀκόμη ἔτη.
- Ησ. 38,6 καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν
πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

- Ησ. 38,6 Επί πλέον από την χείρα του βασιλέως των Ασσυρίων θα απαλλάξω σε και την πόλιν και θα υπερασπίσω εγώ την πόλιν αυτήν”.
- Ησ. 38,7 τοῦτο δὲ σοὶ τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου ὅτι ποιήσει ὁ Θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο·
- Ησ. 38,7 Τούτο δε το σημεῖον θα δοθῇ εἰς σε ἀπὸ τον Κυριον, ὅτι δηλαδή ο Θεός θα πράξη αὐτό, το ὁποῖον εἶπε·
- Ησ. 38,8 ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν, οὓς κατέβη ὁ ἥλιος, τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς. καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς, οὓς κατέβη ἡ σκιά.
- Ησ. 38,8 “Ἰδού ἐγὼ θα στρέψω πρὸς τα οπίσω τὴν σκιαν τοῦ ἡλίου ἐπὶ των βαθμίδων τοῦ ἡλιακοῦ ωρολογίου κατὰ δέκα βαθμίδας στο ἡλιακόν αὐτό ωρολόγιον, που εὐρίσκεται στον οἶκον τοῦ πατρὸς σου. θα γυρίσω πρὸς τα οπίσω τὸν ἥλιον κατὰ δέκα βαθμούς”. Καὶ πράγματι ἐστράφη οπίσω ἡ σκία τοῦ ἡλίου κατὰ δέκα βαθμίδας, τὰς ὁποίας εἶχε προηγουμένως κατεβῇ, καθὼς προχωροῦσε ἡ ἡμέρα.
- Ησ. 38,9 Προσευχὴ Ἐζεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἡνίκα ἐμαλακίσθη, καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ.
- Ησ. 38,9 Ἰδού καὶ ἡ ἄλλη προσευχὴ Ἐζεκίου, βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ὅταν μετὰ τὴν ἀσθε-νείαν τοῦ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην τῆς ἀσθενείας τοῦ·
- Ησ. 38,10 Ἐγὼ εἶπα· ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου πορεύσομαι ἐν πύλαις ἄδου, καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.
- Ησ. 38,10 “ἐγὼ εἶπα· εἰς τὴν ἀκμὴν, λοιπόν, τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας μου θα πορευθῶ εἰς τὰς πύλας τοῦ ἄδου καὶ θα ἀφήσω τὰ ὑπόλοιπα ἔτη τῆς ζωῆς μου ἀποθνήσκων πρόωρα;
- Ησ. 38,11 εἶπα· οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον.

- Ησ. 38,11 Είπα· δεν θα ιδω πλέον την παρά Θεού σωτηρίαν εις την γην των ζώντων ανθρώπων. Δεν θα ιδω πλέον την σωτηρίου του ισραηλιτικού λαού, του ευρισκομένου εις την γην των ζώντων. Δεν θα αντικρύσω πλέον ζώντανόν άνθρωπον.
- Ησ. 38,12 ἐξέλιπον ἐκ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πῆξας, τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἱστός ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν.
- Ησ. 38,12 Εσβησα πλέον από την συγγένειάν μου, αφήκα τον υπόλοιπον χρόνον της ζωῆς μου, εβγήκε και ἔφυγε από ἐμέ η ζωη· ὡσαν ἄνθρωπος ο οποίος ἔστησε και κατόπιν διέλυσε την σκηνήν. Η πνοή της ζωῆς, που υπάρχει μέσα μου, ὁμοιάζει σαν το ὑφασμα αργαλειοῦ υφαντρίας, η οποία, αφού ετελείωσε την ὑφανσιν, πρόκειται να το κόψη.
- Ησ. 38,13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωΐ ὡς λέοντι· οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς παρεδόθην.
- Ησ. 38,13 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην του παροξυσμοῦ της ασθενείας μου, καθ' ὅλον το διάστημα της νυκτὸς ἕως το πρωΐ, ἦτο ὡς εἴχον παραδοθῇ ανυπεράσπιστος εις λέοντα. Ἐτσι αὐτὴ η ασθένειά μου εἶχε συντρίψει ὅλα τα κύκκαλά μου. Διότι ἀπὸ την ἡμέραν ἕως και την νύκτα εἶχα παραδοθῇ εις αγωνίαν.
- Ησ. 38,14 ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω, καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτω μελετήσω· ἐξέλιπον γὰρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξείλατό με καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.
- Ησ. 38,14 Ὡσάν χελιδόνι, ἔφωναζα, ὡσάν περιστερὰ, που γουργουρίζει, ἔτσι ἔκραζα. Ἀδυνάτισαν και εσβησαν τα μάτια μου με το να εἶναι συνεχῶς προσηλωμένα στο ὕψος του ουρανοῦ, πρὸς τον Κυριον, ο οποίος ἤκουσε την προσευχήν μου και με ἀπῆλλαξεν ἀπὸ την ασθένειάν μου,

αφήρεσε την οδύνην της ψυχῆς μου.

Ησ. 38,16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα.

Ησ. 38,16 Κυριε, δι' αὐτὴν τὴν σωτηρίαν μου ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, ἐγὼ προσηυχῆθην πρὸς σε· καὶ συ ἐζωογόνησες τὴν ψυχὴν μου. Ἐτσι δε ἐγὼ ἔζησα καὶ παρηγορήθην.

Ησ. 38,17 εἴλου γὰρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ ἀπὲρρίψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

Ησ. 38,17 Διότι συ, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, ἐπῆρες εἰς τὰ χέρια σου τὴν ζωὴν μου, δια να μὴ χαθῇ. Ἐρριψες ὀπίσω μου ὅλας τὰς ἁμαρτίας μου καὶ με συνεχώρησες δι' αὐτάς.

Ησ. 38,18 οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾄδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιούσιν οἱ ἐν ᾄδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.

Ησ. 38,18 Διότι, αὐτοὶ που εὐρίσκονται στὸν ἄδην δὲν σε ὑμνολογοῦν, οὔτε οἱ νεκροὶ σε δοξολογοῦν, οὔτε καὶ ἔχουν ἐλπίδας στὸ ἐλέός σου ὅσοι εὐρίσκονται στὸν ἄδην.

Ησ. 38,19 οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε ὃν τρόπον κἀγὼ· ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου,

Ησ. 38,19 Μονον αὐτοὶ που ζουν, θα σε δοξολογήσουν, ὅπως πράττω καὶ ἐγὼ, διότι ἀπὸ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐγὼ θα ἀποκτήσω καὶ παιδιὰ, τὰ ὁποῖα ἐπίσης θα κηρύξουν τὴν δικαιοσύνην σου.

Ησ. 38,20 Κύριε τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 38,20 Κυριε καὶ σωτὴρ μου, δὲν θα παύσω να σε δοξολογῶ με ψαλτήριον καὶ μουσικὰ ὄργανα ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, ἐρχόμενος ἐνώπιον τοῦ ναοῦ σου”.

Ησ. 38,21 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν· λάβε παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρίψων καὶ κατάπλασαι, καὶ ὑγιὴς ἔσῃ.

Ησ. 38,21 Εἶπεν ὁ Ἡσαΐας πρὸς τὸν Ἐζεκίαν· “πάρε μια ἀρμάθα σύκα,

τρίψε τα και πίεςέ τα, βάλε τα ως κατάπλασμα εις την πληγήν σου και θα γίνης υγιής”.

Ησ. 38,22 καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· τοῦτο τὸ σημεῖον ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 38,22 Ο Εζεκίας εἶπεν· “ἰδού του Θεοῦ το θαῦμα αυτό, με το οποίον θα θεραπευθῶ από την ασθένειάν μου και υγιῆς θα ανεῶ στον ναόν του Θεοῦ”.

ΗΣΑΪΑΣ 39

Ησ. 39,1 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδάν, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας, ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐζεκίᾳ· ἤκουσε γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου καὶ ἀνέστη.

Ησ. 39,1 Κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Μαρωδάχ Βαλαδάν, υἱὸς τοῦ Βαλαδάν βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνης, ἔστειλέ με πρέσβεις ἐπιστολὴν καὶ δῶρα στον Εζεκίαν, διότι εἶχε πληροφορηθῇ, ὅτι ὁ Εζεκίας ἠσθένησε μέχρι θανάτου καὶ ἠγέρθη υγιῆς ἀπὸ τὴν κλίνην του.

Ησ. 39,2 καὶ ἐχάρη ἐπ’ αὐτοῖς Ἐζεκίας χαρὰν μεγάλην καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθά καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμιαμάτων καὶ τοῦ μύρου καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης καὶ πάντα, ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν οὐθέν, ὃ οὐκ ἔδειξεν Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

Ησ. 39,2 Ο Εζεκίας ἐχάρη χαρὰν μεγάλην δι’ αὐτὰ καὶ ἐπάνω στον ἐνθουσιασμόν του ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸν οἶκον τῶν πολυτίμων ἀντικειμένων του ἀργυρίου, τοῦ χρυσίου, τοῦ ευώδους ἀρώματος, τῆς στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων, τοῦ μύρου, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς οἴκους, στοὺς οὐσίους

ευρίσκοντο τα πολεμικά του όπλα, και όλα όσα υπήρχον εις τα θησαυροφυλάκια του. Δεν έμεινε τίποτε στον οίκον του και εις όλην την εξουσίαν του, το οποίον να μη έδειξεν εις αυτούς ο Εζεκίας.

Ησ. 39,3 καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· ἐκ τῆς γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς με, ἐκ Βαβυλῶνος.

Ησ. 39,3 Ηλθεν ο προφήτης Ησαΐας προς τον βασιλέα Εζεκίαν και του ειπε· “τι λέγουν αυτοί οι άνθρωποι; Από που έχουν ελθει προς σέ;” Και ο Εζεκίας απήντησεν· “από γην μακρινήν έχουν έλθει προς εμέ, από την Βαβυλώνα”.

Ησ. 39,4 καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· τί εἶδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδοσαν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδοσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

Ησ. 39,4 Εἶπεν εις αὐτόν ο Ησαΐας· “τι είδον αυτοί στον οίκόν σου; Ο Εζεκίας απήντησεν· “όλα όσα υπάρχουν στον οίκόν μου τα είδαν, δεν υπάρχει δε τίποτε στον οίκόν μου, το οποίον δεν είδαν. Ακόμη επίσης είδαν όλα, όσα υπάρχουν αποτεθειμένα εις τα θησαυροφυλάκιά μου”.

Ησ. 39,5 καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ· ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου σαβαώθ·

Ησ. 39,5 Εἶπε τότε ο Ησαΐας προς αὐτόν· “άκουσε, λοιπόν, τον λόγον του Κυρίου παντοκράτορας·

Ησ. 39,6 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἔξει, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν· εἶπε δὲ ὁ Θεός

Ησ. 39,6 Ερχονται ημέραι, λέγει ο Κυριος, και θα λεηλατηθούν όλα, όσα υπάρχουν στον οίκόν σου, όσα συνήθροισαν οι προγονοί σου μέχρι της ημέρας αυτής και θα μεταφερθούν

εις την Βαβυλώνα. Οι επιδρομείς θα λεηλατήσουν τα πάντα και δεν θα αφήσουν τίποτε έδω. Αυτά είπεν ο Θεός.

Προσέθεσεν ακόμη ο Θεός·

Ησ. 39,7 ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου, ὧν ἐγέννησας, λήφονται καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.

Ησ. 39,7 ὅτι και από τα τέκνα σου, που συ εγεννησες, θα πάρουν οι εχθροί σου και θα τα κάμουν ευνούχους εις τα ανάκτορα των βασιλέων της Βαδυλώνος”.

Ησ. 39,8 καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἡσαΐα· ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησε· γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Ησ. 39,8 Και απήντησεν ο Εζεκίας στον Ησαΐαν· “Δίκαιος και καλὸς εἶναι ο λόγος αὐτὸς του Κυρίου, τον οποίον μίλησε. Ας γίνη τουλάχιστον ειρήνή και ας επικράτηση δικαιοσύνη και ασφάλεια εις τας ημέρας μου”.

ΗΣΑΪΑΣ 40

Ησ. 40,1 Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαὸν μου, λέγει ὁ Θεός.

Ησ. 40,1 Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε και ενθαρύνετε τον λαὸν μου, λέγει ο Θεός.

Ησ. 40,2 ἱερεῖς, λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν· ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.

Ησ. 40,2 Ιερεῖς, λαλήσατε λόγους, οι οποίοι θα θερμάνουν την καρδίαν της Ιερουσαλήμ. Παρηγορήσατέ την, διότι ωλοκληρώθη πλέον η ταπείνωσίς της, συνεχωρήθη η αμαρτία της, διότι επήρεν από την δεξιάν χεῖρα του Κυρίου αρκετὴν τιμωρίαν δια τα αμαρτήματά της.

- Ησ. 40,3 φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου. εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ησ. 40,3 Ἰδοὺ, ἀκούεται φωνὴ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος βοᾷ εἰς τὴν ἐρημον καὶ λέγει· Ετοιμάσατε τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας θα διέλθῃ ὁ Κύριος. Καταστήσατε εὐθεῖς καὶ ἀπροσκόπτους τοὺς δρόμους τοῦ Θεοῦ μας.
- Ησ. 40,4 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς ὁδοὺς λείας·
- Ησ. 40,4 Καθε φάραγξ πρέπει νὰ ἐπιχωματισθῇ καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸν πρέπει νὰ ἰσοπεδωθῇ. Ὅλα τὰ στραβά καὶ οφιοειδῆ πρέπει νὰ εὐθυγραμμισθοῦν, νὰ γίνουν ομαλά, καὶ κάθε τραχεῖα καὶ δύσβατος ὁδός, πρέπει, νὰ γίνῃ ομαλὴ καὶ λεία.
- Ησ. 40,5 καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.
- Ησ. 40,5 Καὶ θὰ φανῇ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου. Καθε δε ἄνθρωπος θὰ ἴδῃ τὴν σωτηρίαν, πὺν ὁ Θεὸς θὰ προσφέρῃ. Ὁ Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτὰ.
- Ησ. 40,6 φωνὴ λέγοντος· βόησον· καὶ εἶπα· τί βοήσω; πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου·
- Ησ. 40,6 Ἠκούσθη φωνὴ κάποιου, ὁ ὁποῖος ἔλεγε· “βόησον, φώναξε δυνατὰ”. Καὶ ἐγὼ εἶπα· “τί νὰ βοήσω;” Καὶ ἡ φωνὴ ἐκείνη ἅπαντα· “κάθε ἄνθρωπος εἶναι ὡσαν τὸ χορτάρι καὶ κάθε δόξα ἀνθρώπου ὁμοιάζει ὡσαν τὸ ἄνθος τοῦ χορταριοῦ.
- Ησ. 40,7 ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε,
- Ησ. 40,7 Τὸ χορτάρι ἐξηράνθη καὶ τὸ ἄνθος τοῦ ἐμαράνθη καὶ ἔπεσε κάτω. Ἐτσι εἶναι κάθε ἄνθρωπος.
- Ησ. 40,8 τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ησ. 40,8 Ὁ λόγος ὁμῶς τοῦ Θεοῦ μας παραμένει αἰώνιος καὶ ἀκατάλυτος”.
- Ησ. 40,9 ἐπ’ ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών·

ὑψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνή σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος
Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς
πόλεσιν Ἰούδα· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν.

Ησ. 40,9 Ἀνέβα ἐπάνω εἰς υψηλὴν ὄρος συ, ὁ ὁποῖος εξαγγέλλεις
ευχαρίστους εἰδήσεις πρὸς τὴν Σιών, συ ὁ καλὸς
αγγελιαφόρος τῆς Ἱερουσαλήμ, ὑψώσε με μεγάλην δύναμιν
τὴν φωνήν σου· ὑψώσατε τὰς φωνάς σας, κραυγάσατε, μὴ
φοβεῖσθε. Εἶπατε εἰς τὰς πόλεις τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα· ἰδοὺ,
ὁ σωτὴρ καὶ ἐλευθερωτὴς Θεὸς σας.

Ησ. 40,10 ἰδοὺ Κύριος Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων
μετὰ κυρίας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ
ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ.

Ησ. 40,11 Ἰδοὺ ὁ Κύριος ἔρχεται με τὴν ἀπειρὸν αὐτοῦ δύναμιν καὶ ἡ
παντοδύναμος δεξιὰ τοῦ μετὰ ἰσχύος καὶ κυριότητος. Ἰδοὺ ὁ
μισθὸς τῆς νίκης τοῦ εἶναι μαζὴ τοῦ καὶ τὸ ἐνδοξὸν ἔργον,
ποῦ κατ' ὥρθωσεν, εἶναι ἐνώπιον τοῦ.

Ησ. 40,11 ὥς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι
αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας
παρακαλέσει.

Ησ. 40,11 Ὡς ἀνὴρ καλὸς ποιμὴν θα ποιμάνῃ τὸ ποῖμνιόν τοῦ καὶ με τὴν
δύναμιν τοῦ βραχίονός τοῦ θα συγκέντρωσιν τὰ ἀρνία, με
στοργὴν καὶ φροντίδα θα περιβάλῃ τὰς ἐγγύους
προβατίνας.

Ησ. 40,12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῶ καὶ
τὰς νάπας ζυγῶ;

Ησ. 40,12 Ποῖος ἐμέτρησε με τὴν χούφτα τοῦ χειροῦ τοῦ ὅλα τὰ νερά
τῆς υψιλείου, τὸν οὐρανὸν με τὴν σπιθαμὴν τοῦ καὶ τὸ χῶμα
τῆς γῆς με τὴν χούφτα τοῦ; Ποῖος ἀνῆγειρε καὶ ἐζύγισε με
στατήρα τὰ ὄρη καὶ τὰς δασώσεις κοιλάδας με πλάστιγγα;

Ησ. 40,13 τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου, καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος
ἐγένετο, ὃς συμβιβᾷ αὐτόν;

- Ησ. 40,13 Ποιός εγνώρισε τον νουν του Κυρίου και ενόησε τα πάνσοφα αυτού σχέδια; Ποιός έγινε σύμβουλος του, ο οποίος θα είναι εις θέσιν να τον διδάξη;
- Ησ. 40,14 ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ;
- Ησ. 40,14 Ἡ με ποιὸν συνεσκέφθη ὁ Κύριος καὶ ποιός ποτέ τον ἐδίδαξε; Ἡ ποιός ἔδειξεν εἰς αὐτόν την δικαίαν καὶ ὀρθὴν κρίσιν, ποιός ποτέ του υπέδειξε δρόμον συνέσεως; Κανείς.
- Ησ. 40,15 εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπή ζυγοῦ ἐλογίσθησαν καὶ ὡς σῖελος λογισθήσονται·
- Ησ. 40,15 Πράγματι ὅλα τα ἔθνη εἶναι σαν μια σταγόνα ἀπὸ ἑνα ἀγγεῖον ὕδατος, σαν μια λεπτοτάτη σκὼνη, ἡ ὁποία μόλις ἐπιφέρει ἐλαφρὰν κλίσιν στον δίσκον του ζυγοῦ. Τα πάντα ὡσὰν σάλιο, που το φτύνει ὁ ἄνθρωπος, ἐτσι θεωροῦνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- Ησ. 40,16 ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καῦσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν,
- Ησ. 40,16 Ὁ Λίβανος με τὰ ἀναρίθμητα κέδρα καὶ πεύκα του, δεν εἶναι ἀρκετὸς εἰς καῦσιν, δια νὰ προσφερθῇ στον Θεὸν ἡ πρέπουσα θυσία. Καὶ ὅλα τα τετράποδα τῆς γῆς δεν εἶναι ἀρκετά, δια νὰ του προσφερθοῦν ὡς ἀνταξία θυσία ὀλοκαυτώματος.
- Ησ. 40,17 καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν.
- Ησ. 40,17 Ὅλα τα ἔθνη εἶναι σαν ἑνα μηδὲν ἐνώπιον τοῦ. Ἐλογαριάσθησαν, σαν νὰ μὴ ὑπάρχουν καν.
- Ησ. 40,18 τίني ὁμοιώσατε Κύριον καὶ τίني ὁμοιώματι ὁμοιώσατε αὐτόν;
- Ησ. 40,18 Σεις, που παρασύρεσθε εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, με τι παρομοιάσατε τὸν Κύριον; Με ποιά εἰκόνα παρομοιάσατε αὐτόν.

- Ησ. 40,19 μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν, ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;
- Ησ. 40,19 Μηπως ο ειδωολάτρης τέκτων κατεσκεύασεν εικόνα και ο χρυσοχόος, αφού ἔλυωσε το χρυσίον μέσα στο χωνευτήριόν του, την περιεχρύσωσε και ἔτσι κατεσκεύασεν ὁμοίωμα του Θεοῦ;
- Ησ. 40,20 ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων καὶ σοφῶς ζητεῖ πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἵνα μὴ σαλεύητε.
- Ησ. 40,20 Ο τέκτων ἐκλέγει ἐπίσης ἓνα ἄσηπτον ξύλον, το σκαλίζει με σοφίαν και ἐπιζητεῖ να στήση την εικόνα του Θεοῦ, δια να μη σαλεύεται.
- Ησ. 40,21 οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;
- Ησ. 40,21 Σεις, οι ειδωολάτραι δεν θα γνωρίσετε την ἀλήθειαν; Δεν θα ἀκούσετε τον νόμον του Θεοῦ; Δεν ἀνηγγέλθη εἰς σας ευθύς ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ της δημιουργίας του κόσμου; Δεν ἐμαθατε ἀπὸ την ἀσφαλὴ θεμελίωσιν της γῆς, ποιὸς την ἔκαμε και την ἐστερέωσε;
- Ησ. 40,22 ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες, ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν,
- Ησ. 40,22 Ο Θεός εἶναι ἐκεῖνος, που κατέχει ὅλην την σφαῖραν της γῆς, οι δε κατοικοῦντες εἰς αὐτήν εἶναι ὡσαν ἀκρίδες. Ο Θεός εἶναι ἐκεῖνος, που ἔστησε και ἐθεμελίωσε τον ουρανὸν ὡς πελωρίαν καμάραν, που τον ἥπλωσεν ὡσαν σκηνήν, δια να κατοικούν κάτω ἀπὸ αὐτήν οι ἄνθρωποι.
- Ησ. 40,23 ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν.
- Ησ. 40,23 Ο Θεός καθιστά τους αμαρτωλοὺς ἄρχοντας ὡσαν ἓνα μηδέν, χωρὶς κύρος, σαν να μη ἐξουσιάζουν τίποτε. Ἐδημιούργησε δε την γῆν, σαν ἓνα τίποτε ἐνώπιόν του.

- Ησ. 40,24 οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν· ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὥς φρύγανα λήψεται αὐτούς.
- Ησ. 40,24 Οἱ ἄνθρωποι ομοιάζουν με τα φυτά, που χωρίς την δύναμιν του Θεοῦ δεν ἡμποροῦν οὔτε να φυτευθοῦν, οὔτε να σπαροῦν, οὔτε καὶ ἡ ρίζα των να εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν γῆν. Ἐπνευσεν ἐναντίον των καυστικός ὁ ἄνεμος καὶ ἐξηράνθησαν· ἦλθεν ἡ καταιγὶς καὶ σαν φρύγανα θὰ τα ἀναλάβῃ καὶ θὰ τα ἐξαφάνισῃ.
- Ησ. 40,25 νῦν οὖν τί νι με ὠμοιώσατε καὶ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.
- Ησ. 40,25 Τώρα, λοιπόν, σκεφθῆτε σεις, οἱ εἰδωλολάτραι, πρὸς ποῖον με παρομοιάσατε; Που με ἀνεβάσατε, ὥστε ἐγὼ να δοξασθῶ; εἶπεν ὁ ἅγιος Θεός.
- Ησ. 40,26 ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε, τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει· ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ οὐδὲν σε ἔλαθε.
- Ησ. 40,26 Σηκώσατε ὑψηλὰ τα μάτια σας στον οὐρανόν καὶ ἴδετε, ποῖός ἐδημιούργησε καὶ κατέστησε περίλαμπρα ὅλα αὐτά; Ὁ Θεός εἶναι ἐκεῖνος, ὁ οὗτος διατάσσει καὶ βγάζει ὡσαν μετρημένην καὶ τακτοποιημένην στρατιάν, τὸν κόσμον των ἀστέρων. Ὅλους τοὺς ἀστέρας ὀνομαστικῶς θὰ τοὺς καλέσῃ. Ἀπὸ τὴν πολλήν σου δόξαν καὶ εἰς τὴν ἰσχύν της δυνάμεώς σου, Κυριε, τίποτε δεν σου διέφυγε. Γνωρίζεις τα πάντα πάντοτε.
- Ησ. 40,27 Μὴ γὰρ εἶπης, Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας, Ἰσραὴλ· ἀπεκρύβῃ ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν ἀφείλε καὶ ἀπέστη;
- Ησ. 40,27 Μὴ πῃς ποτέ, Ἰακώβ, μὴ λαλήσῃς ἰσραηλιτικὴ λαέ· “ἡ ὁδός μου εἶναι, λοιπόν, κρυμμένη ἀπὸ τὸν Θεόν; Δεν τὴν

γνωρίζει; Ο Θεός μου με εστέρησεν από την δικαίαν του κρίσιν, απέφυγε να μου αποδώση το δίκαιον και απεμακρύνθη από εμέ;”

Ησ. 40,28 καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ εἰ μὴ ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδὲ ἐστὶν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ·

Ησ. 40,28 Καὶ λοιπὸν δεν ἔμαθες, δεν ἤκουσες ὅτι ὁ αἰώνιος Θεός εἶναι, ὁ Θεός ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησεν ὁλόκληρον τὴν γῆν; Ἀπειροτέλειος καὶ αἰώνιος καθὼς εἶναι, αὐτὸς ἐδημιούργησεν ὁλόκληρον τὴν γῆν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον. Δεν θα πεινάσῃ, οὔτε καὶ θα κοπιάσῃ, ὅπως οἱ ἄνθρωποι δια τὸν ἄρτον τῶν· οὔτε καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξερεύνησῃ καὶ κατανόησῃ κανεὶς ὅλον τὸ βάθος τῆς ἀπείρου σοφίας του.

Ησ. 40,29 διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην.

Ησ. 40,29 Αὐτὸς δίδει στοὺς πεινῶντας τροφήν καὶ δύναμιν· καὶ εἰς ὅσους δεν ἔχουν δοκιμάσει ὀδύνας, ἀποστέλλει λύπην.

Ησ. 40,30 πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιήσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται·

Ησ. 40,30 Νέοι, ευρισκόμενοι εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας τῶν, θα καταβληθοῦν ἀπὸ τὴν πείναν, θα κοπιήσουν καὶ θα ταλαιπωρηθοῦν· καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μετὰ αὐτῶν θα γίνουν ἀνίσχυροι.

Ησ. 40,31 οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοί, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιήσουσι, βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν.

Ησ. 40,31 Εκείνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι ὑπομένουν καὶ περιμένουν τὸν Κυρίον, θα πάρουν νέαν μεγαλυτέραν δύναμιν, θα βγάλουν νέα φτερά, σαν αετοί· θα τρέχουν καὶ δεν θα καταβάλλωνται ἀπὸ τὸν κόπον· θα βαδίζουν καὶ δεν θα πεινάσουν.

ΗΣΑΪΙΑΣ 41

- Ησ. 41,1 Ἐγκαινίζεσθε πρὸς με, νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες
ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν
ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.
- Ησ. 41,1 Νῆσοι της Μεσογείου, που εκπροσωπεῖτε τον
ειδωλολοτρικόν κόσμον, γενήτε κοντά μου και δι' εμοῦ νέα
κτίσις. Οι ἄρχοντες σας ας ἀλλάξουν και ας ἀποκτήσουν
νέαν δύναμιν. Ας πλησιάσουν και ας συνομιλήσωμεν μαζί.
Ας στήσωμεν διάλογον προς εὔρεσιν και εφαρμογὴν του
δικαίου.
- Ησ. 41,2 τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν
αὐτήν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύσεται; δώσει
ἐναντίον ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς ἐκοτήσῃ καὶ δώσει εἰς γῆν
τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα
αὐτῶν·
- Ησ. 41,2 Ποιὸς ἀνήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν και ἀνέδειξεν ἄνθρωπον
εκπροσωποῦντα και ἐπιβάλλοντα την δικαιοσύνην, και
ποιὸς ἐκάλεσεν αὐτήν να τον ἀκολουθῇ κατὰ πόδας και να
πηγαίνει μαζί του; Αὐτόν τον ἄνθρωπον, εκπρόσωπον
ιδικόν μου, θα τον δώσω εἰς κατάκτησιν ἐθνῶν. Αὐτός θα
απομακρύνῃ και θα ἐκθρόνισῃ βασιλεῖς, θα συντρίψῃ κάτω
στο ἔδαφος τὰς μαχαίρας των· και τὰ τόξα των θα τὰ κάμῃ
ὥσαν πεταμένα και διασκορπισμένα φρύγανα.
- Ησ. 41,3 καὶ διώξεται αὐτοὺς καὶ διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς
τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Ησ. 41,3 Θα καταδιώξῃ αὐτοὺς τους ἐχθροὺς και θα διέρχεται ἐν
εἰρήνῃ την οδόν, που θα πατοῦν οἱ πόδες του.
- Ησ. 41,4 τίς ἐνήργησε καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτήν ὁ
καλῶν αὐτήν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ
εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι.

- Ησ. 41,4 Ποιός ενήργησε και έκαμεν αυτά; Εκείνος εκάλεσε την δικαιοσύνην, ο οποίος απ' αρχής των γενεών επιζητεί και θέλει αυτήν. Εγώ είμαι Θεός πρώτος και μόνος· και στους επερχομένους αιώνας εγώ υπάρχω πάντοτε.
- Ησ. 41,5 εἶδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν καὶ ἦλθον ἅμα,
- Ησ. 41,5 Εἶδον τα ἔθνη και εφοβήθησαν· οι κατοικούντες εις τα πέρατα της γης επλη-σίασαν, συνήλθαν μαζί,
- Ησ. 41,6 κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι καὶ ἐρεῖ·
- Ησ. 41,6 με την απόφασιν να βοηθήση ο καθένας από αυτούς τον άλλον, να τον συμβουλευθή και να τον ενθαρρύνη.
- Ησ. 41,7 ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ ἅμα ἐλαύνων· ποτὲ μὲν ἐρεῖ· σύμβλημα καλὸν ἐστίν· ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλοισ, θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθονται.
- Ησ. 41,7 Δια τα εἰδωλα των εθνικῶν θεῶν ο ξυλουργός επήρε δύναμιν, ὥστε να κατασκευάσῃ ξόανα, ο χαλκεὺς κτυπῶν με την σφύραν του και πλατύνων το μέταλλον θα περιβάλῃ με αὐτό το ξόανον ἀγαλμα και θα εἴπῃ· Ωραῖον εἶναι αὐτό το συγκόλλημα. Επειτα θα τα στερεώσουν αὐτά με καρφιά, θα τα θέσουν ακίνητα, ὥστε να μη μετακινούνται.
- Ησ. 41,8 Σὺ δέ, Ἰσραὴλ, παῖς μου Ἰακώβ, ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἠγάπησα,
- Ησ. 41,8 Συ όμως, Ισραηλιτικέ μου λαέ, δούλε μου Ιακώβ, τον οποίον εγώ εξέλεξα ως ιδιαίτερόν μου λαόν, απόγονον του Αβραάμ τον οποίον ηγάπησα,
- Ησ. 41,9 οὗ ἀντελαβόμεν ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν σκοπῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι· παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε·
- Ησ. 41,9 αὐτόν, τον οποίον επήρα εις τα χέρια μου από τα ἄκρα της γης, από τα υψηλά μέρη, τον εκάλεσα και του εἶπα· Συ εἶσαι

Ησ. 41,10 μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι· μὴ πλανῶ, ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ
Θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι καὶ
ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.

Ησ. 41,11 ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου·

Ησ. 41,12 ζητήσεις αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ εὕρης τοὺς ἀνθρώπους, οἳ
 παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ
 οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε.

Ησ. 41,13 ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι· μὴ φοβοῦ,

Ησ. 41,14 Ἰακώβ, ὀλιγοστός Ἰσραὴλ· ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεός σου, ὁ λυτρούμενός σε, Ἰσραὴλ.

Ησ. 41,14 Ισραηλίται, απόγονοι του Ιακώβ, ολίγοι είσθε· εγώ όμως σας εβοήθησα, λέγει ο Θεός, εγώ, ο οποίος σε απήλλαξα από την δουλείαν.

- Ησ. 41,15 ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς
πριστηροειδεῖς, καὶ ἀλοήσεις ὄρη καὶ λεπτυνεῖς βουνοὺς
καὶ ὡς χνοῦν θήσεις·
- Ησ. 41,15 Ἰδοὺ, ἐγὼ σε ἔκαμα ὡσάν τους πριονωτοὺς τροχοὺς
αλωνιστικῆς ἀμάξης, καινουργεῖς, ικανοὺς να αλωνίζουν.
Θα ἀλωνίσῃς ὄρη, θα λεπτύνῃς βουνά, θα τα μεταβάλῃς εἰς
κόνιν.
- Ησ. 41,16 καὶ λικμήσεις, καὶ ἄνεμος λήψεται αὐτοὺς, καὶ καταιγὶς
διασπερεῖ αὐτοὺς, σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις
Ἰσραὴλ.
- Ησ. 41,16 Θα τα λιχνίσῃς, καὶ ὁ ἄνεμος θα τοὺς παραλάβῃ καὶ σαν
καταιγὶς θα τοὺς διασκόρπισῃς. Σὺ δέ, ὦ Ἰσραηλιτικὴ λαέ,
θα εὐφρανθῇς εἰς τὰ ἅγια κατασκηνώματά σου.
- Ησ. 41,17 καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς· ζητήσουσι
γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς
δίψης ἐξηράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς,
- Ησ. 41,17 Οἱ πτωχοὶ σου καὶ οἱ ἐνδεεῖς θα δοκιμάσουν μεγάλην χαράν.
Θα ἀναζητήσουν νερό καὶ δὲν θα υπάρξῃ· καὶ ἡ γλῶσσα τῶν
θα ξηρανθῇ ἀπὸ τὴν δίψαν. Εγὼ ὅμως, ὁ Κύριος καὶ Θεός,
ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν, θα ἀκούσω καὶ θα κάμω
δεκτὴν τὴν προσευχὴν αὐτῶν καὶ δὲν θα τοὺς ἐγκαταλείψω.
- Ησ. 41,18 ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς καὶ ἐν μέσῳ
πεδίων πηγὰς· ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη ὑδάτων καὶ
τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς·
- Ησ. 41,18 Ἀλλὰ θα κάμω νὰ ἀναβλύσουν ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη ποταμοὶ
ὑδάτος καὶ ἐν μέσῳ τῶν πεδιάδων πηγαί. Θα καταστήσω
τὴν ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν διψῶσαν γῆν εἰς
ρεύματα ἀφθόνων ὑδάτων.
- Ησ. 41,19 θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον καὶ
μυρσίνην καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκην,
- Ησ. 41,19 Εἰς τὴν ἄλλοτε ἄνυδρον γῆν θα φυτεύσω κέδρον, καὶ πύξον

- και μυρσίνην και κυπάρισσον και λεύκην,
Ησ. 41,20 ἵνα ἴδωσι καὶ γινῶσι καὶ ἐννοηθῶσι καὶ ἐπιστῶνται ἅμα,
ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ
κατέδειξεν.
- Ησ. 41,20 δια να ἴδουν και μάθουν και αντιληφθούν και κατανοήσουν
καλά, ὅτι η χειρ του Κυρίου ἐκαμεν αὐτά και ο ἅγιος Θεός
του Ἰσραὴλ ἐνεφάνισε την μεγαλοπρέπειαν αὐτήν.
- Ησ. 41,21 Ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἤγγισαν αἱ
βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ.
- Ησ. 41,21 Εφθασεν η ημέρα της δίκης και της κρίσεως σας, λέγει ο
Κυριος. Προβάλατε τα επιχειρήματά σας, λέγει ο βασιλεὺς,
ο Θεός του Ἰακώβ.
- Ησ. 41,22 ἐγγισάτωσαν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται, ἥ
τὰ πρότερον τίνα ἦν, εἶπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν
καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα εἶπατε
ἡμῖν.
- Ησ. 41,22 Ἀς ἐλθουν οι ειδωλολατρικοί θεοὶ σας και ας
προαναγγεῖλουν εἰς σας, τι πρόκειται να συμβῇ. Ἡ ας
καταστήσουν εἰς σας γνωστά, ποῖα ἦσαν αὐτά τα ὁποῖα
προηγουμένως ἐγιναν. Και ημεῖς θα στρέψωμεν με
προσοχὴν τον νουν μας, δια να γνωρίσωμεν, ποῖα εἶναι
αὐτά που κατὰ τας τελευταίας ἡμέρας ἐγιναν, ὅπως εἶχαν,
τάχα, προφητευθῇ. Και ποῖα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα πρόκειται να
συμβοῦν. Εἶπατέ μας, λοιπόν.
- Ησ. 41,23 ἀναγγεῖλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἔσχάτου, καὶ
γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστε· εὖ ποιήσατε καὶ κακώσατε,
καὶ θαυμασόμεθα καὶ ὀψόμεθα ἅμα·
- Ησ. 41,23 Προαναγγεῖλατε εἰς ἡμᾶς αὐτά, τα ὁποῖα θα γίνουν στο
μέλλον, δια να ἴδωμεν και μάθωμεν, εἴαν πράγματι εἰσθε
θεοί. Αγαθοποιήσατε και κακοποιήσατε, και ημεῖς θα
θαυμάσωμεν τότε και συγχρόνως θα ἴδωμεν την δύναμίν
σας.

- Ησ. 41,24 ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν; ἐκ γῆς· βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς.
- Ησ. 41,24 Πληροφορήσατέ μας, ὦ εἰδῶλα, ἀπὸ που προέρχεσθε καὶ ἀπὸ τι εἴσθε κατασκευασμένα. Γνωρίζομεν, ὅτι δια να σας κατασκευάσουν ἐπήραν το σιχαμερόν χῶμα της γης.
- Ησ. 41,25 ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλόν, οὕτως καταπατηθήσεσθε.
- Ησ. 41,25 Εγὼ παρεκίνησα καὶ ἐσήκωσα κάποιον ἀπὸ τον βορράν, κάποιον που κατάγεται ἀπὸ την Ανατολήν, με τα στρατεύματα τα οποία θα κληθούν ἐξ ὀνόματός μου. Ἀς ἔλθουν οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι καὶ σαν πηλὸς κεραμέως ἐτσι θα καταπατηθῆτε· ὅπως ο κεραμεὺς καταπατεῖ καὶ ζυμώνει τον πηλόν.
- Ησ. 41,26 τίς γάρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν, καὶ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθὴ ἐστίν; οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους.
- Ησ. 41,26 Ποιὸς δε ἀπὸ τους ψευδοθεοὺς σας, σας προεῖπε αὐτὰ τα γεγονότα, που ἐμελλαν να γίνουν, ὥστε να γνωρίσωμεν καὶ να ομολογήσωμεν καὶ ἡμεῖς την θεῖαν αὐτοῦ δύναμιν καὶ ουσίαν, καὶ ὅτι λέγει την ἀλήθειαν; Ἀλλὰ κανεῖς ἀπὸ σας, ὦ εἰδωλολατρικοὶ θεοί, δεν προλέγει το μέλλον, καὶ κανεῖς δεν ἀκούει τους λόγους σας.
- Ησ. 41,27 ἀρχὴν Σιών δώσω καὶ Ἱερουσαλήμ παρακαλέσω εἰς ὁδόν.
- Ησ. 41,27 Εγὼ ἔκαμα ἀρχὴν καὶ προανήγγειλα την καλὴν εἰδησιν εἰς την Ἱερουσαλήμ παρηγορῶν αὐτήν.
- Ησ. 41,28 ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδεῖς, καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτοὺς· πόθεν ἐστὲ; οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.
- Ησ. 41,28 Ἰδοὺ δε ὅτι κανεῖς ἀπὸ τους θεοὺς των ἄλλων ἐθνῶν, καὶ

από τα είδωλα αυτών δεν ευρέθη να προαναγγείλη αυτά.
Αλλα και αν ερωτήσω αυτούς· από που κατάγεσθε; Δεν θα
ημπορέσουν να μου αποκριθούν.

Ησ. 41,29 εἰσὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες
ὑμᾶς.

Ησ. 41,29 Διότι εκείνοι οι οποίοι σας κατεσκεύασαν υπάρχουν και
ζουν μεταξύ των ανθρώπων· εκείνοι οι οποίοι εις ματαίαν
και ψευδή θρησκείαν σας παραπλανούν.

ΗΣΑΪΑΣ 42

Ησ. 42,1 Ἰακώβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ
ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου· ἔδωκα
τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.

Ησ. 42,1 Ο κατά σάρκα απόγονος του Ιακώβ, ο Μεσσίας είναι παις
μου, τον οποίον εγώ θα κρατήσω και θα ενισχύσω αὐτόν τον
εκλεκτόν μου, που κατά σάρκα κατάγεται από τον Ισραήλ,
τον εδέχθη με πλήρη ευαρέσκειαν η ψυχὴ μου. Εδωκα το
Πνεῦμα μου εις αὐτόν, θα φέρη αὐτός την αληθὴ πίστιν και
γνώσιν εις ὅλα τα ἔθνη.

Ησ. 42,2 οὐ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ
φωνὴ αὐτοῦ.

Ησ. 42,2 Ηπιος και πράος δεν θα κραυγάσῃ, ὥτε θα υψώσῃ την
φωνήν του, οὔτε και θα ακουσθῇ η φωνὴ του ἔξω.

Ησ. 42,3 κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον
καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει
κρίσιν.

Ησ. 42,3 Καλάμι σπασμένο δεν θα συντρίψῃ και λινάρι, που καπνίζει
έτοιμον να σβήσῃ, δεν θα το σβῇ· ἀλλὰ θα φέρῃ εις φῶς
και θα κηρύξῃ την αλήθειαν.

Ησ. 42,4 ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς

κρίσιν· καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν.

Ησ. 42,4

Ο εκλεκτός αυτός παις μου θα αναλάβω και δεν θα συντριβή. Θα εγκαταστήσω και θα απλώσω εις την γην την σώζουσιν αλήθειαν. Εις το όνομα του θα στηρίξουν τας ελπίδας των έθνη πολλά.

Ησ. 42,5

οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ’ αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν·

Ησ. 42,5

Αυτά λέγει Κυριος ο Θεός, ο οποίος εδημιούργησε και εθεμελίωσε τον ουρανόν, εστερέωσε την γην και όλα όσα υπάρχουν εις αυτήν. Αυτός ο οποίος δίδει ζωήν στον λαόν, που κατοικεί εις την γην, και πνοήν ζωής εις όλα, όσα περιπατούν επάνω εις αυτήν.

Ησ. 42,6

ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν

Ησ. 42,6

Εγώ, ο Κυριος και Θεός, σε εκάλεσα δια την δικαιοσύνην· θα σε κρατήσω από το χέρι σου, θα σε ενισχύσω, θα σου δώσω νέαν διαθήκην δια το γένος των ανθρώπων, φως των εθνών·

Ησ. 42,7

ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει.

Ησ. 42,7

δια να ανοίξης τους οφθαλμούς της διανοίας των σκοτισμένων και τυφλωμένων ανθρώπων, να βγάλης καὶ ελευθερώσης τους δεμένους από τα δεσμά της αμαρτίας, και από την φυλακήν εκείνους, που κάθονται στο πνευματικόν σκότος.

Ησ. 42,8

ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς.

- Ησ. 42,8 Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, αυτό είναι το Ονομά μου. Την άπειρον δόξαν μου δεν θα δώσω εις κανένα ψευδή θεόν, ούτε τον έπαινον των απείρων αρετών μου εις τα άψυχα είδωλα.
- Ησ. 42,9 τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασι, καὶ καινὰ, ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν.
- Ησ. 42,9 Ἰδοὺ, ἀρχαῖαι καὶ ἀπ' ἀρχῆς προφητεῖαι ἔχουν εκπληρωθῇ. Νέα ἐγὼ γεγονότα προαναγγέλλω εις σας καὶ πρὶν αὐτὰ πραγματοποιηθῶν, ἐγὼ προφητικῶς σας τα προανήγγειλα.
- Ησ. 42,10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν, ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ· δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.
- Ησ. 42,10 Ψάλατε, λοιπόν, νέους ὕμνους πρὸς τὸν Κύριον· οἱ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς γῆς ἕως τοῦ ἄλλο δοξάσατε τὸ ὄνομα του, ὅλοι ὅσοι καταβαίνετε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διασχίζετε με τὰ πλοῖα αὐτήν, αἱ νῆσοι ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ὅσοι κατοικοῦν εἰς αὐτάς καὶ εἰς τὰ ἄλλα παράλια τῆς θαλάσσης.
- Ησ. 42,11 εὐφράνθητι, ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν, ἀπ' ἄκρων τῶν ὀρέων βοήσουσι·
- Ησ. 42,11 Ἀς εὐφρανθῇς σὺ, ὦ ἔρημος, καὶ αἱ κωμοπόλεις σου. Εὐφρανθήτε οἱ καταυλισμοὶ καὶ ὅσοι κατοικεῖτε τὴν Κηδάρ· θα εὐφρανθῶν οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Πέτραν, ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν θα φωνάξουν δυνατὰ.
- Ησ. 42,12 δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι.
- Ησ. 42,12 Θα δοξάσουν τὸν Θεόν καὶ θα διαλαλήσουν τὰς ἀπειροτελείους ἀρετὰς του εἰς τὰς εἰδωλολατρικὰς νήσους.
- Ησ. 42,13 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς

αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.

Ησ. 42,13

Κυριος ο Θεός των δυνάμεων θα ἐξέλθῃ, θα συνάψῃ πόλεμον και θα συντρίψῃ τους εχθρούς· θα ανάψῃ ο ζήλος του και θα φωνάξῃ ἐναντίον των εχθρῶν με ὅλην του την δύναμιν.

Ησ. 42,14

ἐσιώπησα, μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ὥς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἄμα.

Ησ. 42,14

Μέχρι σήμερον ἐσιώπησα και δεν ὠμίλησα. Μηπως ὁμως πάντοτε θα σιωπῶ και θα ἀνέχομαι τα αμαρτήματά σας; Οπως η ἐπίτοκος γυνή, ἐτσι και ἐγὼ ἐδειξα υπομονήν και καρτερίαν. Τωρα ὁμως θα σας ἀνασπᾶσω ἀπὸ την γην και θα σας ξηράνω συγχρόνως.

Ησ. 42,15

ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνούς καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ, καὶ θήσω ποταμούς εἰς νήσους καὶ ἔλη ξηρανῶ.

Ησ. 42,15

Θα ἐρημώσω ὄρη και βουνά, θα ξηράνω ὅλα τα χορτάρια των, θα ἐλατώσω τα νερά των ποταμῶν και θα παρουσιάσω ἐν μέσῳ αὐτῶν νήσους· και τας λίμνας και τα ἔλη θα ξηράνω.

Ησ. 42,16

καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ, ἧ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους ἃς οὐκ ἤδεισαν, πατήσai ποιήσω αὐτούς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.

Ησ. 42,16

Εξ ἀντιθέτου θα οδηγήσω τους τυφλοὺς στον ὀρθὸν ἀσφαλὴ δρόμον, τον ὁποῖον δεν ἐγνώρισαν ποτέ, και εἰς τρίβους τας ὁποίας δεν εἶχαν μάθει. Θα τους κάμω να πατήσουν και περιπατήσουν εἰς αὐτάς. Θα μεταβάλω πρὸς χάριν αὐτῶν το σκοτάδι των εἰς φῶς και τα ἀνώμαλα και οφιοειδῆ εἰς εὐθείαν και ὀμαλήν ὁδόν. Αὐτά τα ὁποία λέγω, θα τα πραγματοποιήσω και δεν θα τους ἐγκαταλείψω.

Ησ. 42,17

αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνηθητε αἰσχύνην, οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες

τοῖς χωνευτοῖς· ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν.

Ησ. 42,17

Αυτοὶ ὁμως, που πιστεύουν εἰς τὰ εἰδῶλα, ἐγύρισαν οπίσω, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Εντραπήτε σεις, οἱ ὁποῖοι πιστεύετε εἰς τὰ εἰδῶλα· σεις οἱ ὁποῖοι λέγετε εἰς τὰ χωνευτὰ ἀγάλματά σας, “σεῖς εἰσθε οἱ θεοὶ μας”.

Ησ. 42,18

Οἱ κωφοί, ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοί, ἀναβλέψατε ἰδεῖν.

Ησ. 42,18

Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀνοίξατε τὰ μάτια σας, δια να ἰδήτε.

Ησ. 42,19

καὶ τίς τυφλός, ἀλλ’ ἢ οἱ παῖδές μου καὶ κωφοί, ἀλλ’ ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 42,19

Καὶ ποιοὶ εἶναι τυφλοὶ παρά οἱ δούλοι μου, καὶ ποιοὶ εἶναι κωφοὶ παρά οἱ ἄρχοντες, οἱ ὁποῖοι τοὺς κυδερνοῦν; Δια τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὴν ἀγνοίαν τοῦ Νομοῦ ἐτυφλώθησαν οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 42,20

εἶδετε πλεονάκεις, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἡνοιγμένα τὰ ὦτα, καὶ οὐκ ἤκούσατε.

Ησ. 42,20

Πολλές φορές εἶδατε τὰ θαυμαστά ἔργα καὶ τὰς ευεργεσίας τοῦ Θεοῦ καὶ δεν τὰς ἐπροσέξατε. Εἶχατε ἀνοιγμένα τὰ αὐτιά καὶ δεν ἠκούσατε τὸ θεῖον θέλημα.

Ησ. 42,21

Κύριος ὁ Θεὸς ἐβουλεύσατο, ἵνα δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἶνεσιν.

Ησ. 42,21

Κυριος ὁ Θεὸς ἠθέλησε καὶ ἀπεφάσισε να ἐνεργήσῃ ἐτσι, δια να ἀποδειχθῇ αὐτὸς δίκαιος καὶ να προκαλέσῃ αἶνους καὶ δοξολογίας ἐκ μέρους σας.

Ησ. 42,22

καὶ εἶδον, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις πανταχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς· ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ οὐκ ἦν ἐξαιρούμενος ἄρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων· ἀπόδος.

Ησ. 42,22

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, ὅτι ὁ λαὸς μου ἐγένεν ἀντικείμενον λεηλασίας καὶ διαρπαγῆς, διότι αἱ παγίδες τοῦ ἐχθροῦ εἶχαν

απλωθή παντού, εις τα σπίτια των, εις τα ιδιαίτερα κρυπτά δωμάτια των, όπου έκρυψαν ανθρώπους και θησαυρούς. Εγιναν θύματα λεηλασίας και δεν υπήρχε κανείς, να τους γλυτώση από την διαρπαγήν. Τους ελεηλατούσαν και δεν υπήρχε κανείς από αυτούς, που θα ετολμούσε να πη· “δώστε μας πίσω αυτό που μας αρπάξατε”.

Ησ. 42,23 τίς ἐν ὑμῖν, ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα; εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐπερχόμενα.

Ησ. 42,23 Ποιός από σας θα ακούση αυτά και θα συνετισθῇ; Δώστε προσοχήν και ακούσατε αυτά, τα οποία πρόκειται να επέλθουν.

Ησ. 42,24 τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγήν Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ Θεός, ὃς ἡμάρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ;

Ησ. 42,24 Ποιός παρεχώρησεν εις διαρπαγήν και λεηλασίαν τους απογόνους του Ιακώβ, τους Ισραηλίτας, εις αυτούς που τους ελήστευσαν; Δεν είναι ο Θεός, απέναντι του οποίου αυτοί διέπραξαν αμαρτίας, και δεν ήθελαν να βαδίζουν στον δρόμον του θελήματός του, ούτε να ακούσουν τον Νομον του;

Ησ. 42,25 καὶ ἐπήγαγεν ἐπ’ αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλω, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχὴν.

Ησ. 42,25 Δια τούτο επέφερεν εναντίον αὐτῶν ο Κυριος τιμωρόν την δικαίαν ὀργήν του. Εξεσπασε και υπερίσχυσεν εναντίον των ο πόλεμος των εχθρῶν των. Φοβεροί ολόγυρα των οι εχθροί ὅλοι μαζή ἀναβαν εναντίον των πυρκαϊᾶς. Και ὁμως αυτοί δεν κατενόησαν ούτε ησθάνθησαν το σφάλμα των. Ο καθένας των δεν ἔβαλε μέσα εις την ψυχὴν του το μάθημα, που θα τους ἔφερεν εις μετάνοιαν.

ΗΣΑΪΙΑΣ 43

- Ησ. 43,1 Καὶ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε,
Ἰακώβ, ὁ πλάσας σε, Ἰσραήλ· μὴ φοβοῦ, ὅτι
ἐλυτρώσάμην σε· ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου, ἐμὸς εἶ σύ.
- Ησ. 43,1 Καὶ τώρα αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιητὴς σου, ὦ
Ἰακώβ, ὁ πλάστης σου, ὦ ἰσραηλιτικὴ λαε· “μὴ φοβεῖσαι,
διότι, ἰδοὺ ἐγὼ σε ἠλευθέρωσα. Σε ἐφώνησα με τὸ ὄνομά
σου. Συ εἶσαι ἰδικὸς μου πλέον.
- Ησ. 43,2 καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι’ ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμι, καὶ ποταμοὶ
οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός, οὐ μὴ
κατακαυθῇς, φλόξ οὐ κατακαύσει σε.
- Ησ. 43,2 Καὶ ἐὰν ἀναβαινῇς διὰ μέσου των υδάτων, ἐγὼ θα εἶμαι
προστάτης μαζὴ σου. Καὶ τὰ ὕδατα ἀκόμη των ποταμῶν δὲν
θα σε κατακλύσουν. Καὶ ἀν περάσῃς ἀνάμεσα ἀπὸ τῆς
φωτιάς, δὲν θα κατακαῇς, Ἡ φλόγα δὲν θα σε κατακαύσῃ.
- Ησ. 43,3 ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσραήλ ὁ σώζων σε·
ἐποίησα ἄλλαγμα σου Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ
Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ.
- Ησ. 43,3 Διότι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἅγιος Θεός του
ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ σωτὴρ σου. Διὰ σε ἐγὼ ἔδωκα ὡς
ἀντάλλαγμα τὴν Αἴγυπτον, τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν Σοῦνην.
- Ησ. 43,4 ἀφ’ οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, καὶ
ἐγὼ σε ἠγάπησα· καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ
σοῦ καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.
- Ησ. 43,4 Ἀπὸ τὴν στιγμὴν που ἐγίνες πολὺτιμος ἐνώπιόν μου καὶ
ἀγαπητός, ἐδοξάσθης καὶ ἐγὼ σε ἠγάπησα. Καὶ στὸ μέλλον
θα δώσω πολλοὺς ἀνθρώπους πρὸς χάριν σου καὶ ἄρχοντας
ἐπικεφαλῆς σου, διὰ νὰ σε κυβερνοῦν με σύνεσιν καὶ νὰ
ζήσης ἀσφαλῆς.

- Ησ. 43,5 μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε.
- Ησ. 43,5 Μὴ φοβεῖσαι, διότι ἐγὼ εἰμαι μαζὴ σου. Ἀπὸ τὰς χώρας τῆς ἀνατολῆς θα φέρω τοὺς ἀπογόνους σου. Ἀπὸ τὰ μέρη τῆς δύσεως θα σὰς συγκεντρώσω.
- Ησ. 43,6 ἔρῳ τῷ Βορρᾶ· ἄγε, καὶ τῷ Λιβί· μὴ κώλυε, ἅγιε τοὺς υἱοὺς μου ἀπὸ γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς,
- Ησ. 43,6 Θα εἰπῶ στὸν Βορράν· Φέρε τὰ παιδιὰ μου ἀπὸ τὰς βορείους χώρας· καὶ στὸν Νοτον· Μὴ ἐμποδίζης, φέρε τὰ παιδιὰ μου ἀπὸ τὰς μακρινὰς χώρας καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπὸ τὰ ἅκρα τῆς γῆς.
- Ησ. 43,7 πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν καὶ ἔπλασα αὐτὸν καὶ ἐποίησα αὐτόν·
- Ησ. 43,7 Φέρετε ὅλους ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι ἔχουν πάρει ὡς ὄνομά των τὸ Ὄνομά μου. Διότι πρὸς δόξαν μου ὠργάνωσα καὶ ἀνέδειξα τὸν λαὸν αὐτόν. Τὸν ἐπλασα καὶ τὸν ἐδημιούργησα.
- Ησ. 43,8 καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοί, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες.
- Ησ. 43,8 Ἐφερα ἀπὸ τὰς διαφόρους χώρας τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ τοῦ λαὸν μου, ὁ οἱποῖος ἦτο ὡσαν τυφλός, ὅτι τὰ μάτια τοῦ δὲν ἐβλεπαν. Ἦτο ὡς κωφός, ἀν καὶ εἶχεν αὐτιά.
- Ησ. 43,9 πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.
- Ησ. 43,9 Ὅλα τὰ ἔθνη συνεκεντρώθησαν συγχρόνως. Μετ' ὀλίγον θα συγκεντρωθοῦν οἱ ἄρχοντες αὐτῶν. Ποῖος ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς θεοῦς θα ἀναγγεῖλῃ αὐτὰ τὰ μελλοντικὰ θαυμαστά γεγονότα ἢ ποῖός θα προφητεύσῃ εἰς σὰς τοὺς

ειδωλόατρας αυτά; Ας φέρουν οι ειδωλικοί θεοί σας τους μάρτυράς των, ας προσπαθήσουν να δικαιωθούν και ας ειπουν, ότι τα όσα προεφήτευσαν είναι αληθινά.

Ησ. 43,10 γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται.

Ησ. 43,10 Σεις ὁμως, οι ιδικοὶ μου προφήται, εγίνατε μάρτυρές μου. Και εγώ, λέγει Κυριος ο Θεός, εἰμαι ο μάρτυς ο αληθινός· και ο δούλος μου, ο ισραηλιτικός λαός, τον οποίον εγώ από όλα τα ἔθνη ἐξέλεξα, δια να μαρτυρή εκείνος περί εμού, και να γνωρίσετε και να πιστεύσετε και να κατανοήσετε, ὅτι εγώ από τον εαυτόν μου αιωνίως υπάρχω. Προ εμού δεν υπήρξεν ἄλλος Θεός, ούτε και ἔπειτα από ἐμέ θα υπάρξη.

Ησ. 43,11 ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων.

Ησ. 43,11 Εγώ εἰμαι ο αληθινός απειροτελειος Θεός και ἔκτος εμού δεν υπάρχει ἄλλος σωτήρ.

Ησ. 43,12 ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός.

Ησ. 43,12 Εγώ προανήγγειλα την απελευθέρωσίν σας και σας ἔσωσα. Εγώ σας ἤλεγξα και σας ὠνείδισα και δεν υπήρχε μεταξύ σας κανείς ξένος Θεός, δια να σας υπερασπισθῇ. Σεις, λοιπόν, κατόπιν όλων αυτών εἰσθε οι μάρτυρές μου και εγώ εἰμαι Κυριος ο Θεός σας.

Ησ. 43,13 ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

Ησ. 43,13 Απ' αρχῆς του χρόνου και προ πάσης αρχῆς της δημιουργίας εγώ υπάρχω και δεν υπάρχει κανείς ἄλλος, ο οποίος ημπορεῖ να να ελευθερώση κανένα από τα χέρια μου. Εγώ θα κάμω ο,τι απεφάσισα, και ποιός θα ημπορέση ποτέ να ματαίωση αὐτό;”

Ησ. 43,14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ

ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς
Βαβυλῶνα καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι
ἐν πλοίοις δεθήσονται.

Ησ. 43,14 Αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος σας ἐλευθερώνει
πάντοτε ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, ὁ ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.
“Προς χάριν σας θα ἀποστείλω ἐγὼ εἰς τὴν Βαβυλῶνα
ὄργανον τῆς τιμωρίας μου. Θα ξεσηκώσω καὶ θα ἀναγκάσω
να τραποῦν εἰς πανικόβλητον φυγὴν οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ δε
Χαλδαῖοι θα δεθοῦν αἰχμάλωτοι εἰς τὰ πλοῖα τῶν.

Ησ. 43,15 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ
βασιλέα ὑμῶν.

Ησ. 43,15 Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος υμῶν, ὁ ὁποῖος ἀνέδειξα
Ἰακώβ, τὸν πρόγονόν σας, ἐνδοξον ὡσάν βασιλέα σας”.

Ησ. 43,16 οὕτως λέγει Κύριος, ὁ διδοὺς ἐν θαλάσῃ ὁδὸν ἐν ὕδατι
ἰσχυρῶ τρίβον,

Ησ. 43,16 Οὕτω λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος πρὸς χάριν σας ἡνοιξεν ἐντὸς
τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸν καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ πλήθος
υδάτων δίοδον, δια να περάσετε.

Ησ. 43,17 ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἀλλ’
ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέσθησαν ὡς
λίνον ἐσβεσμένον.

Ησ. 43,17 “Εγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐβγάλα ἐξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον
καὶ ὠδήγησα ἐντὸς τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης τὰ πολεμικὰ
ἄρματα τοῦ Φαραῶ, τὸ ἱππικόν καὶ τὸν πολυάριθμον
ἐχθρικόν στρατόν του, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπνίγησαν ἐντὸς τῶν
υδάτων. Δεν θα σηκωθοῦν πλέον ἀπὸ ἐκεῖ. Εσβησαν, ὅπως
σβήνει τὸ ἀπὸ λίνον φτιασμένο φυτίλι.

Ησ. 43,18 μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ
συλλογίζεσθε.

Ησ. 43,18 Ἄλλα μην ἐνθυμεῖσθε αὐτὰ, ποὺ προηγήθησαν. Μὴ
συλλογίζεσθε τὰ ἀρχαῖα, ποὺ ἐγίναν,

Ησ. 43,19 ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε

αὐτά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν καὶ τῇ ἀνύδρῳ
ποταμούς.

Ησ. 43,19 διότι ἐγὼ θα κάμω νέα θαυμαστά ἔργα, τα οποία τώρα θα
αναφανοῦν και θα τα κατανοήσετε καλά. Θα κάμω δρόμον
βατόν μέσα εις την ἐρημον, εις δε την ξηράν και ἀνυδρον
χώραν θα στείλω ποταμούς υδάτων.

Ησ. 43,20 εὐλογήσουσί με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σειρῆνες καὶ
θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ
ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ
ἐκλεκτόν,

Ησ. 43,20 Δια τα θαυμαστά αὐτὰ ἔργα μου θα με δοξολογήσουν και
αὐτὰ ἀκόμη τα θηρία του αγροῦ. Γλαύκες και παιδιὰ
στρουθοκαμήλων, διότι ἔδωσα εις την ἐρημον γην ὕδωρ και
ποταμούς εις την ἀνυδρον χώραν, δια να ποτίσω και
ξεδιψάσω το ἐκλεκτόν γένος μου,

Ησ. 43,21 λαόν μου, ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετὰς μου
διηγεῖσθαι.

Ησ. 43,21 τον ισραηλιτικὸν λαόν, τον οποίον διετήρησα και
περιεποιήθην, δια να διηγῆται τας τελειότητάς μου και τα
θαυμαστά ἔργα μου.

Ησ. 43,22 οὐ νῦν ἐκάλεσά σε, Ἰακώβ, οὐδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα,
Ἰσραήλ.

Ησ. 43,22 Δεν σε ἐκάλεσα τώρα, ω λαέ του Ιακώβ, οὔτε και σε ἔκαμα
να υποβληθῇς εις κόπους προς χάριν μου, ω Ισραήλ.

Ησ. 43,23 οὐκ ἐμοὶ ἦνεγκας πρόβατα τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου,
οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με· οὐκ ἐδούλωσά
σε ἐν θυσίαις, οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ,

Ησ. 43,23 Δεν μου προσέφερες πρόβατα ως ολοκαυτώματα, οὔτε με
τας θυσίας σου με εδοξασες. Εγὼ δε δεν σε υπεχρέωσα οὔτε
και σε υπέβαλα στον κόπον να μου προσφέρῃ θυσίας στον
τόπον της εξορίας σου, οὔτε σε επεβάρυνα με κόπους να
μου προσφέρῃς λιβανωτόν.

- Ησ. 43,24 οὐδὲ ἐκτῆσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα, οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν
θυσιῶν σου ἐπεθύμησα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ
ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου.
- Ησ. 43,24 Ούτε σε υπεχρεώσα να ἀπόκτησης δια χρημάτων θυμίαμα
εδῶ, που εὐρίσκεσαι, οὔτε το λίπος των θυσιῶν μου ἐγὼ
ἐπεθύμησα. Παρ' ὅλον τοῦτο ἐγὼ υπῆρξα προστάτης σου,
καθ' ὃν χρόνον συ ἔμενες ἀμετανόητος εἰς τὰς ἀμαρτίας σου
καὶ εἰς τὰς ἀδικίας σου.
- Ησ. 43,25 ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ τὰς ἀμαρτίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθῆσομαι.
- Ησ. 43,25 Εγὼ εἰμαι, ἐγὼ εἰμαι ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος σβῆνω καὶ ἐξαλείφω
τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν τῆς ἀγαθότητός μου καὶ πρὸς δόξαν
μου, καὶ δεν θα ἐνθυμηθῶ πλέον τὰς ἀμαρτίας σου.
- Ησ. 43,26 σὺ δὲ μνήσθητι καὶ κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου
πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.
- Ησ. 43,26 Σὺ ὅμως να ἔχῃς πάντοτε ὑπ' ὀφιν σου τὰς ἀνομίας σου, να
ἐνθυμήσαι ποῖος εἶσαι, καὶ ἔλα να δικασθῶμεν. Λέγε συ
πρῶτος τὰς ἀνομίας σου, ἀναγνωρίζων ἐν μετανοίᾳ αὐτάς,
δια να λάβῃς δικαίωσιν καὶ συγχώρησιν.
- Ησ. 43,27 οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ,
- Ησ. 43,27 Καὶ αὐτοὶ οἱ πρόγονοί σας πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες σας,
διέπραξαν ἀπέναντί μου ἀμαρτίας
- Ησ. 43,28 καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἁγία μου, καὶ ἔδωκα
ἀπολέσαι Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὄνειδισμόν.
- Ησ. 43,28 καὶ ἐμόλυναν οἱ ἄρχοντες τὸν ἅγιον ναὸν μου. Δια τοῦτο
παρέδωκα εἰς ἀπώλειαν τοὺς Ἰσραηλῖτας, εἰς καταφρόνησιν
καὶ ἐξευτελισμόν».

- Ησ. 44,1 Νῦν δὲ ἄκουσον, Ἰακώβ ὁ παῖς μου καὶ Ἰσραήλ, ὃν ἐξελεξάμην·
- Ησ. 44,1 Τώρα ὁμως ἀκουσε συ, ο δούλός μου Ιακώβ, συ ο ισραηλιτικός λαός, τον οποίον εγώ εξέλεξα ως ἰδικόν μου λαόν, ανάμεσα από όλα τα ἔθνη.
- Ησ. 44,2 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας· ἔτι βοηθηθήσῃ, μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακώβ καὶ ἡγαπημένος Ἰσραήλ, ὃν ἐξελεξάμην.
- Ησ. 44,2 Αυτά λέγει Κυριος ο Θεός, ο οποίος σε εδημιούργησεν, ο οποίος σε ἐπλάσεν από την αρχήν της υπάρξεως σου· “θα πάρῃς και ἄλλην ἀκόμη βοήθειαν, μη φοβεῖσαι, δούλε μου Ιακώβ, ηγαπημένε Ισραηλιτικέ λαέ, τον οποίον εγώ εξέλεξα ανάμεσα από τα ἄλλα ἔθνη.
- Ησ. 44,3 ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου,
- Ησ. 44,3 Διότι ἐγὼ θα δώσω ὕδωρ, ὥστε να ξεδιψάσουν οἱ πορευόμενοι δια μέσου ἀνύδρων τόπων. Θα ἐπιθέσω το πνεῦμα μου στους ἀπογόνους σου και θα δώσω τας εὐλογίας μου εἰς τὰ τέκνα σου.
- Ησ. 44,4 καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἀναμέσον ὕδατος χόρτος καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ.
- Ησ. 44,4 Αυτοί με τας ἰδικός μου εὐλογίας θα ἀναβλαστήσουν, ὡσαν δροσερό χορτάρι ἀνάμεσα εἰς υδροχαρή τόπον, ὡσάν ἰτέα, ἡ ὁποία εὐρίσκεται πλησίον ρεόντων υδάτων.
- Ησ. 44,5 οὗτος ἐρεῖ· τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ, καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτοῦ· τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραήλ βοήσεται. -
- Ησ. 44,5 Τότε ο ἕνας θα λέγῃ· Εγὼ εἰμαι του Θεοῦ· ο ἄλλος με δυνατὴν φωνὴν θα διακηρύττῃ το ὄνομα του Ιακωβ ὡς ἰδικόν του ὄνομα. Και ἄλλος θα γράψῃ με ἀνεξίτηλον μελάνην ἐπάνω στο χέρι του· Εἰμαι του Θεοῦ! Και ἄλλος με

μεγάλην φωνήν θα διαλαλήση το όνομα του Ισραήλ”.

Ησ. 44,6

Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ
ρύσάμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαώθ· ἐγὼ πρῶτος καὶ ἐγὼ
μετὰ ταῦτα· πλην ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός.

Ησ. 44,6

Αὐτὰ λέγει ὁ Θεός, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τὸν
οποῖον ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν δουλείαν· ὁ Θεός ὁ Κυριὸς
τῶν οὐρανίων δυνάμεων· ἐγὼ εἶμαι ἀπ' ἀρχῆς καὶ προ
πάσης ἀρχῆς, πρῶτος καὶ μόνος. Εγὼ θα εἶμαι μετὰ ταῦτα
καὶ στοὺς αἰῶνας πλην ἀπὸ ἐμέ δεν ὑπάρχει ἄλλος Θεός.

Ησ. 44,7

τίς ὥσπερ ἐγώ; στήτω καὶ καλεσάτω καὶ ἀναγγειλάτω
καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἔποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν
ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν.

Ησ. 44,7

Ποιὸς ἄλλος εἶναι, ὅπως εἶμαι ἐγώ; Ἀς σταθῇ ἀπέναντί μου
ὀρθίος, ἀς σταθῇ ἀπέναντί μου, ἀς συγκαλέσῃ δικαστήριον
καὶ ακροατήριον, ἀς προαναγγεῖλῃ κάτι, τὸ ὁποῖον θα
συμβῇ στο μέλλον, ἀς μου, ἀποδείξῃ ὅτι ἐξεπληρώθῃ κάποια
προφητεία τοῦ ἀπὸ τότε, πού ἐγὼ ἐπλάσα τὸν ἄνθρωπον
διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων. Ἀς ἀναγγεῖλῃ εἰς σὰς ἐκεῖνα,
τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ συμβοῦν, πρὶν αὐτὰ
πραγματοποιηθοῦν.

Ησ. 44,8

μὴ παρακαλύπτεσθε μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς
ἠγνωτίσασθε καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε, εἰ
ἔστι Θεὸς πλην ἐμοῦ·

Ησ. 44,8

Μη κρύπτετε ἀπὸ φόβον τὸ πρόσωπόν σας, μη πλανᾶσθε
Ἰουδαῖοι. Σεῖς ἀπ' ἀρχῆς ἡς ὑπάρξεως σας δεν ἠκούσατε
προφητείας, τὰς ὁποίας ἐγὼ εἶπα πρὸς σας καὶ αἱ ὁποῖαι
ἐξεπληρώθησαν; Σεῖς, λοιπόν, εἰσθε μάρτυρές μου βάσει
αὐτῶν, τὰ ὁποῖα εἶδατε, ὅτι δεν ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλην
ἐμοῦ.

Ησ. 44,9

καὶ οὐκ ἦσαν τότε οἱ πλάσσοντες καὶ γλύφοντες πάντες
μάταιοι οἱ ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, ἃ οὐκ

ώφελήσει αὐτούς· ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται

Ησ. 44,9

Εχάθησαν, σαν να μη υπήρξαν αυτοί όλοι οι γλύπται των ειδώλων, οι οποίοι κατεσκεύαζαν ανυπάρχτους και ψευδεῖς θεούς, τους οποίους αυτοί επινοούσαν σύμφωνα με τας αμαρτωλάς επιθυμίας των. Εἰδωλα, τα οποία ούτε ωφέλησαν, ούτε θα ωφελήσουν αυτούς. Αλλά θα κατεντροπιασθούν εξ αιτίας των,

Ησ. 44,10

πάντες οἱ πλάσσοντες Θεὸν καὶ γλύφοντες ἀνωφελεῖ,

Ησ. 44,10

όλοι όσοι πλάττουν με την νοσηράν φαντασίαν των και την διεστραμμένην καρδίαν θεοῦς και γλύφουν επάνω εις λιθάρια η ξύλα εἰδωλα, τα οποία ανύπαρκτα καθώσ είναι δεν παρέχουν καμμίαν ωφέλειαν.

Ησ. 44,11

καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν, καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες καὶ στησάτωσαν ἅμα, ἐντραπήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα.

Ησ. 44,11

Και όλοι οι ψευδοθεοί, από όποιον και αν επενοήθησαν, από όπου και αν προήλθαν, εξηράνθησαν και εξηφανίσθησαν. Και όσοι από τους ανθρώπους, κωφοί πνευματικώς, επιμένουν να λατρεύουν τους ψευδοθεούς, ας μαζευθούν όλοι και ας σταθούν όλοι μαζί όρθιοι· ας εντραπούν δια την πλάνην των και ας καταισχυνθούν όλοι δια τους αψύχους θεούς των.

Ησ. 44,12

ὅτι ὥξυνε τέκτων σίδηρον, σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ καὶ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτό, εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· καὶ πεινάσει καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πῖη ὕδωρ.

Ησ. 44,12

Διότι ιδού πως έγιναν οι θεοί των· ο σιδηρουργός ελέπτυνε τον σίδηρον, με το σφυρί κατειργάσθη την άψυχον ύλην, με το τρυπάνι το διετρύπησε καταλλήλως και το έστησεν ορθιον. Το κατειργάσθη με την δύναμιν, που είχαν τα χέρια του. Εργάζεται όλην την ημέραν νηστικός, διψασμένος, αποκαμωμένος από τον κόπον, χωρίς το εἰδωλον να ημπορή να τον δοηθήση καθόλου.

- Ησ. 44,13 ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτὸ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφήν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὠραιότητα ἀνθρώπου στήσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ.
- Ησ. 44,13 Κατὰ παρόμοιον τρόπον και ο ξυλουργός· αφού πάρη το κατάλληλον ξύλον, το στήνει στο εργαστηριὸν του, απλώνει εἰς αὐτὸ το μέτρον του, το κόπτει καταλλήλως, το κολλᾷ και το διαρρυθμίζει. Με τον τρόπον αὐτὸν του δίδει μορφήν ἀνδρός, ὠραιότητα ἀνθρώπου και το στήνει στον ναόν.
- Ησ. 44,14 ἔκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσε Κύριος καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν,
- Ησ. 44,14 Ο ξυλουργός ἐκοψεν ἀπὸ το δάσος ξύλον, το οποίον ο Κυριος ἐφύτευσε και η βροχὴ το ἐπότισε και ηὔξησε,
- Ησ. 44,15 ἵνα ἢ ἀνθρώποις εἰς καὺσιν· καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ ἐθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἔπεσαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν, τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.
- Ησ. 44,15 δια να χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ τους ἀνθρώπους εἰς καὺσιν. Ο γλύπτης των εἰδωλολατρικῶν ἀγαλμάτων ἐπήρε ἓνα κομμάτι ἀπὸ αὐτὸ εἰς θέρμανσίν του, οἱ ἀρτοποιοὶ ἐκάψαν ἓνα ἄλλο μέρος ἀπὸ το ξύλον δια το ψήσιμο των ἄρτων. Ἀπὸ το υπόλοιπον ξύλον οἱ γλύπται κατασκευάζουν θεοὺς, τους οποίους κατόπιν πίπτουν και προσκυνοῦν.
- Ησ. 44,16 οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ καύσαντες ἔπεσαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν· ἡδὺ μοι ὅτι ἐθερμάνθην καὶ εἶδον πῦρ.
- Ησ. 44,16 Ἐτσι λοιπὸν το ἥμισυ ἀπὸ το ξύλον, που ἐχρησιμοποιήθη δια την κατασκευὴν του εἰδώλου, παρεδόθη στο πυρ. Οἱ ἀρτοποιοὶ ἐκάψαν αὐτὸ και ἐψησαν ἄρτους. Ἄλλος ἐψησεν ἐπάνω εἰς αὐτὰ τα ξύλα κρέας και ἔφαγε και ἐχόρτασε και θερμανθεὶς εἶπεν· Ευχάριστον πρᾶγμα μου εἶναι η

απόλαυσις της θερμότητος και η θέα της φωτιάς.

Ησ. 44,17

τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ αὐτῷ καὶ προσεύχεται λέγων· ἐξελοῦ με, ὅτι θεὸς μου εἰς σύ.

Ησ. 44,17

Από το υπόλοιπον ξύλον κατεσκεύασε θεὸν γλυπτὸν, τον προσκυνεῖ, προσεύχεται προς αὐτόν και του λέγει· Φυλαξέ με, διότι συ εἶσαι ο θεός μου.

Ησ. 44,18

οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

Ησ. 44,18

Δεν εἶχαν την στοιχειώδη νόησιν, ὥστε να ορθοφρονήσουν, διότι εσκοτίσθησαν, δια να μη βλέπουν τα μάτια της ψυχῆς των και να μην εννοοῦν με την διάνοιάν των.

Ησ. 44,19

καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ ἀνελογίσατο ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ ἔπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ.

Ησ. 44,19

Ο ξυλουργός, που εσκάλισε το εἶδωλον, δεν εσκέφθη με τον νουν του, δεν ανελογίσθη με την ψυχὴν του, οὔτε δια της στοιχειώδους αὐτοῦ συνέσεως ἐγνώρισεν, ὅτι το ἥμισυ ἀπὸ αὐτὸ το ξύλον το ἔκαψε εἰς την φωτιάν, ἔψησεν ἐπάνω στους ἀνθρακας ἄρτους, ἔψησε κρέατα και ἔφαγε, το δε υπόλοιπον ἀπὸ αὐτὸ το κατεσκεύασε βδελυρὸν εἶδωλον, το οποίον και το προσκυνοῦν!

Ησ. 44,20

γινῶθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε ὅτι ψευδὸς ἐν τῇ δεξιᾷ μου;

Ησ. 44,20

Μαθε, λοιπόν, ὅτι στάκτη εἶναι η καρδίᾳ αὐτῶν, πλανῶνται και κανένα ἀπὸ τα κα-τασκευασθέντα αὐτὰ ἀγάλματα δεν εἶναι εἰς θέσιν, να σώσῃ την ζωὴν των. Ἰδετε σεις, που

κατασκευάζετε τα αγάλματα, και σκεφθήτε· όταν εκείνα μείνουν ακίνητα και άψυχα εις τας δεήσεις σας, δεν θα είπητε, ότι με την δεξιάν μας χείρα κατεσκευάσαμεν είδωλα, που είναι ψευδή;

Ησ. 44,21 Μνήσθητι ταῦτα Ἰακώβ καὶ Ἰσραήλ, ὅτι παῖς μου εἶ σύ· ἔπλασά σε παῖδά μου, καὶ σύ Ἰσραήλ μὴ ἐπιλανθάνου μου.

Ησ. 44,21 Εχετε, λοιπόν, υπ' όψιν σας αυτά, σεις οι απόγονοι του Ιακώβ. Ισραηλιτικέ λαέ, ενθυμήσου ότι συ είσαι δούλος μου. Εγώ σε έπλασα ως δούλον μου. Δια τούτο συ, Ισραηλιτικέ λαέ, μη με λησμονής.

Ησ. 44,22 ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου καὶ ὡς γνόφον τὰς ἀμαρτίας σου· ἐπιστράφηθι πρὸς με, καὶ λυτρώσομαί σε.

Ησ. 44,22 Ιδού, ότι εγώ εξήλειψα τας ανομίας σου και τας διέλυσα, όπως διαλύεται και σβήνει η νεφέλη. Εσβησα τας αμαρτίας σου, όπως φεύγει το σκοτάδι κυνηγημένο από το φως. Επίστρεψε, λοιπόν, εν μετάνοια προς εμέ και εγώ θα σε απαλλάξω από τας θλίψεις και τους εχθρούς σου.

Ησ. 44,23 εὐφράνθητε, οὐρανοί, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραήλ· σαλπίσατε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε, ὄρη, εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰσραήλ δοξασθήσεται.

Ησ. 44,23 Χαρήτε και αγαλλιάσθε, σεις οι ουρανοί, διότι ο Θεός ηλέησε τον ισραηλιτικον λαόν. Σαλπίσατε χαρούμενα σαλπίσματα τα θεμέλια της γης, βοήσατε με χαράν και αγαλλίασιν τα όρη, τα βουνά και όλα τα δάση, που υπάρχουν εις αυτά, διότι ο Θεός ηλευθέρωσε τους απογόνους του Ιακώβ από την αιχμαλωσίαν, και ο Ισραηλιτικός λαός θα δοξασθή”.

Ησ. 44,24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυτρούμενός σε καὶ ὁ πλάσσων σε

ἐκ κοιλίας· ἐγὼ Κύριος ὁ συντελῶν πάντα, ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν ὁ μόνος καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν.

Ησ. 44,24

Ετσι λέγει ο Κυριος, ο οποίος σε ἐπλασε ευθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ σε ἀπαλλάσσει ἀπὸ τοὺς κινδύνους. “Εγὼ εἶμαι ὁ Κυριος, ὁ οποίος φέρω εἰς πέρας ὅλα αὐτά. Μονος μου ἀπλώσα τὸν οὐρανὸν καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν.

Ησ. 44,25

τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν μωραίνων

Ησ. 44,25

Ποιὸς ἄλλος θὰ διασκορπίσῃ καὶ θὰ ἀποδείξῃ μηδαμινὰ τα σημεῖα καὶ τὰς ψευδοπροφητείας τῶν ἐγγαστριμύθων, ἐκείνων ποὺ ομιλοῦν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῶν; Ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ γυρίζει πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ τρέπει εἰς φυγὴν τοὺς ψευδοσυνετοὺς καὶ ἀποδεικνύει μωρὰν καὶ ἀνόητον τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τῶν;

Ησ. 44,26

καὶ ἰσθῶν ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ καὶ τὴν βουλήν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων; ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ· κατοικηθήσῃ καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰδουμαίας· οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ·

Ησ. 44,26

Καὶ ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ οποίος στερεώνει ἀμετακίνητον καὶ ἀληθινὴν τὴν προφητείαν τοῦ δούλου του, καὶ ἀποδεικνύει ἀληθινὴν τὴν βουλήν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς οὓς αὐτὸς ἀποστέλλει; Εγὼ εἶμαι ὁ Θεός, ὁ οποίος λέγω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· Θὰ κατοικηθῇς ἀπὸ τοὺς κατοίκους σου· εἰς δὲ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας· Θὰ ανοικοδομηθῇτε πάλιν, καὶ αἱ ἐρημοὶ περιοχαὶ σου θὰ ἀνθίσουν.

Ησ. 44,27

ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ· ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς ποταμοὺς σου ξηρανῶ·

Ησ. 44,27

Εγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ὁ οποίος λέγω εἰς ἀβυσσον τῆς θαλάσσης· Θὰ ξηρανθῇς καὶ θὰ μείνῃς ἐρημος, θὰ ξηράνῃ ἐγὼ τοὺς ποταμοὺς σου.

Ησ. 44,28

ὁ λέγων Κύρω φρονεῖν καὶ πάντα τὰ θελήματά μου

ποιήσει· ὁ λέγων Ἱερουσαλήμ· οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

Ησ. 44,28

Εγώ εἰμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λέγω στον Κύρον, τον βασιλέα των Περσών, να ὀρθοφρονή· καὶ αὐτὸς ὅλα τα θελήματά μου, τα αναφερόμενα στον ἱσραηλιτικὸν λαόν, θα τα ἐκτέλεσῃ. Εγώ εἰμαί που λέγω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· Θα ανοικοδομηθῇ καὶ θα ανοικοδομήσω ἐγὼ ἐντὸς τῆς περιοχῆς σου τὸν ἅγιον οἶκον μου.

ΗΣΑΪΑΣ 45

Ησ. 45,1

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαρρήξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται.

Ησ. 45,1

Αὐτὰ λέγει Κυριος ὁ Θεὸς στον Κύρον, τον ὁποῖον ἐγὼ ἔχρισα βασιλέα καὶ του ὁποῖου τὴν δεξιάν κατέστησα κραταιάν, δια να υπακούσουν εἰς αὐτὸν καὶ υποταχθῶν ἐνώπιόν του τὰ ἔθνη· καὶ τὴν ἰσχὺν των βασιλέων θα συντρίψω, θα ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὰς θύρας καὶ καμμία πόλις δεν θα μείνῃ κλειστή δι' αὐτόν.

Ησ. 45,2

ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι καὶ ὄρη ὀμαλῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω

Ησ. 45,2

Εγὼ, ὦ Κύρε, θα πορευθῶ ἔμπροσθέν σου, θα ἐξομαλύνω τὰ ὄρη, θα συντρίψω θύρας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς θα σπάσω.

Ησ. 45,3

καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοῦς, ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῶς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Ησ. 45,3

Θα δώσω εἰς σε θησαυροὺς, που εὐρίσκονται εἰς σκοτεινοὺς τόπους, θα ἀνοίξω καὶ θα παρουσιάσω εἰς σε ἀποκρύφους

και αοράτους θησαυρούς, δια να γνωρίσης ότι εγώ είμαι
Κυριος ο Θεός σου, ο οποίος σε εκάλεσεν ονομαστικώς, ο
Θεός του Ισραηλιτικού λαού.

Ησ. 45,4 ἔνεκεν τοῦ παιδός μου Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ
μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου καὶ προσδέξομαί
σε, σὺ δὲ οὐκ ἔγνων με

Ησ. 45,4 Εγώ θα σε καλέσω ονομαστικώς, προς χάριν του δούλου
μου Ιακώβ, του εκλεκτού ισραηλιτικού λαού μου, θα σε
δεχθώ ως ὄργανόν μου δια το ἔργον, που σε ἔχω προορίσει.
Συ ὁμως δεν εγνώρισες ἐμέ,

Ησ. 45,5 ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πλην ἐμοῦ Θεός,
ἐνίσχυσά σε καὶ οὐκ ἥδεις με,

Ησ. 45,5 ὅτι δηλαδή εγώ είμαι Κυριος ο Θεός και δεν υπάρχει ἄλλος
Θεός πλην ἐμοῦ. Εγώ ἔδωκα εἰς σε αὐτήν την δύναμιν· συ
ὁμως δεν με εγνώρισες ως δωρεοδότην.

Ησ. 45,6 ἵνα γνῶσι οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι
οὐκ ἔστι Θεός πλην ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ οὐκ
ἔστιν ἕτι·

Ησ. 45,6 Και ἐπραξα αὐτά, δια να γνωρίσουν ὅσοι κατοικούν εἰς την
ανατολήν, και οι ἄλλοι που κατοικούν εἰς την δύσιν, ὅτι δεν
υπάρχει ἄλλος Θεός πλην ἐμοῦ· ὅτι εγώ είμαι Κυριος ο Θεός
και δεν υπάρχει κανεῖς ἄλλος.

Ησ. 45,7 ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν
εἰρήνην καὶ κτίζων κακά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὁ ποιῶν
πάντα ταῦτα.

Ησ. 45,7 Εγώ κατεσκεύασα το φως και ἔκαμα το σκοτάδι. Επιφέρω
και αποκαθιστώ εἰρήνην ἀλλά και παραχωρώ να ἔρχονται
συμφοραὶ και θλίψεις. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός, ο οποίος
κάμνω ὅλα αὐτά.

Ησ. 45,8 εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι
ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ καὶ
βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα·

ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε.

Ησ. 45,8

Ἀς ευφρανθῇ ὁ οὐρανὸς ἄνω, αἱ δὲ νεφέλαι ας βρέξουν δικαιοσύνην εἰς τὴν γῆν. Ἡ γῆ ας βλάστησῃ ἔλεος καὶ ας ἀνατεῖλῃ συγχρόνως δικαιοσύνην. Ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖός σε ἔχω κτίσει.

Ησ. 45,9

Ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὥς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ ἄροτριῶν ἄροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ· τί ποιεῖς, ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις χεῖρας;

Ησ. 45,9

Ποῖον ἄλλο δημιούργημα ἔκαμα καλύτερον ἀπὸ σέ, αφοῦ σε ἐπλασα ὅπως ὁ κεραμεὺς πλάθει τὸν πηλόν; Μήπως ὁ γεωργὸς θα οργώνῃ τὸ χωράφι ὅλην τὴν ἡμέραν; Μήπως θα εἴπῃ ὁ πηλὸς στὸν κεραμοποιόν, ὅταν ἐκεῖνος διακόπῃ τὸ ἔργον του, τί κάμνεις; Διατί δεν ἐργάζεσαι; Δεν ἔχεις πλέον χεῖρα πρὸς ἐργασίαν;

Ησ. 45,10

μὴ ἀποκριθῇσεται τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό; ὁ λέγων τῷ πατρί· τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρί· τί ὠδίνεις;

Ησ. 45,10

Μήπως καὶ θα ἀπαντήσῃ, τάχα, τὸ πλάσμα αὐτὸ στὸν κεραμέα, πού το ἐπλασε; Δεν εἶναι ἀνόητος ἐκεῖνος πού λέγει στὸν πατέρα· Τί θα γεννήσῃς; Καὶ εἰς τὴν μητέρα του· Τί κοιλοπονᾷς;

Ησ. 45,11

ὅτι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα· ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι.

Ησ. 45,11

Κατὰ κάποιον τέτοιον τρόπον ομιλεῖ Κύριος ὁ Θεός πρὸς σας, ὁ ἀπολύτως ἅγιος Θεός του Ἰσραὴλ. Αὐτός, ὁ ὁποῖός ἔχει προαποφασίσῃ ἐκεῖνα, πού θα συμβοῦν. Ἐρωτήσατέ με, λοιπόν, καὶ σεις, διατί κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μεταχειρίζομαι τοὺς υἱούς μου καὶ τὰς θυγατέρας μου. Δωσατέ μου ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας σεις διὰ τὰ ἔργα τῶν

χειρών μου.

Ησ. 45,12 ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ’ αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην.

Ησ. 45,12 Εγώ είμαι εκείνος, ο οποίος εδημιούργησα την γην και επλασα τον άνθρωπον επάνω εις αυτήν. Εγώ με την παντοδύναμον δεξιάν μου, εστερέωσα τον ουρανόν. Εγώ έδωσα εντολήν στους αστέρας να καταλάβουν την θέσιν, που τους ώρισα.

Ησ. 45,13 ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι. οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος σαβαώθ.

Ησ. 45,13 Εγώ ύψωσα και ανέδειξα τον Κύρον βασιλέα ως όργανον της δικαιοσύνης μου· και με την ιδικήν μου καθοδήγησιν όλαι αι ενέργειαι του θα είναι ευθείαι και απρόσκοπτοι. Αυτός θα ανοικοδόμηση την πόλιν μου, την Ιερουσαλήμ, θα επαναφέρη τον αιχμάλωτον λαόν μου εις την πατρίδα του, χωρίς να εκβίαση λύτρα και δώρα, είπε Κυριος ο Θεός ο παντοκράτωρ.

Ησ. 45,14 Οὕτω λέγει Κύριος σαβαώθ· ἐκοπίασεν Αἴγυπτος καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σεβωεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σέ διαβήσονται καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις καὶ διαβήσονται πρὸς σε, καὶ προσκυνήσουσί σοι καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται, ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστι καὶ οὐκ ἐστι Θεὸς πλὴν σοῦ·

Ησ. 45,14 Οὕτω λέγει ο Κυριος των δυνάμεων, ο παντοκράτωρ· “Οι κόποι της Αιγύπτου, τα κέρδη από το εμπόριον των Αιθιοπών, οι υψηλοί και ρωμαλαίοι άνδρες της Σεβωείμ θα έλθουν προς σέ, θα είναι δούλοι σου, θα ακολουθούν οπίσω σου δεμένοι με χειροπέδας· θα έλθουν προς σέ, ω

Ιερουσαλήμ. Θα σε προσκυνήσουν και θα προσευχηθούν εις σέ, διότι εις σε ευρίσκεται ο αληθινός Θεός και δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από σέ, Κυριε.

Ησ. 45,15 σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ᾔδειμεν, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ.

Ησ. 45,15 Πράγματι, συ είσαι ο αληθινός Θεός και ημείς δεν το εγνωρίζαμεν, ο Θεός του Ισραηλιτικού λαού, ο σωτήρ.

Ησ. 45,16 αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνη. ἐγκαινίξεσθε πρὸς με, νῆσοι.

Ησ. 45,16 Θα καταισχυνθούν και θα εντροπιασθούν ὅλοι οι αντιτιθέμενοι προς αὐτόν, θα πορευθούν και θα ζήσουν μέσα εις την εντροπήν των. Ελάτε κοντά μου, γίνετε νέα κτίσις, λαοί ειδωλολατρικοί, που κατοικείτε εις τας νήσους και εις τα παράλια.

Ησ. 45,17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἵωνος ἔτι.

Ησ. 45,17 Οι Ισραηλίται θα σωθούν από τον Κυριον, θα πάρουν σωτηρίαν αἰώνιον. Αυτοί δεν θα εντραπούν εις αἰώνας αἰώνων.

Ησ. 45,18 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ Θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν, αὐτὸς διώρισεν αὐτήν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτήν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλασεν αὐτήν - ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι.

Ησ. 45,18 Ετσι λέγει ο Κυριος, ο οποίος εδημιούργησε τον ουρανόν, αὐτός ο οποίος κατέστησε φανεράν και ορατήν την κρυμμένην στον γνώφον και τα ὕδατα γην και την παρεσκεύασε κατάλληλον προς διαμονήν των ανθρώπων. Αὐτός διεχώρισε την θάλασσαν από την ζηράν, δεν την εδημιούργησεν εικὴ και ως ἔτυχε, ἀνευ σκοποῦ, ἀλλὰ την

έπλασε και την διε-μόρφωσε, δια να κατοικήται από τους ανθρώπους. Αυτός, λοιπόν, διακηρύσσει και λέγει· Εγώ είμαι ο Κυριος και δεν υπάρχει άλλος εκτός από εμέ.

Ησ. 45,19 οὐκ ἐν κρυφῇ λελάληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακώβ· μάταιον ζητήσατε. ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν.

Ησ. 45,19 Δεν έχω ομιλήσει εγώ εις τα κρυφά, ούτε εις σκοτεινόν τινα τόπον της γης. Ποτέ δεν είπα στους απογόνους του Ιακώβ· εις μάτην θα με αναζητήσετε. Εγώ είμαι, εγώ είμαι ο μόνος Κυριος και Θεός, ο οποίος λαλώ δικαιοσύνην και αναγγέλλω πάντοτε την αλήθειαν.

Ησ. 45,20 συνάχθητε καὶ ἤκετε, βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἵροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν καὶ οἱ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεοὺς, οἳ οὐ σῶζουσι.

Ησ. 45,20 Συγκεντρωθήτε, ελάτε κοντά μου, σκεφθήτε σοβαρώς μαζί συγχρόνως ὅλοι ὅσοι ἔχετε σωθῆ ἀπὸ την πλάνην της εθνικῆς ειδωλολατρείας. Δεν γνωρίζουν τι κάνουν αυτοί, που με ευλάβειαν σηκώνουν το ξυλόγλυπτον, αναίσθητον ἄγαλμα των, που προσεύχοντονται προς τα εἰδωλά των ως προς θεοὺς, οι οποίοι εν τούτοις δεν ἔχουν την δύναμιν να σῶζουν.

Ησ. 45,21 εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· ἐγώ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ· δίκαιος καὶ σωτὴρ οὐκ ἔστιν πᾶρεξ ἐμοῦ.

Ησ. 45,21 Εάν οι θεοί των εθνῶν ἔχουν την δύναμιν να αναγγέλλουν κάτι προφητικῶς, ας πλησιάσουν και ας το πουν, δια να μάθουν και οι ἄλλοι λαοί, ποιὸς προανήγγειλε και κατέστησεν εκ των προτέρων γνωστὰ και ακουστὰ εκείνα, τα οποία ἐμελλαν να γίνουν. Από τον αληθινόν Θεόν

ανηγγέλθησαν τότε αυτά εις ημάς. Εγώ είμαι ο Θεός, ο οποίος τα ανήγγειλα, ο αληθινός Θεός και δεν υπάρχει άλλος εκτός από εμέ. Απολύτως δίκαιος και παντοδύναμος σωτήρ δεν υπάρχει εκτός από εμέ.

Ησ. 45,22 ἐπιστράφητε ἐπ' ἐμέ καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος.

Ησ. 45,22 Επανέλθετε, λοιπόν, εν μετανοία προς εμέ και θα σωθήτε. Και σεις ακόμη οι οποίοι κατοικείτε εις τα άκρα της γης. Εγώ είμαι ο αληθινός Θεός και δεν υπάρχει άλλος πλην από εμέ.

Ησ. 45,23 κατ' ἑμαυτοῦ ὀμνύω, ἥ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ ἐξομολογήσεται πᾶσα γλῶσσα τῷ Θεῷ

Ησ. 45,23 Ορκίζομαι στον εαυτόν μου, λέγει ο Κυριος, πράγματι και αληθεία θα εξέλθη από το στόμα μου λόγος αληθινός και δίκαιος. Οι λόγοι μου δεν θα επανέλθουν απραγματοποιητοι, διότι ενώπιόν μου θα καμφθῇ κάθε γόνατον εις λατρείαν μου. Πάσα γλώσσα θα δοξολογήση τον Θεόν

Ησ. 45,24 λέγων· δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτόν ἥξουσι καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτούς·

Ησ. 45,24 λέγουσα· δικαιοσύνη και δόξα θα ἔλθουν από αυτόν και προς αυτόν, θα κατεντροπιασθούν δε ὅλοι εκείνοι, οι οποίοι ξεχωρίζουν και απομακρύνουν τον εαυτόν των από αυτόν.

Ησ. 45,25 ἀπὸ Κυρίου δικαιοθήσονται καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξασθήσονται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ησ. 45,25 Από τον Κυριον θα εὕρουν την δικαίωσίν των και θα δοξασθούν εν τω Θεῷ και δια του Θεού ὅλοι οι απόγονοι των Ισραηλιτών.

- Ησ. 46,1 Ἔπενε Βήλ, συνετρίβη Δαγών, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι
- Ησ. 46,1 Ἐπενε το ἄγαλμα του εἰδωλολατρικοῦ θεοῦ Βηλ, συνετρίβη το ἄγαλμα του θεοῦ Δαγών, και τα ἀλλὰ εἰδῶλα αὐτῶν μεταφέρονται λάφυρα ἐπάνω εἰς ἐλέφαντας και κτήνη. Μεταφέρατέ τα· δέσατε βαρὺ φορτίον ἐπάνω εἰς ζῶα, που μετὰ κόπου τα μεταφέρουν.
- Ησ. 46,2 καὶ πεινῶντι, ἐκλελυμένῳ, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἳ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἦχθησαν.
- Ησ. 46,2 Πεινοῦν και παραλύνουν και εξασθενοῦν τα ζῶα αὐτά. Αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοὶ σας, οἱ οποίοι δεν ἠμποροῦν να σωθοῦν ἀπὸ τον πόλεμον, ἀλλὰ δεμένοι οδηγοῦνται εἰς αἰχμαλωσίαν.
- Ησ. 46,3 Ἀκούετε μου, οἶκος τοῦ Ἰακώβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραήλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου
- Ησ. 46,3 Ἀκούσατέ μου λοιπόν, σεις, οἱ απόγονοι του Ἰακώβ, και ὅσοι ἀπέμειναν ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας· σεις οἱ οποίοι ἀπ' ἀρχῆς της υπάρξεώς σας κρατεῖσθε με στοργὴν εἰς τα πατρικά μου χέρια. Σεις, καθένας ἀπὸ τους οποίους παιδαγωγείσθε ἀπὸ ἐμὲ ἀπὸ της παιδικῆς σας ηλικίας
- Ησ. 46,4 ἕως γήρους· ἐγὼ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγὼ εἰμι· ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς.
- Ησ. 46,4 μέχρι και της γεροντικῆς. Εγὼ εἰμαι ἀπ' ἀρχῆς πάντοτε και μέχρις ὅτου φθάσετε εἰς βαθύτατον γήρας. Εγὼ εἰμαι αὐτός και ἀναλλοίωτος, ἐγὼ σας ἀνέχομαι, ἐγὼ σας ἐδημιούργησα, ἐγὼ θα σας ἀναδείξω, ἐγὼ θα σας ἀναλάβω ὑπὸ την προστασίαν μου και θα σας σώσω.

- Ησ. 46,5 τίνοι με ὠμοιώσατε; ἴδετε, τεχνάσασθε, οἱ πλανώμενοι.
- Ησ. 46,5 Προς ποῖον, λοιπόν, με ἔχετε παρομοιάσει; Ἴδετε, σεις που πλανάσθε εἰς τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων, χρησιμοποίησατε ὅλην τὴν τέχνην σας·
- Ησ. 46,6 οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσιππίου καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθμῷ καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.
- Ησ. 46,6 σεις οἱ οἱποῖοι συνεισφέρετε χρυσὸν ἀπὸ τοῦ δερμάτινον βαλάντιον σας, ζυγίζετε ἀργυρον, θέτετε αὐτὰ ἐπάνω εἰς ζυγόν, μισθώνετε χρυσοχόον καὶ ἐτσι κατασκευάζετε χειροποίητα ἀγάλματα, τα οἱποῖα κατόπιν κύπτουν οἱ ἄνθρωποι καὶ τα προσκυνοῦν.
- Ησ. 46,7 αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὥμου, καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ, ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει, οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὥς ἐὰν βοήσῃ πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σῶσῃ αὐτόν.
- Ησ. 46,7 Παίρνουν ἐπειτα οἱ ἄνθρωποι τὸ ἄψυχον αὐτὸ ἄγαλμα στους ὤμους τῶν καὶ πορεύονται μαζὴ με αὐτό. Ἐὰν το τοποθετήσουν εἰς κάποιον τόπον, μένει ἐκεῖ ἀκίνητον. Ἐκεῖνος που θα θελήσῃ νὰ βοηθήσῃ πρὸς αὐτὸ προσευχόμενος, δεν θα εἰσακουσθῇ. Τὸ ἄψυχον ἄγαλμα δεν θα τον ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τα κακά. Δεν θα τον σῶσῃ ἀπὸ κινδύνους.
- Ησ. 46,8 μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε, μετανοήσατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ,
- Ησ. 46,8 Ἀναλογισθῆτε καὶ σκεφθῆτε ὅλα αὐτά, που σας εἶπα, καὶ στενάξατε. Μετανοήσατε σεις, οἱ οἱποῖοι ἔχετε παραπλανηθῇ εἰς τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων. Ἐπιστρέψατε με ὅλην σας τὴν καρδίαν στον Θεόν.
- Ησ. 46,9 καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν ἐμοῦ

- Ησ. 46,9 Ενθυμηθήτε όσα προηγουμένως από πολλών αιώνων, απ' αρχής της υπάρξεώς σας, εγώ προείπα και ενήργησα. Διότι εγώ είμαι ο αληθινός Θεός και δεν υπάρχει άλλος πλην από εμέ.
- Ησ. 46,10 άναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθη. καὶ εἶπα· πᾶσα ἡ βουλή μου στήσεται, καὶ πάντα, ὅσα βεβούλευμαι, ποιήσω·
- Ησ. 46,10 Εγώ είμαι εκείνος, που προαναγγέλλω εκ των προτέρων όσα θα συμβούν στους μετά ταύτα χρόνους, πριν η γίνουν αυτά. Και ιδού ότι στον χρόνο που προείπα, συντελούνται και πραγματοποιούνται. Εγώ είπα και ετόνισα· κάθε απόφασίς μου θα πραγματοποιηθή και όλα όσα έχω σκεφθή και αποφασίσει θα πραγματοποιήσω.
- Ησ. 46,11 καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
- Ησ. 46,11 Εγώ είμαι εκείνος, ο οποίος καλώ από τα μέρη της ανατολής, ώσαν ταχύτατον πτηνόν, τον Κύρον αυτό χώραν μακρινήν, δια να υπηρετήση εις εκείνα, τα οποία εγώ έχω αποφασίσει. Το είπα και το έφερα εις πέρας. Τον εδημιούργησα, τον έκαμα βασιλέα, τον έφερα από μακρινήν χώραν, κατευώδωσα τους δρόμους της ζωής και της δράσεως του.
- Ησ. 46,12 ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.
- Ησ. 46,12 Ακούσατέ με σεις, οι οποίοι έχετε χάσει τον νουν σας, σεις που ευρίσκεσθε και ζήτε μακράν από την δικαιοσύνην.
- Ησ. 46,13 ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ· δέδωκα ἐν Σιών σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.
- Ησ. 46,13 Επλησίασεν ο καιρός, να αποδώσω δικαιοσύνη· δεν θα βραδύνω να στείλω εγώ την σωτηρίαν στον λαόν μου. Θα

δώσω σωτηρίαν εις την Σιών, στον ισραηλιτικόν λαόν, προς
δόξαν εμού και αυτού.

ΗΣΑΪΑΣ 47

- Ησ. 47,1 Κατάβηθι, κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν, παρθένος, θυγάτηρ
Βαβυλῶνος, εἴσελθε εἰς τὸ σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων,
ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλὴ καὶ τρυφερά.
- Ησ. 47,1 Κατέβα ἀπὸ τὴν δόξαν σου, κυλίσου στο χῶμα, Βαδυλῶν,
πόλις που μέχρι σήμερα δεν επατήθης ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς
σου. Εμπα στο σκοτάδι τῆς θλίψεως, πόλις κατοικουμένη
ἀπὸ Χαλδαίους, διότι δεν θα εἶσαι πλέον και δεν θα
ονομάζεσαι καλομαθημένη και τρυφερά.
- Ησ. 47,2 λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυψαι τὸ
κατακάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς, ἀνάσυρε
τὰς κνήμας, διάβηθι ποταμούς·
- Ησ. 47,2 Σαν δούλη πλέον πάρε εις τα χερίά σου τον χειρόμυλον,
ἄλεσε το σιτάρι και κάμε το αλεύρι, βγάλε το κάλυμμα τῆς
κεφαλῆς σου και φανέρωσε πλέον τα ἄσπρα μαλλιά σου·
ανάσυρε το ἱμάτιόν σου, που σκεπάζει τα πόδια σου, και
πέρασε ποταμούς.
- Ησ. 47,3 ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ σου, φανήσονται οἱ
ὄνειδισμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ λήψομαι, οὐκέτι μὴ
παραδῶ ἀνθρώποις.
- Ησ. 47,3 Θα ξεσκεπασθῇ ο,τι προκαλεῖ τὴν ἐντροπὴν σου, θα φανοῦν
οι ἐξευτελισμοί σου, θα πάρω ἀπὸ σε ο,τι εἶναι δίκαιον εις
ἀποκατάστασιν τῆς δικαιοσύνης. Δεν θα σε παραδώσω
πλέον εις ἀνθρώπους, να σε τιμωρήσουν, διότι ἐγὼ θα εἶμαι
ο τιμωρός σου.
- Ησ. 47,4 εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος σαβαώθ, ὄνομα αὐτῷ
ἅγιος Ἰσραήλ·

- Ησ. 47,4 Ω ισραηλίται, αυτά είπεν ο σωτήρ σας, ο Κυριος ο παντοκράτωρ, αυτός του οποίου το όνομα είναι ο άγιος Θεός του Ισραήλ.
- Ησ. 47,5 κάθισον κατανενυγμένη, εἴσελθε εἰς τὸ σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχύς βασιλείας.
- Ησ. 47,5 Καθισε, λοιπόν, Βαδυλὼν, θυγάτηρ των Χαλδαίων, συντετριμμένη και πονεμένη. Εμπα στο σκοτάδι της ανυπαρξίας και αφανείας, διότι ποτέ πλέον δεν θα αναγνωρισθῇ εἰς σε βασιλική εξουσία.
- Ησ. 47,6 παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου· ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα.
- Ησ. 47,6 Ωργίσθην ἐγὼ ἐναντίον του λαοῦ μου δια τας αμαρτίας του, συ ὁμως εβεβήλωσας την κληρονομίαν μου. Εγὼ τους παρέδωσα εἰς τα χέρια σου, δια να τιμωρηθούν και παιδαγωγηθούν. Συ ὁμως εφάνης σκληρά ἀπέναντι των· δεν τους ἔδειξες κάποιαν ευσπλαγχνίαν και συγκατάβασιν. Και αὐτοῦ ἀκόμη του γεροντοτέρου κατέστησας πολὺ βαρὺν τον ζυγὸν της δουλείας.
- Ησ. 47,7 καὶ εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα· οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα.
- Ησ. 47,7 Και εν τη αλαζονείᾳ σου εἶπες· Εγὼ θα εἶμαι πάντοτε ἄρχουσα και κυρίαρχος εἰς αἰῶνα τον ἅπαντα. Δεν εσκέφθης ποτέ, δεν ἐπέρασαν ἀπὸ τον νουν σου αὐτά, που τώρα πάσχεις. Δεν ἔλαβες ὑπ' ὄψιν σου τα τελευταία σου.
- Ησ. 47,8 νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα, ἡ τρυφερά, ἡ καθημένη πεποιθυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς· ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα· οὐ καθιῶ χήρα οὐδὲ γνώσομαι ὀρφανίαν.
- Ησ. 47,8 Τωρα ὁμως ἀκουσε αὐτά που θα σου πω. Συ, η τρυφερά και φιλήδονος, η οποία ἐκάθησο γεμάτη αυτοπεποίθησιν και ἔλεγες μέσα εἰς την καρδίαν σου· Εγὼ εἶμαι μόνον και δεν

υπάρχει άλλη ώσαν εμέ. Δεν θα μείνω ποτέ χήρα και εγκαταλελειμμένη, δεν θα γνωρίσω, τι θα πη ορφάνεια και ατεκνία.

Ησ. 47,9 νῦν δὲ ἤξει ἐπὶ σέ τὰ δύο ταῦτα ἑξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· ἀτεκνία καὶ χηρεία ἤξει ἑξαίφνης ἐπὶ σέ ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαιδῶν σου σφόδρα,

Ησ. 47,9 Και ὁμως ἰδοῦ, ὅτι αὐτὰ τα δύο θα ἐπέλθουν αἰφνιδίως ἐναντίον σου εἰς μίαν μόνην ἡμέραν, ατεκνία και χηρεία· θα ἔλθῃ ἑξαφνα εἰς σέ, καθ ὃν χρόνον θα ζητῆς ἀσφάλειαν και προστασίαν ἀπὸ τὴν μαγείαν σου, ἀπὸ τὴν μεγάλην, τάχα, δύναμιν τῶν μάγων σου και τῶν γητευμάτων τῶν.

Ησ. 47,10 τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου· σὺ γὰρ εἶπας· ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα. γινῶθι, ὅτι ἡ σύνεσις τούτων καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι αἰσχύνῃ. καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου· ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα.

Ησ. 47,10 Επάνω εἰς τὰς ψευδεῖς ἐλπίδας που σου ἐδιδεν ἡ πονηρία σου, συ εἶπες· Εγὼ εἰμαι, δεν υπάρχει καμμία ἄλλη ὡσαν ἐμέ, ωραία και ἰσχυρά. Μαθε, λοιπόν, ὅτι ἡ σύνεσις ἀπὸ τὰς μαγείας αὐτὰς και τοὺς μάγους και ἡ ἁμαρτωλότης σου θα ἀποβούν εἰς καταισχύνῃν σου. Συ ὁμῶς εἶπες ἀλαζονικῶς ἀπὸ μέσα σου· Εγὼ εἰμαι· δεν υπάρχει ἄλλη.

Ησ. 47,11 καὶ ἤξει ἐπὶ σέ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γινῶς, βόθυνος, καὶ ἔμπεσῃ εἰς αὐτόν· καὶ ἤξει ἐπὶ σέ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ ἤξει ἐπὶ σέ ἐξ ἀπίνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γινῶς.

Ησ. 47,11 Θα ἐπελθῇ ἐναντίον σου ὁλεθρος, πρὶν καν προλάβῃς να τὸν ἀντιληφθῇς. Βοθρος θα ἀνοιξῇ ἐνώπιόν σου και θα πέσῃς μέσα εἰς αὐτόν. Μεγάλη ταλαιπωρία θα ἐκσπάσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου και δεν θα κατορθώσῃς, να ἀπαλλαγῇς ἀπὸ αὐτήν. Ἐξαφνα θα ἐπέλθῃ ἐναντίον σου ἡ καταστροφή, χωρὶς καν να προλάβῃς να τὴν ἀντιληφθῇς.

Ησ. 47,12 στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαιδαῖς σου καὶ ἐν τῇ πολλῇ

φαρμακεία σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σου, εἰ
δυνήσῃ ὠφεληθῆναι.

Ησ. 47,12 Σταμάτησε, λοιπόν, τώρα τας μαγείας και τας πολλές
γοητείας σου, τας οποίας εκ νεότητάς σου ἐμάθες, μήπως
και ημπορέσης να ωφεληθῆς και σωθῆς.

Ησ. 47,13 κεκοπίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στήτωσαν δὴ και
σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ ὀρῶντες
τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει ἐπὶ σέ
ἔρχεσθαι.

Ησ. 47,13 Πολύ ἔχεις κοπιάσει εις τας συσκέψεις σου και τας
συμβουλὰς των μάγων και των αστρολόγων. Ας σταθοῦν
λοιπόν, τώρα, ας σηκωθοῦν ὀρθιοι και ας σε σώσουν οι
αστρολόγοι του ουρανοῦ, αυτοὶ ποι παρατηροῦν τας
κινήσεις των ἀστέρων και μαντεύουν, τάχα, το μέλλον· ας
αναγγεῖλλουν εις σε τι μέλλει να σου συμβῇ, τι θα ἐπέλθῃ
εναντίον σου.

Ησ. 47,14 ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται καὶ
οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις
ἄνθρακας πυρός, κάθισαι ἐπ' αὐτούς.

Ησ. 47,14 Ἰδοὺ, ὅλοι αυτοὶ ὡσαν φρύγανα θα κατακαοῦν ἐπάνω εις
την φωτιάν. Δεν θα γλυτώσουν την ζωὴν των ἀπὸ την
φλόγα του ολέθρου, διότι συ, ὦ Βαβυλῶν, θα μεταβληθῆς
εις αναμμένους ἄνθρακας, δια να καθίσουν ἐπάνω εις
αυτοὺς οι μάγοι και οι αστρολόγοι σου.

Ησ. 47,15 οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια, ἐκοπίαςας ἐν τῇ μεταβολῇ
ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ
οὐκ ἔσται σωτηρία.

Ησ. 47,15 Αυτό θα εἶναι το κατάντημα ἐκείνων, εις την βοήθειαν των
οποίων ἠλπισες, με τους οποίους κατεπόνησες τον εαυτὸν
σου ἀπὸ την νεότητά σου. Καθε ἄνθρωπος, βέβαια,
υπόκειται εις πλάνην. Συ ὁμως ἐπλανήθης τόσον πολὺ, ὥστε
δεν υπάρχει πλέον ἐλπίς σωτηρίας δια σέ.

ΗΣΑΪΑΣ 48

- Ησ. 48,1 Ἀκούσατε ταῦτα, οἶκος Ἰακώβ οἱ κεκλημένοι τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ καὶ ἐξ Ἰουδα ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης
- Ησ. 48,1 Ακούσατε αυτά σεις, οι απόγονοι του Ιακώβ, οι οποίοι έχετε το όνομα του Ισραήλ· σεις που προέρχεσθε από την φυλήν του Ιούδα, σεις που ορκίζεσθε στο όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· σεις, οι οποίοι εις καιρόν θλίψεων και κινδύνων ενθυμείσθε και επικαλείσθε τον Θεόν, οχι όμως με ειλικρίνεια και ευθύτητα καρδιάς ούτε με ζωήν αρετής.
- Ησ. 48,2 καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηριζόμενοι, Κύριος σαβαώθ ὄνομα αὐτῷ.
- Ησ. 48,2 Σεις, που κρατείτε ως ἴδικον σας το όνομα της αγίας πόλεως, της Ιερουσαλήμ, και λέγετε ότι στηρίζεσθε στον Θεόν του Ισραήλ. Εις εκείνον, του οποίου το όνομα είναι Κύριος των δυνάμεων.
- Ησ. 48,3 τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε καὶ ἀκουστόν ἐγένετο· ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθε.
- Ησ. 48,3 Προανήγγειλα εκ των προτέρων μελλοντικά γεγονότα. Από το στόμα μου εξήλθον προφητεῖαι, ηκούσθησαν από σας, έξαφνα δε και, χωρίς να το περιμένετε, επραξα και συνέβησαν τα γεγονότα.
- Ησ. 48,4 γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν.
- Ησ. 48,4 Γνωρίζω, ότι είσαι λαός σκληρός και πεισματάρης, ότι ο τράχηλός σου είναι σιδερένιο και δύσκαμπτον νεύρον, το

μέτωπόν σου χάλκινον και ασυγκίνητον.

Ησ. 48,5

καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι, πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ ἀκουστόν
σοι ἐποίησα· μήποτε εἴπης ὅτι τὰ εἰδωλά μου ἐποίησε,
καὶ εἴπης ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.

Ησ. 48,5

Προ πολλοῦ χρόνου σου προανήγγειλα τα γεγονότα, πρὶν
εκσπάσουν ἐναντίον σου, σε ἕκαμα να ακούσης τας
σχετικὰς προφητείας· δια να μη εἴπης, ὅτι τα εἰδωλα, που
προσκυνῶ, ἕκαμαν αὐτό· να μη πῇς. ὅτι τα γλυπτὰ και
χωνευτὰ ἀγάλματα προείπαν αὐτὰ εἰς ἐμέ.

Ησ. 48,6

ἠκούσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ καὶ
ἀκουστὰ σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει
γίνεσθαι, καὶ οὐκ εἴπας.

Ησ. 48,6

Σεις, οἱ ἰσραηλίται ἠκούσατε ὅλα αὐτὰ και ὁμως δεν
ἠθελήσατε να τα κατανοήσετε. Αλλὰ και νέα γεγονότα, τα
οποία μέλλουν να γίνουν ἀπὸ τώρα και στο εξῆς, ἐγὼ σου τα
κατέστησα γνωστὰ και συ δεν εἶπες, ὅτι ο Θεός μου τα
προανήγγειλε.

Ησ. 48,7

νῦν γίνεται καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις
ἤκουσας αὐτὰ· μή εἴπης· ναὶ γινώσκω αὐτὰ.

Ησ. 48,7

Τώρα εξαγγέλλονται αἱ προφητεῖαι, τώρα λαμβάνουν
χώραν τα νέα αὐτὰ γεγονότα και ὄχι εἰς παλαιότερους
χρόνους. Τώρα, και ὄχι εἰς προηγουμένας εποχάς, ἤκουσες
αὐτὰ. Εἰναν δέ, δια να μη εἴπης· α, ναι τα ἐγνώριζα.

Ησ. 48,8

οὔτε ἔγνωσ οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἤνοιξά σου τὰ
ῥῶτα· ἔγνω γὰρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ
κοιλίας κληθήσῃ.

Ησ. 48,8

Ούτε ἐγνώριζες, ούτε εἶχες μάθει, ούτε ἐγὼ δια την ἀπιστίαν
σου σου εἶχα ἀνοίξει ἀπὸ τότε τα αὐτιά της ψυχῆς σου, ὥστε
να ακούσης και γνωρίσης τας προφητείας. Τοῦτο δέ, διότι
ἐγὼ ἐγνώριζα, ὅτι συ ἀσφαλῶς και βεβαίως θα ἀθετήσης
αὐτὰ, ὅτι ἥσο και θα ὠνομάζεσο παράνομος ἀπὸ την ἀρχὴν
της ἐθνικῆς υπάρξεώς σου.

- Ησ. 48,9 ἔνεκεν τοῦ ἑμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμὸν μου καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ, ἵνα μὴ ἐξολοθρεύσω σε.
- Ησ. 48,9 Προς δόξαν ὁμως και σεβασμὸν του Ονόματός μου θα δείξω εἰς σε την οργήν μου. Επειτα θα πραγματοποιήσω εἰς σε ἔνδοξα γεγονότα, δια να μη σε ἐξολοθρεύσω εντελώς.
- Ησ. 48,10 ἰδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου, ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας·
- Ησ. 48,10 Ἰδοὺ, σας ἐπώλησα δούλους στους Βαβυλωνίους, ὄχι βέβαια ἔναντι ἀργυρίου· ἀλλὰ και σας ἀπήλλαξα ἀπὸ την κάμινον της πτωχείας κατὰ τον καιρὸν της αἰχμαλωσίας σας.
- Ησ. 48,11 ἔνεκεν ἑμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἑμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω.
- Ησ. 48,11 Χαριν εμοῦ θα σας σώσω, διότι ἐκεῖ βεβηλῶνεται το Ονομά μου και δεν θα παραδώσω την δόξαν μου εἰς ἄλλον θεόν.
- Ησ. 48,12 Ἄκουέ μου, Ἰακώβ καὶ Ἰσραήλ, ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα,
- Ησ. 48,12 Ακούσατέ με, λοιπόν, σεις οἱ ἀπόγονοι του Ἰακώβ, συ Ἰσραηλιτικὲ λαέ, τον ὁποῖον ἐγὼ ἀπ' ἀρχῆς ἐκάλεσα και καλῶ ἰδικόν μου λαόν. Εγὼ εἰμαι ο πρῶτος, ἐγὼ εἰμαι και μετὰ ταῦτα στους οἰῶνας των αἰώνων.
- Ησ. 48,13 καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν. καλέσω αὐτούς, καὶ στήσονται ἅμα
- Ησ. 48,13 Το παντοδύναμον χέρι μου ἐθεμελίωσεν ἀσφαλὴ την γην και η δεξιὰ μου ἐστερέωσε τν ἑναστρον ουρανόν. Θα προσκαλέσω ὅλα αὐτά, και ἀμέσως θα σταθοῦν εἰς προσοχὴν ἐνώπιόν μου.
- Ησ. 48,14 καὶ συναχθήσονται πάντες καὶ ἀκούσονται. τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ἄραι σπέρμα Χαλδαίων.
- Ησ. 48,14 Ἀς συγκεντρωθοῦν ὅλοι και ας ἀκούσουν με προσοχὴν, ποιὸς ἐκ των προτέρων ἀνήγγειλεν εἰς αὐτοὺς αὐτά; Εγώ,

επειδή σε ηγάπησα, έκαμα το θέλημά σου εις βάρος της Βαβυλώνης· να εξολοθρεύσω τους απογόνους των Χαλδαίων.

Ησ. 48,15 έγώ έλάλησα, έγώ έκάλεσα, ήγαγον αυτόν και εύώδωσα τήν όδόν αυτού.

Ησ. 48,15 Εγώ ωμίλησα στον Κύρον, εγώ τον προσεκάλεσα και τον ωδηγησα, εγώ ευώδωσα τον δρόμον του.

Ησ. 48,16 προσαγάγετε πρός με και άκούσατε ταύτα· ούκ άπ' άρχής έν κρυφῇ λελάληκα, ούδὲ έν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· ήνίκα έγένετο, εκεί ήμην, και νύν Κύριος απέστειλέ με και τὸ πνεῦμα αυτού.

Ησ. 48,16 Ελάτε προς εμέ, ω Ισραηλίται, και ακούσατε αυτά. Δεν είπα αυτά εις μακρινήν εποχήν κρυφίως, ούτε εις κανένα σκοτεινόν τόπον. Όταν επραγματοποιούνται αι προφητεΐαι μου, ήμουν εκεί βοηθών τον Κύρον. Και τώρα ο Κύρος λέγει· ο Κυριος με έστειλε και το πνεῦμα του.

Ησ. 48,17 οὕτως λέγει Κύριος ὁ ρυσάμενός σε, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ· έγώ είμι ὁ Θεός σου, δέδειχά σοι τοῦ εύρεῖν σε τήν όδόν, έν ἣ πορεύση έν αὐτῇ.

Ησ. 48,17 Αυτά λέγει ο Κυριος, ο οποίος σε ηλευθέρωσε, ο άγιος Θεός του ισραηλιτικού λαού· Εγώ είμαι ο Θεός σου, εγώ έδειξα εις σε να εύρης την αληθινήν οδόν, εις την οποία και πρέπει να πορευθής, εάν θέλης την σωτηρίαν σου.

Ησ. 48,18 και εί ήκουσας τῶν έντολῶν μου, έγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμός ή εἰρήνη σου και ή δικαιοσύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης·

Ησ. 48,18 Και εάν είχες ακούσει τας εντολάς μου, η ειρήνη και η ευτυχία σου θα εγένετο πλούσια και ανεξάντλητος, ὡσαν ποταμός και η δικαιοσύνη σου ὡσαν το κύμα της θαλάσσης.

Ησ. 48,19 και έγένετο ἂν ὡς ή ἄμμος τὸ σπέρμα σου και τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· ούδὲ νύν οὐ μὴ εξολοθρευθῆς, ούδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου

ένώπιον ἑμοῦ. -

Ησ. 48,19 Οι απόγονοί σου θα ἦσαν τόσοι πολλοί, ὅση ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης· τα δε τέκνα σου ἀναρίθμητα, ὅπως εἶναι τὸ χῶμα τῆς γῆς. Ἀλλὰ οὔτε καὶ τώρα θα ἐξολοθρευθῇς, οὔτε θα χαθῇ τὸ ὄνομά σου ἀπὸ ἐμπρὸς μου.

Ησ. 48,20 Ἐξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων· φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀπαγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, λέγεται· ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ·

Ησ. 48,20 Εἰπα, λοιπὸν, ἐλεύθερος, ὦ ἰσραηλιτικὲ λαέ, ἀπὸ τῆς Βαβυλώνα. Φυγε ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων. Με φωνὰς χαρὰς καὶ εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε τὸ εὐχάριστον τοῦτο γεγονός. Ἀς γίνῃ τοῦτο παντοῦ ἀκουστὸν. Κηρύξατέ το εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. Εἶπατε ὅτι ὁ Κύριος ἀπῆλλαξε τὸν δούλον του, τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ, ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Βαβυλωνίων.

Ησ. 48,21 καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθήσεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαὸς μου.

Ησ. 48,21 Εἰάν αὐτὸ διψήσουν, καθ' ὃν χρόνον ὁ Θεὸς θα τοὺς ὀδηγῇ διὰ μέσου τῆς ἐρήμου, θα βγάλῃ νερὸ πρὸς χάριν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ βράχου. Θα σχισθῇ ἡ πέτρα καὶ θα ἀναβλύζουν ὕδατα, διὰ νὰ πῖν ὁ λαὸς μου.

Ησ. 48,22 οὐκ ἐστὶ χαίρειν, λέγει Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν.

Ησ. 48,22 Χαρά καὶ εὐφροσύνη δὲν ὑπάρχει τοῖς ἀσεβεῖς ἀνθρώποις, λέγει ὁ Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 49

Ησ. 49,1 Ἀκούσατέ μου, νῆσοι, καὶ προσέχετε, ἔθνη· διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος, ἐκ κοιλίας μητρὸς μου

ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου

Ησ. 49,1

Ακούσατέ με, νήσοι και παράλιοι περιοχαί· δώσατε προσοχήν εις τα λόγιά μου, ἔθνη ειδωλολατρικά. Επειτα ἀπὸ πολὺν χρόνον θα συμβοῦν αὐτά, λέγει ο Κυριος. Εκ κοιλίας μητρός μου με ἐκάλεσεν ονομαστικῶς ο Κυριος.

Ησ. 49,2

καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡσεὶ μάχαιραν ὀξεῖαν καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με, ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με.

Ησ. 49,2

Ὡσὰν ὀξεῖαν κοπτερὴν μάχαιραν ἔκαμε τὸ στόμα μου. Κατὰ ἀπὸ τὴν προστατευτικὴν τοῦ χεῖρα με ἔκρυψεν ἀπὸ κινδύνους και ἀπειλάς. Με ἔκαμε βέλος εὐστοχον, με ἔκρυψεν εις τὴν φαρέτραν τοῦ

Ησ. 49,3

καὶ εἶπέ μοι· δοῦλός μου εἶ σύ, Ἰσραήλ, καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι.

Ησ. 49,3

και μου εἶπε· Συ εἶσαι δούλος μου, ἐγὼ δε δια σου θα δοξασθῶ.

Ησ. 49,4

καὶ ἐγὼ εἶπα· κενῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

Ησ. 49,4

Και ἐγὼ εἶπα τότε· πως, Κυριε, θα δοξασθῆς ἀπὸ ἐμέ; Εγὼ εις τα χαμένα ἐκοπίασα. Ματαίως και προς κανένα αγαθὸν ἔργον και ἀποτέλεσμα δεν διέθεσα τὴν δύναμίν μου. Δια τοῦτο τὸ δίκαιόν μου και τὴν κρίσιν μου ἀναθέτω στον Κυριον. Ἡ θλίψίς μου εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 49,5

καὶ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἐαυτῷ τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακώβ πρὸς αὐτὸν καὶ Ἰσραήλ - συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεός μου ἔσται μοι ἰσχύς -

Ησ. 49,5

Και τώρα ἐτσι λέγει ο Κυριος, αὐτὸς που με ἐπλασεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς και με ὥρισεν ὡς υπηρετὴν τοῦ, δια να συγκεντρώσω πλησίον τοῦ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ, τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Θα συγκεντρωθῶμεν, λοιπόν, και θα

δοξασθώμεν ενώπιον του Κυρίου και Κυριος ο Θεός μας θα είναι η δύναμής μας.

Ησ. 49,6

καὶ εἶπέ μοι· μέγα σοί ἐστί τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου τοῦ στῆσαι τὰς φυλάς Ἰακώβ καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. -

Ησ. 49,6

Ο Κυριος μου εἶπεν ἀκόμη· Εἶναι μεγάλη δια σε τιμή, να ονομασθῆς δούλος και υπηρέτης μου. Να αποκαταστήσης ελευθέρως τας φυλάς του Ιακώβ και να επαναφέρης τους ἀνά τα διάφορα ἔθνη διεσκορπισμένους Ἰσραηλίτας. Ἰδοὺ, ἐγὼ σε ἔχω δώσει εἰς εκπλήρωσιν της διαθήκης μου προς το γένος το Ἰσραηλιτικόν. Ὡς φως δι' ὅλα τα ἔθνη. Να εἶσαι συ ο σωτὴρ εἰς ὅλους τους λαούς, μέχρι και των περάτων της γης.

Ησ. 49,7

Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεός Ἰσραὴλ· ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται, ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε.

Ησ. 49,7

Αὐτὰ λέγει ο Κυριος, ο λυτρωτὴς και ελευθερωτὴς σου, ο Θεός του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· Ὡς ἅγιον τιμήσατε και δοξάσατε αὐτόν, ο οποίος καταφρονεῖ και παραδίδει εἰς θάνατον τὴν ζωὴν του. Αὐτόν, τὸν ὁποῖον βδελύσσονται τα αμαρτωλά ἔθνη, οἱ δούλοι των ἀρχόντων. Βασιλεῖς ὁμως θα τον ἴδουν και θα ἐγερθoύν μετὰ σεβασμοῦ ενώπιόν του και ἄρχοντες, οἱ ὁποῖοι και θα τον προσκυνήσουν ἕνεκεν Κυρίου του Θεοῦ, διότι ο ἅγιος Θεός του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, εἶναι κατὰ πάντα ἀληθὴς και ἀξιόπιστος εἰς τας υποσχέσους. Και ἐγὼ ο Κυριος σε ἐξέλεξα.

Ησ. 49,8

οὕτως λέγει Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν

ἡμέρα σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἔπλασά σε καὶ ἔδωκά
σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν καὶ
κληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους,

Ησ. 49,8

Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Εἰς κατάλληλον καὶ ευπρόσδεκτον
καιρὸν ἐγὼ ἤκουσα τὴν προσευχὴν σου, εἰς ἡμέραν
σωτηρίας σε ἐβοήθησα. Ἐγὼ σε ἐπλάσα. Ἐδωκα σε ὡς νέαν
διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν, δια να ἀποκαταστήσης τοὺς
ἀνθρώπους τῆς γῆς, καὶ να ἀποκτήσης ὡς ἰδικὴν σου
μόνιμον ιδιοκτησίαν τοὺς ἕως τώρα ἐρήμους ἀπὸ χάριν
Θεοῦ λαοῦς.

Ησ. 49,9

λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς· ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ
σκότει· ἀνακαλυφθῆναι. ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ
αὐτῶν·

Ησ. 49,9

Συ, ὁ δούλος μου, θα εἴπῃς στοὺς δεσμίους· Εξέλθετε
ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰ δεσμὰ σας· καὶ εἰς αὐτοὺς, ποὺ
εὐρίσκονται στὸ σκότος τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς πλάνης να
φανερωθοῦν, να ἔλθουν στὸ φῶς τῆς ἀληθείας. Ὅσοι θα σε
υπακούσουν καὶ θα ἔλθουν κοντὰ σου, θα γίνουν ἰδικὸν σου
ποιμνιον. Εἰς ὅλας τὰς πορείας τῆς ζωῆς τῶν θα εὐρίσκουν
πλουσίαν τροφήν. Εἰς ὅλας τὰς οδοὺς, ποὺ θα πορεύωνται,
θα ὑπάρχῃ πάντοτε ἡ διατροφή τῶν.

Ησ. 49,10

οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς
καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς
παρακαλέσει καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς·

Ησ. 49,10

Δεν θα πεινάσουν πλέον, οὔτε καὶ θα διψήσουν. Δεν θα
τοὺς κτυπήσῃ πλέον οὔτε τὸ καῦμα, οὔτε ὁ ἥλιος, ἀλλὰ ὁ
γεμάτος ἐλεος καὶ εὐσπλαγχνίαν πρὸς αὐτοὺς Θεὸς θα τοὺς
παρηγόρησῃ καὶ θα τοὺς ὁδηγῇ διὰ μέσου πηγῶν ἀφθόνων
υδάτων.

Ησ. 49,11

καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς
βόσκημα αὐτοῖς.

- Ησ. 49,11 Θα μεταβάλω δι' αυτούς κάθε βουνόν εις δρόμον βατόν, και κάθε δρόμον πλούσιον εις διατροφήν των.
- Ησ. 49,12 ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἔρχονται, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ οὗτοι ἀπὸ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.
- Ησ. 49,12 Ἰδοὺ, αυτοὶ ἔρχονται ἀπὸ μακρινὰς περιοχάς. Ἄλλοι ἔρχονται ἀπὸ τον βορρὰν, ἄλλοι ἀπὸ δυσμὰς και ἄλλοι ἀπὸ την χώραν των Περσῶν.
- Ησ. 49,13 εὐφραίνεσθε, οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω, ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.
- Ησ. 49,13 Ευφραίνεσθε οι ουρανοί, ας χαίρη και ας αγαλλεται η γη. Τα ὄρη ας ἐκσπάσουν εις χαρμοσύνους κραυγὰς, διότι ο Κυριος ηλέησε τον λαὸν του, παρηγόρησε και ενίσχυσε τους ταπεινοὺς ανθρώπους του λαοῦ του.
- Ησ. 49,14 Εἶπε δὲ Σιών· ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου.
- Ησ. 49,14 Παρά τας πλουσίας ὁμως αὐτὰς ευλογίας η Σιών εἶπε· Ο Κυριος με εγκατέλειψε, ο Κυριος με ελησμονησε.
- Ησ. 49,15 μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε Κύριος.
- Ησ. 49,15 Ἀλλα, μήπως εἶναι δυνατόν μια μητέρα να λησμονήση το παιδί της, να μη σπλαγχνισθῇ και ελεηση τους καρπούς των σπλάγχνων της; Εάν δε και, ἐστὼ, μια μητέρα λησμονήση και απαρνηθῇ τα παιδιά της, ἐγὼ ποτέ δεν θα σε λησμονήσω, εἶπεν ο Κυριος.
- Ησ. 49,16 ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφηκά σου τὰ τείχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός·
- Ησ. 49,16 Ἰδοὺ, ἐχὼ ζωγραφίσει εις τα χέρια μου τα τείχη σου, Ιερουσαλήμ, και ἐτσι ευρίσκεσαι δια παντός προ των οφθαλμῶν μου.

- Ησ. 49,17 καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ.
- Ησ. 49,17 Συντόμως θα ανοικοδομηθῇς ἀπὸ ἐκείνους μάλιστα, οἱ οἱποῖοι σε ἐκρήμνισαν. Καὶ οἱ ἐχθροὶ σου, οἱ οἱποῖοι σε κατέλαβαν καὶ σε ἐρήμωσαν, θα φύγουν ἀπὸ τὴν περιοχὴν σου.
- Ησ. 49,18 ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ πάντα, ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἦλθον πρὸς σε· ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι πάντα αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ καὶ περιθήσῃ αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης.
- Ησ. 49,18 Ὑψωσε τὰ μάτια σου, ὦ Ἱερουσαλήμ· στρέψε ὁλόγυρά σου καὶ ἰδέ ὅλους. Ἰδοὺ, ἔχουν συναχθῇ καὶ ἦλθαν πρὸς σέ. Ορκίζομαι, λέγει ὁ Κύριος, ὅτι θα ἐνδυθῇς ὡς στολισμὸν ὅλους αὐτοὺς. Θα τοὺς περιβληθῇς ὡς ἀν στολισμὸν νύμφης,
- Ησ. 49,19 ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτωκότα νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε.
- Ησ. 49,19 διότι αἱ ἐρημωθείσαι περιοχαὶ σου, τὰ καταστραφέντα καὶ εἰς ἐρείπια κείμενα μέρη σου, θα ἀποδειχθοῦν τώρα πολὺ στενά, δια να περιλάβουν τοὺς νέους κατοίκους σου. Εκείνοι δέ, οἱ οἱποῖοι σε κατέστρεψαν καὶ ἤθελαν να σε καταπιούν, θα ἀπομακρυνθοῦν πλέον ἀπὸ σέ.
- Ησ. 49,20 ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὦτά σου οἱ υἱοὶ σου, οὓς ἀπολώλεκας· στενὸς μοι ὁ τόπος, ποίησόν μοι τόπον, ἵνα κατοικήσω.
- Ησ. 49,20 Τα παιδιὰ σου δέ, τὰ ὁποῖα συ ἐθεώρησες ὡς χαμένα, ἀλλὰ τώρα ἔχουν ἐπανέλθει, θα εἰπουν εἰς τὰ αὐτιά σου· Στενὸς εἶναι ὁ τόπος αὐτὸς δι' ἡμᾶς. Ἐτοίμασε τόπον, δια να κατοικήσωμέν με μεγαλυτέραν ἀνεσιν.
- Ησ. 49,21 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι;

- ἔγὼ δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν;
Ησ. 49,21 Και τότε συ, γεμάτη χαράν θα εἴπης ἀπὸ μέσα σου· Ποιὸς πρὸς χάριν ἐμοῦ ἐγεννησεν αὐτοὺς τοὺς υἱοὺς; Εγὼ ἡμουν αἰτεκνος και χήρα. Αὐτὰ τα παιδιὰ μου ποιὸς τα ἀνέθρεψε; Εγὼ εἶχα εγκαταλειφθῆ μόνη και ἔρημος. Αὐτοὶ δέ, που ἦλθαν τώρα πρὸς ἐμέ, που εὐρίσκοντο προηγουμένως;
- Ησ. 49,22 Οὕτως λέγει Κύριος Κύριος· ἴδου αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξουσι τοὺς υἱοὺς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσι,
- Ησ. 49,22 Οὕτω λέγει ο Κύριος, ο Κύριος· Ἰδού ἐγὼ υψώνω εἰς τα εἰδωλολατρικά ἔθνη τὴν χεῖρα μου, εἰς τας νήσους και εἰς τας παραλίους χώρας θα υψώσω τὴν σημαίαν μου και οἱ κάτοικοι αὐτῶν θα φέρουν τοὺς υἱοὺς σου, ὡ Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν ἀγκάλην των, τας δε θυγατέρας σου θα υψώσουν ἐπάνω στους ὤμους των.
- Ησ. 49,23 καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοὶ σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι τροφοὶ σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσί σε καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με.
- Ησ. 49,23 Βασιλεῖς θα εἶναι οἱ τροφεῖς σου και αἱ ἀρχόντισσαι θα εἶναι αἱ παραμάναι σου. Θα πέσουν στο πρόσωπον τῆς γῆς και θα σε προσκυνήσουν, θα γλύψουν τὸ χῶμα των ποδῶν σου, και ἔτσι θα πληροφορηθῇς και θα μάθῃς, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ο Κύριος και ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι στηρίζουν με ἐπιμονήν τας ἐλπίδας των εἰς σέ, δεν θα ἐντραπούν.
- Ησ. 49,24 μὴ λήψεταιί τις παρὰ γίγαντος σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σωθήσεται;
- Ησ. 49,24 Ἴσως ὁμῶς κάποιος θα ἐρωτήσῃ· Μήπως εἶναι δυνατόν να πάρῃ κανεὶς λάφυρα ἀπὸ γίγαντα; Εἰάν δηλαδὴ αἰχμαλωτισθῇ κανεὶς ἀπὸ σκληρόν και ἰσχυρόν αὐθέντην, εἶναι δυνατόν να σωθῇ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν του;

Ησ. 49,25 οὕτως λέγει Κύριος· ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα,
λήψεται σκύλα· λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος
σωθήσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς
υἱοὺς σου ῥύσομαι·

Ησ. 49,25 Οὕτω ὁμως απαντά ο Κυριος προς αυτόν· Εάν κανείς με την
ιδικήν μου δύναμιν συλλάβῃ ὡς αἰχμάλωτον γίγαντα, θα
πάρῃ χωρὶς φόβον λάφυρα ἀπὸ αὐτόν. Λαμβάνων δε τα
λάφυρα καὶ τα ὅπλα ἐκείνου τοῦ ἰσχυροῦ, θα σωθῇ καὶ δεν
θα πάθῃ τίποτε. Εγὼ θα δικάσω καὶ θα ἀποδώσω εἰς σε το
δίκαιον, ἐναντίον τῶν Βαβυλωνίων, τοῦ γίγαντος αὐτοῦ ποῦ
σε εταλαιπώρησε! Εγὼ θα γλυτώσω τοὺς δούλους σου ἀπὸ
τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ησ. 49,26 καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν καὶ
πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ
μεθυσθήσονται, καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος
Ἰακώβ.

Ησ. 49,26 Εκείνοι δέ, οἱ ὁποῖοι σε εταλαιπώρησαν καὶ σε ἐθλίψαν, θα
φαγωθοῦν ἀναμεταξὺ τῶν, θα ἀλληλοεξοντωθοῦν, θα πιουν
τὸ αἷμα τῶν ὡσάν νέον κρασί, καὶ θα μεθυσθοῦν ἀπὸ τὴν
μανίαν τοῦ φόνου καὶ τοῦ μίσους. Καὶ τότε κάθε ἄνθρωπος
θα ἐννοήσῃ καὶ θα αἰσθανθῇ, ὅτι ἐγὼ ὁ Κυριος εἰμαι ὁ
λυτρωτῆς σου, ὁ παρέχων δύναμιν εἰς σέ, τὸν Ἰακώβ.

ΗΣΑΪΑΣ 50

Ησ. 50,1 Οὕτως λέγει Κύριος· ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου
τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑπόχρεω
πέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ
ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν.

Ησ. 50,1 Οὕτω λέγει ὁ Κυριος· Ποῦ καὶ ποῖον εἶναι τὸ ἐγγράφον τοῦ

διαζυγίου της μητέρας σας, δια του οποίου διεζεύχθην και την εγκατέλειψα; Η εις ποίον δανειστήν μου σας επώλησα; Δεν σας επώλησα εγώ δούλους, αλλά σεις λόγω των αμαρτιών σας επωλήθητε, εξ αιτίας δε των παρανομιών σας απέπεμψα την μητέρα σας, την Σιών.

Ησ. 50,2

τί ὅτι ἦλθον καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος; ἐκάλεσα καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσασθαι ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι; ἰδοὺ τῇ ἀπειλῇ μου ἐξηρημώσω τὴν θάλασσαν καὶ θήσω ποταμούς ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει.

Ησ. 50,2

Διατί, ὅταν ἦλθα, δεν υπήρξεν ἄνθρωπος να με υποδεχθῇ; Διατί, ὅταν προσεκάλεσα, δεν υπήρξε κανείς, που να υπακούσῃ εις την πρόσκλησίν μου; Μηπως δεν εἶναι ισχυρά ἡ χεὶρ μου, δια να σας ελευθερώσῃ και σας σώσῃ ἡ δεν ἔχω την δύναμιν να σας βγάλω ἀπὸ την χώραν της αιχμαλωσίας σας; Ἰδοὺ, εγὼ με την ἀπειλήν μου δύναμαι να ξηράνω και να κάμω ἐρημον την θάλασσαν να καταστήσω ξηροὺς και ἐρήμους τους ποταμούς, ὥστε να ἀποθάνουν ἀπὸ την δίψαν τα ψάρια, διότι δεν θα υπάρχῃ ὕδωρ.

Ησ. 50,3

ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος καὶ ὥς σάκκον θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ.

Ησ. 50,3

Εγὼ ἡμπορῶ να ἐνδύσω με σκοτάδι τον ουρανὸν και να μεταβάλω την λαμπράν περιβολήν και ἐμφάνισίν του εις πένθιμον σάκκον.

Ησ. 50,4

Κύριος δίδωσί μοι γλώσσαν παιδείας τοῦ γινῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον ἔθηκέ μοι πρωῒ πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὥτιον ἀκούειν·

Ησ. 50,4

Ο Κυριος μου ἔχει δώσει γλώσσαν παιδείας και σοφίας, δια να γνωρίζω τι και πότε πρέπει να ομιλήσω. Πολύ ἐνωρίς μου ἐδώσε την μόρφωσιν αὐτήν και μου προσέθεσεν οξύτητα ακοῆς, δια να ακούω την ἀλήθειαν και υπακούω εις

αυτόν.

Ησ. 50,5 καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω,

Ησ. 50,5 Η δια των παιδαγωγικῶν παθημάτων παιδεία του Κυρίου, μάλιστα του Κυρίου, μου ανοίγει τα αυτιά, ἐγὼ δε δεν απειθῶ, δεν αντιλέγω εις την παιδείαν αυτήν.

Ησ. 50,6 τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων·

Ησ. 50,6 Εδωκα τον νῶτον μου εις μάστιγας και τας σιαγόνας μου εις ραπίσματα, το δε πρόσωπόν μου δεν το απέστρεψα από την αισχύνην των εμπτυσμάτων.

Ησ. 50,7 καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη, διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ·

Ησ. 50,7 Αλλα ο Κυριος, ο Κυριος εἶναι και μου συμπαραεστάθη βοηθός μου. Χαρις εις την στοργικὴν παρουσίαν του, δεν εκυριεύθην από ἐντροπην, ἀλλα ακλόνητον ως βράχον προέβαλα το πρόσωπόν μου, διότι ἐγνώριζα ὅτι τελικῶς δεν πρόκειται να εντροπιασθῶ.

Ησ. 50,8 ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

Ησ. 50,8 Ναι, δεν θα εντροπιασθῶ, διότι εὐρίσκεται πλησίον μου, ἐρχεται κοντά μου αυτός, ο οποίος θα μου αποδώσῃ το δίκαιον. Ποιός εἶναι αυτός, ο οποίος θέλει να αντιμετωρηθῇ μαζή μου εις δίκην; Ας σταθῇ ἀντιμέτωπός μου ἀμέσως. Και ποιός θα ἐκρίνετο μαζή μου και θα ἐνόμιζεν ὅτι ἔχει δίκαιον ἀπέναντί μου; Ας με πλησίασῃ.

Ησ. 50,9 ἰδοὺ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς.

- Ησ. 50,9 Ιδού, ο Κύριος και Θεός είναι βοηθός μου. Ποιός θα μου κάμη κακόν; Ιδού, όλοι σεις οι αντιτιθέμενοι προς εμέ, θα παληώσετε και θα καταρρακωθήτε σαν ιμάτιον και ωςάν σκόρος θα σας καταφάγη η κακότης και αμαρτωλότης σας.
- Ησ. 50,10 Τίς έν ύμϊν ό φοβούμενος τόν Κύριον; ύπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδός αύτοῦ. οί πορευόμενοι έν σκότει καί ούκ ἔστιν αύτοῖς φῶς, πεποιθάτε έπί τῷ όνόματι Κυρίου καί άντιστηρίσασθε έπί τῷ Θεῷ.
- Ησ. 50,10 Ποιός μεταξύ σας φοβείται τον Κυριον; Ας υπακούση εις την φωνήν του παιδός του. Σεις, οι οποίοι πορεύεσθε μέσα στο σκότος της αγνοίας και δεν υπάρχει κανένα δια σας φως, πιστεύσατε στο όνομα του Κυρίου, στηριχθήτε με πεποίθησιν στον Θεόν.
- Ησ. 50,11 ίδου πάντες ύμεῖς πῦρ καίετε καί κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτί τοῦ πυρός ύμῶν καί τῇ φλογί, ἥ ἔξεκαύσατε· δι' έμέ έγέγενετο ταῦτα ύμϊν, έν λύπη κοιμηθήσεσθε.
- Ησ. 50,11 Ιδού, όλοι σεις, που δεν υπακούετε στον παῖδα του Θεού, ανάπτετε φωτιάν στον εαυτόν σας και τον κατακαίετε. Τροφοδοτείτε και δυναμώνετε ολονέν περισσότερον την φλόγα του πυρός, που σας κατακαίει. Πορευθήτε με το αντιφέγγισμα του ολεθρίου πυρός, που σεις ανάψατε κατά του εαυτού σας, και με την φλόγα, την οποίαν σεις εδυναμώσετε ακόμη περισσότερον. Συνέβησαν όλα αυτά τα φοβερά εις σας, διότι δεν επιστεύσατε εις εμέ. Βυθισμένοι δε εις την λύπην και τον πόνον θα αποθάνετε.

ΗΣΑΪΑΣ 51

- Ησ. 51,1 Άκούσατέ μου, οί διώκοντες τὸ δίκαιον καί ζητοῦντες τόν Κύριον, έμβλέψατε εις τήν στερεάν πέτραν, ἣν

έλατομήσατε, καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου, ὃν
ὠρύξατε.

Ησ. 51,1 Ακούσατέ με σεις που επιδιώκετε το δίκαιον και ζητείτε
πάντοτε τον Κυριον και την βοήθειάν του. Παρατηρήσατε
τον στερεόν βραχον, από τον οποίον έχετε κοπή, τον
λάκκον, από τον οποίον έχετε ανορυχθή.

Ησ. 51,2 έμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ εἰς Σάρραν
τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς· ὅτι εἷς ἦν, καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ
εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἡγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα
αὐτόν.

Ησ. 51,2 Παρατηρήσατε, δηλαδή, με προσοχήν τον Αβραάμ, τον
πατριάρχην σας, και την Σαρραν, η οποία με ωδίνας σας
εγεννησεν· ὅτι αὐτός ένας ἦτο μεταξύ όλων των ανθρώπων,
και αὐτόν εγώ εκάλεσα, τον ηυλόγησα, διότι τον ηγάπησα
και ἐπλήθυνα τους απογόνους του.

Ησ. 51,3 καὶ σέ νῦν παρακαλέσω, Σιών, καὶ παρεκάλεσα πάντα
τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς
παράδεισον Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα
εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν
αἰνέσεως.

Ησ. 51,3 Και σε τώρα εγώ θα παρηγορήσω και θα σε ενισχύσω, ω
Σων. Θα την παρηγορήσω αποκαθιστών λαμπροτέρας ὅλας
τας ερημωθείσας περιοχάς της. Θα μεταβάλω τα ἔρημα της
μέρη εις παράδεισον Κυρίου. Οι κάτοικοι της θα εὐρουν
ευφροσύνην και αγαλλίασιν εν μέσω αυτής, Θα
αναπέμψουν δοξολογίαν και φωνήν αινέσεως προς τον
Θεόν.

Ησ. 51,4 ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου, λαός μου, καὶ οἱ
βασιλεῖς, πρὸς με ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ
ἐξελεύσεται καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν.

Ησ. 51,4 Ακούσατέ με, ακούσατέ με, Ισραηλίται, λαός μου. Και οι
βασιλεις ανοίξατε τα αυτιά σας, δια να ακούσετε εμέ. Διότι

νέος πλέον Νομος θα εξέλθῃ και θα θεσπισθῇ ἀπὸ ἐμέ. Και ο Νομος μου αὐτὸς θα εἶναι φως των εθνών.

Ησ. 51,5 ἐγγίξει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιούσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιούσιν.

Ησ. 51,5 Πλησιάζει γρήγορα ο καιρὸς ἐπιβολῆς της δικαιοσύνης μου. Θα ἀναστεilh και θα λάμψη τότε σαν φως η εκ μέρους μου σωτηρία. Και εις την παντοδύναμον δεξιάν μου θα στηρίζουν τας ἐλπίδας των τα ἔθνη. Εμέ θα περιμένουν αι ειδωλολατρικαὶ νῆσοι και αι παράλιοι περιοχαί. Εις την δύναμιν του βραχίονός μου θα στηρίζουν τας ἐλπίδας των.

Ησ. 51,6 ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἐμβλέψατέ εἰς τὴν γῆν κάτω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλίπῃ.

Ησ. 51,6 Σηκώσατε τα μάτια σας ἐπάνω στον ουρανόν, ρίψατε το βλέμμα σας κάτω εις την γην και ἴδετε, ὅτι ο ουρανὸς εστερεώθη ὡσαν καπνός, που εὐκολα διαλύεται, η δε γη σαν ἔνδαμα θα παληώσῃ. Οι κάτοικοι της γης θα ἀποθάνουν και θα λείψουν, ὅπως ο ουρανὸς και η γη. Η σωτηρία ὁμως, την ὁποίαν ἐγὼ θα δώσω, θα μείνῃ αἰωνία, η δε δικαιοσύνη μου ποτέ δεν θα λαβῇ τέλος.

Ησ. 51,7 ἀκούσατέ μου, οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς μου, οὐ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ φοβεῖσθε ὄνειδισμὸν ἀνθρώπων καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἠττᾶσθε.

Ησ. 51,7 Ἀκούσατέ με, ὅσοι γνωρίζετε και ποθεῖτε δικαιοσύνην. Λαέ μου, στου ὁποίου την καρδίαν ὑπάρχει ο νόμος μου, μη φοβεῖσθε τους ονειδισμοὺς των ἀνθρώπων και μη καταβάλλεσθε ἀπὸ τον ἐξευτελισμον, που σας κάνουν.

- Ησ. 51,8 ὥς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου καὶ ὥς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σιτῆος· ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.
- Ησ. 51,8 Διότι αυτοί, ὅπως κατατρώγεται το ἔνδυμά με την πάροδον του χρόνου, ὅπως τα μαλλιά των προβάτων κατατρώγονται ἀπὸ τον σκόρον, ἔτσι και αυτοί θα φαγωθοῦν και θα εξολοθρευθοῦν. Η δικαιοσύνη μου ὁμῶς μένει στους αἰῶνας των αἰώνων, η δε εκ μέρους μου σωτηρία εἰς τας γενεὰς των γενεῶν.
- Ησ. 51,9 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου· ἐξεγείρου ὥς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὥς γενεὰ αἰῶνος. οὐ σὺ εἶ
- Ησ. 51,9 Σηκω ορθία, σήκω Ἱερουσαλήμ, φόρεσε τὴν δύναμίν σου, τὴν ὁποίαν ο Κύριος σου δίδει. Σηκω, ὅπως ἐξυπνὰ κανεῖς τὴν πρωΐαν, γεμάτος δύναμιν και δραστηριότητα. Σηκω με δύναμιν, ὅπως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς υπάρξεώς σου, ὡς λαός, που υπάρχει ἀπὸ γενεὰς αἰώνων.
- Ησ. 51,10 ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πληθός; ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις
- Ησ. 51,10 Δεν εἶσαι συ, ἡ ὁποία ἐξήρανες τὴν Ερυθραν Θαλασσαν τα ἀπροσμέτρητα ἐκεῖνα ὕδατα τῆς ἀβυσσαλέας θαλάσσης; Συ, δεν εἶσαι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἐκαμες βατόν δρόμον τα βάθη τῆς θαλάσσης, δια να διὰβούν αυτοί, οἱ ὁποῖοι ἐσώθησαν ἀπὸ τὴν δουλείαν των Αἰγυπτίων,
- Ησ. 51,11 καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ἐπὶ κεφαλῇς γὰρ αὐτῶν ἀγαλλίασις καὶ αἴνεσις; καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὁδὺνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.
- Ησ. 51,11 οἱ λυτρωμένοι Ἰσραηλίται; Διότι, ὅπως τότε, ἔτσι και τώρα, ἀπὸ αὐτὸν τον ἴδιον τον Κύριον λυτρούμενοι εκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλώνος θα ἐπανεέλθουν οἱ Ἰσραηλίται

και θα εγκατασταθούν εις την Σιών με ευφροσύνην και αιωνίαν αγαλλίασιν. Την κεφαλὴν των θα στεφανώνη αγαλλίασις, αἶνεσις θα ἀκούεται ἀπὸ τα χεῖλη των. Χαρά και ευφροσύνη θα πλημμυρίσῃ αὐτούς, θα ἔχῃ πλέον ὕγει ἀπὸ αὐτοὺς οδύνη, λύπη και στεναγμός.

Ησ. 51,12 ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι ὁ παρακαλῶν σε· γνῶθι τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν.

Ησ. 51,12 Εγὼ εἰμαι, ἐγὼ εἰμαι ὁ προαιωνίως ὑπάρχων, ὁ ὁποῖος σε παρηγορῶ και σε ἐνδυναμώνω. Σκέψου καλὰ και μάθε, ποῖόν ἐφοβήθης τόσον πολὺ; Ἀνθρωπον θνητόν ἐφοβήθης; Εφοβήθης ἀπογόνους ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὡσάν χορτάρι ξηραίνονται;

Ησ. 51,13 καὶ ἐπελάθου Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν, καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἄραι σε, καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;

Ησ. 51,13 Ἐλησμόνησες τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος σε ἐδημιούργησε, τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸν ουρανὸν και ἐθεμελίωσε τὴν γην· και ἐφοβείσο πάντοτε ὅλας τὰς ἡμέρας τὸ ὠργισμένον πρόσωπον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος σε κατέθλιβε και σε κατεδυνάστευε. Που εἶναι τώρα ὁ θυμὸς ἐκείνου, ὁ ὁποῖος σε κατέθλιβε και ἐπινοοῦσε τρόπους και ἐπαιρνε ἀποφάσεις να σε ἐξόντωση;

Ησ. 51,14 ἐν γὰρ τῷ σῶζεσθαί σε οὐ στήσεται οὐδὲ χρονιεῖ·

Ησ. 51,14 Καθ' ὃν χρόνον συ θα εὐρίσκεσαι στὸν δρόμον τῆς σωτηρίας, ἐκεῖνος δὲν θα ἠμπορέσῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον να σταθῇ ἀπέναντί σου,

Ησ. 51,15 ὅτι ἐγὼ ὁ Θεὸς σου ὁ ταρασσὼν τὴν θάλασσαν καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος σαβαὼθ ὄνομά μοι.

Ησ. 51,15 διότι ἐγὼ εἰμαι ὁ Θεὸς σου, ὁ ὁποῖος ἀναταράσσω τὴν

θάλασσαν και κάνω τα κύματά της να ηχούν. Κυριος των
δυνάμεων είναι το Ονομά μου!

Ησ. 51,16 θήσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ ὑπὸ τὴν
σκιὰν τῆς χειρὸς μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστησα τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν· καὶ ἐρεῖ Σιών· λαὸς
μου εἶ σύ.

Ησ. 51,16 Θα θέσω τους λόγους μου στο στόμα σου, Ιερουσαλήμ, και
κάτω από την σκιαν της παντοδυνάμου δεξιᾶς μου, δια της
οποίας ἔστησα τον ουρανὸν και εθεμελίωσα την γην, θα σε
σκεπάσω· και θα εἴπῃ ο Κυριος εις την Σιών· Ιδικὸς μου
λαὸς εἶσαι συ.

Ησ. 51,17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνάστηθι, Ἱερουσαλήμ, ἡ πιοῦσα
ἐκ χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ· τὸ
ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ
ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας.

Ησ. 51,17 Σηκω, σήκω, σήκω και στάσου ορθή Ιερουσαλήμ, συ η
οποία ἔπιες ἀπὸ το χέρι του Κυρίου το ποτήριον της δικαίας
οργῆς του. Διότι πράγματι το ποτήριον της πτώσεώς σου
και το ποτήριον του θυμοῦ, το ἔπιες ολοκληρον, το ἄδειασες
μέχρι σταγόνος.

Ησ. 51,18 καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων
σου, ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς
χειρὸς σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου, ὧν
ᾤψωσας.

Ησ. 51,18 Και δεν υπήρχε κανένας ἄνθρωπος ἀπὸ ὅλα τα τέκνα σου,
τα οποία εσύ ἐγέννησες, δια να σε παρηγόρηση. Και δεν
υπήρχε κανεῖς να σε πιάσῃ ἀπὸ το χέρι και να σε στήριξη,
οὔτε ἀπὸ ὅλα αυτά τα παιδιά σου, τα οποία συ ἀνέδειξες.

Ησ. 51,19 δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι· τίς συλλυπηθήσεται σοι;
πτῶμα καὶ σύντριμμα, λιμὸς καὶ μάχαιρα. τίς
παρακαλέσει σε;

Ησ. 51,19 Δυο εἶναι τα θλιβερά γεγονότα· και ποιὸς θα σε συμπονέσῃ

δι' αυτά; Πτώσις και συντριβή, πείνα και μάχαιρα. Ποιός θα σε παρηγόρηση;

Ησ. 51,20 οἱ υἱοὶ σου, οἱ ἀπορούμενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πάσης ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμίεφθον, οἱ πλήρεις θυμοῦ Κυρίου, ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 51,20 Τα παιδιά σου, που ευρίσκονται εις αμηχανίαν και κατάκεινται στις ἄκρες των δρόμων ὡσαν μισσβρασμένα σέσκουλα, ἔχουν γεμίσει και αυτοί ἀπό τον θυμόν του Κυρίου. Κατάκεινται παραλελυμένοι ἀπό τα δίκαια κτυπήματα Κυρίου του Θεοῦ.

Ησ. 51,21 διὰ τοῦτο ἄκουε, τεταπεινωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου·

Ησ. 51,21 Κανείς δεν ημπορεῖ να σε βοηθήσῃ. Δια τούτο ἄκουε συ, η ταπεινωμένη και σαν μεθυσμένη, ὄχι βέβαια ἀπό οἶνον.

Ησ. 51,22 οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ· ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό·

Ησ. 51,22 Ετσι λέγει Κύριος ο Θεός, ο κρίνων και δικάζων τον λαόν του. Ἰδού, παίρνω ἀπό το χέρι σου το ποτήριον της πτώσεώς σου, το ποτήριον της οργῆς μου και δεν θα συνέχισης πλέον να το πίνῃς.

Ησ. 51,23 καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἱ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου· κύψον, ἵνα παρέλθωμεν· καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μετάφρενά σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις.

Ησ. 51,23 Θα το δώσω εις τα χέρια των ἀνθρώπων, οἱ οἱοῖσι σε ηδίκησαν και σε εταπείνωσαν. Και δια να σε θλίψουν κατάκαρδα, σου εἶπαν· Σκύψε να περάσωμεν ἀπὸ ἐπάνω σου. Συ δε ἔθεσες τα νώτα σου κάτω εις την γην, ἕνα ἐγίνες με το χώμα, δια να περάσουν ἐπάνω σου οἱ διερχόμενοι.

ΗΣΑΪΙΑΣ 52

- Ησ. 52,1 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Σιών, ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου, Σιών, καὶ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου, Ἱερουσαλήμ πόλις ἡ ἀγία· οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος.
- Ησ. 52,1 Σηκω, σήκω χωρὶς χρονοτριβήν, Σιών. Παρε καὶ περίβαλε τὴν δύναμίν σου, Σιών, ἐνδύσου τὴν δόξαν σου, Ἱερουσαλήμ, πόλις ἀγία. Δεν θα περάση πλέον δια μέσου των οδῶν σου ἀπερίτμητος ἐθνικός, οὔτε καὶ κανεὶς ἄλλος ἀκάθαρτος.
- Ησ. 52,2 ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι, κάθισον, Ἱερουσαλήμ· ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου, ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών.
- Ησ. 52,2 Τίναξε ἀπὸ πάνω σου τὸ χῶμα τῆς ταπεινώσεως καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ σου, Ἱερουσαλήμ. Σηκω ὀρθία, κάθισε ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, λύσε καὶ πέταξε ἀπὸ τὸν τράχηλόν σου τὸν δεσμὸν τῆς αἰχμαλωσίας, συ ἡ ἕως τώρα αἰχμάλωτος, θυγάτηρ Σιών.
- Ησ. 52,3 ὅτι τάδε λέγει Κύριος· δωρεὰν ἐπράθητε καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε.
- Ησ. 52,3 Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Δωρεὰν εἶχατε πωληθῇ εἰς δουλείαν καὶ δωρεὰν θα ἐλευθερωθῇτε ἀπὸ τὴν δουλείαν αὐτήν.
- Ησ. 52,4 οὕτως λέγει Κύριος· εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους βία ἤχθησαν·
- Ησ. 52,4 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Εἰς τὴν Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους, εἶχε κατεβῇ ὁ λαός μου, δια νὰ παραμείνη ἐκεῖ ὡς πάροικος καὶ ξένος· καὶ στοὺς Ἀσσυρίους ὠδηγήθησαν δια τῆς βίας δούλοι.

Ησ. 52,5 καὶ νῦν τί ἐστε ὧδε; τάδε λέγει Κύριος· ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεάν, θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε. τάδε λέγει Κύριος· δι' ὑμᾶς διαπαντός τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Ησ. 52,5 Καὶ τώρα, διατί εἰσθε ἐδῶ αιχμάλωτοι εἰς ξένα ἔθνη; Αυτὰ λέγει ὁ Κύριος· Επειδὴ ὁ λαός μου συνελήφθη αιχμάλωτος δωρεάν, ἀπορεῖτε σεις οἱ ἄλλοι καὶ θρηνεῖτε. Αυτὰ ὁμῶς λέγει ὁ Κύριος· Δια σας, ὦ Ιουδαῖοι, διαβάλλεται καὶ συκοφαντεῖται τὸ Ὄνομά μου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τα ὁποῖα με καταφρονοῦν καὶ με ἐμπαίζουν ὡς ἀνίσχυρον νὰ σας προστατεύσω καὶ σας ἐλευθερώσω.

Ησ. 52,6 διὰ τοῦτο γινώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός ὁ λαλῶν· πάρειμι

Ησ. 52,6 Δια τοῦτο θὰ μάθῃ ὁ λαός μου, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς ἀπελευθερώσεως του, ποῖαν ἀπειρον δύναμιν ἔχει τὸ Ὄνομά μου. Θὰ μάθῃ ὅτι ἐγὼ εἰμαι αὐτός που ομιλῶ καὶ λέγω· Ἰδοὺ, εἰμαι παρών, ἐτοιμος εἰς βοήθειαν καὶ προστασίαν.

Ησ. 52,7 ὥς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὥς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὥς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστήν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιών· βασιλεύσει σου ὁ Θεός.

Ησ. 52,7 Ὅπως τὸ εἶπε ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη, ὅπως τὰ πόδια ἐκείνου ὁ ὁποῖος σπεύδει νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ χαρμόσυνον μῆνυμα τῆς εἰρήνης, ὅπως ὁ ἀναγγέλλων τὰ εὐχάριστα καὶ ἀγαθὰ πράγματα, ἐτσι καὶ ἐγὼ θὰ κάμω γνωστήν καὶ θὰ διαλαλήσω τὴν χαρμόσυνον ἀγγελίαν τῆς σωτηρίας σου, λέγων εἰς σε τὴν Σιών· Ὁ Θεός σου θὰ γίνῃ καὶ θὰ μείνῃ ὁ βασιλεὺς σου.

Ησ. 52,8 ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται, ἡνῖκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών.

Ησ. 52,8 Θὰ γίνῃ πανταχοῦ γνωστὴ ἡ σωτηρία σου, διότι ἡ φωνὴ

αυτών, που σε φρουρούν και σε φυλάσσουν, θα υψωθή
μεγαλόστομος. Και μαζί με την φωνήν των αυτήν οι
φρουροί θα ευφρανθούν, διότι όλων τα μάτια θα ιδούν την
χαρμόσουνον σωτηρίαν, όταν ο Κυριος ελεήση την Σιών.

Ησ. 52,9

ρήξάτω εύφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλήμ, ὅτι
ἠλέησε Κύριος αὐτήν καὶ ἐρρύσατο Ἱερουσαλήμ.

Ησ. 52,9

Ας κράξουν με μεγάλην κραυγὴν χαράς και αγαλλιάσεως τα
ἔως τώρα ἔρημα και ακατοίκητα ερείπια της Ιερουσαλήμ.
Διότι ο Κυριος ηλέησεν αὐτήν, την εγλύτωσεν ἀπὸ την
δουλείαν της.

Ησ. 52,10

καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ
ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὄψονται πάντα ἅκρα
τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ησ. 52,10

Τότε θα φανερώση ο Κυριος την ἀπειρον δύναμιν της αγίας
δεξιᾶς του ἐνώπιον ὅλων των ἐθνῶν. Και θα ἴδουν οι
ἄνθρωποι ἔως εἰς τα ἅκρα της οἰκουμένης την σωτηρίαν, η
οποία ἐδόθη ἐκ μέρους του Θεοῦ μας.

Ησ. 52,11

ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκεῖθεν καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἄπτεσθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε, οἱ
φέροντες τὰ σκεύη Κυρίου·

Ησ. 52,11

Απομακρυνθήτε, απομακρυνθήτε ἀπὸ την Βαβυλώνα, ὡ
Ιουδαῖοι. Εβγάτε ἔξω ἀπὸ ἐκεῖ, μη ἐγγίζετε τίποτε το
ἀκάθαρτον, εβγάτε ἀνάμεσα ἀπὸ αὐτήν, ξεχωρίσατε τους
εαυτοὺς σας, σεις, που μεταφέρετε τα ιερὰ σκεύη του
Κυρίου.

Ησ. 52,12

ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε, οὐδὲ φυγῇ
πορεύσεσθε, προπορεύσεται γὰρ πρότερος ὑμῶν
Κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς Θεὸς Ἰσραήλ.

Ησ. 52,12

Διότι κάτω ἀπὸ την ιδικὴν μου σκέπην και προστασίαν δεν
θα ἀναχωρήσετε ταραγμένοι και πανικόβλητοι, οὐτε θα
βαδίζετε ὡσάν φυγάδες, που σας κυνηγοῦν. Διότι
ἐμπροσθεν ἀπὸ σας θα προπορεύεται Κυριος ο Θεὸς σας· ο

Θεός του Ισραήλ, ο οποίος και θα σας ακολουθή
συναθροίζων σας και καθοδηγών στον δρόμον σας.

Ησ. 52,13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται καὶ
δοξασθήσεται καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα.

Ησ. 52,13 Ἰδοὺ, ὁ παις μου, ὁ Μεσσίας, θα γεμίση ἀπὸ σοφίαν καὶ
σύνεσιν, δια να ἐννοήσῃ πλήρως καὶ εκπληρώσῃ τὴν
ἀποστολὴν του. Θα υψωθῇ, θα δοξασθῇ, θα μεγαλυνθῇ
στον υπέρτατον βαθμόν.

Ησ. 52,14 ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ - οὕτως ἀδοξήσῃ
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ
υἱῶν ἀνθρώπων -

Ησ. 52,14 Ὅπως θα μείνουν κατάπληκτοι πολλοὶ ἐμπρὸς εἰς τὰ φοβερά
παθήματά σου, τόσον πολὺ θα χάσῃ ἡ μορφὴ σου τὴν
λάμψιν τῆς ωραιότητάς σου μεταξύ των ἀνθρώπων καὶ
τόσον πολὺ θα διασυρθῇ καὶ θα πέσῃ ἡ υπόληψίς σου ἀπὸ
τοὺς υἱοὺς των ἀνθρώπων

Ησ. 52,15 οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσιν
βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ
αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουςιν.

Ησ. 52,15 Ἐποὶ πολλὰ ἔθνη κατόπιν θα πλημμυρίσουν ἀπὸ θαυμασμόν
καὶ σεβασμόν πρὸς αὐτόν. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ βασιλεῖς θα
κλείσουν με εὐλάβειαν τὸ στόμα των ἀπέναντί του. Θα γίνῃ
δε τὸ θαυμαστόν τοῦτο γεγονός μεταξύ των ἐθνικῶν, διότι
αὐτοὶ στοὺς οὐσίους δεν εἶχεν ἐκ των προτέρων ἀναγγελθῇ
ἀπὸ τοὺς προφήτας τίποτε δι' αὐτόν, θα τον ἴδουν. Καὶ
ἐκεῖνοι οἱ οὐσοὶ ἔως τότε δεν εἶχαν ἀκούσει τίποτε, θα
ἀκούσουν καὶ θα πιστεύσουν εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ
κῆρυγμα τῆς λυτρώσεως.

- Ησ. 53,1 Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων
Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
- Ησ. 53,1 Κυριε, ποιὸς ἐπίστευσεν εἰς αὐτά, που ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ
σε καὶ ἐκηρύξαμεν στοὺς ἀνθρώπους; Ἡ δύναμις τοῦ
Κυρίου εἰς ποῖον ἐφανερώθη καὶ ἐγένεν πιστευτὴ καὶ
παραδεκτὴ;
- Ησ. 53,2 ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῇ
διψῶση. οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα· καὶ εἶδομεν
αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος·
- Ησ. 53,2 Ἀνηγγείλαμεν αὐτόν ὡς μικρόν καὶ ἀσημον παιδίον
ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, σαν ρίζαν εἰς γῆν διψασμένην καὶ ξηράν.
Δεν εἶχεν ωραίαν, ἐνδοξον καὶ ἐλκυστικὴν τὴν ἐμφάνισιν.
Δεν εἶχεν ωραιότητα καὶ λαμπρότητα προσώπου. Τον
εἶδομεν καὶ δεν εἶχε πρόσωπον ἐμφανίσιμον, οὔτε κάλλος.
- Ησ. 53,3 ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ
εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ, ἡτιμάρσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη.
- Ησ. 53,3 Ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν τοῦ ἦτο καταφρονημένον, χωρὶς τιμὴν
καὶ δόξαν. Ὑπελείπετο ὡς πρὸς τὴν ωραιότητα καὶ τὴν
ευπρεπὴ ἐμφάνισιν μεταξύ ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς ἦτο
ἄνθρωπος πληγωμένος, ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ
βαστάζῃ καὶ νὰ υπομένῃ ταλαιπωρίας καὶ πόνους.
Ἀντικείμενον ἀποστροφῆς ἐγένετο τὸ πρόσωπον τοῦ, ἐδέχθη
ἐξευτελισμοὺς καὶ ταπεινώσεις ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων.
Τον ἐλογάριασαν σαν νὰ μὴ υπήρχεν.
- Ησ. 53,4 οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν
ὀδυνᾷται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ
καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἐν κακώσει.
- Ησ. 53,4 Αὐτὸς ὁμῶς φέρει ἐπάνω τοῦ το βαρὺ φορτίον τῶν
ἀμαρτιῶν μας. Ἐβυθίσθη στὸν πόνον καὶ τὴν οδύνην, καὶ
ἡμεῖς ἐν τῇ πλάνῃ μας ἐνομίσαμεν, ὅτι αὐτὸς εὐρίσκετο εἰς

- την οδυνηράν αυτήν πληγήν και συμφοράν, επειδή
ετιμωρείτο εκ μέρους του Θεού δι' ιδικάς του αμαρτίας.
- Ησ. 53,5 αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεῖα εἰρήνης
ἡμῶν ἐπ' αὐτόν. τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.
- Ησ. 53,5 Αυτὸς ὁμῶς ετραυματίσθη δια τας ιδικάς μας αμαρτίας,
εταλαιπωρήθη και υπέφερε δια τας ἀνομίας μας.
Παιδευτική τιμωρία ἔπεσεν ἐπάνω του δια την ιδικήν μας
ειρήνην και σωτηρίαν. Χαρις δε εις την πληγήν ἐκείνου
ἡμεῖς εθεραπεύθημεν.
- Ησ. 53,6 πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν.
- Ησ. 53,6 Ολοι ὡσάν πρόβατα εἶχαμεν πλανηθῇ. Καθε ἄνθρωπος στον
δρόμον και τον τρόπον της ζωῆς του ἐπλανήθη. Δια τας
ιδικάς μας αμαρτίας ο Κυριος παρέδωκεν αὐτόν εις
παθήματα και θάνατον.
- Ησ. 53,7 καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα
αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἀμνὸς
ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωνος, οὕτως οὐκ
ἀνοίγει τὸ στόμα.
- Ησ. 53,7 Και αὐτός, παρ' ὅλας τας κακώσεις που υπέστη, δεν ἤνοιξε
τα στόμα αὐτοῦ· ὡσαν ἄφωνον πρόβατον ὠδηγήθη προς
σφαγὴν. Ὡς ἀμνὸς ἀφωνος ἐνώπιον ἐκείνου, ο οποίος τον
κουρεύει, ἔτσι πορεύεται χωρὶς να ανοίγῃ το στόμα του.
- Ησ. 53,8 ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· τὴν δὲ γενεὰν
αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ
αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς
θάνατον.
- Ησ. 53,8 Μέσα εις την ταπείνωσιν και τον εξευτελισμόν, που
εβυθίσθη, παρεγνωρίσθη και κατεπατήθη το δίκαιόν του εν
τη κρίσει. Υστέρα δε ἀπὸ τα παθήματά του και τον ἀδικον

θάνατον του, ποιός θα υπάρξει και ποιός θα τολμήσει να διηγηθή την γενεάν αυτού; Διότι αφηρέθη βιαίως και αδίκως αυτό την γην η ζωή αυτού. Αλλα ωδηγήθη εις θάνατον ένεκα των αμαρτιών του λαού μου.

Ησ. 53,9

καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

Ησ. 53,9

Εγώ δε εις εκδίκησιν του αδικου θανάτου και της ταφής του, θα τιμωρήσω και θα παραδώσω εις θάνατον τους κακούς ανθρώπους και δια τον θάνατον αυτού θα παραδώσω τους πονηρούς πλουσίους και άρχοντας. Διότι ο παις μου αυτός δεν διέπραξε καμμίαν παρανομίαν, ούτε ευρέθη ποτέ δόλος και ψεύδος στο στόμα του.

Ησ. 53,10

καὶ Κύριος βούλεται καθάρισαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν

Ησ. 53,10

Και ο Κυριος θέλει να τον καθαρίση πλήρως από τον εξευτελισμόν και την ταπείνωσιν, εις την οποίαν τον υπέβαλαν οι άνθρωποι, από τας πληγὰς τας οποίας κατέφεραν εις αὐτόν. Εάν προσφέρετε αὐτόν ως εξιλαστήριον θυσίαν δια τας αμαρτίας σας, η ψυχὴ σας λυτρωμένη θα ἴδῃ την ατελεύτητον γενεάν του. Ο Κυριος θέλει να αφαίρεση

Ησ. 53,11

ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει.

Ησ. 53,11

τον πόνον της ψυχής του, να δείξη αὐτόν και δι' αυτού εις όλον τον κόσμον φως, ικανόν να αναπλάσῃ και αναγεννήσῃ με την σύνεσιν το ανθρώπινον γένος. Θέλει να αποδείξη αθῶον αὐτόν τον δίκαιον, ο οποίος υπηρετεῖ εὐσυνειδήτως και με αγάπην τους πολλούς. Αυτῶν δε των πολλῶν τας αμαρτίας αὐτός θα αναλάβῃ.

Ησ. 53,12

διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν

ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη.

Ησ. 53,12

Δια τοῦτο αὐτὸς θα πάρῃ ὡς ἰδικὴν τοῦ πνευματικῆν κληρονομίαν πολλοῦς· καὶ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροῦς θα πάρῃ καὶ θα διαμοιράσῃ λάφυρα, διότι ἐκουσίως παρεδόθη στον λυτρωτικόν δι' ἡμᾶς θάνατον ἢ ζωὴν του. Κατετάχθη δε μεταξὺ τῶν παρανόμων καὶ ὡς τοιοῦτος εθεωρήθη. Αὐτὸς ὅμως δια τῆς σταυρικῆς του θυσίας ἐπῆρεν ἐπάνω του τὰς ἀμαρτίας πολλῶν καὶ παρεδόθη στον σταυρικόν θάνατον δια τὰς ἀμαρτίας τῶν.

ΗΣΑΪΑΣ 54

Ησ. 54,1

Εὐφράνθητι, στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ Κύριος·

Ησ. 54,1

Εὐφράνθητι, λοιπὸν, συ ἡ ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν, ἡ μέχρι σήμερον στερα, ἡ ὁποία δεν ἐγεννοσες παιδιὰ. Βγάλε μεγάλην φωνήν, βόησε με χαρὰν συ, ἡ ὁποία δεν ἐγνώρισες τὰς ὠδῖνας τοῦ τοκετοῦ. Διότι σήμερον περισσότερα εἶναι τὰ τέκνα σου, τῆς ἐρήμου καὶ χήρας, παρά τῆς Ἰουδαϊκῆς συναγωγῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς πνευματικὸν νυμφίον τῆς τοῦ Κυρίου. Διότι εἰς σε εἶπεν ὁ Κύριος·

Ησ. 54,2

πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ· μακρυνον τὰ σχοινίσματά σου καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον.

Ησ. 54,2

Αὐξήσε εἰς πλάτος καὶ μήκος τὸν χώρον τῆς σκηνῆς σου· ἐκτείνει ἀπεριόριστα τὰ παραπετάσματα αὐτῆς, στήσε τὴν σκηνὴν σου. Μακρυνε τὰ σχοινία τῆς καὶ στερέωσε τοὺς

πασσάλους της.

Ησ. 54,3 ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον, καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἡρημωμένας κατοικιεῖς.

Ησ. 54,3 Απλώσε την ἀκόμη περισσότερον εἰς τα δεξιὰ καὶ εἰς τα αριστερά. Διότι οἱ ἀπόγονοί σου θα κληρονομήσουν καὶ θα επεκταθούν εἰς τας χώρας των ἐθνών, θα κατοικήσης συ εἰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐρημωθῇ.

Ησ. 54,4 μὴ φοβοῦ, ὅτι κατησχύνθης, μηδὲ ἐντραπῆς, ὅτι ὠνειδίσθης· ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήσῃ καὶ ὄνειδος τῆς χρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι.

Ησ. 54,4 Μη φοβηθῆς, ἐπειδὴ εἰς παλαιότεραν εποχὴν εἶχες καταισχυνθῇ, οὔτε καὶ νὰ ἐντραπῆς, διότι τότε εἶχες υποστῇ ονειδισμούς. Διότι τὴν μακροχρόνιον προηγουμένην ἐντροπὴν σου θα λησμονήσης, καὶ τὸ ὄνειδος τῆς χρείας καὶ ατεκνίας σου δεν θα το ἐνθυμηθῆς πλέον.

Ησ. 54,5 ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται.

Ησ. 54,5 Διότι ὁ Κύριος, εἶναι αὐτὸς που σέ, τὴν Ἐκκλησίαν, συνεκρότησε καὶ ἀνέδειξε. Κύριος των δυνάμεων εἶναι τὸ ὄνομά του. Ὁ λυτρωτὴς σου εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος ὄχι πλέον εἰς μόνην τὴν ἰσραηλιτικὴν χώραν, ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην θα ὀνομάζεται καὶ θα δοξάζεται ὡς Θεός.

Ησ. 54,6 οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε Κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην, εἶπεν ὁ Θεός σου·

Ησ. 54,6 Ὁχι ὡς γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔχει ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τον σύζυγον τῆς, γυναῖκα ἐριστικὴν πρὸς τον ἄνδρα τῆς καὶ ὀλιγόψυχον σε ἔχει καλέσει ὁ Κύριος. Οὔτε ὡς γυναῖκα, ἡ ὁποία ἀπὸ μακροῦ, ἀπὸ τα χρόνια τῆς νεότητος τῆς, ἔχει

- μισηθή, εἶπεν ὁ Θεός σου.
- Ησ. 54,7 χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε καὶ μετ' ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε,
- Ησ. 54,7 Ἐπὶ μικρὸν χρονικὸν διάστημα σε εγκατέλειπα. Με αἰώνιον ὁμως μέγα ἔλεος θα σε ελεήσω.
- Ησ. 54,8 ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐν ἔλει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε, εἶπεν ὁ ρυσάμενός σε Κύριος.
- Ησ. 54,8 Με μικρὸν και μικράς διαρκείας θυμὸν ἀπέστρεψα ἀπὸ σε το πρόσωπον μου· με αἰώνιον ὁμως και ατελεύτητον ἔλεος θα σε ελεήσω, εἶπεν ὁ Κυριος ὁ λυτρωτής σου.
- Ησ. 54,9 ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τοῦτο μοί ἐστι· καθότι ὥμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεται ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου
- Ησ. 54,9 Ὅ,τι ἐπραξα τότε, ἐπὶ της εποχῆς του κατακλυσμοῦ του Νῶε, αὐτό θα κάμω και τώρα. Ὅπως δηλαδή ωρκίστην κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτι δια σε τον Νῶε δεν θα οργισθῶ πλέον ἐναντίον της γῆς, οὔτε δι' ἀπειλὴν τινὰ ἐναντίον σου
- Ησ. 54,10 τὰ ὄρη μεταστήσονται, οὐδ' οἱ βουνοὶ σου μετακινηθήσονται, οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοὶ ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῇ· εἶπε γὰρ Κύριος· ἰλεώς σοι.
- Ησ. 54,10 ὅτι τα ὄρη θα μετατεθοῦν και τα βουνά θα μετακινηθοῦν, ἔτσι και τώρα ορκίζομαι, ὅτι δεν θα λείψῃ ποτέ το ἔλεός μου προς σέ. Οὔτε θα ατονήσῃ και θα ακυρωθῇ ποτέ ἡ διαθήκη, που συνήψα προς σε δια την εἰρήνην σου. Διότι εἶπεν ὁ Κυριος· Ἀπὸ ἐδῶ και πέρα θα εἶμαι πάντοτε ἐλεήμων, συγχωρών τας ἀμαρτίας σου.
- Ησ. 54,11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος, οὐ παρεκλήθης, ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοι ἄνθρακα τὸν λίθον σου καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπφειρον
- Ησ. 54,11 Ταπεινωμένη εἰς κατάστασιν ἀσταθείας και ἀβεβαιότητος,

χωρίς παρηγορίαν ευρίσκετο μέχρι σήμερα, ω Ιερουσαλήμ.
Ιδού όμως ότι εγώ ετοιμάζω το οικοδομικόν υλικόν, λίθους
πολύτιμους, αδάμαντας δια το κτίριόν σου και
σαπφείρους δια τα θεμέλια του οίκου σου.

Ησ. 54,12 καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἴασπιν καὶ τὰς πύλας σου
λίθους κρυστάλλου καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους
ἐκλεκτοὺς

Ησ. 54,12 Με πολύτιμον ἴασπιν θα κτίσω τὰς ἐπάλξεις των τειχῶν σου,
τὰς δε πύλας του τείχους σου με κρυστάλλους και το τείχος,
που θα σε περιβάλῃ, με ἐκλεκτοὺς λίθους.

Ησ. 54,13 καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς σου διδακτοὺς Θεοῦ καὶ ἐν πολλῇ
εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου.

Ησ. 54,13 Ολα δε τα τέκνα σου θα διδαχθούν κατ' ευθείαν ἀπὸ τον
θεόν, θα ζουν εἰς αδιατάρακτον και πολλήν εἰρήνην.

Ησ. 54,14 καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ· ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου
καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ ἐγγιῖ σοι.

Ησ. 54,14 Θα οἰκοδομηθῇς και θα προοδεύσης στηριζομένη ἐπάνω εἰς
την δικαιοσύνην, θα ἀπέχῃς ἀπὸ κάθε ἀδίκου πράγμα και
ἐτσι δεν θα φοβηθῇς ποτέ. Τρόμος ποτέ δεν θα σε
πλησίασῃ.

Ησ. 54,15 ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονται σοι δι' ἑμοῦ καὶ ἐπὶ
σέ καταφεύξονται.

Ησ. 54,15 Ἰδού, πολλοὶ προσήλυτοι οδηγούμενοι ἀπὸ ἐμέ θα
προσέλθουν εἰς σε· με ἐμπιστοσύνην θα καταφύγουν εἰς σέ,
δια να εὕρουν σωτηρίαν.

Ησ. 54,16 ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά σε οὐχ ὥς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας
καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε οὐκ εἰς
ἀπώλειαν φθειῖραι

Ησ. 54,16 Ἰδού, ἐγὼ σε ἐκτίσα, οχι ὅπως ο χαλκουργός, ο οποίος φυσά
τὰ κάρβουνα, βγάζει ἀπὸ το πυρ σκεῦος φθαρτόν και
χειροποίητον. Εγὼ σε ἐκτίσα ἐν τη παντοδυναμίᾳ μου, δια
να μη περιέλθῃς ποτέ εἰς ἀπώλειαν και φθοράν, ἀλλὰ να

μένης αιωνία.

Ησ. 54,17

πᾶν σκεῦος φθαρτὸν, ἐπὶ σὲ οὐκ εὐοδώσω, καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν· πάντας αὐτοὺς ἡττήσεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ. ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσι Κύριον, καὶ ἡμεῖς ἔσεσθὲ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Ησ. 54,17

Καθε τι φθαρτὸν και επικίνδυνον δια σε σκεῦος δεν θα το κατευοδώσω, δεν θα το αφήσω να επιτύχη τίποτε εις βάρος σου· ὅπως επίσης και κάθε φωνήν, η οποία θα σηκωθῇ εναντίον σου, δια να ζητήση την καταδίκην σου. Ολους αυτούς οι οποίοι θα εγερθούν εναντίον σου, θα τους νικήσης. Οσοι δε είναι ἔνοχοι αδικιών εναντίον σου, θα είναι εις καταδίκην. Εξ αντιθέτου επιφυλάσσεται κληρονομία αγαθών δι' εκείνους, που υπηρετοῦν πιστῶς τον Κυριον. Και σεις θα εἰσθε ενώπιόν μου δίκαιοι, λέγει ο Κυριος, και μέτοχοι των αγαθών, που ἔχω ετοιμάσει.

ΗΣΑΪΑΣ 55

Ησ. 55,1

Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ.

Ησ. 55,1

Σεις των οποίων η ψυχὴ διψά, πηγαίνετε στο πνευματικόν ὕδωρ, που τρέχει εις την νέαν Ιερουσαλήμ· και ὅσοι δεν ἔχετε χρήματα να αγοράσετε, πηγαίνετε με θάρρος. Εκεί θα προμηθευθῇτε χωρὶς χρήμα, χωρὶς να καταβάλλετε ἀντίτιμον τι, κρέατα και οἶνον. Θα φάγετε και θα πῖετε δωρεάν.

Ησ. 55,2

ἵνατί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

- Ησ. 55,2 Διατί εξοδεύετε τα χρήματά σας οχι δια άρτους και
τρόφιμα, και το προϊόν του κόπου σας οχι προς χορτασμόν
σας; Ακούσατέ μου και θα φάγετε τα αγαθά, θα εντρυφήση
η ψυχή σας μέσα στον πλούτον των πραγματικών αγαθών.
- Ησ. 55,3 προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν καὶ ἐπακουλουθήσατε ταῖς
ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ
ψυχή ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ
ὅσια Δαυῖδ τὰ πιστά.
- Ησ. 55,3 Ανοίξατε τα αυτιά σας και δώσατε προσοχήν εις τα λόγια
μου. Ακολουθήσατε τον δρόμον των εντολών μου. Ακούσατέ
με και η ψυχή σας θα ζήση μέσα στον πλούτον των αγαθών.
Θα κάμω δε μαζί σας νέαν δια-θήκην, αιωνίαν. Θα
εκπληρώσω τας ιεράς, τας αμετακινήτους και αξιοπίστους
υποσχέσεις μου προς τον Δαυῖδ.
- Ησ. 55,4 ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ
προστάσσοντα ἔθνεσιν.
- Ησ. 55,4 Ἰδοὺ, αὐτόν, τον οποίον υπεσχέθην στον Δαυῖδ, τον ἔδωσα
και τον ανέδειξα αξιόπιστον κήρυκα της αληθείας μεταξύ
ὅλων των εθνών, παγκόσμιον ἄρχοντα και δίδοντα
προσταγὰς εις ὅλα τα ἔθνη.
- Ησ. 55,5 ἰδοὺ ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοί,
οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σέ καταφεύξονται ἕνεκεν
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ
σε. -
- Ησ. 55,5 Ἰδοὺ, ἔθνη, τα οποία προηγουμένως δεν σε εγνώριζαν, διότι
τίποτε περί σου δεν είχαν ακούσει, θα σε επικαλούνται
τώρα με πίστιν. Και λαοί, οι οποίοι δεν ἔμαθαν τίποτε και
δεν εγνώριζον τίποτε δια σέ, θα καταφύγουν προς σε ως
προς σωτήρα, ἕνεκεν Κυρίου του Θεού σου, του ἁγίου Θεού
του Ἰσραήλ, διότι αὐτός σε ἐδόξασε.
- Ησ. 55,6 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἐν τῷ εὕρίσκειν αὐτόν
ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζη ὑμῖν,

- Ησ. 55,6 Αναζητήσατε τον Κυριον με προθυμίαν· και όταν τον εύρετε, επικαλεσθήτε με πίστιν την βοήθειάν του· όταν δε ο Κυριος σας πλησιάζη,
- Ησ. 55,7 άπολιπέτω ό άσεβής τās όδοϋς αύτοϋ και άνήρ άνομος τās βουλās αύτοϋ και έπιστραφήτω έπi Κυριον, και έλεηθήσεται, ότι έπi πολϋ άφήσει τās άμαρτίας ύμϋν.
- Ησ. 55,7 ο ασεβής ας εγκαταλείψη τας αμαρτωλās αυτου οδους και ο παράνομος άνθρωπος ας επιστρέψη εν μετανοία προς τον Κυριον. Και τότε ο Κυριος θα τον ελεήσει, διότι εις μέ-γάλην έκτασιν θα συγχωρήση τας αμαρτίας εκεινου και όλων σας.
- Ησ. 55,8 οϋ γάρ εισιν αι βουλαι μου ώσπερ αι βουλαι ύμϋν, οϋδ' ώσπερ αι όδοι ύμϋν αι όδοι μου, λέγει Κυριος.
- Ησ. 55,8 Διότι αι ιδικαι μου βουλαι και αποφάσεις, λέγει ο Κυριος, δεν είναι ωσαν τας ιδικās σας βουλās· οϋτε οι ιδικοι μου τροποι ενεργείας και αι οδοι, τας οποίας σας υποδεικνϋω, είναι ωσαν τας ιδικās σας οδους.
- Ησ. 55,9 άλλ' ως απέχει ό ουρανός από τής γής, οϋτως απέχει ή όδός μου από τών όδών ύμϋν και τὰ διανοήματα ύμϋν από τής διανοίας μου.
- Ησ. 55,9 Αλλά, όσον απέχει ο ουρανός από την γην, τόσον απέχει και η ιδική μου οδός από τας οδους σας, και τα ιδικά σας διανοήματα από την ιδικήν μου διάνοιαν και βουλήν.
- Ησ. 55,10 ως γάρ αν καταβή ό υετός ή χιών έκ τοϋ ουρανοϋ και οϋ μη άποστραφή, έως αν μεθύση τήν γήν, και έκτέκη και έκβλαστήση και δῶ σπέρμα τῷ σπείραντι και ἄρτον εις βρῶσιν,
- Ησ. 55,10 Διότι, όπως όταν κατεβή από τον ουρανόν η βροχή η η χιών, δεν θα επιστρέψη πάλιν, έως ότου ποτίση πλουσίως την γην, φυτρώση ο σπαρείς σπόρος, βλάστηση και καρποφορήση χάριν του γεωργου, που τον έσπειρε, και δώσει εις αυτον άρτον προς τροφήν,
- Ησ. 55,11 οϋτως εϋσαι τὸ ρήμá μου, ὃ εἰάν ἐξέλθῃ έκ τοϋ

στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα
ἂν ἠθέλησα καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου καὶ τὰ
ἐντάλματά μου.

Ησ. 55,11 ετσι θα γίνη και με κάθε λόγον μου, ο οποίος θα βγη από το
στόμα μου. Δεν θα πέση στο κενόν, δεν θα επιστρέψη
απραγματοποίητος, μέχρις ὅτου εκτελεσθούν ὅλα ὅσα ἐγὼ
ἠθέλησα και θέλω. Θα κατευοδώσω ἐγὼ ὅλους τους
τρόπους ενεργείας μου και θα μεταβάλω εἰς
πραγματικότητα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα διέταξα.

Ησ. 55,12 ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ
διδασθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται
προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ
ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις,

Ησ. 55,12 Και ἰδοῦ, ὅτι σεις, με μεγάλην ἀγαλλίασιν θα λυτρωθῆτε και
θα ἐξέλθετε ἀπὸ τον ζυγὸν της δουλείας σας, με μεγάλην
χαράν θα διδασθῆτε και θα δεχθῆτε την διδασκαλίαν μου.
Και αὐτὰ ἀκόμη τα μεγάλα ὄρη και τα μικρά βουνά θα
σκιρτοῦν ἀπὸ ἀγαλλίασιν, υποδεχόμενα με χαράν σας. Και
ὅλα τα δένδρα της υπαίθρου θα κροτοῦν ἀπὸ την χαράν των
τους κλάδους των.

Ησ. 55,13 καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ
τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη· και ἔσται Κύριος εἰς
ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Ησ. 55,13 Κατὰ την πανευφρόσυνον ἐκείνην περίοδον ἀντὶ της
ἀκάρπου θαμνώδους στοιβῆς θα υψωθῇ ἡ μεγαλοπρεπῆς
κυπάρισσος. Ἀντὶ δε της δυσώδους κονύζης θα βλαστήσῃ
και θα μεγαλώσῃ ἡ εὐώδης μυρτιά. Ονομαστός και ἐνδοξος
θα γίνη ο Κύριος κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην. Και ἡ λύτρωσις,
που θα σας δοθῇ ἐκ μέρους του, θα εἶναι μέγα και αἰώνιον
θαῦμα, που δεν θα λείψῃ ποτέ.

- Ησ. 56,1 Τάδε λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε κρίσιν καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι.
- Ησ. 56,1 Αυτά λέγει, ο Κυριος· “προσέξατε και τηρήσατε το δίκαιον, εφαρμόσατε δικαιοσύνην εις την ζωήν σας, διότι πλησιάζει πλέον να ἔλθῃ ἡ ἡμέρα της σωτηρίας, που εγώ θα δώσω, και να φανερωθῇ εις σας το ἔλεός μου.
- Ησ. 56,2 μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα.
- Ησ. 56,2 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, που τηρεῖ αὐτά· ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος τα κρατεῖ σταθερά, τηρεῖ την ἀργίαν των σαββάτων και δεν τα βεβηλώνει, διατηρεῖ και κρατεῖ τας χεῖρας του καθαράς, ὥστε να μη πράττῃ ἄδικα.
- Ησ. 56,3 μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον· ἀφοριεῖ με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ξύλον ἐγὼ εἰμι ξηρόν.
- Ησ. 56,3 Ἀς μη εἴπῃ ὁ αλλοεθνής, ὁ μη Ἰουδαῖος, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Κυρίου· θα με ξεχωρίσῃ, λοιπόν, και θα με απομακρύνῃ ὁ Κυριος ἀπὸ τον λαόν του. Και αὐτός ἀκόμη ὁ ευνούχος, ἀς μη εἴπῃ θλιμμένος και μελαγχολικός· “Εἶμαι ξηρόν και ἀκαρπὸν δένδρον ἐγώ”.
- Ησ. 56,4 τάδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνούχοις· ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου,
- Ησ. 56,4 Αυτά λέγει ὁ Κυριος στους ευνούχους. Εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θα τηρήσουν τα σάββατά μου, θα ἐκλέξουν και θα δεχθὺν ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ἐγώ θέλω και θα κρατήσουν στερεά την διαθήκην μου.

- Ησ. 56,5 δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαστὸν κρείττω υἱῶν καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει.
- Ησ. 56,5 “Εγὼ θα δώσω εἰς αὐτοὺς τόπον ὀνομαστὸν, στον ναὸν μου καὶ στο τείχος της πόλεώς μου καλύτερον ἀπὸ ἐκεῖνον, τον ὁποῖον κρατοῦν, ὅσοι ἔχουν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, θα τους δώσω ὄνομα αἰώνιον, το ὁποῖον οὐδέποτε θα σβῆσῃ ἢ θα λησμονηθῇ.
- Ησ. 56,6 καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις Κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου,
- Ησ. 56,6 Καὶ τοὺς ἀλλοεθνεῖς, τοὺς μὴ Ιουδαίους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται κοντὰ στον Κύριον θα τον υπηρετοῦν καὶ να ἀγαποῦν το ὄνομα του Κυρίου, να εἶναι εἰς αὐτὸν πιστοὶ δούλοι καὶ δούλαι καὶ εἰς ὅλους ἐκεῖνους, που τηροῦν την ἐντολὴν του Σαββάτου, ὥστε να μὴ το βεβηλώνουν, καὶ οἱ ὁποῖοι κρατοῦν στερεὰ την διαθήκην μου,
- Ησ. 56,7 εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου· ὁ γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
- Ησ. 56,7 αὐτοὺς ἐγὼ θα τοὺς ὀδηγήσω καὶ θα τοὺς εἰσαγάγω εἰς τὸ ἅγιόν μου ὄρος. Θα τοὺς εὐφράνω στον οἶκον της προσευχῆς μου, στον ναὸν μου. Τα ὀλοκαυτώματά των καὶ αἱ ἄλλαι θυσίαι των, θα εἶναι ευαρέστως δεκταὶ ἐπάνω στο θυσιαστήριόν μου. Διότι ὁ οἶκος μου θα ἀγνωρισθῇ καὶ θα διακηρυχθῇ οἶκος προσευχῆς δι' ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔθνη”.
- Ησ. 56,8 εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συνάξω ἐπ’ αὐτὸν συναγωγὴν. -

- Ησ. 56,8 Αυτά είπε ο Κύριος, ο οποίος συγκεντρώνει τους ανά τα
έθνη διεσκορπισμένους ισραηλίτας, ότι στον
συγκεντρωθέντα νέον Ισραήλ θα συναθροίση και άλλο
πλήθος ανθρώπων από τα διάφορα έθνη.
- Ησ. 56,9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε φάγετε, πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Ησ. 56,9 Ολα τα άγρια θηρία, όλα τα θηρία του δάσους, λαοί εθνών,
ελάτε σεις να φάγετε τα αγαθά μου αντί του απειθύντος
ισραηλιτικού λαού.
- Ησ. 56,10 ἴδετε ὅτι ἐκτετύφλωνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν
φρονῆσαι, πάντες κύνες ἐνεοί, οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν,
ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυστάξει.
- Ησ. 56,10 Ἴδετε ὅτι ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἔχουν ψυχικῶς τυφλωθῇ. Δεν
ηθέλησαν να αποκτήσουν ορθήν γνώσιν και σύνεσιν. Ολοι,
μάλιστα οἱ ἄρχοντες των, εἶναι κύνες με ανοικτόν και
ἄφωνον το στόμα των. Δεν ἡμποροῦν να γαυγίσουν
εναντίον των εχθρῶν των. Κοιμῶνται και βλέπουν ὄνειρα,
αγαποῦν τον νυσταγμόν και τον ὑπιον.
- Ησ. 56,11 καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν·
καὶ εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ.
- Ησ. 56,11 Οἱ αρχηγοί, ἴδια του Ισραήλ, εἶναι ἀναιδεῖς ὅπως οἱ κύνες.
Ἀπληστοὶ, δεν γνωρίζουν χορτασμόν. Εἶναι πονηροί, δεν
γνωρίζουν και δεν ἔχουν ὀρθοφροσύνην και συνεσιν. Ολοι
εξακολουθοῦν να βαδίζουν τους δρόμους της διεφθαρμένης
αὐτῶν ζωῆς, ο καθένας σύμφωνα προς το συμφέρον του και
τας ἀμαρτωλὰς του διαθέσεις.

ΗΣΑΪΑΣ 57

- Ησ. 57,1 Ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ

καρδία, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ οὐδείς κατανοεῖ.
ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος·

Ησ. 57,1

Ιδετέ πως ο δίκαιος χάνεται, και κανείς δεν βάζει αυτό εις την καρδία του, ούτε και συγκινείται! Ανδρες δίκαιοι φονεύονται και σαρώνονται και κανείς δεν κατανοεῖ το μέγεθος της αδικίας αυτής! Εξ αιτίας της μεγάλης κακότητός που επικρατεῖ γενικώς, ἔχει αφαιρεθῇ η ζωή του δικαίου.

Ησ. 57,2

ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφή αὐτοῦ, ἦρται ἐκ τοῦ μέσου

Ησ. 57,2

Αφηρέθη η ζωή του εκ μέσου πονηράς γενεάς, ετάφη ὁμως ειρηνικώς και εισήλθεν εις την αωνίαν ειρήνην.

Ησ. 57,3

ὕμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε, υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης·

Ησ. 57,3

Πλησιάσατε ὁμως ἐδῶ σεις, υἱοὶ της παρανομίας, καρποὶ μοιχῶν ανδρῶν και πόρνης γυναικός.

Ησ. 57,4

ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοιξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὕμεῖς ἐστε τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον;

Ησ. 57,4

Και σας ερωτῶ με ποῖον και εις βάρος ποῖου διεσκεδάσατε; Ἐναντίον ποῖου ηνοιξατε υβριστικώς το στόμα σας; Και εναντίον τίνος εβγάλατε εμπαικτικώς μίαν σπιθαμὴν την γλῶσσαν σας; Δεν εἴσθε σεις τέκνα απωλείας, αμαρτωλοὶ ἀπόγονοι γονέων παρανόμων;

Ησ. 57,5

οἱ παρακαλοῦντες εἶδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον τῶν πετρῶν.

Ησ. 57,5

Σεις λατρεύετε και παρακαλεῖτε τα εἶδωλα κάτω ἀπὸ πυκνόφυλλα δένδρα και σφάζετε τα τέκνα σας εις τα εἶδωλα, εις τας φάραγγας, ἀνάμεσα ἀπὸ βράχους.

Ησ. 57,6

ἐκείνη σου ἡ μερίς, οὗτός σου ὁ κλῆρος, κάκείοις ἐξέχεας σπονδὰς κάκείοις ἀνήνεγκας θυσίας· ἐπὶ τούτοις οὖν οὐκ ὀργισθήσομαι;

- Ησ. 57,6 Αυτή είναι λοιπόν η μερίς, την οποίαν εξέλεξες. Αυτή είναι η κληρονομία σου και όχι ο Θεός. Εις τα είδωλα έχυσες ιεράς σπονδάς οίνου και εις εκείνα προσέφερες τας θυσίας σου. Δια τα βέβηλα, λοιπόν, αυτά έργα σου δεν θα οργισθώ εναντίον σου;
- Ησ. 57,7 ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας σου.
- Ησ. 57,7 Επάνω εις ὄρος υψηλὸν και σαν μετέωρον στον αέρα εκεί ετοποθέτησες την αμαρτωλήν σου κλίνην, εκεί ανεβίβασες και προσέφερες τας θυσίας σου.
- Ησ. 57,8 καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά σου· ὥου ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῇς, πλεῖόν τι ἔξεις· ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ
- Ησ. 57,8 Πισω ἀπὸ τας παραστάδας των θυρῶν του σπιτιοῦ σου ἔθεσες προς συνεχή ἀνάμνησιν τα ειδωλολατρικὰ σύμβολα. Ενόμισες, ὅτι, αν απομακρυνθῇς ἀπὸ ἐμέ, θα επιτύχης περισσότερα. Ηγήπησες αμαρτωλοῦς' και μαζή των κοιμάσαι.
- Ησ. 57,9 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σου καὶ ἀπέστρεψας καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾄδου.
- Ησ. 57,9 Εβυθίσθης εις την αμαρτωλότητα, ἐπλήθυνας τας πορνείας σου μετ' αὐτῶν. Πολλοὺς ψευδοθεοὺς, που ἦσαν μακρὰν ἀπὸ σέ, τους ἔφερες κοντὰ σου. Εστειλες πρέσβεις πέραν ἀπὸ τα ὅρια της χώρας σου προς ειδωλολατρικοὺς λαοὺς, δια να ζητήσης βοήθειαν. Απεμακρύνθης ἀπὸ ἐμέ και ἐξηυτελίσθης μέχρις ᾄδου.
- Ησ. 57,10 ταῖς πολιοδίαίς σου ἐκοπίασας καὶ οὐκ εἴπας· παύσομαι ἐνισχύουσα, ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διὰ τοῦτο οὐ κατεδεήθης μου σύ.
- Ησ. 57,10 Συ, Ιερουσαλήμ, εταλαιπωρήθης και ματαίως ἐκοπιάσες με

τας πολλές πορείας σου. Και όμως δεν είπες· Ματαία η προσπάθεια μου· θα παύσω να ζητώ ενισχύσεις από τους έξω. Επειδή παρεξέκλινες και έπραξες όλας αυτές τας παρανομίας, ετυφλώθης και δια τούτο δεν ησθάνθης την ανάγκην μου, δεν ηθέλησες να παρακαλέσης εμέ.

Ησ. 57,11 τίνα εύλαβηθεῖσα έφοβήθης καὶ έψεύσω με καὶ οὐκ έμνήσθης μου, οὐδὲ έλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ ἐγὼ σε ἰδὼν παρορῶ, καὶ ἐμὲ οὐκ έφοβήθης.

Ησ. 57,11 Από δέος προς ποῖον εφοβήθης και είπες ψέματα προς εμέ, με την παράβασιν των υποσχέσεών σου, και δεν με εθυμήθης; Ούτε με έβαλες εις την σκέψιν σου και την καρδίαν σου· και εγώ δέ, όταν είδα την διαγωγήν σου, έκαμα ότι δεν σε βλέπω. Και πάλιν όμως συ δεν εφοβήθης, και συνέχισες τας παρεκτροπὰς σου.

Ησ. 57,12 καὶ ἐγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ τὰ κακά σου, ἃ οὐκ ὠφελήσει σε.

Ησ. 57,12 Εγώ όμως θα αναγγεῖλω την δικαίαν μου εναντίον σου απόφασιν και τας συμφοράς, αι οποίαι θα σε εύρουν. Τα δε είδωλά σου εις τίποτε δεν θα σε ωφελήσουν.

Ησ. 57,13 ὅταν ἀναβοήσης, ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου· τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήψεται καὶ ἀποίσει καταιγίς. οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν καὶ κληρονομήσουσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

Ησ. 57,13 Όταν θα κραυγάσης, ας εξέλθουν προς σέ, δια να σε απαλλάξουν από την θλίψιν σου! Ολους αυτούς τους ειδωλικούς θεούς θα τους πάρη ο άνεμος, θα τους πετάξη μακριά η καταιγίδα. Οσοι όμως κρατούνται στερεά από εμέ θα κληρονομήσουν το ὄρος το ἅγιόν μου, την νέαν Ιερουσαλήμ.

Ησ. 57,14 καὶ ἐροῦσι· καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου. -

- Ησ. 57,14 Και. θα εἰπουν τότε· Καθαρίσατε ενώπιον αὐτοῦ τὰς οδοὺς, πάρτε καὶ πετάξτε μακρὰ τα ἐμπόδια ἀπὸ τὴν ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θα διέλθῃ ὁ λαὸς μου”.
- Ησ. 57,15 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Ὑψιστος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνομα αὐτῷ, Κύριος Ὑψιστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος καὶ ὀλιγοψύχοις διδούς μακροθυμίαν καὶ διδούς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν·
- Ησ. 57,15 Αὐτὰ λέγει Κύριος, ὁ Ὑψιστος, ὁ κατοικῶν αἰωνίως ἐν ὑψηλοῖς, ὁ ἔχων ἀγιώτατον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Κύριος, Ὑψιστος, ἐπαναπαυόμενος καὶ εὐαρεστούμενος ἐν μέσῳ τῶν ἁγίων. Αὐτός ὁ ὁποῖος δίδει καρτερίαν καὶ δύναμιν στοὺς ὀλιγοψύχους παρέχει ζωογόνον παρηγορίαν στοὺς συντετριμμένους κατὰ τὴν καρδίαν.
- Ησ. 57,16 οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς, οὐδὲ διαπαντός ὀργισθήσομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ’ ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα.
- Ησ. 57,16 Αὐτός ὁ αἰώνιος, ὁ παντοδύναμος καὶ δίκαιος Κύριος λέγει· “δεν θα σὰς τιμωρῶ αἰωνίως, οὔτε καὶ πάντοτε θα εἶμαι ὀργισμένος ἐναντίον σας. Διότι τὸ πνεῦμα, ποὺ ὁ καθένας σας ἔχει, ἀπὸ ἐμὲ ἔχει ἐξέλθει. Καὶ κάθε ζῶσαν πνοὴν ἐγὼ τὴν ἐδημιούργησα.
- Ησ. 57,17 δι’ ἁμαρτίαν βραχὺ τι ἐλύπησα αὐτὸν καὶ ἐπάταξα αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
- Ησ. 57,17 Τον ἀμάρτωλὸν ἐπειδὴ παρέβη τὸ θέλημά μου καὶ ἠμάρτησε ἐπ’ ὀλίγον διάστημα τὸν ἐτιμώρησα καὶ τὸν ἐλύπησα. Τὸν ἐκτύπησα καὶ ἐγυρῖσα ἀλλοῦ τὸ πρόσωπόν μου. Αὐτὸς δὲ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη θλιμμένος τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του.
- Ησ. 57,18 τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώρακα καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν

ἀληθινὴν,

- Ησ. 57,18 Εγὼ εἶδα τὴν μετὰ ταῦτα ἀλλαγὴν τῶν δρόμων τῆς ζωῆς του καὶ τὸν ἐθεράπευσα ἀπὸ τῆς ἀσθενείας του. Τὸν παρηγόρησα, ἔδωσα εἰς αὐτὸν πραγματικὴν παρηγορίαν.
- Ησ. 57,19 εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς οὔσι. καὶ εἶπε Κύριος· ἴασομαι αὐτούς,
- Ησ. 57,19 Ἐδωκα εἰρήνην μεγάλην καὶ σταθεράν στους μακρὰν ευρισκομένους ἐθνικοὺς καὶ εἰς τοὺς πλησίον ευρισκομένους Ἰουδαίους, καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· θα θεραπεύσω ὅλους αὐτούς.
- Ησ. 57,20 οἱ δὲ ἄδικοι οὕτως κλυδωνισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται.
- Ησ. 57,20 Οἱ ἀμετανόητοι ὅμως ἀμαρτωλοὶ θα ἀναταράσσονται, σαν νὰ εὐρίσκονται εἰς ἀγρίως τρικυμισμένην θάλασσαν. Δὲν θὰ ἠμπορέσουν δὲ ποτέ, νὰ εὗρουν πραγματικὴν ἀνάπαυσιν.
- Ησ. 57,21 οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπε Κύριος ὁ Θεός.
- Ησ. 57,21 Εἰς τοὺς ἀσεβεῖς δὲν ὑπάρχει χαρὰ, εἶπεν ὁ Κύριος ὁ Θεός.

ΗΣΑΪΑΣ 58

- Ησ. 58,1 Ἀναβόησον ἐν ἰσχύϊ καὶ μὴ φείσῃ, ὥς σάλπιγγα ὑψώσον τὴν φωνήν σου, καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.
- Ησ. 58,1 Φωναξε με ὅλην σου τὴν δύναμιν, μὴ λυπηθῇς τὴν φωνήν σου· ὑψωσε καὶ δυνάμωσε τὴν φωνήν σου σαν μεγαλόφωνον σάλπιγγα καὶ, εἰπέ καθαρά στον λαόν μου τὰ ἀμαρτήματά των καὶ στους ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ τὰς παρανομίας των.
- Ησ. 58,2 ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσι καὶ γινῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν· ὥς λαὸς δικαιοσύνην πεποικῶς καὶ

κρίσιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπῶς αἰτοῦσί με νῦν
κρίσιν δικαίαν καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι

Ησ. 58,2

Αυτοὶ κάθε ἡμέραν ζητοῦν να με εὗρουν. Επιθυμοῦν να μάθουν τας ἐντολάς μου. Σαν λαός, ο οποίος ἔχει τάχα τηρήσει δικαιοσύνην εἰς τὴν ζωὴν του, καὶ δεν ἔχει ἐγκαταλείψει ποτέ τας ἐντολάς του Θεοῦ, ζητοῦν τώρα ἀπὸ ἐμὲ δίκαιον κρίσιν ἐναντίον των ἐχθρῶν των. Θέλουν να πλησιάσουν τον Θεόν ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ να εὗρουν προστασίαν

Ησ. 58,3

λέγοντες· τί ὅτι ἐνησταύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες;
ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνωσ; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὕρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε.

Ησ. 58,3

καὶ λέγουν· Διατί, ὅαν ἐνηστεύσαμεν, δεν ἐπρόσεξες τὴν νηστείαν μας; Ἐταπεινώσαμεν ἐν μετάνοιᾳ τὰς ψυχὰς μας καὶ συ δεν ἠθέλησες να λάβῃς γνῶσιν. Δεν θα σας ἐπροσεξα, ὅταν ἐπράττετε αὐτά, λέγει ὁ Κύριος, διότι καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας των νηστειῶν σας ἐπραγματοποιούσατε τὰ ἰδικὰ σας ἐγωϊστικά θελήματα. Κατεπιέζατε δε καὶ ἐτραυματίζατε ὅλους ἐκείνους, που ἦσαν ὑποχείριοί σας.

Ησ. 58,4

εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνατί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;

Ησ. 58,4

Εάν, καθ' ὃν χρόνον νηστεύετε, ἐκτρέψετε εἰς φιλονεικίας καὶ εἰς μάχας, καὶ με τοὺς γρόνθους σας κτυπάτε καὶ ταπεινῶνετε τὸν ἄσημον καὶ ἀνίσχυρον, εἶναι ματαία καὶ ἀνωφελὴς ἡ νηστεία σας. Προς τι λοιπόν να νηστεύετε, ὅπως νηστεύετε σήμερον, δια να ἀκουσθῇ ἡ ἔντονος κραυγὴ σας ἀπὸ ἐμέ;

Ησ. 58,5

οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν κάμψης ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον καὶ

σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω καλέσετε νηστείαν
δεκτὴν.

Ησ. 58,5

Εγὼ δεν ἐξέλεξα και δεν ἐνέκρινα αὐτοῦ του εἶδους την
νηστείαν. Δεν μου εἶναι εὐάρεστος ἡ ἡμέρα, κατὰ την
οποίαν ὁ ἄνθρωπος με μίαν τέτοιαν νηστείαν ταπεινώνει
τον εαυτὸν του. Οὐτε, εἰάν ἀπὸ την πολλὴν νηστείαν κάμψῃς
τον τράχηλόν σου, ὡσάν τον κρίκον, και στρώσῃς να
κοιμηθῇς ἐπάνω εἰς στάκτην, οὐτε αὐτὴν την κακουχίαν σας
δεν ἡμπορεῖτε να την χαρακτηρίσετε ὡς νηστείαν δεκτὴν
ἀπὸ ἐμέ.

Ησ. 58,6

οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος,
ἀλλὰ λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιάς
βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα·

Ησ. 58,6

Δεν ἐξέλεξα και δεν ὥρισα ἐγὼ τέτοιαν νηστείαν, λέγει ὁ
Κυριος, ἀλλὰ λύε κάθε δεσμόν και σύνδεσμον με την
ἀδικίαν. Ἀκύρωσε και σχίσε τας διεστραμμένας συμφωνίας,
τας οποίας συ δια βίας και ἐξαναγκασμοῦ ἔχεις συνάψει με
τους ἄλλους. Στείλε ἐλευθέρους τους συντετριμμένους ἀπὸ
τον πόνον και την συμφοράν, και κάθε συμβόλαιον ἀδίκου
συναλλαγῆς σχίσε το.

Ησ. 58,7

διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς
ἀστέγους εἵσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνόν,
περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ
ὑπερόψει.

Ησ. 58,7

Κοβε το ψωμί σου και μοιράσου το με τον πτωχόν. Βαλε
αστέγους στον οἶκόν σου, εἰάν ἴδῃς γυμνόν ἐνδυσέ τον. Και
ἀπέναντι των οικείων σου μη δείξης ἀδιαφορίαν και
καταφρόνησιν.

Ησ. 58,8

τότε ῥαγήσεται πρῶϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου
ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ
δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε.

- Ησ. 58,8 Εάν τηρήσης αυτά, τότε θα αναλάβη σαν της αυγής
χαρούμενον το φως της ειρήνης και της χαράς σου. Ταχέως
θα ανατείλῃ ἡ θεραπεία των πληγών σου και θα ἀποκα-
τασταθῇ ἡ υγεία σου. Εμπροσθέν σου θα προπορεύεται ἡ
αρετή σου, ἡ δε δόξα του Θεοῦ θα σε περιβάλλῃ πάντοτε.
- Ησ. 58,9 τότε βοήση, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεται σου· ἔτι
λαλοῦντός σου ἐρεῖ· ἰδοὺ πάρειμι. ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ
σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ
- Ησ. 58,9 Τότε, δια της εὐκρινούς προσευχῆς θα φωνάξῃς πρὸς τον
Θεόν, και ο Θεός θα σε ἀκούσῃ. Καθ' ἡν στιγμὴν ἀκόμη συ
θα προσεύχεσαι πρὸς αὐτόν, ἐκεῖνος θα σου ἀπαντήσῃ·
Ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι παρών, εὐρίσκομαι κοντά σου. Και ταῦτα,
ἐὰν ἀφαίρεσης και σταματήσης κάθε ἀδικον καταπίεσιν,
κάθε ἐμπαικτικὴν και ἀπειλητικὴν χειρονομίαν, κάθε λόγον
γογγυσμοῦ.
- Ησ. 58,10 καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν
τεταπεινωμένην ἐμπλήσης, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει
τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία.
- Ησ. 58,10 Εάν δώσης με ὅλην σου τὴν καρδιά ψωμί στον πεινασμένον,
ἐὰν χορτάσης μίαν ψυχὴν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς
κατάστασιν ταιτινωσεως και πόνου. Τότε, μέσα στο
σκοτάδι της θλίψεώς σου θα ανατείλῃ το φως της χαράς και
της ειρήνης σου. Και το σκοτάδι της πλάνης και της
αθλιότητός σου θα μεταβληθῇ και θα λάμψῃ σαν το φως της
μεσημβρίας.
- Ησ. 58,11 καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός· καὶ
ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τὰ ὅστᾳ
σου πιανθήσεται, καὶ ἔσῃ ὡς κῆπος μεθύων καὶ ὡς πηγὴ
ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ καὶ τὰ ὅστᾳ σου ὡς βοτάνη
ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι γενεὰς
γενεῶν.
- Ησ. 58,11 Τότε ο Θεός θα εἶναι πάντοτε μαζί σου. Θα χορτάσης, ὅπως

επιθυμεί η ψυχή σου, και αυτά τα οστά σου θα ευφρανθούν και θα γίνουν ισχυρότερα, θα είσαι κήπος θαλλερός γεμάτος μεθυστικά άνθη, σαν πηγή από την οποία ποτέ δεν λείπει το νερό. Και τα οστά σου σαν δροσερό χορτάρι θα αναπτυχθούν, θα είναι ισχυρά και χονδρά και θα κληρονομήσης γενεάς γενεών.

Ησ. 58,12 καὶ οἰκοδομηθήσονται σοι αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται σοι τὰ θεμέλια αἰώνια γενεῶν γενεαῖς· καὶ κληθήσῃ Οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀναμέσον παύσεις.

Ησ. 58,12 Αι από αιώνος έρημοι πόλεις σου θα ανοικοδομηθούν και τα θεμέλια, που εσύ θα θέσης, θα είναι αιώνια εις γενεάς γενεών. Θα ονομασθής οικοδόμος φραγμών, τους οποίους εχθροί είχαν κρημνίσει. Θα επανορθώσης και θα κλείσης τους δρόμους, τους διανοιχθέντας από εχθρούς ανάμεσα στο κτήμα σου.

Ησ. 58,13 ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια τῷ Θεῷ σου, οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου,

Ησ. 58,13 Εάν σταματήσης τα πόδια σου και εν ημέρα Σαββάτου δεν κινηθής προς εργασίαν, ώστε να μη πράττης σύμφωνα με τα εγωιστικά σου θελήματα κατά την αγίαν αυτήν ημέραν, θεωρήσης δε το Σαββατον ως ημέραν ευφροσύνης, αφιερωμένην στον Θεόν, δεν θα κινήσης τα πόδια σου προς εργασίαν, ούτε και θα σου ξεφύγη από το στόμα λόγος οργής.

Ησ. 58,14 καὶ ἔσῃ πεποισθὼς ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Ησ. 58,14 Εάν γενικώς έχης στηρίξει την πεποιθήσιν σου στον Κυριον,

ο Θεός θα επαναφέρη σε εις τα αγαθά της πατρίδος σου, θα σε χόρταση μέσα εις την κληρονομίαν του Ιακώβ του προπάτορός σου. Αυτά θα γίνουν ασφαλώς και βεβαίως, διότι το στόμα του Κυρίου μίλησε αυτά.

ΗΣΑΪΑΣ 59

- Ησ. 59,1 Μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὔς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι;
- Ησ. 59,1 Μηπως δεν ἔχει πλέον την δύναμιν ἡ παντοδύναμος δεξιὰ του Κυρίου, δια να σώζη; Μηπως εβάρυνεν ἡ ἀκοή του, ὥστε να μη ἀκούῃ πλέον;
- Ησ. 59,2 ἀλλὰ τὰ ἀμαρτήματα ὑμῶν διῴστωσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.
- Ησ. 59,2 Ἀλλὰ τα ἀμαρτήματά σας δημιουργοῦν χωρισμὸν καὶ ἐμπόδιον ἀνάμεσα εἰς σας καὶ στον Θεόν, καὶ δια τὰς ἀμαρτίας σας ἀπέστρεψεν ὁ Κύριος τὸ πρόσωπον του ἀπὸ σας, δια να μη σας ἐλεήσει.
- Ησ. 59,3 αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἀμαρτίαις, τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.
- Ησ. 59,3 Διότι τα χέρια σας εἶναι μολυσμένα ἀπὸ αἷμα, τα δάκτυλά σας βυθισμένα εἰς τὰς ἀμαρτίας, τὰ χεῖλη σας ἐλάλησαν καὶ λαλοῦν παρανομίας καὶ ἡ γλῶσσα σας μελετᾷ καὶ λέγει ἀδικίας.
- Ησ. 59,4 οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἐστὶ κρίσις ἀληθινή· πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις καὶ λαλοῦσι κενά, ὅτι κύουσι πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.
- Ησ. 59,4 Κανεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δεν ομιλεῖ δίκαια πράγματα· οὔτε

υπάρχει εις αυτούς ορθή κρίσις και απονομή δικαιοσύνης.
Εχουν στηρίξει την πεποιθησίν των εις τα μάταια είδωλα.
Ομιλούν κενά και επιβλαβή, κυοφορούν το κακόν και
γεννούν κατόπιν την παρανομίαν.

Ησ. 59,5 ὡὰ ἀσπίδων ἔρρηξαν καὶ ἰστόν ἀράχνης ὑφαίνουσι· καὶ
ὁ μέλλων τῶν ὧν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας οὐρίον
εὔρε, καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκος.

Ησ. 59,5 Αυτοί επώασαν και έσπασαν αυγά ασπίδων, αι οποίαι θα
τους θανατώσουν με τα δηλητηριώδη δόγματά των.
Υφαίνουν εύθραυστον ιστόν αράχνης. Εκείνος, που θα
θελήση να συντρίψη και να φάγη ένα από τα αυγά αυτά, θα
εύρη βρωμερόν και θανατηφόρον περιεχόμενον. Θα εύρη
εντός αυτού βασιλίσκον, δηλητηριώδες φίδι.

Ησ. 59,6 ὁ ἰστός αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ
περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα
αὐτῶν ἔργα ἀνομίας.

Ησ. 59,6 Οπως της αράχνης ιστός δεν υφαινετα ποτέ εις αργαλειόν
δια να γίνη ένδυμα, έτσι δεν πρόκειται αυτοί να ενδυθούν
και στολισθούν από τα καλά των έργα. Διότι τα έργα των
είναι έργα παραβάσεως νόμου Θεού.

Ησ. 59,7 οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοὶ
ἐκχέαι αἷμα· καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν διαλογισμοὶ
ἀφρόνων, σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν.

Ησ. 59,7 Τα πόδια των τρέχουν προς το κακον· είναι ταχείς στο να
χύνουν αίμα αθών. Αι σκέψεις και αποφάσεις των είναι
σκέψεις ασυνέτων πονηρών ανθρώπων. Εις τους δρόμους
της ζωής των σωρεύουν συντρίμματα και ταλαιπωρίας.

Ησ. 59,8 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι, ἃς
διοδεύουσι, καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην.

Ησ. 59,8 Ζωήν ειρήνης δεν γνωρίζουν, δεν υπάρχει δικαία κρίσις εις

τας πορείας της ζωής των. Οι δρόμοι, δια των οποίων διέρχονται, είναι διεστραμμένοι. Ουδέποτε εγνώρισαν την αληθινήν ειρήνην.

Ησ. 59,9 διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ’ αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἁωρίᾳ περιεπάτησαν.

Ησ. 59,9 Δια τοῦτο ἔχει απομακρυνθῇ ἀπὸ αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη. Δεν θα κυριαρχήσῃ εἰς τὴν ζωὴν των ἡ δικαιοσύνη καὶ τὰ ἀγαθὰ, ποὺ αὐτὴ φέρει. Ἐνῶ ἐπερίμεναν, ὅπως ἡλιζαν, τὸ φῶς τῆς ζωῆς, τοὺς κατέλαβε τὸ σκοτάδι τῆς δυστυχίας. Ἐπερίμεναν τὴν ἀνατολὴν τῆς αὐγῆς καὶ περιπλανήθησαν στὸ σκοτάδι τῆς νυκτός.

Ησ. 59,10 ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι· καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στενάζουσιν,

Ησ. 59,10 Τυφλοὶ πνευματικῶς θα ψηλαφοῦν ὡς οἱ τυφλοὶ τὸν τοῖχον. Ὡς ἄνθρωποι, στοὺς οὐοίους δεν υπάρχουν ὀφθαλμοί, θα ψηλαφοῦν τὰ πάντα με τὰ χέρια των· καὶ ἐνῶ θα εἶναι πλήρης μεσημβρία, αὐτοί, πνευματικῶς τυφλοὶ καθὼς εἶναι, θα σκοντάπτουν καὶ θα πῖπτουν, ὡς εἰάν εὐρίσκωνται εἰς μεσονύκτιον. Θα στενάζουν ὡς ἄνθρωποι πνέοντες τὰ λοῖσθια.

Ησ. 59,11 ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερὰ ἄμα πορεύονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι· σωτηρία μακρὰν ἀφ᾽ ἧς ἡμῶν.

Ησ. 59,11 Ὡς στενάζει ἡ ἄρκος καὶ ἡ περιστέρα, ποὺ τοὺς ἔχουν πάρει τὰ μικρὰ των, ἔτσι καὶ αὐτοὶ θα διέρχωνται τὴν ζωὴν των. Θα λέγουν δέ· “Ἐπεριμέναμεν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης, ἀλλὰ αὐτὴ δεν ὑπάρχει. Ἡ σωτηρία ἔχει ἀπομακρυνθῇ πλέον ἀπὸ ἡμᾶς!

- Ησ. 59,12 πολλή γὰρ ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν.
- Ησ. 59,12 Καὶ τοῦτο, διότι πολλή και μεγάλη εἶναι ἡ παρανομία ἡμῶν ἐνώπιόν σου, Κυριε. Αἱ ἁμαρτίαι μας ὥσαν ἓνα ἀνυπέρβλητον πρόσκομμα ἴστανται ἀπέναντι μας. Πράγματι αἱ ἀνομίαι μας εἶναι ἐνώπιον μας. Εἰδωρίσαμεν καὶ ομολογοῦμεν τὰ ἀδικήματα μας.
- Ησ. 59,13 ἡσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα καὶ ἡπειθήσαμεν, ἐκύομεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους·
- Ησ. 59,13 Ησεβησαμεν, εφανήκαμεν ψεύσται εἰς τὰς πρὸς τὸν Θεὸν υποσχέσεις μας· ὡς ἐκ τοῦ ἀμαρτωλοῦ βίου μας ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ τὸν Θεόν. Ελαλήσαμεν ἀδικίας, ἐδείξαμεν ἀνυπακοὴν στο θεῖον θέλημα. Εκυοφορήσαμεν καὶ ἐμελετήσαμεν εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας ἀδικίας.
- Ησ. 59,14 καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν, ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν.
- Ησ. 59,14 Απωθήσαμεν καὶ ἐρρίψαμεν ὀπισθεν ἡμῶν τὴν δικαίαν κρίσιν. Καὶ ἐτσι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ ἡμᾶς". Εβεβηλώθη πράγματι καὶ ἐσπαταλήθη ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς πορείας τῆς ζωῆς τῶν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ὑμπρούσαν νὰ διέλθουν διὰ τῆς εὐθείας οδοῦ.
- Ησ. 59,15 καὶ ἡ ἀλήθεια ἥρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις.
- Ησ. 59,15 Ἡ ἀλήθεια ἔχει ἀφαιρεθῆ ἐκ μέσου αὐτῶν. Μετέστρεψαν τὴν διάνοιάν τῶν, ὥστε νὰ μὴ ἡμπορῇ αὐτὴ νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ὁ Κύριος εἶδε τὴν θλιβεράν αὐτήν

κατάπτωσιν. Δεν του ήρεσε, διότι δεν υπήρχε εις αυτούς δικαιοσύνη.

Ησ. 59,16 καὶ εἶδε καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος, καὶ ἡμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο.

Ησ. 59,16 Εἶδεν ο Κυριος, ὅτι δεν υπήρχεν ἄνθρωπος, δια να τους σώση. Ενόησεν ὅτι δεν υπήρχε κανείς, να προστατεύσῃ τον λαὸν του. Δια τοῦτο αὐτὸς οὗτος ο Κυριος τους υπερήσπισε με την παντοδύναμον δεξιάν του και τους εστήριξε με τὴν ἐλεός του.

Ησ. 59,17 καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ τὸ περιβόλαιον

Ησ. 59,17 Ο Θεός, ὡς ακατανίκητος μαχητής, εφόρεσεν ἀντὶ θώρακος την δικαιοσύνην, ἀντὶ περικεφαλαίας εις την κεφαλὴν του ἔθεσε την σωτηρίαν του λαοῦ του. Περιεβλήθη στρατιωτικὸν χιτῶνα ἐκδικήσεως, εφόρεσε τον στρατιωτικὸν του ἐπενδύτην,

Ησ. 59,18 ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις.

Ησ. 59,18 Δια να ανταποδώσῃ ὡς δικαίαν τιμωρίαν στους ἐχθροὺς τὸ ὄνειδος και την κατασχύνην.

Ησ. 59,19 καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ.

Ησ. 59,19 Ἐτσι δε θα φοβηθοῦν τὸ ὄνομα του Κυρίου οἱ ἐχθροὶ του, που εὐρίσκονται πρὸς δυσμὰς, ὅπως ἐπίσης και ἐκεῖνοι που εὐρίσκονται πρὸς ἀνατολὰς, θα φοβηθοῦν τὴν ἔνδοξον Ὄνομα του. Διὺτι ἡ ὀργὴ του Κυρίου θα ἐπέλθῃ ἐναντίον των ὡς ὀρμητικὸς μεγάλος ποταμός· θα ἔλθῃ ο Κυριος με θυμὸν ἐναντίον των.

- Ησ. 59,20 καὶ ἥξει ἔνεκεν Σιών ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει
ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.
- Ησ. 59,20 Ἀλλα θα ἐλθῇ ὡς λυτρωτὴς ὁ Θεός, χάριν τῆς Σιών, καὶ θα
ἐξαλείψῃ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰακώβ.
- Ησ. 59,21 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ
πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ σοί, καὶ τὰ ῥήματα, ἃ
ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός
σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου· εἶπε γὰρ
Κύριος, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ησ. 59,21 Καὶ αὕτη θα εἶναι ἡ νέα παρ' ἐμοῦ διαθήκη πρὸς αὐτοὺς,
εἶπεν ὁ Κύριος. Το ἰδικόν μου πνεῦμα, τὸ ὁποῖον θα εἶναι
ἐπάνω εἰς σέ, τὸν λυτρωμένον ἰσραηλιτικὸν λαόν, καὶ οἱ
λόγοι, τοὺς ὁποῖους ἐγὼ θα δώσω στὸ στόμα σου, δὲν θα
λείψουν ποτέ ἀπὸ τὰ χεῖλη σου καὶ ἀπὸ το στόμα τῶν
ἀπογόνων σου, ἀπὸ τώρα καὶ στὸν αἰῶνα, διότι αὐτὸ εἶπεν ὁ
Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 60

- Ησ. 60,1 Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἥκει γὰρ σου τὸ φῶς,
καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν.
- Ησ. 60,1 Φωτίζου, φωτίζου, ὦ Ἱερουσαλήμ, διότι ἔχει πλέον ἐλθεῖ τὸ
φῶς σου εἰς σέ, καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἔχει ἀνατεῖλεῖ ἐπάνω
σου.
- Ησ. 60,2 ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν ὡς γνόφος ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ σέ
φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται.
- Ησ. 60,2 Ἰδοὺ, σκότος θα καλύψῃ ὁλόκληρον τὴν γῆν. Ὡς πικνὸν,
σκοτεινὸν καὶ ἀδιαπέραστον νέφος, θα ἀπλωθῇ καὶ θα
καλύψῃ ὅλα τὰ ἔθνη. Εἰς σε ὁμως θα φανῇ ὁ ἐνδοξος
Κύριος. Θα ἀποκαλυφθῇ καὶ θα φανερωθῇ ἡ δόξα τοῦ
Κυρίου.

- Ησ. 60,3 καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου.
- Ησ. 60,3 Με το ἰδικόν σου και προς το ἰδικόν σου φως θα πορευθούν βασιλεῖς· τα ἔθνη θα φωτισθούν με την ἰδικήν σου λαμπρότητα.
- Ησ. 60,4 ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἰδοὺ ἤκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται.
- Ησ. 60,4 Νέα αγία Σιών, ὑψωσε ολόγυρα τα μάτια σου και ιδέ συγκεντρωμένα τα τέκνα σου. Ιδού, ἔχουν ἔλθει ὅλοι οι υιοὶ σου ἀπὸ τας μακρινὰς χώρας, αι δε θυγατέρες σου θα φέρωνται ἐπάνω στους ὤμους.
- Ησ. 60,5 τότε ὄψη καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. καὶ ἥξουσί σοι
- Ησ. 60,5 Τότε θα ἴδῃς, θα σε καταλάβῃ δέος, θα καταπλαγῇς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διότι ὅλος ο πλοῦτος τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τα πλούτη ἐθνῶν και λαῶν θα μετατοπισθούν και θα μεταφερθούν εἰς σέ.
- Ησ. 60,6 ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιάμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον καὶ λίβανον οἷσουσι καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται.
- Ησ. 60,6 Εἰς σε θα ἔλθουν ἐπίσης κοπάδια καμήλων, θα σκεπάσουν τὴν χώραν σου κάμηλοι τῆς Μαδιάμ και τῆς Γαιφά. Ὅλοι θα ἔλθουν ἀπὸ τὴν χώραν Σαβὰ φέροντες χρυσίον και λίβανον. Θα φέρουν πρὸς σε πολύτιμους λίθους και θα ἀναγγεῖλουν τὴν χαρμόσυνον εἰδήσιν τῆς σωτηρίας ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.
- Ησ. 60,7 καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται σοι καὶ κριοὶ Ναβαιώθ ἥξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου

δοξασθήσεται.

- Ησ. 60,7 Όλα τα πρόβατα της περιοχής Κηδάρ θα συγκεντρωθούν εις σέ. Θα έλθουν προς σε οι κριοι της Ναβαιιώθ και θα προσφερθούν θυσίαι ευάρεστοι εις εμέ και δεκταί επάνω στο θυσιαστήριόν μου. Ο δε οίκός μου, ο ναός της προσευχής των ανθρώπων προς εμέ, θα δοξασθή
- Ησ. 60,8 τίνες οΐδε ώς νεφέλαι πέτανται καὶ ώσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς;
- Ησ. 60,8 Ποῖοι εἶναι αυτοί, οι οποίοι πετοῦν ὡσάν νεφέλαι, ὡσαν περιστεραὶ μαζή με τους νεοσσούς των;
- Ησ. 60,9 ἐμέ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸ χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον καὶ διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι.
- Ησ. 60,9 Εἶναι αυτοί, που κατοικοῦν εις τας εἰδωλολατρικὰς νήσους και οι οποίοι με ἐπερίμεναν. Ἰδού, πλοῖα ἀπὸ τῆς Θαρσίς προπορεύονται, δια να φέρουν τα τέκνα σου ἀπὸ μακρινὰς χώρας με τα πλούτη των, με τον ἄργυρον και τον χρυσὸν των, δια να αφιερώσουν αὐτὰ στο ἅγιον ὄνομα του Κυρίου, διότι ο ἅγιος Θεὸς του Ἰσραὴλ εἶναι ἔνδοξος.
- Ησ. 60,10 καὶ οἰκοδομήσουσιν ἄλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε.
- Ησ. 60,10 Ἀλλοεθνεῖς θα ανοικοδομήσουν τα τείχη σου, ὡ νέα Ἱερουσαλήμ, και οι βασιλεῖς θα συμπαρασταθοῦν εις σέ. Ἐπειδὴ δια τας παραβάσεις σου ὠργίσθην ἐναντίον σου, σε ἐτιμώρησα και ἐκρημνίσθησαν τα τείχη σου, σε ἠγάπησα ὁμως δια την μετάνοιάν σου, ἐπειδὴ εἶμαι εὐσπλαγχνος και ἐλεήμων, και ἰδού ὅτι ανοικοδομοῦνται τώρα τα τείχη σου.
- Ησ. 60,11 καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους.

- Ησ. 60,11 Αι πύλαι σου, ω Ιερουσαλήμ, θα ανοιχθούν και θα μένουν
δια παντός ανοικταί. Ημέραν και νύκτα δεν θα κλείσουν,
δια να φέρουν εις σε οι άνθρωποι τα πλούτη των εθνών και
τους βασιλείς αυτών οδηγούμενους με πομπήν.
- Ησ. 60,12 τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι,
ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται.
- Ησ. 60,12 Διότι οι εθνικοί λαοί και οι βασιλείς των, οι οποίοι δεν θα σε
υπηρετήσουν, θα καταστραφούν. Και τα ἔθνη που δεν θα
πιστεύσουν, αλλά θα μείνουν εις την εχθρότητά των, θα
ερημωθούν δια φοβεράς καταστροφής.
- Ησ. 60,13 καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ
πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἄμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου
καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω.
- Ησ. 60,13 Τα ονομαστά δένδρα, που αποτελούν την δόξαν του
Λιβάνου, αι κυπάρισσοι και αι πευκαι και αι κέδροι θα
έλθουν ὅλα μαζί προς σέ, δια να ανοικοδομήσουν και
δοξάσουν τον τόπον τον ἅγιόν μου. Αὐτὸν τον τόπον, που
πατοῦν οι πόδες μου, ἐγὼ θα τον δοξάσω.
- Ησ. 60,14 καὶ πορεύσονται πρὸς σε δεδοικότες υἱοὶ τῶν
ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ
Πόλις Κυρίου Σιών ἁγίου Ἰσραήλ.
- Ησ. 60,14 Εν φόβῳ και τρόμῳ θα ἔλθουν προς σε οι ἀπόγονοι των
ανθρώπων ἐκείνων, οι οποίοι σε εταπείνωσαν, σε
εξώργισαν και σε ἐτίκραναν, και θα οναμασθῇς πόλις του
Κυρίου, Σιών του ἁγίου Θεοῦ του Ἰσραήλ.
- Ησ. 60,15 διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ
μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, καὶ θήσω σε
ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.
- Ησ. 60,15 Επειδὴ εἶχες γίνεи προηγουμένως πόλις εγκαταλελειμμένη,
ἐρημος και μισητή, και κανεῖς δεν υπήρχε να σε βοηθήσῃ,
ἐγὼ θα σε καταστήσω και θα σε ἀναδείξω αἰωνίαν
ἀγαλλίασιν, εὐφροσύνην εις γενεὰς γενεῶν.

- Ησ. 60,16 καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων
φάγεσαι· καὶ γνώση, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε καὶ
ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.
- Ησ. 60,16 Ὡς ἄλλο γάλα θα θηλάσης τα αγαθὰ των εθνῶν. Θα φάγης
τα πλούτη των βασιλέων και εξ αυτῶν των πραγμάτων
πλέον θα διδαχθῇς και θα μάθης, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κυριος, ὁ
οποῖος σε σῶζω. Εγὼ ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ, ὁ οποῖος σε
λυτρῶνω.
- Ησ. 60,17 καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἶσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου οἶσω
σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἶσω σοι χαλκόν, ἀντὶ δὲ
λίθων σίδηρον. καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ
καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ.
- Ησ. 60,17 Ἀντὶ του χαλκοῦ, που εἶχες προηγουμένως, ἐγὼ θα φέρω
προς σε χρυσόν, ἀντὶ του σιδηροῦ θα φέρω εἰς σε ἀργυρον,
ἀντὶ δὲ των ξύλων θα φέρω εἰς σε χαλκόν, ἀντὶ των λίθων
σίδηρον. Θα δώσω και θα ἀναδείξω εἰς σε ἄρχοντας, που θα
καθοδηγούν με εἰρήνην και προς εἰρήνην τον λαόν σου.
Ἀρχηγούς και ἐπόπτας, οἱ οποῖοι θα κρίνουν ἐν δικαιοσύνῃ.
- Ησ. 60,18 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ
σύντριμμα οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ
κληθήσεται Σωτήριον τὰ τείχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου
Γλύμμα.
- Ησ. 60,18 Δεν θα ἀκουσθῇ πλέον ἀδικία ἐντὺς της χώρας σου, οὔτε
καταστροφή, οὔτε καμμιὰ ἄλλη συμφορὰ μέσα εἰς τα ὅριά
σου. Ἀλλὰ τα τείχη της πόλεώς σου θα ὀνομασθῶν και θα
εἶναι Σωτηρία. Αἱ δε ἀνάγλυφοι πύλαι σου θα εἶναι
ωραιόταται.
- Ησ. 60,19 καὶ οὐκ ἔσται σοι ἔτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ
ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοι
Κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ὁ Θεὸς δόξα σου.
- Ησ. 60,19 Δεν θα εἶναι πλέον δια σε ὁ ἥλιος, δια να φωτίζη την
ἡμέραν, οὔτε ἡ ἐμφάνις της σελήνης θα φωτίζη την νύκτα

σου. Αλλά αυτός οὗτος ο Κύριος θα είναι δια σε αιώνιον φως· ο Θεός θα είναι η δόξα σου.

Ησ. 60,20 οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει· ἔσται γὰρ σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου.

Ησ. 60,20 Ο ἥλιος αυτός δεν θα δύη ποτέ πλέον εις σε και η σελήνη δεν θα λείψη ποτέ. Διότι ο Κύριος θα είναι δια σε αιώνιον φως και έτσι θα πάρουν τέλος και θα αντικατασταθούν αι ημέραι του πένθους σου.

Ησ. 60,21 καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος, δι' αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα, ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν.

Ησ. 60,21 Και ο λαός σου, ὅλος ο λαός σου, θα είναι δίκαιος, αιώνιος κληρονόμος της νέας γης της Επαγγελίας. Ο δε Κύριος θα είναι ο φυλάσσων αυτό, που εφύτευσε, τα έργα των χειρῶν του προς δόξαν ιδικήν του.

Ησ. 60,22 ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς.

Ησ. 60,22 Αυτός ο λαός που είναι τώρα μικρός και ολίγος, θα γίνη εις χιλιάδας, ο ἐλάχιστος εις μέγα ἔθνος. Εγὼ ο Κύριος στον κατάλληλον καιρόν θα περιμαζεύσω και θα συγκεντρώσω αυτούς.

ΗΣΑΪΑΣ 61

Ησ. 61,1 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

Ησ. 61,1 Ο παις Κυρίου λέγει· Πνεῦμα Κυρίου είναι και μένει εις εμέ, διότι με αυτό με εχρισεν ο Κύριος ως άνθρωπον και με

έστειλε να κηρύξω στους πτωχούς και γυμνούς από πίστιν ανθρώπους το χαρμόσυνο μήνυμα της σωτηρίας· να θεραπεύσω αυτούς, των οποίων η καρδιά έχει συντριβή από το βάρος της αμαρτίας· να κηρύξω στους δούλους της αμαρτίας την άφεσιν και την απελευθέρωσιν· να χαρίσω αναβλεψιν εις εκείνους, που έχουν σκοτισμένον και τυφλωμένον τον νουν από τα πάθη της αμαρτίας.

Ησ. 61,2

καλέσαι ένιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ήμέραν
άνταποδόσεως τῷ Θεῷ ήμῶν, παρακαλέσαι πάντας
τούς πενθοῦντας,

Ησ. 61,2

Να κηρύξω στους ανθρώπους την νέαν εποχήν, η οποία θα είναι ευχαρίστως δεκτή από τον Θεόν ποθητή δε και χαρμόσυνος δι' αυτούς· να κηρύξω ημέραν ανταποδόσεως δια τον Θεόν μας, και να παρηγορήσω όλους εκείνους, οι οποίοι πενθούν.

Ησ. 61,3

δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν αντί σποδοῦ,
ἄλειμμα εύφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολήν δόξης
ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ
δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν.

Ησ. 61,3

Να δοθῇ στους πενθούντας ανθρώπους της Σιών δόξα ἀντὶ της στάκτης, εὐώδες μύρον χαράς στους πενθούντας, ένδυμα δόξης ἀντὶ της λύπης και αποκαρδιώσεως. Αι νέαι γενεαὶ θα ονομασθῶν γενεαὶ δικαιοσύνης· φυτεία, την οποίαν ἐφύτευσεν ο Κυριος προς δόξαν του.

Ησ. 61,4

καὶ οἰκοδομήσουσιν έρήμους αἰωνίας, έξηρημαμένας
πρότερον έξαναστήσουσι· καὶ καινιοῦσι πόλεις έρήμους
έξηρωμένας εἰς γενεάς.

Ησ. 61,4

Και οι πνευματιώως ἐλεύθεροι αυτοὶ άνθρωποι θα ανοικοδομήσουν τας ἀπὸ αἰώνων ἐρήμους πόλεις, θα ανεγείρουν και θα δώσουν ζωήν εις πόλεις, αι οποίαι ἀπὸ προηγουμένους χρόνους είχαν τελείως, ἐρημωθῇ. Θα ανακαινίσουν ἐρήμους πόλεις, αι οποίαι ἐπὶ πολλάς γενεάς είχαν μείνει ἐρημοι και ἀκατοίκητοι.

- Ησ. 61,5 καὶ ἤξουσι ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου,
καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοί.
- Ησ. 61,5 Θα ἔλθουν ξένοι να ποιμάνουν τα πρόβατά σου, ὡ
Ιερουσαλήμ, καὶ ἀλλόφυλοι ὡς γεωργοὶ καὶ ἀμπελουργοί.
- Ησ. 61,6 ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ·
ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν
θαυμασθήσεσθε. [ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς
καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς ἀγαλλιάσεται ἡ μερὶς αὐτῶν].
- Ησ. 61,6 Σεις δε θα γίνετε καὶ θα ονομασθῆτε ἱερεῖς Κυρίου,
λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ. Θα συντηρήσθε ἀπὸ τας πλουσίας
εἰσφοράς τῶν ἐθνῶν καὶ θα γίνετε ἀξιοθαύμαστοι με τὸν
πλοῦτον ἐκείνων.
- Ησ. 61,7 οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ
εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.
- Ησ. 61,7 Ἐτσι δε οἱ Ἰουδαῖοι θα κληρονομήσουν δια δευτέραν φοράν
τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Αἰωνία χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις θα
στεφανώνη τας κεφαλὰς τῶν.
- Ησ. 61,8 ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν
ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν
δικαίοις καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς.
- Ησ. 61,8 Διότι ἐγὼ εἰμαι Κύριος, ὁ ὁποῖος ἀγαπῶ δικαιοσύνην καὶ
μισῶ τας ἀδίκους ἀρπαγὰς. Ἐγὼ θα δώσω στους δικαίους
τὴν ανταμοιβὴν τῶν κόπων τῶν, καὶ θα συνάψω με αὐτοὺς
αἰωνίαν διαθήκην.
- Ησ. 61,9 καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ
ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς
ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ἡὺλογημένον
ὑπὸ Θεοῦ
- Ησ. 61,9 Θα γίνῃ γνωστὴ καὶ ονομαστὴ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἡ γενεὰ
τῶν καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἀνάμεσα στους λαοὺς τῆς γῆς. Ὁ
καθένας, που θα βλέπῃ αὐτοὺς, θα γνωρίσῃ μετὰ
βεβαιότητος, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Θεόν

γενεά.

Ησ. 61,10

καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον. -

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Ησ. 61,10

Μεγάλην χαράν καὶ αγαλλίασιν θα ευφρανθοῦν εν Κυρίῳ. Ας πλημμυρίση λοιπόν, από αγαλλίασιν η ψυχὴ μου εν τῷ Κυρίῳ. Διότι με ἐνέδυσε με το ἐνδυμα της. σωτηρίας καὶ με χιτῶνα χαράς καὶ αγαλλιάσεως. Ως προς νυμφίον ἐθεσεν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν μου μίτραν καὶ ὡς νύμφην με ἐστόλισε με πλούσιον στολισμόν.

Ησ. 61,11

καὶ ὡς γῆ αὕξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Ησ. 61,11

Ὅπως ἡ γῆ βλαστάνει τοὺς σπόρους, αὐξάνει καὶ πληθύνει τὰ ἄνθη της, ὅπως ὁ κῆπος βλαστάνει ὅ,τι σπείρεται εἰς αὐτόν, καὶ καρποφορεῖ, ἔτσι ὁ Κύριος θα ἀνατεῖλῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ παιδὸς τοῦ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀρετὴν, χαράν καὶ αγαλλίασιν ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν.

ΗΣΑΪΙΑΣ 62

Ησ. 62,1

Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται.

Ησ. 62,1

Δια τὴν Σιών, λέγει ὁ παῖς Κυρίου ὁ Μεσσίας, δεν θα σιωπήσω καὶ δια τὴν Ἱερουσαλήμ δεν θα κρατηθῶ ἐπὶ πλέον, ἕως ὅτου ἀνατεῖλῃ καὶ λάμψη ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, ἡ δε ἀπὸ ἐμὲ προσφερομένη σωτηρία ἀνάψῃ καὶ καίῃ καὶ φωτίσῃ ὡς λαμπάδα.

- Ησ. 62,2 καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό.
- Ησ. 62,2 Οἱ λαοὶ τῆς γῆς θα ἴδουν, ὦ Σιών, τὴν δικαιοσύνην σου καὶ οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου. Θα σε καλέσῃ ὁ Κύριος με νέον ὄνομα, τὸ ὄνομα αὐτὸ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θα σου το δώσῃ.
- Ησ. 62,3 καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.
- Ησ. 62,3 Καὶ θα εἶσαι στέφανος ωραιότητος εἰς τὰ χέρια τοῦ Κυρίου, διάδημα βασιλικόν εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ σου.
- Ησ. 62,4 καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλελυμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἔρημος· σὺ γὰρ κληθήσεται Θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου Οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται.
- Ησ. 62,4 Δεν θα εἶσαι καὶ δεν θα ονομασθῇς πλέον “Εγκαταλελειμμένη”. Ἡ χώρα σου δεν θα κληθῇ “Ερημος”, διότι εἰς σε θα δοθῇ ὡς ὄνομα ἡ φράσις, “θέλημα ἰδικόν μου”. Καὶ εἰς τὴν χώραν σου θα δοθῇ ὡς ὄνομα ἡ λέξις “Οἰκουμένη”, διότι ὁ Κύριος ευηρεστήθη καὶ ευαρεστεῖται εἰς σέ. Καὶ ἡ χώρα σου θα κατοικηθῇ πυκνῶς.
- Ησ. 62,5 καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένω, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.
- Ησ. 62,5 Ὅπως ευφραίνεται ὁ νέος, ποὺ συνοικεῖ με τὴν νεαρὰν παρθένον, ἡ ὁποία ἐγένε συζυγὸς τοῦ, ἔτσι θα κατοικοῦν ευφραινόμενοι οἱ υἱοὶ σου. Καὶ ὅπως ευφραίνεται ὁ νυμφίος με τὴν νύμφην, ἔτσι θα ευφρανθῇ ὁ Κύριος δια σέ, ὦ Ἱερουσαλήμ.
- Ησ. 62,6 καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου, Ἱερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἳ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμνησκόμενοι Κυρίου.

- Ησ. 62,6 Επάνω εις τα τείχη σου, ω Ιερουσαλήμ, έχω εγκαταστήσει φρουρούς όλην την ημέραν και όλην την νύκτα, οι οποίοι μέχρι τέλους δεν θα παύσουν να ενθυμούνται τον Κυριον δια την σωτηρίαν σου.
- Ησ. 62,7 οὐκ ἔστι γὰρ ὕμῖν ὅμοιος, ἐὰν διορθώσῃ καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλήμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ησ. 62,7 Δεν θα υπάρξῃ ἄλλος ὅμοιος με σας λαός, όταν ο Κυριος διορθώσῃ, ανορθώσῃ και κάμῃ την Ιερουσαλήμ δόξαν και αγαλλίαμα ἐπάνω εις την γην.
- Ησ. 62,8 ὥμοσε Κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· εἰ ἔτι δώσω τὸν σῖτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι πίνονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν σου, ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας·
- Ησ. 62,8 Ωρκίσθη ο Κυριος ὑψώσας την δεξιάν του χεῖρα, ωρκίσθη στον παντοδύναμον βραχίονά του και εἶπεν· “ὅτι δεν θα παραδώσῃ ἄλλην φοράν τον σίτον σου και τα ἄλλα τρόφιμά σου στους εχθρούς σου. Δεν θα πίνουν πλέον ξένοι τον οἶνόν σου, δια τον οποίον συ ἐκοπιασες·
- Ησ. 62,9 ἀλλ' ἢ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσι Κύριον, καὶ οἱ συνάγοντες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι ταῖς ἀγίαις μου.
- Ησ. 62,9 ἀλλὰ ὅσοι συνάγουν τον σίτον και ἄλλα τρόφιμα, θα τρώγουν αὐτὰ και θα δοξολογούν ἐμέ τον Κυριον. Αὐτοὶ που τρυγούν και πατοῦν τας σταφυλάς θα πίνουν οἶνον ειρηνικῶς εις τας ἀγίας αυλάς μου.
- Ησ. 62,10 πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε· ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη.
- Ησ. 62,10 Πηγαίνετε, εισέλθετε δια των πυλῶν της νέας Ιερουσαλήμ, τας οποίας ἐγὼ σας ἤνοιξα. Κατασκευάσατε δρόμον στον λαόν μου, πετάξτε μακράν τους λίθους ἀπὸ τον δρόμον αὐτόν. Ὑψώσατε προσκλητήριον σῆμα δι' ὅλα τα ἔθνη.

Ησ. 62,11 ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστόν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ σωτὴρ σοι παραγέγονεν ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ προσώπου αὐτοῦ.

Ησ. 62,11 Διότι, ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἔκαμε γνωστήν τὴν λύτρωσίν σας ἕως εἰς τὰ ἅκρα τῆς γῆς. Εἶπατε εἰς τὴν θυγατέρα μου τὴν Σιών· ἰδοὺ ὁ σωτὴρ σου ἔχει φθάσει φέρων μαζὴ τοῦ μισθοῦ του, ἀμοιβὴν τῆς νίκης του, καὶ τὸ σωτηριώδες ἔργον του ἐνώπιόν του.

Ησ. 62,12 καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητούμενη πόλις καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

Ησ. 62,12 Καὶ θα ονομάσῃ ἅγιον αὐτὸν τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἔχει λυτρωθῇ ἀπὸ τοῦ Κυρίου. Σὺ δε θα ονομασθῇς καὶ θα εἶσαι πόλις περιζήτητος καὶ ὄχι ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἔρημος”.

ΗΣΑΪΑΣ 63

Ησ. 63,1 Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδώμ, ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσόρ, οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ βίᾳ μετὰ ἰσχύος; ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου.

Ησ. 63,1 Ποιὸς εἶναι αὐτός, που ἐρχεται ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν, τὴν ἐχθρικὴν αὐτὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, ἀπὸ τὴν πόλιν Βοσόρ καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ εἶναι ἐρυθρά; Ποιὸς εἶναι αὐτός ὁ ἀνὴρ, ὁ τόσον πολὺ ὠραῖος, που φέρει στρατιωτικὴν στολὴν καὶ προχωρεῖ βιαστικά καὶ με δύναμιν; Εγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κηρύττω δικαιοσύνην, κρίνω δικαίως καὶ ἀποδίδω το δίκαιον καὶ μετὰ δυνάμεως σώζω τοὺς ἀδικουμένους.

Ησ. 63,2 διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὥς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ;

Ησ. 63,2 Διατί εἶναι ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτιά σου καὶ τὰ ἐνδύματά σου

γενικώς ως εάν εβγήκες από ληνόν, όπου πατούνται σταφυλαί;

Ησ. 63,3 πλήρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτούς ἐν θυμῷ μου καὶ κατέθλασα αὐτούς ὡς γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

Ησ. 63,3 Ναι, εἶμαι γεμάτος ἀπὸ χυμούς σταφυλῶν, που καταπατούνται στον ληνόν. Κανείς ἄλλος ἀπὸ τους εθνικούς ειδωλολάτρας δεν ἦτο μαζί μου στο ἔργον αὐτό. Κατεπάτησα τους αμετανοήτους ειδωλολάτρας με οργήν, τους συνέτριψα και τους εκονιορτοποίησα ὡσαν το χῶμα. Ἐχυσά το αἷμα των εἰς την γην.

Ησ. 63,4 ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως παρέστι.

Ησ. 63,4 Ετιμωρήθησαν ἔτσι οἱ αμετανόητοι ειδωλολάτραι, οἱ ἐχθροὶ τῆς νέας Σιών, διότι ἐφθασεν ἐναντίον των ἡ ἡμέρα τῆς θείας ἐκδικήσεως καὶ τιμωρίας ὅπως ἐπίσης ἐφθασε καὶ ἤρχισεν ἤδη ἡ ἡμέρα τῆς λυτρώσεως των δούλων τοῦ Θεοῦ.

Ησ. 63,5 καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐδείς βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμὸς μου ἐπέστη.

Ησ. 63,5 Ἐστρεψά το βλέμμα γύρω μου καὶ δεν εὐρέθη κανείς βοηθός μου στο ἔργον αὐτό τῆς ἀποκαταστάσεως. Παρατήρησα με προσοχήν καὶ κανείς δεν παρουσιάσθη να με ἐνίσχυση καὶ υποστηρίξη. Μονον ἡ παντοδύναμος δεξιὰ μου ἐλύτρωσε τον λαόν μου, ὁ δε θυμὸς μου ἐπῆλθεν ἐναντίον των ἐχθρῶν μου.

Ησ. 63,6 καὶ κατεπάτησα αὐτούς τῇ ὀργῇ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. -

Ησ. 63,6 Καὶ ἐν τῇ δικαίᾳ μου ὀργῇ τους κατεπάτησα, ἔχυσά το αἷμα αὐτῶν κάτω εἰς τὴν γην.

Ησ. 63,7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν

πᾶσιν, οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι· Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.

Ησ. 63,7 Ενεθυμήθην ὅλα τα εἰλή του Θεοῦ, ὅλας τας καλωσύνας καὶ ευεργεσίας, τας ὁποίας ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς κριτὴς εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ. Αποστέλλει καὶ ἐνεργεῖ ἀπέναντι μας σύμφωνα με τὸ ἀπειρον αὐτοῦ ἔλεος, σύμφωνα με τὸ πλῆθος τῆς εὐσπλαγχνου δικαιοσύνης του.

Ησ. 63,8 καὶ εἶπεν· οὐχ ὁ λαὸς μου τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι; καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν

Ησ. 63,8 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ Ἰσραὴλ δὲν εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς μου λαός, δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ; Εἶναι τέκνα μου καὶ δὲν θὰ με ἀρνηθοῦν. Καὶ ἐγένε δι' αὐτοὺς ὁ Κύριος πηγὴ σωτηρίας καὶ δυνάμεως.

Ησ. 63,9 ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. οὐ πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς Κύριος ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φεῖδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Ησ. 63,9 Τους ἔσωσεν ἀπὸ ὅλας τας θλίψεις καὶ συμφορὰς των. Κανεῖς ἄλλος ἀπεσταλμένος οὔτε ἄγγελος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τους ἔσωσε, διότι τους ἀγαπᾷ καὶ τους λυπεῖται. Αὐτὸς ὁ ἴδιος τους ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν δουλείαν, τους ἐπῆρε εἰς τὰ χέρια του καὶ τους ἐσήκωσεν ὑψηλὰ ὅλας τας ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Ησ. 63,10 αὐτοὶ δὲ ἠπειθήσαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς.

Ησ. 63,10 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἔδειξαν ἀνυπακοήν πρὸς τὸν Κύριον καὶ παρώργισαν τὸ ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπη τοῦ μετεστράφη εἰς ἔχθραν. Καὶ αὐτὸς, πρὸς προηγουμένως τόσον τους εἶχε προστατεύσει, τους

ετιμώρησε και τους επολέμησεν.

Ησ. 63,11 καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς γῆς
τὸν ποιμένα τῶν προβάτων· ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;

Ησ. 63,11 Ὑπὸ δε το κράτος της παιδαγωγικῆς αὐτῆς τιμωρίας
ενεθυμήθησαν οἱ Ἰσραηλίται ἡμέρας παλαιάς. Τον Μωϋσῆν,
τον ποιμένα των προβάτων, ο οποίος τους ἐβγάλεν
ἐλευθέρους ἀπὸ την χώραν της Αἰγύπτου. Που εἶναι ὁμως
τώρα ἐκεῖνος, ο οποίος ἔστειλε και ἐθέσεν εἰς αὐτοὺς το
Πνεῦμα το Ἁγιον;

Ησ. 63,12 ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης
αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι
ἐαυτῷ ὄνομα αἰώνιον.

Ησ. 63,12 Που εἶναι ο Θεός, ο οποίος τότε με την παντοδύναμον
δεξιάν του και τον ἐνδοξον βραχίονα της δυνάμεώς του,
ωδήγησε τον Μωϋσῆν; Αὐτός, ο οποίος με την απλὴν
ἐμφάνισιν του Μωϋσέως υπερίσχυσε και κατενίκησε το
ὕδωρ, δια να δώση στον εαυτὸν του αἰωνίως ἐνδοξον
Ὄνομα.

Ησ. 63,13 ἤγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου ὡς ἵππον δι' ἐρήμου,
καὶ οὐκ ἐκοπίασαν.

Ησ. 63,13 Αὐτός ωδήγησε τους Ἰσραηλίτας δια μέσου της Ερυθρᾶς
θαλάσσης, με ὅσιν ευκολίαν οδηγεῖ κανεῖς ἵππον εἰς μίαν
ἐρημον περιοχὴν, και οἱ Ἰσραηλίται δεν ἐκοπίασαν
διαβάντες αὐτήν.

Ησ. 63,14 καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου, κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου
καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου
ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης.

Ησ. 63,14 Τους ωδήγησε με τόσιν ευκολίαν και στοργὴν, με ὅσιν δια
μέσου χλοεράς πεδιάδος οδηγεῖ ο ποιμὴν τα πρόβατα. Το
παντοδύναμον προστατευτικὸν Πνεῦμα, κατήλθεν ἀπὸ τον
Κυριον και τους ωδήγησε. Ἐτσι ωδήγησες, Κυριε, τον λαόν

- σου, δια να δώσης στον εαυτόν σου Ονομα αιωνίου δόξης.
Ησ. 63,15 Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
ἁγίου σου καὶ δόξης· ποῦ ἐστὶν ὁ ζήλός σου καὶ ἡ ἰσχὺς
σου; ποῦ ἐστὶ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν
οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;
- Ησ. 63,15 Καὶ τώρα ἐπίστρεψε πάλιν, Κυριε, ἀπὸ τον ουρανὸν καὶ ἰδὲ
ἀπὸ τον ἅγιον ναὸν της δόξης σου την σημερινήν μας
θλίψιν. Που εἶναι, Κυριε, ο παλαιὸς ζήλός σου υπὲρ ἡμῶν
καὶ ἡ ἀκατανίκητος δυνάμεις σου ἐναντίον των ἐθνῶν μας;
Που εἶναι το ἀμέτρητον πλήθος του ἐλέους σου καὶ των
οικτιρμῶν σου, ὅπως ἄλλοτε ὅταν με στοργικὴν
μακροθυμίαν μας ἠνείχεσο;
- Ησ. 63,16 σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ
Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ, Κύριε, πατὴρ ἡμῶν·
ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι.
- Ησ. 63,16 Διότι συ εἶσαι ὁ πατὴρ μας, ὁ δημιουργὸς καὶ κυβερνήτης
μας, διότι ὁ Αβραάμ εἰς παλαιὰν εποχὴν, καθὼς ἐζησεν, δεν
μας ἐγνώρισε, καὶ ὁ Ἰακώβ δεν μας ἔχει γνωρίσει ὡς
ἀπογόνους του, ἀλλὰ συ, Κυριε, εἶσαι ὁ πατὴρ μας. Γλύτωσέ
μας ἀπὸ τας σημερινὰς συμφοράς. Ἀνέκαθεν το
παντοδύναμον Ονομά σου ἦτο προστατευτικὸν δι' ἡμᾶς.
- Ησ. 63,17 τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου;
ἐσκήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε;
ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς
κληρονομίας σου,
- Ησ. 63,17 Διατί, Κυριε, ἐπέτρεψες νὰ πλανηθώμεν καὶ νὰ
απομακρυνθώμεν ἀπὸ τον δρόμον των ἐντολῶν σου; Διατί
ἐπέτρεψες νὰ σκληρυνθούναι καρδίαι ἡμῶν καὶ νὰ μείνουν
ἀμετανόητοι, ὥστε νὰ μὴ σε φοβούνται; Ἀπὸ τον ουρανὸν
της δόξης σου ρίψε ἓνα βλέμμα στοργῆς καὶ ἐπίστρεψε πρὸς
ἡμᾶς τους δούλους σου, πρὸς τας φυλάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι
ιδικὴ σου κληρονομία.

- Ησ. 63,18 ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου,
οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου.
- Ησ. 63,18 Επιστρέψε, Κυριε, βοηθός μας δια να κληρονομήσωμεν και
ημεῖς, οι σημερινοὶ απόγονοι του Ισραήλ, ἔστω και ἓνα
μικρὸν τμήμα του ἁγίου σου ὄρους. Διότι οι υπεναντίοι μας,
οι εχθροὶ μας, ἔχουν καταπατήσει τον ἅγιον ναὸν σου.
- Ησ. 63,19 ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν οὐδὲ
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.
- Ησ. 63,19 Κατηντήσαμεν ημεῖς σήμερα, ὅπως υπήρξαμεν απ αρχῆς,
τότε που συ δεν μας εκυβερνούσες και οὔτε και εἶχε
επικληθῇ και δοθῇ εις ημᾶς το ἅγιον Ονομά σου.

ΗΣΑΪΑΣ 64

- Ησ. 64,1 Ἐὰν ἀνοίξης τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ
ὄρη, καὶ τακήσονται,
- Ησ. 64,1 Εὰν, Κυριε, ανοίξης τον ουρανόν, τρόμος θα καταλάβη τα
ὄρη, θα λυώσουν,
- Ησ. 64,2 ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει
πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερόν ἔσται τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη
ταραχθήσονται.
- Ησ. 64,2 ὅπως λυώνει ο κηρὸς εμπρὸς εις την φωτιάν. Πυρ θα
κατακαύση τους εχθρούς και θα γίνη ἔτσι φανερόν το
Όνομα του Κυρίου στους εχθρούς. Προ της παντοδυνάμου
εμφανίσεώς σου θα συγκλονισθοῦν τα ἔθνη.
- Ησ. 64,3 ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.
- Ησ. 64,3 Οταν ενεργῇς τα ἔνδοξα θαυμαστά ἔργα σου, τρόμος θα
καταλάβη και αυτά ἀκόμη τα ὄρη.
- Ησ. 64,4 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιήσεις

τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον.

Ησ. 64,4

Από τα αρχαιότατα χρόνια, από τότε που υπήρξαν άνθρωποι επί της γης, δεν ηκούσαμεν και τα μάτια μας δεν είδον άλλον Θεόν εκτός από σε και εκτός από τα έργα της αγάπης σου, τα οποία έπραξες και πράττεις εις εκείνους, οι οποίοι με υπομονήν και ελπίδα περιμένουν το έλεός σου.

Ησ. 64,5

συναντήσεται γάρ τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν.

Ησ. 64,5

Διότι το έλεός σου και η προστασία σου θα έλθη και θα συνάντηση εκείνους, οι οποίοι αγαπούν και τηρούν δικαιοσύνην· εκείνους, οι οποίοι ενθυμούνται πάντοτε τον δρόμον των εντολών σου. Ιδού όμως ότι συ ωργίσθης εναντίον μας, διότι ημεῖς ημαρτήσαμεν, παρέβημεν το θέλημά σου. Εξ αιτίας των αμαρτιών μας παρεπλανήθημεν ακόμη περισσότερο.

Ησ. 64,6

καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐξεῤῥύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, οὕτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς.

Ησ. 64,6

Εγίναμεν ὅλοι ημεῖς ἀκάθαρτοι ενώπιόν σου. Ὡσάν ρυπαρόν κουρέλι ἀποκαθημένης γυναικός ἔτσι ἀκάθαρτος εἶναι ενώπιόν σου ὅλη ἡ ἀρετή μας. Επέσαμεν και διεσκορπίσθημεν ἐξ αιτίας των αμαρτιών μας ὡσαν φύλλα. Ἐτσι ο ἄνεμος μας εσηκωσε και μας διεσκόρπισε.

Ησ. 64,7

καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου· ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ησ. 64,7

Και δεν υπάρχει ἱμεταξύ μας κανείς, ο οποίος να επικαλήται το Ονομά σου. Η κανένας ἄνθρωπος, ο οποίος να σε ενθυμήται και να καταφεύγη ζητών την προστασίαν σου.

Δια τούτο εγύρισες από ημάς αλλού το πρόσωπόν σου και αφήκες να παραδοθώμεν στους εχθρούς μας εξ αιτίας των αμαρτιών μας.

Ησ. 64,8 καὶ νῦν, Κύριε, πατήρ ἡμῶν σύ, ἡμεῖς δὲ πηλός, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες.

Ησ. 64,8 Και τώρα, Κυριε, συ είσαι ο πατήρ μας, ημεῖς δε πηλός· ὅλοι είμεθα ἔργα των χειρών σου.

Ησ. 64,9 μὴ ὀργίζου ὑμῖν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Ησ. 64,9 Μη οργίζεσαι, λοιπόν, παρά πολύ εναντίον μας, και μη ενθυμηθῆς κατὰ τον καιρόν των θλίψεών μας τας αμαρτίας μας. Και τώρα ρίξε, Κυριε, ένα στοργικόν βλέμμα εις ημάς, διότι ὅλοι μας είμεθα λαός ιδικός σου.

Ησ. 64,10 πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος, Σιών ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερουσαλήμ εἰς κατάραν.

Ησ. 64,10 Ἰδού, η πόλις του ἁγίου ναοῦ σου, η Ἱερουσαλήμ, ἐγένεν ἔρημος. Η Σιών ἐγινε σαν ακατοίκητος, ερημωμένη περιοχή. Η Ἱερουσαλήμ ἐγινε κατηραμένη.

Ησ. 64,11 ὁ οἶκος, τὸ ἅγιον ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα, ἣν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυστος, καὶ πάντα ἔνδοξα ἡμῶν συνέπεσε.

Ησ. 64,11 Ο ναός, το ἅγιον ημῶν και η δόξα της παρουσίας σου, την οποίαν οι πατέρες ημῶν εδοξολόγησαν, εγινε παρανάλωμα του πυρός και ὅλα εκείνα, που ἄλλοτε ἦσαν δι' ημάς δόξα και καύχημα, συνετρίβησαν.

Ησ. 64,12 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου, Κύριε, καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Ησ. 64,12 Και παρ' ὅλας αυτας τας καταστροφάς, τας οποίας ο λαός σου και ο οἶκός σου υπέστησαν, συ, Κυριε, εξακολουθεῖς να σιωπᾶς, να ἀνέχεσαι αυτὴν την κατάστασιν και να μας κρατῆς εις τόσην μεγάλην ταπείνωσιν.

ΗΣΑΪΑΣ 65

- Ησ. 65,1 Ἐμφανὴς ἐγενήθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν. εἶπα· ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει, οἳ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα.
- Ησ. 65,1 Ἐγὼ φανερός εἰς ἐκείνους, οἱ οποίοι δεν με ερωτοῦν. Παρουσιάσθην καὶ εὐρέθην ἀπὸ ἐκείνους, οἱ οποίοι δεν με αναζητοῦν. Εἶπα· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμαι ἀνά μέσον του ἔθνους ἐκείνου, το οποίον δεν ἔχει επικαλεσθῇ το Ονομά μου.
- Ησ. 65,2 ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, οἳ οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.
- Ησ. 65,2 Ἡπλώσα τα χέρια μου ὅλην την ημέραν προς ἓνα λαὸν ἀνυπάκουον καὶ ἀντιλέγοντα στο θέλημά μου. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δεν ἐπορεύθησαν την ἀληθινὴν ὁδόν, την ὁδὸν των ἐντολῶν μου, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των.
- Ησ. 65,3 ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός, αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ οὐκ ἔστιν.
- Ησ. 65,3 Ο λαὸς αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, που φέρεται προκλητικῶς πάντοτε ἐνώπιόν μου καὶ με πα-ροργίζει. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θυσιάζουν εἰς τὰ εἰδῶλα καὶ εἰς τὰ ἄλση των εἰδώλων. Προσφέρουν θυμίαμα εἰς τὰ ἐκ πλίνθων κατεσκευασμένα δαιμονικά εἰδῶλα, εἰς θεοὺς, οἱ οποίοι δεν υπάρχουν.
- Ησ. 65,4 ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται δι' ἐνύπνια, οἳ ἔσθοντες κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν, μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν·
- Ησ. 65,4 Αὐτοὶ κοιμῶνται εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ σπήλαια, δια να ἴδουν μαντικά ὄνειρα. Τρώγουν κρέατα χοίρων καὶ πίνουν

τον ζωμόν από ειδωλολατρικάς θυσίας. Όλα τα σκεύη των είναι μολυσμένα και ακάθαρτα.

Ησ. 65,5 οἱ λέγοντες· πόρρω ἀπ’ ἐμοῦ, μὴ ἐγγίσης μοι, ὅτι καθαρὸς εἰμι· οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.

Ησ. 65,5 Αυτοί, υστερά από τας ειδωλολατρικάς αυτὰς τελετὰς των, λέγουν ο ένας στον άλλον· Απομακρύνσου από εμέ, μη με εγγίσης, διότι εγώ είμαι καθαρός. Με τας βδελυρότητάς των όμως αυτὰς εξάπτουν σφοδρόν και καπνίζοντα τον θυμόν μου· ολέθριον δι' αυτούς πυρ καίεται όλας τας ημέρας.

Ησ. 65,6 ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου· οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν·

Ησ. 65,6 Ιδού, τα τρομερά αυτῶν αμαρτήματα είναι γραμμένα ενώπιόν μου. Δεν θα ησυχάσω, έως ότου ανταποδώσω εις αυτούς την πρέπουσαν τιμωρίαν.

Ησ. 65,7 τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύριος, οἱ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.

Ησ. 65,7 Θα τιμωρήσω τας ιδικάς των αμαρτίας, όπως επίσης και τας αμαρτίας των πατέρων των, λέγει ο Κυριος· εκείνων, οι οποίοι προσέφεραν θυμίαμα εις τα είδωλα επάνω εις τα υψηλά όρη, εις δε τα χαμηλά βουνά με ύβρισαν και με ενέπαιξαν με τας ειδωλολατρικάς των θυσίας. Θα ανταποδώσω εις αυτούς την δικαίον τιμωρίαν, σύμφωνα με τα έργα των αυτὰ.

Ησ. 65,8 Οὕτως λέγει Κύριος· ὃν τρόπον εὗρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυϊ καὶ ἐροῦσι· μὴ λυμήνη αὐτόν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντα.

Ησ. 65,8 Ετσι λέγει ο Κυριος· Οπως, όταν ευρέθῃ μία ρώγα υγιής και ώριμος εις σταφύλι μαραμμένον, θα πουν οι τρυγηταί· μη

την καταστροφή της ρώγα αυτή μαζί με το μαραμμένο σταφύλι, διότι υπάρχει ευλογία εις αυτήν, έτσι θα κάμω και εγώ δι' εκείνον, ο οποίος με υπακούει. Χαριν αυτού δεν θα καταστρέψω όλους τους Ιουδαίους.

Ησ. 65,9 καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακώβ σπέρμα καὶ τὸ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ.

Ησ. 65,9 Ἄλλα ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, θα βγάλω καὶ θα διατηρήσω ἀπογόνους, οἱ οποίοι θα κληρονομήσουν τὸ ἅγιόν μου ὄρος, τὴν Σιών. Οἱ ἐκλεκτοί μου αὐτοὶ δούλοι θα κληρονομήσουν τὸ ἅγιον αὐτὸ ὄρος καὶ θα κατοικήσουν ἐκεῖ.

Ησ. 65,10 καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ φάραγξ Ἀχώρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐζήτησάν με.

Ησ. 65,10 Θα υπάρξουν στο δάσος καταυλισμοὶ ποιμνίων πολλῶν, ἡ φάραγξ Ἀχώρ θα εἶναι διὰ τὴν ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν βοϊδιῶν πρὸς χάριν τοῦ λαοῦ μου, πρὸς χάριν ἐκείνων, οἱ οποίοι με ἀνεζήτησαν.

Ησ. 65,11 ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα,

Ησ. 65,11 Σας ὁμως, οἱ οποίοι με εγκατελείψατε καὶ ἐλησμονήσατε τὸ ἅγιόν μου ὄρος, τὴν Σιών καὶ τὸν ναόν μου, ἐτοιμάζετε δε καὶ προσφέρετε τράπεζαν εἰς τὰ εἰδωλολατρικά δαιμόνια, σας οἱ οποίοι προσφέρετε σπονδὴν εἰς τὴν θεὰν τύχην,

Ησ. 65,12 ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. -

Ησ. 65,12 ἐγὼ θα σας παραδώσω εἰς τὴν μάχαιραν τῶν ἐχθρῶν. Οἱ

θα πέσετε δια φοβερὰς σφαγῆς, διότι ἐγὼ σας ἐκάλεσα καὶ
δεν υπηκούσατε· σας ὠμίλησα καὶ ἐδείξατε ἀνυπακοὴν καὶ
διεπράξατε τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν μου. Εὐξέξατε καὶ
ἐπροτιμήσατε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν ἠθέλα.

Ησ. 65,13

Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ οἱ δουλεύσαντές μοι
φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι
πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι
εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε·

Ησ. 65,13

Διὰ τοῦτο αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ἰδοὺ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
υπακούουν εἰς ἐμέ καὶ με υπηρετοῦν, θα φάγουν καὶ θα
χορτάσουν, σεις ὅμως θα πεινάσετε. Ἰδοὺ· ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
με υπηρετοῦν, θα πίνουν οἶνον, σεις ὅμως θα διψήσετε. Ἰδοὺ·
ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι υπακούουν καὶ με υπηρετοῦν, θα
εὐφρανθῶν, σεις δε θα καταισχυνθήτε.

Ησ. 65,14

ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ,
ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν
καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε.

Ησ. 65,14

Ἰδοὺ· οἱ δούλοι μου θα γεμίσουν ἀπὸ ἀ-γαλλίαςιν καὶ
εὐφροσύνην, σεις δε ἀπὸ τὸν πολὺν πόνον τῆς καρδίας σας
θα κραυγάσετε με οδύνην. Καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ
συντετριμμένου πνεύματος σας θα κλαίετε με ὀλολυγμούς.

Ησ. 65,15

καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς
ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος· τοῖς δὲ
δουλεύουσίν μοι κληθήσεται ὄνομα καινόν,

Ησ. 65,15

Καὶ αὐτὸ ἀκόμα τὸ ὄνομά σας ποὺ θα ἀφήσετε, θα προκαλῇ
ἀηδίαν καὶ ἀποστροφὴν στοὺς ἐκλεκτοὺς μου. Θα σας
θανατώσῃ ὁ Κύριος. Εἰς ἐκείνους ὅμως, ποὺ με υπηρετοῦν,
θα δοθῇ νέον ὄνομα, τὸ ὁποῖον θα εἶναι εὖλο-γημένον εἰς
ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Ησ. 65,16

ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐλογήσουσι γὰρ τὸν
Θεὸν τὸν ἀληθινόν, καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς
ὁμοῦνται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· ἐπιλήσονται γὰρ τὴν

θλίψιν αὐτῶν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.

Ησ. 65,16 Οι εκλεκτοὶ μου δούλοι θα ευλογοῦν και θα δοξάζουν τον αληθινόν Θεόν, ὅσοι δε εκ των κατοίκων της γης ευρίσκονται εις την ἀνάγκην να ορκίζονται, θα ορκισθoύν στον αληθινόν Θεόν. Θα λησμονήσουν την προηγουμένην αὐτῶν συμφοράν και θλίψιν και δεν θα επανέλθῃ πλέον εις την διάνοιαν και την καρδίαν αὐτῶν οὔτε ἡ ἀνάμνησις αὐτῆς της θλίψεως.

Ησ. 65,17 ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν,

Ησ. 65,17 Τιποτε ἀπὸ τα θλιβερά της προγενεστέρας των ζωῆς δεν θα ενθυμούνται, διότι ο ουρανὸς θα γίνῃ νέος και ἡ γῆ νέα και δεν θα ενθυμούνται πλέον τας προγενεστέρας θλίψεις των. Οὔτε και θα ἐλθῃ εις την διάνοιαν και την καρδίαν των ἡ ἀνάμνησις των.

Ησ. 65,18 ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην.

Ησ. 65,18 Ἀλλὰ εις την νέαν αὐτὴν κατάστασιν θα εὐρουν ευφροσύνην και αγαλλίασιν, διότι Ἰδοὺ, ἐγὼ δημιουργῶ και φέρω αγαλλιασιν εις την Ἱερουσαλήμ, ευφροσύνην εις ολόκληρον τον λαόν μου.

Ησ. 65,19 ἀγαλλιᾶσομαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς.

Ησ. 65,19 Και ἐγὼ ο ἴδιος θα χαρῶ δια την Ἱερουσαλήμ και θα ευφρανθῶ δια τον πιστόν λαόν μου. Δεν θα ακουσθῇ πλέον εις την Ἱερουσαλήμ φωνὴ κλαυθμοῦ, οὔτε κραυγὴ οδύνης.

Ησ. 65,20 καὶ οὐ μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης, ὃς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ· ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν

ἐτῶν, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἐπικατάρματος ἔσται.

Ησ. 65,20 Εἰς τὴν νέαν αὐτὴν εποχὴν δεν θα υπάρξῃ ἄνθρωπος μικρᾶς ἡλικίας καὶ μεγαλύτερος, ὁ ὁποῖος δεν θα συμπληρώσῃ τὸν βιολογικὸν χρόνον τῆς ζωῆς του. Τότε ὁ νέος θα εἶναι ἑκατὸν ἐτῶν, ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος θα ἀποθνήσκῃ εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐτῶν, θα ἀποθνήσκῃ δηλαδὴ προώρως, θα εἶναι ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ ἐπικατάρματος.

Ησ. 65,21 καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι, καὶ καταφυτεύσουσι ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννήματα αὐτῶν·

Ησ. 65,21 Καὶ θα οἰκοδομήσουν τὰς οἰκίας τῶν οἱ ἄνθρωποι καὶ θα κατοικήσουν αὐτοὶ εἰς αὐτάς καὶ θα φυτεύσουν πλουσίους ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ θα φάγουν τὰ γεννήματα τῶν ἀμπελῶνων καὶ τῶν ἀγρῶν τῶν.

Ησ. 65,22 καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι καὶ ἄλλοι φάγονται· κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου· τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν.

Ησ. 65,22 Δεν θα ανοικοδομήσουν αὐτοὶ οἰκίας, δια νὰ κατοικήσουν εἰς αὐτάς ἄλλοι, καὶ δεν θα φυτεύσουν ἀμπελῶνας, δια νὰ φάγουν ἄλλοι τὸν καρπὸν. Αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς τοῦ νέου λαοῦ μου θα εἶναι μακραὶ καὶ πολυχρόνιοι, ὅπως πολυχρόνιον εἶναι τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, ποὺ υπήρχεν στὸν παράδεισον. Θα ἀπολαμβάνουν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ μακρὸν διάστημα τοὺς καρποὺς τῶν κόπων τῶν, διότι μακρὰ καὶ πολυχρόνια θα εἶναι καὶ τὰ ἔργα τῶν.

Ησ. 65,23 οἱ δὲ ἐκλεκτοὶ μου οὐ κοπιήσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ ἔστι, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται.

Ησ. 65,23 Οἱ ἐκλεκτοὶ μου δεν θα κοπιήσουν εἰς μάτην, οὔτε θα

τεκνοποιήσουν προς κατάραν, διότι οι απόγονοι των θα είναι ευλογημένοι από τον Θεόν και τα τέκνα των ευλογημένα μαζί με αυτούς.

Ησ. 65,24 καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκράξαι αὐτούς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν, ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ· τί ἔστι;

Ησ. 65,24 Και τούτο το καλόν θα συμβῇ εἰς αυτούς πρὶν ἀκόμη κράξουν δια τῆς προσευχῆς των πρὸς ἐμέ, ἐγὼ θα ἀκούω αυτούς, και ἐνῶ ἀκόμη θα ομιλοῦν πρὸς ἐμέ και θα μου ἐκθέτουν τα αἰτήματά των, ἐγὼ θα τους διακόπτω και θα τους ἐρωτῶ· Τι συμβαίνει;

Ησ. 65,25 τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα, ὄφεις δὲ γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

Ησ. 65,25 Τότε, κατὰ τὴν ευλογημένην αὐτὴν ἐποχὴν τῆς χάριτος, λύκοι και ἀρνιά θα βόσκουν μαζί. Ο λέων θα τρώγῃ ἄχυρον ὡσάν το βόϊδι, το δε φίδι θα τρώγῃ τὴν γην ὡσάν το ψωμί. Τα ἄγρια θηρία, οἱ τέως κακοὶ ἄνθρωποι, δεν θα προξενήσουν πλέον καμμίαν βλάβην στο ἅγιον ὄρος τῆς Σιών, δεν θα κάμουν κανένα κακόν, λέγει ὁ Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 66

Ησ. 66,1 Οὕτως λέγει Κύριος· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

Ησ. 66,1 Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Ὁ ἀπέραντος οὐρανός Εἶναι θρόνος μου, ἡ δε γῆ ὑποπόδιον των ποδῶν μου. Ποῖον, λοιπόν, οἶκον ἀντάξιον πρὸς το μεγαλεῖον μου θα οἰκοδομήσετε δι' ἐμέ; Και ποῖος τόπος εἶναι κατάλληλος, δια να ἀναπαυθῶ εἰς αὐτόν;

- Ησ. 66,2 πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου;
- Ησ. 66,2 Διότι, ὅλα αὐτά, τον ουρανὸν και την γην και ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτά, εδημιούργησεν ἡ παντοδύναμος δεξιὰ μου, ἀνήκουν ὅλα εἰς ἐμέ, λέγει ὁ Κυριος. Εγὼ ὁμῶς πρὸς ποῖον θα ρίψω στοργικὸν και προστατευτικὸν τὸ βλέμμα μου, εἰ μὴ μόνον στον ἄνθρωπον τον ταπεινόν, τον ἡσυχον, ὁ ὁποῖος τρέμει με σεδασμον τα λόγια μου και ἀγωνίζεται να τα εφαρμόζη εἰς την ζωὴν του;
- Ησ. 66,3 ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτένων κύναι, ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα ὕειον, ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλάσφημος· καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε,
- Ησ. 66,3 Εξ ἀντιθέτου ἐκεῖνος, που καταπατεῖ τον Ναμον μου και ἔχει ἐν τούτοις την τόλμην να προσφέρῃ θυσίαν εἰς ἐμέ μόσχον, εἶναι ὡσάν ἐκείνον, ὁ ὁποῖος προσφέρει σκύλον πρὸς θυσίαν. Και ὁ παραβάτης του Νομου μου, που προσφέρει θυσίαν σεμιγδάλεως, ὁμοιάζει με ἐκείνον, που κάνει σπονδὴν με αἷμα χοίρου. Και ὁ ἀμετανόητος ἀμαρτωλός, που προσφέρει λιβάνι, δια να τον ἐνθυμηθῇ και τφροστατεύσῃ ὁ Θεός, εἶναι ὁμοιος με τον βλάσφημον, διότι αὐτοὶ εἰς την πραγματικότητα ἐπροτίμησαν τοὺς ἀμαρτωλοὺς τρόπους της ζωῆς των και τα βδελυρά των εἶδωλα, τα ὁποῖα ἠθέλησεν ἡ ψυχὴ των.
- Ησ. 66,4 κἀγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς οὐχ ὑπήκουσάν μου, ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἃ οὐκ ἠβουλόμεν ἐξελέξαντο. -

- Ησ. 66,4 Και εγώ εις τιμωρίαν των θα εκλέξω τρόπους, δια των οποίων θα τους εμπαίξω και θα τους εξευτελίσω και θα ανταποδώσω τιμωρίαν εις αυτούς δια τας αμαρτίας των. Διότι τους προσεκάλεσα με στοργήν και αυτοί δεν με υπήκουσαν. Ελάλησα προς αυτούς ως πατήρ προς τέκνα και αυτοί δεν με ήκουσαν και διέπραξαν το πονηρόν ενώπιόν μου. Και επροτίμησαν εκείνα, τα οποία εγώ δεν ήθελα.
- Ησ. 66,5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ· εἶπατε, ἄδελφοὶ ἡμῶν, τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ καὶ ὁφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, κάκεῖνοι αἰσχυνθήσονται.
- Ησ. 66,5 Ακούσατε τους λόγους του Κυρίου σεις, οι οποίοι με ιερὸν δέος προσέχετε τον λόγον αυτού. Εἶπατε σεις, οι αδελφοί μας οι ευσεβεῖς, εις εκείνους οι οποίοι σας μισοῦν και σας αποστρέφονται, προς τους κακοὺς Ἰσραηλίτας, ὅτι το ὄνομα του Κυρίου ἐξάπαντος θα δοξασθῇ και θα φανῇ ἡ παντοδύναμος προς σας προστασία του, καθ' ὃν χρόνον εκείνοι θα ευφραίνωνται ἐν ἀναμονῇ τῆς καταστροφῆς σας! Αυτοὶ λοιπὸν θα καταισχυνθούν.
- Ησ. 66,6 φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις.
- Ησ. 66,6 Μεγαλόφωνος κραυγὴ οδυνης και ἀπελπισίας ἀκούεται ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ. Φωνὴ ἀκούεται ἀπὸ τον ναὸν τῆς. Ακούεται ὁμῶς και ἡ φωνὴ του Κυρίου, ο οποίος ἀποστέλλει τὴν δικαίαν τιμωρίαν στους ἀντιτιθεμένους πρὸς αὐτόν.
- Ησ. 66,7 πρὶν ἢ τὴν ὠδίνουσιν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.
- Ησ. 66,7 Πριν ἡ γεννήσῃ ἡ ἐγκυος, που ἀναμένει τὰς ὠδῖνας του τοκετοῦ, πριν ἐλθοῦν οἱ πόνοι του τοκετοῦ, διαφεύγει αὐτοὺς και γεννᾷ μάλιστα τέκνον ἀρσενικόν.
- Ησ. 66,8 τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως; ἢ ὥδινε γῆ

έν ημέρα μιᾷ, ἥ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ; ὅτι ὥδινε καὶ ἔτεκε Σιών τὰ παιδία αὐτῆς.

Ησ. 66,8

Ποιός ἤκουσε κάτι τέτοιο και ποιός εἶδε να πραγματοποιηται αυτό; Ανεβλάστησε ποτέ και εκαρποφόρησεν η γη εις μίαν και μονήν ημέραν, η εγεννήθη ἔθνος ολόκληρον εις μίαν στιγμὴν; Και ὁμῶς η νέα Ιερουσαλήμ κατελήφθη αιφνιδίως ἀπὸ τας ὠδῖνας του τοκετοῦ και ἐγέννησεν ἀμέσως τα τέκνα της.

Ησ. 66,9

ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε Κύριος. οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου.

Ησ. 66,9

Εγὼ δε ἔδωσα εις σέ, την επιγειον Ιερουσαλήμ, αυτήν την προσδοκίαν και ελπίδα. Συ ὁμῶς δεν με ενεθυμήθης, εἶπεν ο Κύριος. Δεν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος, ο οποίος ἔκαμα την νέαν Ιερουσαλήμ, ἐνὼ ἦτο στεῖρα, να γεννά; Και την γυναῖκα, που ἕως τώρα εγεννούσε, την παλαιάν Ιερουσαλήμ, δεν την κατέστησα στεῖραν; Εἶπεν ο Θεός.

Ησ. 66,10

εὐφράνθητι, Ἰερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ, πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ, πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,

Ησ. 66,10

Συν λοιπόν, η νέα Ιερουσαλήμ, ας πλημμυρίσης ἀπὸ χαράν και ευφροσύνην. Ας πανηγυρίσουν δι' αυτήν και εις αυτήν ὅλοι ὅσοι την αγαπούν. Χαρήτε χαράν μεγάλην, ὅσοι ἄλλοτε εἶχατε πένθος δια την κοταστροφὴν της,

Ησ. 66,11

ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.

Ησ. 66,11

δια να θηλάσετε τώρα και χορτάσετε ἀπὸ τον μαστόν της παρηγορίας της. Και αφοῦ χορτασθῆτε ἀπὸ το πνευματικόν τούτο γάλα της χαράς, να τρυφήσετε, ὅταν ἔλθῃ η δόξα αὐτῆς.

Ησ. 66,12

ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς

ποταμὸς εἰρήνης καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν
ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται καὶ ἐπὶ
γονάτων παρακληθήσονται.

Ησ. 66,12

Διότι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος δια τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ· Ἰδοὺ
ἐγὼ στρέφομαι πρὸς αὐτοὺς, σαν πλούσιος ποταμὸς εἰρήνης
καὶ χαράς, σαν χεῖμαρρος, που πλημμυρίζει ἀπὸ τὴν δόξαν
τῶν ἐθνῶν. Τα ἔθνη θα προσέλθουν εἰς τὴν νέαν Σιών, τα
παιδιά τῶν θα φέρονται ἐπάνω στοὺς ὤμους τῶν, καὶ εἰς τα
γόνατα τῶν θα εὐρίσκουν παρηγορίαν καὶ χαρὰν.

Ησ. 66,13

ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτως κἀγὼ
παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ
παρακληθήσεσθε.

Ησ. 66,13

Ὅπως ἡ μητέρα παρηγορεῖ καὶ χαροποιεῖ τὸ παιδί της, ἔτσι
καὶ ἐγὼ θα σας παρηγορήσω, θα σας δώσω χαρὰν καὶ σεις
θα παρηγορηθῆτε καὶ θα ἐνισχυθῆτε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

Ησ. 66,14

καὶ ὅψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστέα
ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ
Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς
ἀπειθοῦσιν. -

Ησ. 66,14

Θα ἴδετε τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν δόξαν της, θα χαρὴ ἡ
καρδία σας, καὶ τὰ κόκκαλα σας θα ἀναθάλλουν· θα
ἀναζωογονηθοῦν ὡσάν τὴν ἀναβλαστάνουσαν χλόην. Θα
γίνῃ πλέον γνωστὴ ἡ παντοδύναμος δεξιὰ τοῦ Κυρίου στοὺς
φοβουμένους αὐτόν, ἡ ὁποία ὁμως θα εἶναι ἀπειλητικὴ
ἐναντίον ἐκείνων, που θα ἐξακολουθοῦν νὰ παρακούουν.

Ησ. 66,15

Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει καὶ ὡς καταιγὶς τὰ
ἄρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ καὶ
ἀποσκορακισμόν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός.

Ησ. 66,15

Διότι, ἰδοὺ ὁ Κύριος θα ἐλθῇ σαν φωτιά καταστρεπτικὴ δια
τοὺς ἀμαρτωλοὺς. Τα ἄρματα τοῦ σαν φοβερὴ καταιγίδα,
δια νὰ ἀποδώσῃ ἐπάνω στὸν δίκαιον θυμὸν τοῦ τὴν
πρέπουσαν τιμωρίαν, τὴν ἀποπομπὴν καὶ τὴν ἐξαφάνισιν

των αμαρτωλών μέσα εις την φλόγα του πυρός.

Ησ. 66,16 ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ· πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου.

Ησ. 66,16 Δια του πυρός του Κυρίου θα κριθοῦν και θα δικασθοῦν ὅλοι οι αμαρτωλοί της οικουμένης και δια της ρομφαίας αὐτοῦ θα σφαγῇ κάθε αμαρτωλὴ ἀνθρωπίνη ὑπαρξίς. Πολλοὶ θα εἶναι ἐκεῖνοι οι οποίοι θα τιμωρηθοῦν ἀπὸ τον Κυριον.

Ησ. 66,17 οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν μῦν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος,

Ησ. 66,17 Αὐτοὶ δε εἶναι ἐκεῖνοι, οι οποίοι ἀγνίζονται και καθαρίζονται στους ειδωλολατρικούς κήπους. Αὐτοί, που τρώγουν χοίρειον κρέας εις τα πρόθυρα των ειδωλολατρικῶν ναῶν, τα σιχαμερὰ εἰδωλόθυτα και τους ποντικούς. Ολοι αὐτοὶ μαζὴ θα κατακαοῦν και θα καταστραφοῦν, εἶπεν ο Κυριος.

Ησ. 66,18 κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι. ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.

Ησ. 66,18 Εγὼ δε γνωρίζω τας σκέψεις και τα ἔργα αὐτῶν, θα ἔλθω, δια να συγκεντρώσω ὅλα τα ἔθνη και ὅλας τας γλώσσας της γῆς· και θα ἔλθουν και θα ἴδουν τὴν δόξαν μου.

Ησ. 66,19 καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖα καὶ ἑξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσίς καὶ Φοῦδ καὶ Λοῦδ καὶ Μοσὸχ καὶ εἰς Θοβέλ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα οὐδὲ ἐωράκασί μου τὴν δόξαν, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Ησ. 66,19 Θα κάμω και θα δώσω εις αὐτοὺς θαυμαστὰ γεγονότα, θα

αποστείλω από αυτούς σεσωσμένους εις τα ἔθνη, εις Θαρσίς και Φουδ και Λουδ και Μοσόχ, εις Θοβέλ και εις την Ελλάδα και εις τας μακρυνάς νήσους της Μεσογείου και τα παράλια, προς ανθρώπους, οι οποίοι δεν ἔχουν μέχρι σήμερον ακούσει το Οναμά μου ούτε και ἔχουν ἰδει την δόξαν μου. Οι απόστολοί μου αυτοί θα κηρύξουν την δόξαν μου εις αυτά τα ἔθνη.

Ησ. 66,20 καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος, ὥς ἂν ἐνέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

Ησ. 66,20 Και θα οδηγήσουν τους αδελφούς σας από όλα τα ἔθνη δῶρον στον Κυριον, ὄχι ως αιχμαλώτους, ἀλλὰ θριαμβευτικῶς με ἵππους και με ἄρματα και με αμάξας σκεπασμένας με σκιάδια, τας οποίας θα σύρουν ἡμιονοι. Ολους αυτούς εις την ἁγίαν πόλιν, την νέαν Ἱερουσαλήμ, εἶπεν ο Κυριος, θα τους οδηγήσουν δια να προσφέρουν εις ἐμέ οι Ισραηλίται με χαρμοσύνους ψαλμούς και ὕμνους τας θυσίας των, εις ἐμέ και στον ναόν του Κυρίου.

Ησ. 66,21 καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἐμοὶ ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε Κύριος.

Ησ. 66,21 Θα ἐκλέξω και θα πάρω από αυτούς δι' ἐμέ ιερεῖς και Λευίτας, εἶπεν ο Κυριος.

Ησ. 66,22 ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν.

Ησ. 66,22 Οπως δε ο νέος ουρανός και η νέα γη, τους οποίους θα δημιουργήσω, θα παραμείνουν ἐνώπιόν μου αἰώνια, ἔτσι και οι απόγονοί σας θα μείνουν αἰώνιοι ἐνώπιόν μου και το ὄνομά σας αἰώνιον, εἶπεν ο Κυριος.

Ησ. 66,23 καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου

ἤξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν
Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος.

Ησ. 66,23 Καθε δε πρώτην του μηνός και κάθε Σαββατον θα ἐρχονται
οι ἄνθρωποι εἰς την νέαν Ἱερουσαλήμ, να με προσκυνήσουν,
εἶπεν ο Κυριος.

Ησ. 66,24 καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων
τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ
ἔσονται εἰς ὄρασιν πάση σαρκί.

Ησ. 66,24 Θα ἐξέρχονται δε και θα βλέπουν τα πτώματα και οστά των
ανθρώπων εκείνων, που παρέβησαν τον Νομον μου. Ο
σκώληξ που θα κατατρώγη αυτούς, δεν θα ψοφήση και η
φωτιά, που θα τους ικατακαίη, δεν θα σβήση. Θα εἶναι
θέαμα φοβερόν δι' ὅλους τους ἀνθρώπους.